Rostocker Dokumentenserver
Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.
Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Homerus

Iliados libri primi et secundi interpretatio : Mss. philol. 8

[Handschrift], [Schwerin?], 1557

http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn861777735

Handschrift Freier Zugang PUBLIC DOMAIN

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn861777735/phys_0001

I

Iliados libri primi, et secundi
interpretatio

M. D. LVII Calen octob.

Ex Bibliotheca Academiae Rostochiensis

Mss. philol. 8.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn861777735/phys_0003

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK ROSTOCK

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn861777735/phys_0004

Ex Bibliotheca Academiae Rostochiensis

Iliado

Perniciosam Achillis iram cane dea, quae innumeros Graecis dolores inu-
sit, multasque fortes heroum animas ante tempus ad inferos misit, ipsosque
canibus, alitibusque cunctis dilaniandos obiecit. (Iouis autem satisfiebat
consilio, cum primum mutua contentione distracti sunt Agamemnon &
Achilles) quisque deorum hanc inter illos contentionem excitarit? Nempe
Latonae, & Iouis filius Apollo. Hic enim ~~cum~~ quod esset regi iratus
pestiferum morbum in exercitum immiserat, quo populi peribant, pro-
pterea quod Chrysen sacerdotem ignominia affecerat Agamemnon.
Is enim ut filiam redimeret, cum coronis Apollinis, et aureo sceptro
ad naues Graecorum ueniebat, grande afferens precium, et cum omnes
Graecos obsecrabat, tum inprimis Agamemnonem, et Menelaum duces
Atridae (inquit) uosque alii Graeci uobis quidem dii largantur, ut expugnata
Troia feliciter domum redeatis. Filiam autem charam mihi resti-
tuite, & pro ea redimenda hoc accipite precium, reuerentes Iouis fili-
um Apollinem. Ibi alii quidem Graeci omnes magna acclamatio-
ne, & honorem sacerdoti haberi & praeclarum pro redimenda filia precium
accipi iubebant. Agamemnoni autem haec sententia non probaba-
tur, sed male eum dimittebat, additis etiam minis: Quae Cniquit
senex, ne te aut nunc apud naues morantem, aut post hac redeuntem

Ex Bibliotheca Academiae Rostochiensis

A

offendam, ne te neque sceptrum, neque Apollinis corona iuuet. Hanc ego non restituam, priusquam domi nostrae in Argo procul à patria consenescat, telam texens, et meum lectum curans diligenter. Sed abi, noli me irritare, ut saluus hinc discedas. Hac oratione perterritus senex, mandato regis obtemperauit, tacitusque ad littus se recepit. Deinde cum secessisset, multis uerbis precatus est Apollinem: Apollo (inquit) argenteo arcu insignis, qui Chrysam, qui Cillam defendis, Tenedoque fortiter imperas, Apollo Smintheu, audi meas preces. Si unquam studui sarta tecta aedis tibi gratissimae tueri, si tauros, & capras rite immolaui, quaeso hac in re meae morem gere uoluntati: Fac ut Graeci meas lachrymas tuis sagittis luant. Huius precibus auditis, è coelo delabitur Apollo, ardens iracundia, noctique similis, arcum humeris gestans, & pharetram, resonantibus propter euntis celeritatem sagittis. Postea seorsum à nauibus considens, cum horribili sono emisso telo primum iumenta, et canes adoritur, deinde homines configit. Atque his dei telis per nouem dies in exercitu grassantibus, mortuorum corpora, assiduè regis ardentibus, caterua tim cremabantur. Decimo autem die Achilles concilium conuocauit, idque instinctu Iunonis: Haec enim morientium Graecorum uicem dolebat. Postquam igitur omnes in unum locum con-

uenerunt, surgens inter eos Achilles, huiusmodi orationem habuit: Nunc domum nos reuersuros esse arbitror Agamemnon, siquidem mortem effugere possimus, quando et bellum, & pestilentia Graecos absumit. Sed age aliquem augurem, aut auspicem, aut coniectorem somniorum consulamus (etenim somnia ~~quoque~~ à Ioue proficiscuntur) qui dicat, Cur Apollo tantopere irascatur, utrum de uoto queratur, an de sacrificio, si forte uelit, agnorum, caprarumque nidorem consecutus, hanc à nobis pestem depellere. Cum haec locutus resedisset, tum inter eos Calchas Thestoris filius surrexit, augurum omnium facile princeps, cui nota erant quae sunt, fuerunt, et futura sunt, quemque Graeci ad Troiam profecturi ob diuiniandi scientiam, quam ab ipso Apolline acceperat, classis ducem elegerant. Is igitur cum esset prudens, hoc modo uerba fecit: Quod me dicere iubes generose Achille quid sit, quamobrem Apollo irascatur, id ego faciam, sed hac lege, ut sanctissimo iureiurando confirmes, te mihi et uerbis, & manibus opitulaturum. Certo enim scio, stomachaturum esse eum, qui non solum Argiuis omnibus imperat, sed summam rerum administrat. Superior enim rex, cum homini inferiori irascitur, quamuis in praesentia bilem concoquat, tamen in posterum tamdiu seruat iram quoad animum ulciscendo exaturet. Quare etiam atque etiam consi

quae fuerunt, quae futura sunt. 3. 59. D.

dera, an me seruare possis. Cui respondens Achilles: Tu uero (inquit) fidenti animo quam nosti uaticinationem exprome. Per Apollinem enim iuro, cuius tu ~~instinctu~~ afflatu Graecis oracula edis Calcha, te à nemine Graecorum me uiuo, atque hanc lucem intuente uiolatum iri, nec si Agamemnonem dicas, qui nunc se omnium, qui sunt in exercitu, longè praestantissimum esse gloriatur. Tum demum Calchas deposito metu: Neque de uoto (inquit) queritur Apollo, neque de sacrificio, sed quia sacerdotem eius contempsit Agamemnon, non restituta filia offerenti precium, propterea nos afflixit, et adhuc affliget, nec prius finem faciet pestilentiae, quam patri gratis, & sine precio reddita puella, missisque centum ~~bobus~~ hostijs, in oppido Chrysa immolandis. Hac nobis expiatione Apollinem placauerimus. Cum haec locutus resedisset, tum inter eos rex Agamemnon surrexit dolens: qui truculentia uultus ira declarans, primum Calchantem sic affatus est: Vates male, qui ut nunquam antea quicquam mihi boni praedixisti, quasi te iuuet semper mihi aduersa uaticinari, ita nunc quoque in exercitu Graecorum dictitas, Apollinem propterea illos affligere, quod ego praeclarum pro redimenda Chryseide precium accipere noluerim. Ego uero etsi fateor me hanc amare, quippe quae nec corporis habitudine, nec ingenio, nec operibus muliebribus Clytemnestra uxore sit inferior: tamen si melius est illam resti

timore deposito: 3-60. A.

tui, fiat: Malo ego populum saluum esse, quàm mea causa perire. At
uos uicissim operam date, ut hoc mihi damnum resarciatur, ne solus Græ-
corum contra ius, fasque præmio caream. Dispicietis enim hoc uniuersi,
quod mihi præmium aliunde comparetur. Tunc Achilles: Cui fieri po-
test (inquit) clarissime Agamemnon, idémque auarissime, ut te præ-
mio afficiant Græci, cùm nulla habeant bona communia, sed quæ ex ur-
bium direptionibus sunt consecuti, distributa sint, ita ut ea non conueniat
in medium allata de integro diuidi. Quare age puellam nunc rehi-
que deo. Nos uerò si quando Ioue adiuuante Troiam ceperimus, triplo,
aut quadruplo iacturam ~~ipsam~~ istam compensabimus. Ad hæc Agamemnon:
Noli (inquit) Achille, quamuis et animi, & corporis bonis excellas, sub-
dolè, et uersutè mecum agere. Neque enim me falles, nec mihi persua-
debis, ut tibi auscultem. Siccine me iubes hanc restituere, ut tu præ-
mium retineas tuum, ego caream meo? At siquidem Græci commu-
ni consensu aliud mihi præmium huic par decreuerint, amissionem
huius feram æquo animo? Sin minus, ego aut tuum eripiam, aut
Aiacis, aut Vlyssis, nihil curans, quamuis stomachetur is, cui eri-
postremus se reuobimus. Cic. 2. 4. 4.
puero. Sed de hoc postea uiderimus. Nunc age nauem deducamus
impositisque in eam idoneis ~~nauis~~ remigibus, et hostiis, Chryseiden re-
mittamus, delecto ex proceribus Nauarcho, aut Aiace, aut Idomeneo

aut

aut te omnium immanissime Achille, ut Apollinem nobis places, immolatis hostiis. Huic Achilles toruo uultu: O impudens (inquit) & auare, quo pacto quisquam Graecorum alacri animo tibi obtemperet, siue suscipienda sit expeditio, siue cum hostibus dimicandum: ~~Ego uero~~ Eqdem, quòd ad me attinet, nullo priuato Troianorum odio impulsus huc ueni, quando nihil habeo, quòd illos accusem. Neque enim boues meas, nec equos abegerunt unquam, nec populati sunt agros, cum & multi inter phthiam, & Troiam montes, ~~interie~~ et ~~ipsum~~ mare sit interiectum: Sed te homo impudentissime secuti sumus, ut tibi, & Menelao poenas à Troianis repeteremus, quae tu beneficia plane contemnis, ac pro nihilo ducis, adeò ut nunc te meum mihi praemium ecepturum mineris, pro quo magnos labores sustinui, quódque mihi donatum est à Graecis. Atqui si quando expugnata fuerit Troia, nequaquam praemium habiturus sum par tuo, sed maximam belli partem manus meae administrat, uerum cum ad distributionem uentum est, multò maior pars est tua, mea uerò exigua. Quare quoniam id multò melius est, in patriam nunc reuertar. Neque uerò te post meum discessum magnas opes hic consecuturum esse arbitror, quippe qui inhonoratus futurus sis, & inglorius.

Hic Agamemnon: Tu uero (inquit) fuge, si lubet: Neque enim te rogo, ut mea causa maneas, quando apud me sunt alij, qui me honorent, inprimisque Iupiter. Inter omnes reges maximè mihi inuisus es propterea quod nulla re aeque delectaris, atque contentione, bellis, pugnis.. Quod si uiribus excellis, non est, quod hoc tibi, sed deo tribuas, à quo accepisti. Quare abi in patriam cum sociis, ibique Myrmidonibus impera; nam ego te nihil curo, nec iram tuam floccifacio. Veruntamen hoc tibi minitans praedico, quia Chrijseidem à me aufert Apollo, eam ego cum naue, sociisque meis remittam: Sed pro ea tuum praemium Chrijseidem abducam, ut et tu facile intelligas, quantum tibi praestem, et alius oratione, & dignitate se mihi aequare queratur. Hac Agamemnonis oratione inflammatus Achilles secum ipse deliberat, utrum stricto gladio alios metu perterritos fuget, ipse uero Agamemnonem trucidet, an sibi imperet, cohibeatque iracundiam. Dum haec reputat, gladium educens; pallas è coelo delabitur (hanc enim pro sua in ambos beneuolentia, & charitate miserat Iuno) stansque à tergo, cum à solo Achille conspiceretur, flaua illum coma prehendit. Obstupefactus Achilles, cum conuersus Palladem agnouisset (erat autem terribilis aspectu) his eam uerbis affatus est: Cur tandem huc uenisti Iouis folia? An ut Agamemnonis petulantiam conspicias? Sed praedico tibi, quod certè futurum esse arbitror: Insolentia sua breui efficiet, ut occidatur. At propterea (inquit Pallas) huc ueni à Iunone coelitus missa, ut impetum animi tui coërceam. Quare age desine contendere, noli educere gladium, sed uerbis age causam tuam

ut libet, non ferro. Hoc enim pro certo tibi affirmo, fore, ut propter
hanc iniuriam triplo maiora tibi dona offerantur: tu modò fac
animum tuum uincas, nobisque obtemperes. Tum Achilles: Etsi
(inquit) istius iniuriam ulcisci statueram: tamen et honestius
est, & melius uobis dea dicto audientem esse. Nam dij eos maxi-
me audiunt, qui ipsis obediunt. Haec fatus, gladium in uaginā
recondit, Mineruae obtemperans; quae cum in coelum reuersa esset,
Achilles nondum restincto ardore iracundiae, nouis Agamemnonem
conuitijs adoritur: O uinolente (inquit) ô impudens, atque ignaue,
nunquam tantum habuisti animi, ut uel armatus cum exercitu
praelium mires, uel cum principibus locum caperes ad insidias accom-
modatum: Metuis enim, ne ea res tibi sit exitio. Scilicet melius
est in castris manere, socijsque dona eripere, si quis tibi aduersari
audeat. Ô rex populum deuorans, nisi hominibus nihili imperares
hodie hac nos ultima laesisses iniuria. Sed praedico tibi, addi-
toque sanctissimo iureiurando confirmo, per hoc sceptrum iurans,
(quod semel recisum à stirpe, nunquam repullulabit, nunquam
ramos procreabit, nunquam frondescet: sed nunc artificis manu
dolatum, ac fabrefactum in dicendo, & conseruando iure Graecorum
regum insigne est) fore aliquando illud tempus, cum Achillis desi-
derium Graecos tenebit uniuersos; quos cum tu non poteris de ma-
nu Hectoris eripere: tuus te moeror lacerabit, & conficiet; quod
praestantissimum Graecorum pro nihilo putaueris. Cum haec
dixisset, proiecto in terram sceptro, resedit. Agamemnone autem
ex altera parte irascente, & stomachante, prosiluit inter eos Nestor,

Pyliorum et imperio, & suauiloquentia facilè princeps: Ex cuius lingua melle dulcior fluebat oratio: uir grandis natu, quippè qui iam tertiam ætatem hominum uiuebat. Is igitur cum esset prudens, hoc modo uerba fecit: Proh dij immortales, quanto in luctu futura est Græcia, quanta Priamus cum filijs, alijsque Troianis afficietur lætitia; si uos duos, qui Græcis & consilio, et armis antecellitis, de his omnibus dissidiari cognouerint? Sed parete quæso consilio meo: qui et maior sum natu, quam uterque uestrum: & olim cum præstantioribus uiris, quam uos estis, familiariter uixi: qui me nunquam contemnendum putauerunt. Neque enim tales uiros unquam aut uidi, aut uidebo, quales fuerunt Pirithous, Drijas, Cæneus, Exadius, Polyphemus, Theseus. Nam et fortissimi omnium mortalium extiterunt; & fortissimos Centauros admirabili pugna deuictos funditus perdiderunt. Ad quod bellum ego quoque ab eis euocatus, procul è Pylo usque subsidio ueni: iaque pro mea parte pugnauj cum iis, cum quibus nemo eorum, qui hodie uiuunt, audeat dimicare. His igitur tantis uiris cum uterer familiariter; studiosè me audiebant, libenterque obtemperabant. Quare agedum uos quoque in eo, quod ad communem omnium salutem pertinet, meis monitis, præceptisque parete. Id autem fiet, si neque tu Agamemnon præstantia tua fretus huic eripias puellam; quam dederunt ei Græci, ut esset uirtutis præmium: Nec tu Achille contendere animum inducas cum rege, qui ab ipso Ioue tantam, quantam alius nemo, consequutus est dignitatem. Quod si tu robore excellis, deaque matre prognatus es: at hic te potentia longè, imperioque superat.

Tu uerò Agamemnon iracundiam coërce: Achillem, ego dabo operam, ut reconciliem: qui ad propulsandum belli impetum, quasi murus quidam habendus est totius exercitus. Ad hæc Agamemnon: Rectè tu ista quidem omnia (inquit) et uerè commemoras ô senex: Verum hic uir omnibus alijs uult antecellere: omnes superare uult, in omnes dominarj, omnibus imperare: quod ego non ferendum esse existimo. Itane uerò, quia deorum benignitate bellator est egregius, propterea maledicum conuiciatorem esse oportet.

Nondum finierat orationem, cum Achilles interpellans: Na ego (inquit) ignauus, ac nihili homo iurè, et meritò appeller; si omnibus in rebus tuæ me potestati subijciam. Quare alijs ista impera, non mihi: Neque enim posthac puto fore, ut tibi obtemperem. Quin etiam aliud tibi dicam, quod tu penitus animo tuo mandes uelim: de puella neque tecum, neque cum ullo alio pugnabo: quoniam ijdem qui dedistis, eam mihi eripuistis. Cæterarum autem rerum, quas habeo apud nauem, nihil mihi contra uoluntatem meam abstuleris. Quod si non credis, age si lubet fac periculum; ut hi quoque ita esse intelligant: Mox tibi cruore stillabit hasta, quâ te transfigam. Postquam his altercationibus multum temporis consumpserant; tandem dimisso concilio, surrexerunt. Et Achilles quidem cum Patroclo, alijsque socijs ad tentoria, nauesque suas redijt. Agamemnon uerò deducta naue, delectisque in eam uiginti remigibus, impositisque hostijs centum, Briseïdem in ea collocauit, addito Nauarcho Vlijsse. Quibus nauigantibus, Agamemnon purgari populos iubet: Qui cum sese pur-

Cassent, sordésque in mare proiecissent: centum eximias taurorum caprarúmque hostias in littore immolabant Apollini: Quarum nidor unà cùm fumo ascendebat in coelum. In hac procuratione occupatis alijs, Agamemnon ipse nondum oblitus, quid esset Achilli minatus; accersitis ad se Talthybio, & Eurybate; qui praecones illius erant, ac fideles ministri: Ite (inquit) in Achillis tentorium, manúque prehensam Briseïdem ad me ducite: quam si tradere vobis noluerit, meis verbis illi dicite, me (quod illi futurum sit horribilius) cùm pluribus venturum, eámque vi erepturum. Ito hoc tam duro mandato, praecones proficiscuntur inuiti: cumque ad littus, ubi Myrmidonum erant tentoria, nauésque, venissent: Achillem offendunt apud tentorium, nauémque suam sedentem. Quos cùm Achilles uideret: neque hic eorum laetabatur aduentu, nec illi metu, reuerentiáque regis propius accedere, aut etiam hiscere audebant. Quod animaduertens ille: Saluete (inquit) praecones, Iouis, hominúmque nuncij; accedite propius. Neque enim habeo, quod vos accusem, sed Agamemnonem, à quo huc missi estis. Age verò generosè Patrocle, educ puellam, eámque his trade: quos ego ipsos coram dijs & hominibus, coramque immanissimo rege testor: si quando mea opera fuerit opus in defendendis Graecis. Profectò enim iste perditis consilijs praeceps fertur: et quia praesentia tantùm considerat, non etiam futura minimè cogitat, quemadmodum sibi Graeci ad naueis praelientur incolumes. Patroclus socij mandato obtemperans, eductam

è tentorio Briseidem, praeconibus tradidit: quos illa ad naueis suas reuertentes, inuita sequebatur. Achilles autem continuò cadentibus lachrymis sociorum conspectum fugiens, solus ad littus resedit: ibique in mare intuens, manusque tendens, multis uerbis precatus est matrem: Etsi (inquit) hoc me fato peperisti mater: ut mihi sit in ipso aetatis flore moriendum: tamen Iupiter antea aliquo me afficere honore debebat. Iam ne tantulum quidem me honorauit. Nam Agamemnon per summum dedecus, & ignominiam ereptum mihi praemium ipse habet. Sic plorantem cum audisset mater in profundo maris: ubi sedebat cum parente sene: protinus ceu nebula ex aquis emergit, & assidens filio, eumque demulcens: Quid ploras (inquit) fili? quis tantus moeror animum tuum inuasit? noli caelare, sed eloquere, ut sciamus ambo. Tum Achilles grauiter ingemiscens: Quid attinet (inquit) tibi haec omnia commemorare: cum ipsa optimè noris? Cum pulcherrimam Aetionis urbem Thebas expugnassemus: praedam omnem huc conueximus: Et cum caetera omnia sunt inter se ritè partiti Graeci: tum uerò Agamemnoni, ut eximium praemium, Chryseidem donauerunt puellam formosissimam. Hanc Chryses pater ut redimeret, cum coronis Apollinis, & aureo sceptro ad naueis Graecorum ueniebat, grande afferens precium: & cum omnes Graecos obsecrabat, tum inprimis Agamemnonem, & Menelaum duces. Ibi alij quidem Graeci omnes magna acclamatione & honorem sacerdoti haberi, & praecla-

rum pro redimienda filia precium accipi iubebant. Agamemnoni autem hoc sententia non probabatur: sed male eum dimittebat: additis etiam minis. Hac contumelia commotus sacerdos cum discessisset: precatus est à deo suo, ut eam ulciscaretur. Cuius precibus auditis, Apollo (erat enim illi valde charus) mortiferum telum in exercitum immisit: quo ubique grassante, Graeci catervatim morieabantur. Tandem cum peritus quidam vates causam huius calamitatis iram Apollinis esse dixisset, & ego primus iussissem placari deum: continuò ira incensus est Agamemnon: surgénsque mihi minatus est: quod nunc re ipsa præstitit. Remissa enim Chryseide demum cum hostijs Apollini immolandis: præcones ad me misit: qui donatam mihi à Graecis Briseidem abducerent: id quod est factum. Modò enim è tentorio meo abierunt. Quare tu si potes opitulare filio tuo; quod fiet, si in Olympum ascendens Ioui supplicaueris: ut si quid unquam illi es aut verbis, aut re gratificatus: nunc huic obsequatur voluntati. Sæpe enim te audiui in patris mei ædibus gloriari: quòd te solam diceres ex dijs immortalibus præsentem à Ioue perniciem depulisse: cum illum vincire vellent dij alij, Iuno, Neptunus, Minerua. Nam ubi te deam aduenisse: eúmque vinculis liberasse: illico in Olympum euocato centimano, quem dij Briareum, homines verò à vicinia ostentatione, quibus

patrem superauerit Ægeonem appellant. Eius præsentia, metuque per-
territos deos, consilio uinciendi Iouis destitisse. Hæc tu illi beneficia in
memoriam redige: & genua amplectens roga: ut Troianis adsit:
Græcos uero ab hoste trucidandos terra, marique intercludat: ut et cæ-
teri omnes propter Agamemnonem plectantur: et ipse Agamemnon
in hanc se calamitatem propterea incidisse intelligat: quod præstantis-
simum Græcorum sibi contemnendum putauerit. Hic Thetis lachrij-
mans: Hei mihi (inquit) quid te miserum misera peperi, atque edu-
caui mi fili? Utinam tibi liceat exiguum uitæ curriculum, quod
tibi dant fata, sine lachrijmis, & sine offensione conficere. Iam quia
& statim moriturus, & præter cæteros futurus eras calamitosus: malo
te fato genuj. Quod ad mandatum tuum attinet: id ego exe-
quar diligenter. Ipsa enim in olijmpum ascendam: tuasque ad Iouem
querelas deferam. Sed quoniam heri cum omnibus dijs ad conui-
uium Æthiopum est profectus: expectandus est nobis dum redeat:
id quod duodecim diebus fiet. Postea in olijmpum (ut dixi) ascen-
dam: eique supplicabo: speroque fore, ut nobis obsequatur. Interim
tu apud naueis commorare: ibique Græcis irascens à bellicis ne-
gotijs prorsus abstine. Hæc cum dixisset abijt, relicto filio irato:
atque amissionem formosæ mulieris: quam inuito eripuerant:
molestissime ferente.

Dum hæc ad naueis geruntur : interim Vlysses cum suis Chrysam peruenit. Ibi cum in portum ex alto inuecti essent : uela contrahunt, ac reponunt : malum illico rudentibus demissum reclinant : nauem subducunt : iaciunt anchoras ; puppem religant : egressi hostias in terram exponunt. Tandem egreditur & Chryses : quam quidem Vlysses ad aram Apollinis deductam, patri in manus tradidit, his eum uerbis compellans : Huc me mittit Agamemnon ô Chryse : ut et filiam ad te reducam : & Apollini centum hostias pro Græcis immolem : quibus ille placatus à malis, quibus iam dudum conflictantur, eos liberet. Quod cum dixisset, Chryses lætus recipit filiam : celeriterq; hostias iubet ad aram constitui. Quod cum fecissent : lotisque manibus molas salsas sustulissent : tum inter eos Chryses manus tendens, magna uoce precatus est, hoc modo : Apollo argenteo arcu insignis : qui Chrysam, qui Cillam defendis : Tenedoque fortiter imperas : audi meas preces. Antea uotis meis adductus, me honorasti, Græcos grauiter affligens. Nunc autem te obsecro : ut meæ pareas uoluntati : & hanc à Græcis perniciem depellas. Sic precantem audijt Apollo. At postquam sunt comprecati : molasque salsas antea iniecerunt : hostiarum colla resupinant : mactatis pelles detrahunt : excisas coxas adipe duplicato operiunt : eisque crudas carnium particulas undique resectas imponunt. Tandem senex adolet sa-

crificium: libans insuper uinum. Astant iuuenes uerua [redacted]
tenentes manibus. Combustis iam coxis, cum uiscera gustassent:
deinceps concisas reliquas carnes, uerubusque infixas torrent scien-
ter, ac perite. Tostis, & ab igne remotis omnibus: apparant conui-
uium; discumbunt; epulantur, summa seruata aequalitate.
Satiatis iam omnibus, aderant pueri: qui uino implerent cra-
teras, & libantes singulis distribuerent. At illi, ut deum placarent:
totum diem in laude Apollinis, canendoque Paeane consumpserunt:
quem ille cum audiret, capiebat animo non mediocrem uoluptatem.
Cum nox eos oppressisset: apud oras usque ad ortum auroræ dormi-
unt. Postea surgentes, erecto malo, uelisque passis, ad exercitum
uersus nauigant: & quoniam Apollo secundum eis uentum largie-
batur: citato cursu per undas eunte nauj, statim eo perueniunt.
Ibi nauem subducunt: eaque trabibus suffulta: ad sua se quisque ten-
toria, naueisque recipiunt. At Achilles neque consiliis princi-
pum, nec praelijs intererat: sed apud naueis desidens, dolore
tabescebat: bellantium clamorem audire gestiens. Duodecimo
die cum Iupiter dijs omnibus comitatus in olijmpum esset reuer-
sus: Thetis non oblita, quid esset sibi à filio mandatum, emergit
è mari: maneque in olijmpum ascendit. In cuius uertice cum
Iouem seorsim sedentem offendisset, assidet: laeuaq genua illius
attingens, dextra uero mentum prehendens, supplicibus eum uer-
bis affatur. Iupiter (inquit) pater, si quid unquam tibi sum
aut uerbis, aut re gratificatus: quaeso, ut quod à te petam, in eo

uo

uoluntati obsequaris meæ. Filium habeo inter cæteros mortales ~~uiu~~ uitæ brevissimæ; cui Agamemnon per summum dedecus præmium eripuit. Quare te obsecro, ut tu hanc ignominiam ulciscaris: efficiásque, ut Troiani tam diu sint Græcis superiores; quoad filium meum cumulatè honorent. Cùm nihil responderet Iupiter: sed diu tacitus sederet; non desistens Thetis, sed arctius tenens genua: Apertè (inquit) aut promitte, aut denega: quando nihil est, quod uerearis: ut reipsa experiar, me esse deorum omnium despicatissimam. Ex hac Thetidis oratione magna molestia affectus Iupiter: profectò (inquit) exitiosa res est; quòd me cum Iunone inimicitias coges suscipere; cùm me contumelijs irritauerit. At illa me antea non desinit inter deos immortales conuitijs lacessere; quòd dicat, me Troianis auxilium ferre. Quare abi quæso, ne te adesse sentiat: quæ petis, ego dabo operam ut efficiam. Quòd si non credis; age, ut tibi fidem faciam, annuam capite: quo signo inter deos nullum à me maius proficiscitur. Neque enim mutari, nec fallere, nec irritum fieri potest; quicquid ego capite annuero. Cùm hæc locutus, annuisset supercilijs: concussæ sunt eius comæ: totúmque cœlum contremuit. Tandem post longam deliberationem digrediuntur: ac Thetis quidem ex olijmpo in mare desilit: Iupiter uerò in domum suam reuertitur. Quo ueniente, nemo deorum in sua sede ma-

ne

nece animum indicit: sed cunctis suo patri assurgunt. Cum ille in solio consedisset: statim Iuno (videbat enim Thetidem cum marito consilia capere) molestis eum verbis adoritur: Quisnam (inquit) deorum tecum deliberavit ô fraudulente? Nunquam tua sponte, quae ageres, mecum unà communicasti: sed te semper iuvat clam me de gerendis rebus statuere. Cui Iupiter: Ne speres (inquit) fieri posse Iuno: ut omnia cõsilia, omnesque sermones meos, rescisceas. Erit enim tibi difficile, quãvis sis uxor, horum omnia cognoscere. Sed quae te aequum est et me audire: ea nec deorum, nec hominum quisquam prius sciet, quàm tu. Verum si qua fuerint occulta, de quibus alios deos celatos esse velim: ea tu ne singula percontaveris, neque exquiras. Hic Iuno: Quid (inquit) ais (Iupiter)? Ego verò hactenus in inquirendis consiliis tuis non admodum fui curiosa: sed per me tibi de rebus consultare licuit arbitratu tuo. Unum autem maxopere vereor: ne Thetis, quam mane tibi adsse, dixisse, tuáque genua attigisse scio: tibi persuaserit: ut filium Achillem multorum Graecorum interitu honores. Tum Iupiter: Pessima (inquit) etsi propter perpetuas suspiciones tuas nunquam te quicquam fallere: nihil tamen efficies, nisi quòd magis alienabis à te voluntatem meam. Quod si hoc ita est, ut tu suspicaris, quid tum? mihi sic libebit. Quamobrem quiesce, ac tace: ne si tibi manus intulero, omnes te, quicunque in coelo sunt dij, non queant tueri. Hac oratione perterrita Iuno

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn861777735/phys_0022

compressa ferocitate, cum silentio resedit, molestè ferentibus dijs alijs. Inter quos Vulcanus ut matri gratificaretur, sic exorsus est dicere: profectò (inquit) exitiosa res erit, & nullo modo ferenda: si uos de hominibus litigantes, inter deos tumultum excitetis: & quia semper uincunt peiora, ~~cuius~~ lauti nos conuiuij fructu priuetis. Itaque matrem, quamuis ipsa per se sapiat: tamen moneo, & hortor: ut patri se dedat: ne is renouata lite, cum longè uiribus excellat, omnes è sedibus exturbet. Sed tu mater blandis eum uerbis mitiga: quod si feceris, statim nobis propitius erit Iupiter. Hæc cum dixisset, surgit: datoque matri poculo: Fer (inquit) dolorem istum æquo animo mea mater: ne te, quæ mihi es charissima, in conspectu meo uideam uapulare: nihilque tibi possim opitulari. Quàm enim sit difficile Ioui repugnare, cum magno meo malo didici. Nam cum tibi aliquando cuperem subuenire: ille me pede arreptum è cœlo præcipitauit: ubi cum per totum diem ferrer, tandem cum solis occasu in Lemno decidi. Ibi incolæ me statim propè exanimatum ex tam graui casu recreauerunt. Quæ cum dixisset Vulcanus; subridens Iuno, poculum à filio accipit. Ille deinceps alijs dijs è cratere haustum nectar infundit: in cuius muneris functione cum ultro, citroque commearet claudicans: ingens risus excitabatur. Atque hoc quidem conuiuium usque ad solis occasum productum est: summa seruata æqualitate: fidibus

Cassiodorus
phil. 154.3.

canente Apolline: musis suauissima uoce inuicem modulantibus. Post solis occasum dormitantes abeunt; ubi Vulcanus suam cuique domum singulari artificio ædificauerat. Iupiter uerò ascendens in lecto consueto cubat: & propter illum regina Iuno.

Iliados liber secundus.

Cùm cæteri dij, hominésque totam noctem dormiendo consumerent, solus Iupiter somnum capere non poterat: sed mente agitabat, quomodo Achillem multorum Græcorum interitu honoraret. Tandem optimum illi consilium uisum est mittendi ad Agamemnonem somnij. Itaque accersito eo: Abi (inquit) somnium ad naueis Græcorum, ingrediénsque in Agamemnonis tentorium, omnia illi mandata mea expone diligenter. Iube illum uniuersas copias armare: nunc enim fore, ut Troiam capiat, quandoquidem dij omnes, Iunonis precibus adducti, de urbis occasu consentiant. Hac audita oratione: somnium ad naueis Græcorum properat: Ubi cùm Agamemnonem in tentorio dormientem offendisset: supra caput illius assistens, induta Nestoris specie: quem maxime ex reliquis principibus colebat & obseruabat Agamemnon: Dormis (inquit) Agamemnon: atqui non conuenit principem: cuius fidei populorum salus, & tot, tantarúmque rerum commissa est procuratio: integram dormire no-

ctem. Nuncium tibi affero à Ioue: qui te absens magna cura, miseri-
cordiáque prosequitur: eum tu celeriter fac audias. Iubet te uniuer-
sas Græcorum copias armare: nunc enim fore, ut Troiam capias,
quandoquidem dij omnes Iunonis precibus adducti, de urbis occa-
su consentiant. Sed tu, quæ dixi, memoriæ manda: ne cùm exper-
rectus fueris, tibi excidant. Hæc cùm dixisset, abijt. Agamemnon
autem experrectus, dei uocem memoria tenebat: eáque agita-
bat animo, quæ minimè erant futura. Sic enim persuasum
habebat, fore, ut illo die Troiam caperet: ignarus consiliorum Io-
uis: qui luctuosis adhuc prælijs & Troianos, & Græcos affligere decre-
uerat. Itaque surgens, tunicam, et pallium, & calceos induit:
ensem argenteis clauis insignem de humeris suspendit: & accepto
paterno sceptro, quod nulla unquam uetustas poterat corrum-
pere: ad naueis ire contendit. Orta iam erat diei nuncia aurora:
cùm Agamemnon præcones iubet aduocare concionem. Quod illi cùm
facerent, & populi ocijus confluerent: primùm apud Nestoris nauem
conuentum edicit seniorum: in eorúmque consessu ut consilium su-
um exponeret: Somnium (inquit) audite proceres, quod hac no-
cte ad me missum est diuinitus. Visus est mihi quidam supra ca-
put assistere, uultu, statura, totiusque corporis habitudine similimus
Nestorj: qui me compellans: Dormis (inquit Agamemnon) Atqui non
conuenit principem, cuius fidei populorum salus, & tot, tantarúmque
rerum commissa est procuratio, integram dormire noctem. Nun-
cium tibi affero à Ioue: qui te absens magna cura, misericordiáque

pro

prosequitur: eum tu celeriter fac audias. Iubet te universas Graecorum copias armare: nunc enim fore, ut Troiam capias: quandoquidem dij omnes Iunonis precibus adducti, de urbis occasu consentiant. Sed tu, quae dixi, memoriae manda. Haec cum dixisset, ille euanuit. Ego uero experrectus sum. Quare agite, ineamus rationem, quemadmodum Graecos ad capienda arma excitemus. Id autem mea sententia commodissime fiet: primum, si ego (ut par est) tentandi causa iubeam ~~omnes~~ eos in patriam renauigare: deinde, si uos eos pro se quisque alij alios à consilio fugiendi reuocetis. Cum haec locutus resedisset: tum inter eos Nestor exurgit: qui cum esset prudens, hoc modo uerba fecit. Si quis alius uiri amicissimi hoc ad nos somnium retulisset, meritò illud, ut uanum, ac futile repudiaremus. Nunc cum uiderit summus Graecorum Imperator: Omnino pro uero habendum esse arbitror. Quare agite ineamus rationem, quemadmodum Graecos ad capienda arma excitemus. Cum haec dixisset, primus exit de concilio: quem postea surgentes alij reges sequuntur. Populi autem caterua-tim à nauibus, ac tentorijs ad concilium conuolant, non secus atque apes, cum uerno tempore ex caua petra semper aliae prodeunt: denso uolant agmine: suaque multitudine flores undique circumfundunt; uehementer eos incitante, ut maturarent, Iouis nuncia Fama. Postquam conuenerunt, magnus erat fremitus: magnus tumultus: magna de loco pugna: ita ut terra ipsa resonaret. Erant autem praecones nouem constituti, qui multitudinem coërcerent: & sedato clamore, audienti

am regibus facerent. Quorum uoce cum uix tandem compressus populus, occupato, quem quisque poterat, loco, resedisset: tum inter eos surgit Agamemnon, sceptrum tenens: quod Vulcanus à se fabrefactum Ioui dederat: Iupiter Mercurio: Mercurius ~~plej~~ pelopi: Pelops Atreo: Atreus moriens Thyesti reliquerat: Thyestes Agamemnoni: ut gestamen esset multis insulis, totique Argo ~~tx~~ imperantis. Quo ille nixus: Iupiter (inquit) exitioso me negotio implicauit amicissimi heroës, uirique bellicosissimi: qui cum mihi antea promiserit non esse me discessurum, nisi prius expugnato Ilio, nunc mutato consilio, ut nos ab eo deceptos esse facilè intelligamus, iubet me amissa magna parte copiarum, réque infecta, cum ignominia, & dedecore in patriam reuerti. Verum quid facias? Sic fortassis placet rerum omnium præpotenti Ioui, qui multas præclaras urbes et euertit, & adhuc euersurus est, cùm uolet. Enimuero turpe erit apud posteros: si audierint tales, tantásque Græcorum copias non potuisse bellum conficere, præsertim in hac Troianorum paucitate, si nobiscum conferantur. Etenim si facto inter nos foedere sic numeremur ambo, ut ciues Troiani singuli denis Græcis pocula ministrent: multæ Græcorum decuriæ pocillatorem desiderent. Adeò militum numero uincimus Troianos: eos duntaxat, qui urbem incolunt. Sed sociorum multitudo omnem expugnandæ Troiæ spem ~~x~~ mihi eripit. Ad hæc nouem annis, quibus iam obsidemus urbem: nauium materia putrefacta, funésque corrupti sunt. Ipsæ quoque uxores, paruique liberi reditum nostrum auidè expectant, nec quando redituri simus, scire

possumus: nondum confecto bello, cuius causa huc uenimus.
Quare agedum sententiam meam sequamur omnes: & quoniam nulla capiendae Troiae spes nobis relinquitur, conscendamus quàm primùm, atque in patriam reuertamur. Hac oratione commoti sunt animi eorum omnium: qui consilium Agamemnonis non audierant: haud aliter, atque flatus maris, Vulturno, Austroque inruentibus cieri: aut densae segetes uehementi Fauonio agitari solent. Itaque his cum tumultu ad naues properantibus, cum puluis nominum pedibus excitatus in coelum ferebatur: tum clamor exultantium: se, sequeque mutuò adhortantium: ut expurgatis fossis naualibus, sublatisque scalis, quibus suffultae erant, naues deducerent: tanta eis repetendae patriae cupiditas inciderat. Ibi Graeci infinitis fatis in patriam essent reuersi, nisi Iuno impedisset. Haec enim, accersita ad se Minerua; Prô dij immortales (inquit) Siccine Graeci in patriam aufugient, relicta Helena: cuius recuperandae causa multi eorum ad Troiam mortem occubuerunt, ut habeant Troiani de qua glorientur? Sed abi quaeso in exercitum Graecorum, tuaque sermonis comitate singulis persuade: ut manere malint, quàm redire in patriam. Cui obtemperans Minerua, è coelo delabitur: cumque ad naues Graecorum celeriter uenisset: Vlyssem offendit non attingentem nauem suam, sed stantem, aliorumque fugam iniquo ferentem animo. Ad hunc illa assistens: Siccine (inquit) solertissime Vlysse in patriam aufugietis, relicta Helena, cuius recuperandae cau-

sa

sa multi Graecorum ad Troiam mortem occubuerunt: ut ha-
beant Troiani, de qua glorientur? Sed tu ne cede: sed illico in exer-
citum Graecorum abi: tuaque sermonis comitate singulis persua-
de: ut manere malint, quàm in patriam reuerti. Vlysses
agnita deae uoce, omni festinatione properat, abiecta etiam laena,
quam postea Eurybates Ithacensis portat, Vlyssis praeco, & pedisequus.
Ipse uerò Agamemnon occurrens sumpto illius sceptro: naues pe-
tere contendit: & quemcunque regem, aut principem offenderet,
eum comi oratione à fuga retrahens: Non te decet (inquit)
ut gregarium aliquem, atque ignauum militem sic esse timi-
dum. Itaque & quiesce ~~ita~~ ipse: & alios ad quiescendum cohortare.
Nam quae in concilio dixit Agamemnon: ea exaudire omnes non
potuimus: eò fit, ut tu, qua mente sit, nondum certè scias. Ille
uerò nunc tentat Graecorum animos: mox puniturus eos, qui non
paruerint. Quare ne committamus, ut ille iratus detrimentum
aliquod afferat exercitui. Ingens est regis furor, qui hanc, quam
habet, à Ioue, cui charus est: consecutus est dignitatem. De uulgo
autem, si quem uociferantem deprehenderet: eum sceptro percussum
increpans: Quiesce (inquit) sceleste: eosque audi: qui te uir-
tute, dignitateque superant. Tu uerò quo numero es, siue bellum
spectes, siue consilia? Certè fieri non potest, ut hic regnemus
omnes: neque probandus est multorum principatus, sed unus do-
minetur, unus regnet: cui idipsum largitus est Iupiter. Sic
ab Vlysse represso exercitu, ad concionem redeunt Graeci, tali
cum fremitu, qualis ingrauescentibus fluctibus, littoris, & ma-
ris solet esse. Atque alijs quietè suas sedes occupantibus: solus

Ther

Thersites tumultuabatur. Qui cum esset loquacissimus, & ineptissi-
mus: cum regibus litigabat, non aliam ob causam: nisi quod ri-
sus captabat: homo omnium, qui ad Ilium venerant, turpissimus:
oculis distortis, altero pede claudus, gibbo deformatis humeris, &
ad pectus usque contractis, capite acuminato, raro capillo.
Inimicissimus autem erat Achilli, & Ulyssi; quos quidem ut antea ma-
ledictis lacessere consueverat, ita tunc Agamemnoni quoque
magna cum vociferatione convitia faciebat. Nam cum Grae-
cis maximè esset invisus: Quid quereris (inquit) Agamemnon?
quid desideras? cum et referta aeris habeas tabernacula: & mul-
tas foeminas possideas, quibus te, expugnatis urbibus, extra sortem
ut principem donavimus. An adhuc requiris aurum: quod
Troianorum quispiam pro redimendo filio, quem ego, aut alius
Graecorum ceperit, ex Ilio afferat? Aut puellam, quam alterj
eripias, ut cum ea concumbas? Atqui non decet te, cum sis prin-
ceps, Graecos perdere, atque affligere. O molles, & effoeminati,
& omni vituperatione digni: quid moramur? quin conscendimus,
domumque revertimur, relicto isto ad Troiam: ut praemia de-
vorata concoquat: réque ipsa intelligat, utrum nostro illi auxi-
lio sit opus, an non. Qui paucis diebus Achillem virum multò
se praestantiorem, ignominia affecit: erepto illi praemio, quo donatus
erat virtutis ergò. Enimvero non admodum iracundus est Achilles,
sed lenis, atque iacturae illius negligens: alioqui Agamemnon hac
ultima nos laesisses iniuria. His maledictis cum lacesseret Aga-
memnonem: statim astans Ulysses, gravique eum oratione in-
crepans: Etsi (inquit) orator es Thersita, non indisertus: tamen

quia

quia ineptus es, desine cum regibus litigare: praesertim cum nullo
id exemplo facias. Nam quia pessimus ~~est~~ es omnium, qui Atridas
ad Ilium secuti sunt: non te dignum iudico, qui regum nomen usurpes:
nedum illis impuro ore conuitia facias. Hortaris Graecos, ut in
patriam redeant: cum nondum exploratum nobis sit, an bene, &
è republica facturi simus, si reuertamur. Quòd Agamemnoni
maledicis, in eo inuidiam declaras tuam: quia doles multa illum
possidere, à principibus Graecorum sibi donata. Sed te praemoneo;
ut bacchari, & furere desistas. Quod nisi feceris, per caput, &
filium meum Telemachum iuro, fore: ut te prehendam, & uestibus
omnibus, non modò laena & tunica: sed ijs etiam, quibus uerenda
occultantur, denudatus, uirgisque turpiter caesum, è concione ad naues cum
fletu redire cogam. Haec cum dixisset: sceptro dorsum, humerosq;
eius ita percussit; ut liuorem contraherent: ipse uerò prae do-
lore incurvatus, uim lachrijmarum profunderet: eásque cum
resedisset metu perterritus, ac tristis, abstergeret. Quod inspe-
ctantes alij: etsi procrastinatione reditus angebātur: tamen sua-
uiter hominem ~~suauiter~~ riserunt. Quin etiam erat: qui ad astan-
tem conuersus diceret: prò dij immortales, quantum boni attu-
lit Vlijsses? Primus in consilijs: in cohortando ad perseuerantiam
belli constantissimus. Veruntamen hoc eius factum longè ante-
ferendum esse existimo: quòd maledicij istius conuiciatoris pe-
tulantiam coërcuit. Neque enim post hac puto fore tam insolentem: ut reges
maledictis lacessere animum inducant. Atque haec qdem uulgus

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn861777735/phys_0033

DE DIALECTIS.

Dialectus est proprietas, aut species linguæ.

Dialecti Græcorum sunt quinque, Dorica, Æolica, Ionica, Attica, et communis. Harum cognitio quia est in primis ad lectionem poëtarum necessaria, iccirco earum varietates, per singulas declinationes, et conjugationes breviter indicabimus.

De prima declinatione.

Sing. N. ὁ ἀνεμίας, Ionicè ἀνεμίης (solent enim Ioues α in η mutare) ὁ χοῦβης, Doricè χοῦβας (solent enim Dores η in α productam mutare). G. τοῦ ἀνεμίης, τοῦ χοῦβης, Doricè ἀνεμία, χοῦβα, Æolicè ἀνεμίαο, χοῦβαο, Ionicè ἀνεμίεω, χοῦβεω. D. τῷ ἀνεμίῃ, Ionicè ἀνεμίῃ. τῷ χοῦβῃ, Doricè χοῦβᾳ. A. τὸν ἀνεμίαν, Ionicè ἀνεμίην. τὸν χοῦβην, Doricè χοῦβαν, Ionicè χοῦβεα. V. ὦ ἀνεμία ὦ χοῦβη, Atticè ὦ ἀνεμίας, ὦ χοῦβης. Solent enim Attici nominativo pro vocativo uti, contrà quàm Macedones, ac Thessali, qui vocativum pro nominativo usurpant. Homerus μητίετα Ζεύς, pro μητίετης. Dualia minus variant. plural. N. οἱ ἀνεμίαι, οἱ χοῦβαι. G. τῶν ἀνεμιῶν, τῶν χοῦβῶν, Doricè ἀνεμιᾶν χοῦβᾶν, Æolicè ἀνεμιάων, χοῦβάων, Ionicè ἀνεμιέων, χοῦβέων.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn861777735/phys_0035

D. τοῖς ἀινείαις, τοῖς χρύσαις, Doricè, Ionicè, & Atticè ἀινείαισι, χρύσαισι, Ionicè ἀινείῃς, χρύσῃς, & ἀινείῃσι, χρύσῃσι. A. τὰς ἀινείας, τὰς χρύσας. V. ὦ ἀινεῖαι, ὦ χρῦσαι.

De secunda declinatione.

In numero singulari a Ionicè mutatur in η, & η Doricè in α productam, ut, μοῦσα, μούση, μοῦσαν, μούσην. φιλίη φιλίης, φιλίῃ, φιλίην. μαχαίρη, μαχαίρης, μαχαίρῃ, μαχαίρην. Item τιμά τιμᾶς τιμᾷ τιμάν. Dualia nihil variant. plural. N. αἱ μοῦσαι. G. τῶν μουσῶν, Doricè μουσᾶν, Æolicè μουσάων, Ionicè μουσέων. D. ταῖς μούσαις, Doricè, Ionicè, & Atticè μούσαισι, Ionicè μούσῃς, & μούσῃσι. A. τὰς μούσας. V. ὦ μοῦσαι.

De tertia declinatione.

Sing. N. ὁ λόγος. G. τοῦ λόγου, Ionicè, et Atticè λόγοιο. D. τῷ λόγῳ. A. τὸν λόγον. V. ὦ λόγε, Atticè ὦ λόγος. Dual. N. et A. τὼ λόγω. G. et D. τοῖν λόγοιν, Ionicè λόγοιϊν. plural. N. οἱ λόγοι. G τῶν λόγων. D. τοῖς λόγοις, Doricè, Ionicè, et Atticè λόγοισι. A. τοὺς λόγους, Doricè λόγως, & λόγος. V. ὦ λόγοι.

Quarta declinatio propria est Atticorum, ut diximus.
τοῦ λογῶ. B. 199.

De quinta declinatione.

I°

Poëtæ in accusatiuo singulari pro ν utuntur a terminatione. Homerus ἐυρέα πόντον, pro ἐυρὺν.

II°

Attici nonnunquam in accusatiuo singulari utuntur Apocope, ut, ἀπόλλωνα ἀπόλλω, ποσειδῶνα ποσειδῶ, ἱδρῶτα ἱδρῶ, & similibus.

III°

Iones in genitiuo, ac datiuo dualibus utuntur paragoge, perinde ut in tertia, ut ποδοῖν ποδοῖϊν.

IIII°

Iones datiuum pluralem à nominatiuo plurali faciunt, adiecta σι, ut, πάντες πάντεσι, κύνες κύνεσι, ἄνδρες ἄνδρεσι. In neutris α in εσι mutant, ut, ἔπεα ἐπέεσι.

DE DIALECTIS PRONOMINVM.

Sing. N. ἐγώ, Attici ἐγωγε: Doricè ἐγών, & ἐγώνη. G. ἐμοῦ, Ionicè ἐμέο, et ἐμεῖο, Doricè, & Æolicè ἐμεῦ: Atticè ἐμέοθεν & ἐμέθεν. D. ἐμοί, Attici ἐμοιγε: Doricè ἐμίν. A. ἐμέ. Dual. N. et A. νώ, Ionicè νῶϊ, Doricè, et Æolicè ἄμμε. G. et D. νῷν, Ionicè νῶϊν. plural. N. ἡμεῖς, Ionicè ἡμέες: Doricè ἅμες, Æolicè ἄμμες. G. ἡμῶν, Ionicè ἡμέων, & ἡμείων, Doricè ἁμῶν, Æolicè ἀμμέων. D. ἡμῖν, Doricè ἁμίν, Æolicè ἄμμιν, & ἄμμι: Atticè ἧμιν, poëticè

ἡμίν. A. ἡμᾶς, Ionicè ἡμέας, Doricè ἁμᾶς, Æolicè ἄμμας.

Singul. N. σύ, Doricè τύ, & τύνη. G. σοῦ, Ionicè σέο, & σεῖο: Doricè, & Æolicè σεῦ, & τεῦ: Atticè σέοθεν, & σέθεν. D. σοί, Doricè τοί: poëticè τίν, & τεΐν. A. σέ, Doricè τέ, & τύ.

Dual. N. et A. σφῶ, Ionicè σφῶϊ: Æolicè, & Doricè ὔμμε. G. et D. σφῶν, Ionicè σφῶϊν. plural. N. ὑμεῖς, Ionicè ὑμέες, Doricè ὕμες, Æolicè ὔμμες. G. ὑμῶν, Ionicè ὑμέων, & ὑμείων: Æolicè ὑμμέων. D. ὑμῖν, Doricè ὑμίν: Æolicè ὔμμιν, & ὔμμι. A. ὑμᾶς, Ionicè ὑμέας, Æolicè ὔμμας.

Singul. N. ὅς. G. οὗ, Ionicè ἕο, & εἷο: Doricè, & Æolicè εὗ: Atticè ἕοθεν, & ἕθεν. D. οἱ, poëticè ἕοι. A. ἕ, poëticè ἑέ, Doricè, & Ionicè μίν, & νίν. Dual. A. σφέ, Ionicè σφωέ, G. et D. σφίν, Ionicè σφωΐν. plural. N. σφεῖς, Ionicè σφέες, Doricè σφές. G. σφῶν, Ionicè σφέων, & σφείων. D. σφίσι, Ionicè σφίν, & σφί. A. σφᾶς, Ionicè σφέας, Doricè ψέ.

Σός, Doricè τεός. ἡμετέρος, ἡμέτερος, σφέτερος, Doricè ἁμός, ὑμός, σφός. Οὗτος, τοῦτον, τοῦτο, Atticè οὗτοσί, τουτονί, τουτί. Ἐκεῖνος, Ionicè, & Æolicè κεῖνος: Doricè τεῖνος. Αὐτός, Ionicè ὠυτὸς: Est enim ωυ diphthongus Ionum propria, θαυμάζω, θωυμάζω.

DE DIALECTIS VERBORVM.

Modo in. temp. præsenti τύπτω τύπτεις, Doricè τύπτες,

Æolicè τύπτης. τύπτει, Doricè τύπτε, Æolicè τύπτη. Dualia nihil uariant. pluraliter τύπτομεν, Doricè τύπτομες, (solent enim Dores μεν terminationem in μες mutare) τύπτετε τύπτουσι, Doricè τύπτονται. Præterito imperfecto ἔτυπτον ες ε, poëticè τύπτεσκον ες ε. Futuro τύψω εις ει, Doricè τυψῶ εῖς εῖ. Dual. τυψεῖτον εῖτον. plural. τυψοῦμες τυψεῖτε τυψοῦνται, ultima circumflexa.

Attici in tertia coniugatione à uerbis in ιζω hyperdissyllabis proprium futurum faciunt, extrita σ, & ultima circumflexa, ut, βαδίζω βαδίσω εις ει, Atticè βαδιῶ εῖς εῖ: ex quo medium βαδιοῦμαι εῖ εῖται. φροντίζω φροντίσω, Atticè φροντιῶ. ἐλπίζω ἐλπίσω, Atticè ἐλπιῶ. Idem Attici τυπτήσω dicunt, pro τύψω quasi à τυπτέω.

Dores, & Æoles in quarta coniugatione proprium futurum faciunt, interposita σ, & penultima acuta, ut ὄρω ὀρῶ, κυρω κυρῶ, Doricè, & Æolicè ὄρσω, κυρσω: Unde facta sunt indefinita, ὦρσα, & ἔκυρσα apud poëtam. Indefinito primo ἔτυψα ας ε, poëticè τύψασκον ες ε.

Præteritum adiacens nihil uariat, nisi quod Dores τετυφαμες, & τετυφανται, pro τετυφαμεν, & τετυφασι dicunt.

Præterito plusquamperfecto ἐτετύφειν, Ionicè ἐτετύφεα: Æolicè, & Atticè ἐτετύφη. ἐτετύφεις, Ionicè ἐτετύφεες: Æolicè

Λ ἐτετύφει Ionicè ἐτετύφεε, Æolicè, & Atticè ἐτετύφη.

& Atticè ἐτετύφη. Λ Dualia nihil variant. Plural. ἐτετύφημεν: Doricè ἐτετύφειμες, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν, Doricè & Atticè ἐτετύφεσαν. Indefinito secundo ἔτυπον ες ε, poëticè τύπεσκον ες ε. Futuro secundo τυπῶ ~~[illegible]~~. ~~[illegible]~~. plural. τυπεῖμεν, Doricè τυπεῖμες. ~~[illegible]~~ τυπεῖσι, Doricè τυπεῖντι. Λ Ionicè τυπέω: solent enim Iones ω circumflexam in εω resolvere.

Imperativus nihil variat, nisi quòd Attici τυπτόντων, τυπόντων, & τυψάντων, pro τυπτέτωσαν, τυπέτωσαν, & τυψάτωσαν dicunt. Idem Attici ἰδέ, & λαβέ, pro ἴδε, & λάβε dicunt ὀξυτόνως, quibus similia sunt εἰπέ, ἐλθέ, & εὑρέ.

Optativus nihil variat, nisi quòd indefinitum primum Æolicè per εια coniugatur, hoc modo: τύψεια ας ε. Dual. τυψείατον άτην. plural. τυψείαμεν ατε τύψειαν. Sciendum tamen, quòd prima persona soli Æoles utuntur, Attici verò secunda, & tertia.

Modo subiunctivo ἐὰν τύπω, τύπῃς, Æolicè τύπῃσθα. τύπῃ, Ionicè τύπῃσι. Cætera nihil variant.

Modo infinitivo tempore præsenti, & præterito impr. τύπτειν, Doricè τύπτεν: Æolicè τύπτην: Ionicè τυπτέμεναι, & τυπτέμεν.

Futuro primo τύψειν, Doricè τυψεῖν. Pto adia: & plusq. τετυφέναι, Ionicè τετυφέμεναι, & τετυφέμεν.

Indefinito secundo τυπεῖν, dorice τυπέν, Ionice τυπέμεναι, & τυπέμεν. Futuro secundo τυπεῖν, Ionice τυπέειν. Participia ὁ τύπτων. ἡ τύπτουσα, dorice τύπτοισα. Indef. pri. ὁ τύψας. ἡ τύψασα, dorice τύψαισα.

DE MEDYS, ET PASSIVIS.

I°

Iones secundas personas singulares à tertijs faciunt, extrita τ litera, ut, ἀ τυπτεται τύπτεαι, ἀ τυπτηται τύπτηαι, ab ἐτύπτετο ἐτύπετο, ab ἐτύπετο ἐτύπεο, ab ἐτύψατο ἐτύψαο: unde contracta sunt τύπτῃ ἐτύπτου, ἐτύπου, & ἐτύψω.

II°

Attici in secundis personis singularibus modi indicatiui aliquando ῃ in ει mutant, ut, βούλομαι βούλει, οἶμαι οἴει: ὄψομαι ὄψει, πεύσομαι πεύσει.

III°

Dores in secundis personis singularibus ου in εο mutant, ut ἐτύπτου ἐτύπτεο, ἐτύπου ἐτύπεο, τύπτου τύπτεο.

IIII°

Poëtae in primis personis dualibus, ac pluralibus ante θον, & θα σ assumunt, ut, τυπτόμεθον τυπτόμεσθον, τυπτόμεθα τυπτόμεσθα. plerique dialecto Ionicae tribuunt hanc epenthesin.

V°

Iones ου modi Imperatiui in εο mutant, ut τύπτου τύπτεο.

VI°

Attici tertias personas plurales modi imperatiui per Syncopen proferunt, ut, τυπτέσθωσαν τυπτέσθων, τυψάσθωσαν τυψάσθων.

VII°

Ioms ~~Poëtae~~ tertias personas plurales modi optatiui in οιντο, & αιντο exeuntes, per οιατο, & αιατο proferunt, ut, τύπτοιντο τυπτοί-ατο, τύψαιντο τυψαίατο.

DE PASSIVIS TANTVM.

Iones tertias personas plurales praeteriti adiacentis et plus quamperfecti passiui à singularibus faciunt hoc modo.

I°

In uerbis primae, & secundae coniugationis consonantes tenues quae sunt ante ται, & το in suas aspiratas mutant, & interponunt α, ut τύπτω τέτυπται τε-τύφαται, ἐτέτυπτω, ἐτετύφατο. πλέκω πέπλεκται πεπλέχαται, ἐπέπλεκτο, ἐπεπλέχατο.

II°

In ijs uerbis, quae in ται, & το puram desinunt, corripiunt penultimam, & interponunt α, ut, ποιέω πεποίηται πεποιέαται. ἐπεποίητο, ἐπεποιέατο. δηλόω δεδήλωται δεδηλόαται, ἐδεδήλωτο ἐδεδηλόατο. Item ἐρύω εἴρυται εἰρύαται. κλίνω κέκλιται κε-κλίαται. Poetae aliquando seruant longam uersus causa, ut, δαίω δέδαιται δεδαίαται. βολέω βεβό-ληται βεβολήαται.

III°

In uerbis ~~primae~~ tertiae coniugationis, quae in ται, & το non puram desinunt, elidunt σ, & interponunt δα syllabam, ut ἐρείδω ἤρεισαι ἠρείδαται: χωρίζω κεχώρισαι κεχωρίδαται, ἐκεχώριστο ἐκεχωρίδατο. σκεύαζω ἐσκεύασαι ἐσκευάδαται ἐσκεύαστο ἐσκευάδατο. Item ῥαίνω ἔῤῥαν ται, Attice ἔῤῥασαι ἐῤῥάδαται.

et repetitis primis literis ἐρηρέδαται

1111°

In uerbis quartae coniugationis inter duas consonantes α & δα interponunt, ut, σπείρω ἔσπαρται ἐσπεράδαται, ἔσπαρτο ἐσπεράδατο: στέλλω ἔσταλται ἐστελάδαται ἔσταλτο ἐστελάδατο, mutata etiam α in ε, apud Herodotum.

Indefinita passiua sic uariantur.

10

Poëtae tertias personas plurales modi indicatiui a primis singularibus faciunt correpta ~~pe~~ ultima, ut ἔτυφθεν pro ἐτύφθησαν ab ἐτύφθην, ἔτυπεν pro ἐτύπησαν ab ἐτύπειν. Plerique dialecto Boeoticae tribuunt hanc formam.

11°

Iidem poëtae in quarta coniugatione pro ἐκρίθην, & ἐκλίθην, ἐκρίνθην & ἐκλίνθην dicunt, seruata ν litera.

111°

Modo infinitiuo τυφθῆναι τυπῆναι, Ionice τυφθήμεναι τυπήμεναι.

DE QVINTA CONIVGATIONE.

1°

Modo indicatiuo, poëtae tertias personas plurales praeteriti imperfecti, & indefiniti secundi à primis singularibus faciunt, correpta ultima, ut ἵσαν pro ἵσασαν ab ἵστην, [redacted] ἔσαν pro ἔστησαν ab ἔστην: ἵεν pro ἵεσαν ab ἵην. plerique dialecto Beotiae tribuunt hanc [redacted] formam.

II°.

Modo imperatiuo tempore praesenti, Attici pro ἵσαθι, & πίμπλαθι, ἵστη, [redacted] & πίστηλη dicunt, à tertia persona praeteriti imperfecti indicatiui. Idem Attici pro [redacted] ἵσαθι ἵστα, et pro στῆθι, et βῆθι etiam στᾶ, & βᾶ dicunt in compositis. Actorum 12: Ἀνάστα ἐν τάχει, pro ἀνάστηθι. Aristophanes: κατάβα κακοῦρκε, pro κατάβηθι.

III°

Modo optatiuo primae, & tertiae personae plurales per syncopen Atticam proferuntur, hoc modo: ἱσταίημεν ἱσταῖμεν, ἱσταίησαν ἱσταῖεν: σταίημεν σταῖμεν, σταίησαν σταῖεν. τιθείημεν τιθεῖμεν, τιθείησαν τιθεῖεν: θείημεν θεῖμεν, θείησαν θεῖεν. διδοίημεν διδοῖμεν, διδοίησαν διδοῖεν: δοίημεν δοῖμεν, δοίησαν δοῖεν

IIII°

Modo subiunctiuo, poëtae indefinita monosyllaba extendunt, hoc modo: στῶ στήω, θῶ θείω, ὦ εἴω, δῶ δώω, eaque ut βαρύτονα coniugant δώω δώῃς δώῃ δώωσι.

V.

Modo infinitiuo tempore præsenti, & præterito imperfecto ἱστάναι τιθέναι διδόναι ζευγνύναι, Ionice ἱστάμεναι, & ἱστάμεν: τιθέμεναι, & τιθέμεν: διδόμεναι, & διδόμεν: ζευγνύμεναι & ζευγνύμεν. Indefinito secundo στῆναι, θεῖναι, δοῦναι, Ionice στήμεναι: θέμεναι, & θέμεν: δόμεναι, & δόμεν.

DE MEDYS ET PASSIVIS.

I°

Modo indicatiuo, tempore præsenti, Attici secundas personas singulares eorum uerborum, quæ α, & ε ante μαι habent, per Synæresin proferunt, ut, ἵσταμαι ἵστασαι ἵστῃ, ἐπίσταμαι ἐπίστασαι ἐπίστῃ, δύναμαι δύνασαι δύνῃ, τίθεμαι τίθεσαι τίθῃ, ἵεμαι ἵεσαι ἵῃ. Adduntur κάθημαι κάθησαι κάθῃ. & μέμνημαι μέμνησαι μέμνῃ. Primum enim eliditur σ, & uocales α, & η mutantur in ε: deinde ε, & αι in η contrahuntur ἀτλικῶς.

II°.

Iones secundas personas singulares præteriti imperfecti, & indefiniti secundi, eliso σ proferunt, ut, ἵστασο ἵσταο, ἐτίθεσο ἐτίθεο, ἔθεσο ἔθεο, unde contracta sunt ἵστω ἐτίθεσ ἔθεσ. Idem fit in modo imperatiuo, ut, ἵστασο ἵσταο ἵστω, τίθεσο τίθεο τίθεσ, θέσο θεό θεῦ.

III°.

Iones in verbis ἕμαι, & κεῖμαι tertias personas plurales præsentis, & præteriti imperfecti, à singularibus faciunt correpta penultima, & interposito α, ut, ἧται ἕαται, ἧτο ἕατο: κεῖται κέαται, ἔκειτο κέατο, pro κάθηνται, ἐκάθηντο: κεῖνται, ἔκειντο. Poëtæ etiam ι in diphthongo assumunt, versus causa, εἵαται, εἵατο: κείαται, κείατο.

IIII°

Iones, et Attici in verbo ἵεμαι, tertiam personam pluralem præteriti adiacentis passivi εἷνται, ἕωνται proferunt: Unde sunt ἀφέωνται Matthæi 9. & ἀνέωνται apud Herodotum.

DE DIALECTIS VERBI SVBSTANTIVI.

Modo ind. temp. præ. εἰμί, Doricè ἐμμί. εἶ, Ionicè ἐίς, poëticè ἐαί, ἐστί. Dualia nihil variant. Plural. ἐσμέν, ~~antiquè~~ Ionicè εἰμὲν, Doricè εἰμές. ἐστέ. εἰσί, Ionicè ἔασι, Doricè ἐντί. Præterito imperf. ἦν, & ἤμην, Ionicè ἔα, & ἦα: Atticè ἦ: ~~poëticè~~ poëticè ἐήν, ἐόν, & ἔσκον, ab ἔω, unde est εἰμί. ἦς, Æolicè, et Atticè ἦσθα, ἦν, Doricè ἦς: poëticè ἐήν, ἤην, ἦεν, & ἔσκε. Dual. ἦτον ἦτην, poëticè ἔστον, ἔστην, & ἦστον, ἤστην. Plural. ἦμεν

Doricè ἦμες. ἦτε. ἦσαν, poëticè ἔσαν, κατὰ συστολὴν.
Futuro ἔσομαι. ἔσῃ, Ionicè ἔσεαι. ἔσται, Ionicè ἔσεται, poëticè ἔσσεται, κατὰ διπλασιασμὸν: Doricè ἐσοῦμαι ἐσῇ ἐσεῖται. Modo imper. ἔσω, poëticè ἔσσω κατὰ διπλασιασμὸν: ἔστωσαν, Atticè ἔστων. Modo optativo, personae plurales per syncopen Atticam proferuntur, hoc modò: εἴημεν εἶμεν, εἴητε εἶτε, εἴησαν εἶεν.
Modo sub. ἐὰν ὦ. ἦς, Aeolicè ἦσθα. ἦ, Ionicè ἦσι, poëticè ἔῃ, ab ἔω. Caetera nihil variant.
Modo inf. εἶναι; Ionicè ἔμεναι, & ἔμεν; poëticè ἔμμεναι: Doricè ἦμεν. Participia praesens ὤν, Ionicè ἐών ab ἔω. Futurum ἐσόμενος, poëticè ἐσσόμενος.

DE AVGMENTO.

Π

Attici ab ijs verbis, quorum primae vocales sunt α, ε, & ο, proprium παρακείμενον faciunt, has ipsas vocales cum sequente consonante, communi augmento praeponentes, & corripientes penultimam si, sit opus, ut ἀκούω ἤκουα, Atticè ἀκήκοα, ἐλεύθω ἄχρηστον, ἤλευθα, Atticè ἐλήλυθα: ἐγείρω ἤγερκα, ἤγερμαι, Atticè ἐγήγερκα ἐγήγερμαι: ὀρύσσω

ὤρυχα, Attice ὀρώρυχα: ὄλλω ὦλα, Attice ὄλωλα, unde est ἀπόλωλα: ὄρω ὦρα, Attice ὄρωρα: ὄπτω ὦπα, Attice ὄπωπα.

II°

Attici in quibusdam verbis communi augmento ε praeponunt, ut ὁρῶ ὥρων ὥρακα, Attice ἑώρων ἑώρακα: ὀνοῦμαι, ὤνημαι, Attice ἐώνημαι: εἴκω ἄχρηστον οἶκα, Attice ἔοικα ἐῴκειν: οἰνοχοῶ ᾠνοχόουν, Attice ἐῳνοχόουν. Item ἀνοίγω ἀνέῳγον, ἀνέῳξα, ἀνέῳγα, ἀνέῳγμαι, ἀνεῴχθην. Horum imitatione ξυνέηκε, & προσεείπε, pro ξυνῆκε, & προσεῖπε dixit poeta. Aliquando sublato communi augmento, ε praeponunt, ut κατάγω pro frango, κατέαξα κατέαγα, κατέαγμαι, κατεάγην: ἁλόω pro ἁλίσκω, ἥλωκα, Attice ἑάλωκα, ἥλων, Attice ἑάλων. Singularia sunt ἀγήοχα, & ἤγαγον, pro ἦχα, & ἦγον, ab ἄγω.

III°

Attici aliquando commune augmentum ε, in η mutant, ut μέλλω ἔμελλον, Attice ἤμελλον: δύναμαι, ἐδυνάμη ἐδυνήθην, Attice ἐδυνάμην, ἠδυνήθην: βούλομαι, ἐβουλόμην, ἐβουλήθην, Attice ἠβουλόμην, ἠβουλήθην.

IIII°.

Attici commune augmentum λε, & με, in ει mutant, ut λήβω ἄχρηστον, λέληφα, Atticè εἴληφα: συλλέγομαι, συλλέλεγμαι, Atticè συνείλεγμαι: μείρομαι μέμαρμαι, Atticè εἵμαρμαι: Unde est εἱμαρμένη.

V°.

Poëtæ in præteritis auferunt augmentum, unde sunt τεύχε, δῶκε, βῆ, pro ἔτευχε, ἔδωκε, ἔβη apud poëtam. Econtrario ijdem poetæ communi augmento ἐφιλῷ primam consonantem præsentis præponunt, ut πείθω ἔπιθον, poëticè πέπιθον; λήθω ἄχρηστον, ἔλαθον, poëticè λέλαθον: τάζω ἔταζον, poëticè τέταζον; τεύχω, ἔτυχον, medium ἐτυχόμην, poëticè τετυκόμην, mutata etiam aspirata in tenuem ἰωνικῶς. Plerique dialecto Ionicæ tribuunt utrumque.

DE CONTRACTIS.

In omnibus ijs, quæ Sÿnæresin patiuntur, illud est generatim animaduertendum, quod integræ declinationes, & coniugationes in lingua Ionica sunt usitatæ, contractæ uerò in lingua communi, & Attica. Amant enim ~~no~~ Iones uocalium concursiones: quas ut effugiant Attici, crebris utuntur contractionibus.

DE NOMINIBVS CONTRACTIS.

10

Dores in prima declinatione contractorum ου in ευ, & in quarta εο in ευ mutant, ut ὁ δημοσθένης, gto, Ionicè τοῦ δημοσθένεος: Communiter, & Atticè δημοσθένους: Doricè δημοσθένευς. Τὸ ἔρεβος, gto, Ionicè τοῦ ἐρέβεος: communiter, & Atticè ἐρεβους: Doricè ἐρέβευς, ἰλ. θ. ὁ βασιλεὺς, gto, Communiter τοῦ βασιλέος, Doricè βασιλεῦς, circumflexa ultima.

110

Attici in prima declinatione nominum contractorum accusativum singularem per ην proferunt, si sint nomina propria, ut ὁ δημοσθένης, τὸν δημοσθένην.

1110

Attici ab ijs nominibus, quae per ης, ευς pluriumque exeunt accusativum singularem in α contrahunt, ut ὁ ὑλιὴς, accusativo, Ionicè τὸν ὑλιέα, communiter ὑλιῆ, Atticè ὑλιᾶ: ὁ πειραιεὺς, accusativo, communiter τὸν πειραιέα, Atticè πειραιᾶ. Idem fit in gto quartae τοῦ πειραιέος, Atticè πειραίεως, & πειραιῶς.

1111

Poëtae in secunda declinatione nominum contractorum, penultimam vocalem ε in η mutant κατ' ἔκτασιν, ut ἡ πόλις τῆς πόλεος, poëticè πόληος: τῇ πόλεϊ, poëticè πόληϊ: τὴν πόλιν, poëticè πόληα.

V0.

Iones in tertia declinatione nominum contractorum pro κέρατα, & ζέρατα, πέρεα, & ζέρεα dicunt, extrito τ, & mutato α in ε. R eliquas uarietates ante demonstrauimus.

VI°

Attici in nominibus comparatiuis per ων exeuntibus utuntur Synaeresi. In ijs enim casibus, quae in ονα, ονες, & ονας desinunt, extrita ν litera, οα in ω, οες uerò, & οας in ους contrahunt, hoc modo: ὁ καὶ ἡ ἀμείων, καὶ τὸ ἄμειον: τὸν καὶ τὴν, καὶ τὰ ἀμείνονα, Atticè ἀμείνω. οἱ καὶ αἱ ἀμείνονες, Atticè ἀμείνους: τοὺς καὶ τὰς ἀμείνονας, Atticè ἀμείνους.

DE VERBIS CONTRACTIS.

I°

Poëtae uerba in αω post contractionem extendunt, interponentes uel ω praecedente syllaba longa, ut ἡβάω, ἡβῶ, poëticè ἡβώω: uel ο praecedente syllaba breui, ut ὁράω ὁρῶ, poëticè ὁρόω: unde etiam poëticè fiunt optatiui, ut ἡβώοιμι, ιλ. λ.

II°

Dores α & ε in η contrahunt, nec ι subscribunt in diphthongo, τιμάεις τιμᾷς, Doricè τιμῆς. τιμάει τιμᾷ, Doricè τιμῆ: τιμάειν τιμᾷν, Doricè τιμῆν: ~~ἐτίμαμ~~ ἐτίμαες ἐτίμας, Doricè ἐτίμης: ἐτίμαε ἐτίμα, Doricè ἐτίμη, unde est κίρνη pro ἐκίρνα, οδυσ. ξ. Horum imitatione dicta sunt

ζῇς, ζῇ, ζῇν ἔξῃ à ζάω. πεινῇς πεινῇ πεινῇν à πεινάω: διψῇς διψῇ διψῇν à διψάω: Item χρῆται ἐχρῆτο, χρῆσθαι à χράομαι, quæ omnia etiam in lingua communi, & Attica sunt usitata.

III°

Dores, & interdum Iones ου post contractionem in ευ mutant ut ποιοῦσι, Doricè ποιεῦσι: ποιοῦσα, Doricè ποιεῦσα: ποιοῦντες, Doricè ποιεῦντες.

IIII°

Modo optatiuo tempore præsenti Attici, & Æoles uerba contracta coniugant, mi terminatione in ην mutata, hoc modo: τιμῴην τιμῴης τιμῴη, ποιοίην ποιοίης ποιοίη, δηλοίην δηλοίης δηλοίη. Dores etiam penultimam οι in ῳ mutant hoc modo ποιῴην δηλῴην. Idem Attici, & Æoles pro ποιήσαιμι, ποιήσεια dicunt, sicut pro τύψαιμι τύψεια.

V°

Iones etiam in ijs uerbis, quorum futura in lingua communi, & Attica seruant penultimas, α, & ε in η mutant, ut, περάω περάσω, Ionicè περήσω. ἰάομαι ἰάσομαι, Ionicè ἰήσομαι: ἐπαινέω ἐπαινέσω, Ionicè ἐπαινήσω.

Τέλος, καὶ τῷ θεῷ δόξα.

Annotat

Annotationes in primum Stadios

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn861777735/phys_0053

DE NOMINE AVTORIS.

Homerus primum dictus ~~est~~ fuit Melesigenes, à fluuio Melete, apud quem natus esse traditur. Postea cum esset iam oculis captus, ὅμηρος coepit nominari, ex re ducto uocabulo: ὅμηρος enim Cumanorum lingua coecum significat. Alii obsidem fuisse aiunt in eo bello, quod Smyrnaei cum Colophoniis gesserunt: ὅμηρος autem Graecis est obses.

De patria illius magna est, & autorum, et ciuitatum dissensio; cuius rei Cicero in oratione pro Archia poëta meminit, his uerbis: Homerum Colophonii ciuem dicunt esse suum: Chii suum uendicant: Salamnij repetunt: Smyrnaei uero suum esse confirmant. Itaque etiam delubrum eius in oppido dedicauerunt. Permulti alii praeterea pugnant ~~inter~~ inter se, atque contendunt. Extat apud Gellium in hanc sententiam huiusmodi distichon:

ἑπτὰ πόλεις διερίζουσιν περὶ ῥίζαν ὁμήρου,
Σμύρνα, ῥόδος, κολοφὼν, Σαλαμὶν, ἴος, ἄρζος, ἀθῆναι.

Septem urbes certant de stirpe insignis Homeri,
Smyrna, Rhodus, Colophon, Salamin, Ios, Argos, Athenae.

Vitam eius copiose describunt Herodotus, et plutarchus.

DE DVPLICI EIVS POEMATE.

Reliquit duo opera, Iliadem, & Odysseam. In Iliade bellum Troianum, resque ad Ilium à Graecis, Barbarisque gestas persecutus; eo consilio, ut propositis illustribus exemplis uirtutis, ac fortitudinis, cum in aliis ducibus, tum maxime in Achille, Graecos laudaret, uituperaret Barbaros. Ideoque institutum fuit apud Graecos, ut hæc poëmata lectitarent adolescentes, ut eorum animi ab teneris aetate, & odio Barbarorum, et admiratione suae gentis incenderentur. In Odyssea recitatum Vlyssis in patriam descriptit, uariis erroribus implicatum, nec non prudentiam eius, ac solertiam, qua ille superatis errorum difficultatibus, tandem in probitatem hominum inimicorum sibi, suisque in Ithacam uindicauit.

DE CAVSA BELLI TROIANI.

Paris, qui alio nomine Alexander nuncupatur, Priami regis, & Hecubae filius, frater Hectoris, cum in Graeciam nauigasset, repetenda Hesiones amitae nomine, Spartamque uenisset, ut Helenam foeminam pulcherrimam à Venere sibi promissam abduceret, ad traditis.
Maritum eius Menelaum diuertisse ~~fuit~~. A quo cum esset benigne hospitio ~~ex~~ceptus, infirmum mulieris animum ad amorem sui pellexit, eamque absente Menelao aut ui rapuit, aut sponte secuta,

tem ~~anuexit~~ auexit. Hanc igitur à marito repetitam, quia Troiani reddere nolebant, iccirco universa Graecia cum sociis, Imperatore Agamemnone fratre Menelai, Troianis bellum infert. Quod cum in decimum annum esset extractum, tandem Sinonis fraude capitur Ilium.

DE DISPOSITIONE ILIADOS.

Neque vero poëta iustam seriem narrationis observat, quippe qui à decimo anno, & ab Achillis ira, quae Graecis plurimum nocebat, propter summam illius viri fortitudinem, bellique industriam, initium fecerit. Solent enim poëtae contrà quàm historici, perturbato ordine à mediis, aut ultimis rebus ordiri, iis interim quae natura erant primae, ad occasionem narrantis alicuius reservatis. De quo genere lege Oratium in arte poëtica, & Rodolphum lib. 3. Cap. 7.

DE VTILITATE EIVSDEM.

Magnopere autem prodest huius poëmatis lectio, non ad ~~[illegible]~~ solum, & multiplicem rerum cognitionem, verùm etiam ad alendam eloquentiam. Primùm enim tam vitia, quàm virtutes principum, propositis exemplis, in eo pulcherrimè depinguntur. Deinde licet ex eo mala innumerabilia, quae ex discordiis nascuntur, praesertim inter potentes viros, & ingentes bellorum calamitates, & varios denique rerum eventus cognoscere. Igitur praeclarè ~~Ouidius~~ Oratius lib. 1. epist. 7. ad Lollium de hoc poëta ~~ita~~ sic canit:

Troiani belli scriptorem maxime Lolli,
Dum tu declamas Romae, Praeneste relegi.
Cui quid sit pulchrum, quid turpe, quid utile, quid non,
plenius, ac melius Chrysippo, & Crantore dicit.
Cur ita crediderim, nisi quid te detinet, audi.
Fabula, quae Paridis propter narratur amorem
Graecia barbariae lento collisa duello,
stultorum regum, & populorum continet aestus.
Antenor censet belli praecidere causam.
Quid Paris? ut salvus regnet, vivatque beatus,
Cogi posse negat. Nestor componere lites
Inter Peliden festinat, & inter Atriden.
Hunc amor, ira quidem communiter urit utrumque.
Quicquid delirant reges, plectuntur Achivi:
Seditione, dolis, scelere atque libidine, et ira
Iliacos inter muros peccatur, et extra.
Jam dicendi facultati quantum conducat, doctissimorum virorum
judicia facile declarant. Etenim Cicero in libro de claris Oratoribus Homerum ornatum in dicendo, & plane Oratorem vocat.
Et Quintilianus lib. 10. Cap. 1. Sed nunc (inquit) genera
ipsa lectionum, quae praecipue conducere intendentibus, ut oratores

fiant, existimem, persequar. Igitur ut Aratus à Ioue incipiendum putat, ita nos ritè coepturi ab Homero uidemur. Hic enim quemadmodum ex Oceano dicit ipse amnium uim, fontiumque cursus initium capere, omnibus eloquentiae partibus exemplum, & ortum dedit. Hunc nemo in magnis sublimitate, in paruis proprietate superauerit. Idem laetus, ac pressus, iucundus, ac grauis, tum copia, tum breuitate mirabilis, nec poëtica modò, sed oratoria uirtute eminentissimus. Nam ut de laudibus, exhortationibus, consolationibus taceam, nonne uel unus liber, quo missa ad Achillem legatio continetur, uel in primo inter duces illa contentio, uel dictae in secundo sententiae omnis litis, ac consiliorum explicant artes? Affectus quidem, uel illos mites, uel hos concitatos, nemo erit tam indoctus, qui non in sua potestate hunc autorem habuisse fateatur.

Age uerò, non utriusque operis ingressus in paucissimis uersibus legem proemiorum non dico seruauit, sed constituit? Nam et beneuolum auditorem inuocatione dearum, quas praesidere uatibus creditum est, & intentum proposita rerum magnitudine, & docilem summa celeriter comprehensa facit. Et paulò post. Quid? In uerbis, sententiis, figuris, dispositione totius operis,

nonne humani ingenij modum excedit? Vt magni sit uiri uirtutes eius, non æmulatione, quod fieri non potest, sed intellectu sequij. Verum hic omnes sine dubio & in omni genere eloquentiæ procul à se reliquit. Hactenus Quintilianus.

Ob has causas iure, & meritò à Platone dicitur ἄριστος, καὶ θειότατος τῶν ποιητῶν; ab Imperatore Iustiano, omnis uirtutis parens; à Plinio, literarum princeps, ingeniorum fons, & ingeniorum felicissimus; à Columella, parens eloquentiæ deus ille Mæonius. Quin etiam Alexander magnus Iliada Homeri assiduè in exercitu circumtulisse dicitur, adeoque delectatus esse eius lectione, ut dormiens pro pulvino sit usus, & cum omnia probasse, tum maximè hunc versiculum:

ἀμφότερον, βασιλεύ τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητὴς.

Idem Alexander capto inter spolia Darij Scrinio, auro, gemmisque precioso, cum varios eius usus demonstrarent amici: Imò verò (inquit) librorum Homeri detur custodiæ.

Quòd deos facit cum hominibus congredientes, eo intelligi voluit: primùm, uiros bonos, & uirtute ornatos deo curæ esse: Deinde, nihil ab hominibus sine ope, atque consilio dei rectè geri, & administrari posse.

fabulae, quas passim admiscet, partim decoris, delectationisque causa adhibentur, ut his tanquam illecebris lectorem in officio retineat; partim sunt eiusmodi, ut magna in ijs lateant interiora, & recondite philosophiae mysteria, ut suis locis indicabimus.

DE GENERE DICENDI.

Cùm tria sint genera, in quibus omnis oratio non citiosa constet, nimirum, grande, humile, & mediocre, Ilias magna ex parte in primo genere versatur: Id enim postulat heroici carminis materia. Itaque Cicero magniloquentiam Homero tribuit, lib. ep. fam. 13. ep. 15. ad C. Caesarem.

DE DIALECTIS.

Cùm quinque sint Graecorum dialecti, Dorica, Aeolica, Ionica, Attica, & Communis; Homerus promiscuè omnibus utitur, imprimis tamen Ionica, qua dialecto nulla videtur propter varietatem figurarum carmini heroico accommodatior.

ARGVMENTVM PRIMI LIBRI HOMERI.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn861777735/phys_0061

Chrÿſes ſacerdos Apollinis ad naues Græcorũ uenit, redimere uo-
lens filiam suam Chrÿſeidem. Quam cũm non modo non rece-
piſset, sed contumelioſè etiam exagitatus esset ab Agamemnone,
aduerſus Græcos uota fecit Apollini. Exorta igitur peſtilentia,
et multis ut uerisimile est peremptis, concionem Achilles ad
uocauit. In qua cũm uerã cauſam exposuiſset Calchas, cũſ-
piſsetque Achilles placari deum; Agamemnon ira incensus, contro-
dit cũm Achille, eiſque præmium eripuit Briſeidem. Itaque ille
iraſcitur Græcis. Thetis autem filii precibus adducta, in Olym-
pum ascendit; petitque à Ioue, ut Troianos Græcis potentiores ef-
ficeret. Quo cognito, Iuno cũm Ioue contendit, quod eos in
concordiam redegit. Vulcanus, infuso uino in poculo aureo. Illi au-
tem reliquum diem epulati, somno consopiuntur.

Aliud.

Alpha preces Chrÿſe, peſtis mala, iurgia regum.

SCHOLIA.

AD Homeri opera non sunt ordine ab ipso auctore edita, sed
cũm dispersa essent, & confusa, à Piſiſtrato conquisita esse
perhibentur, & ab Ariſtarcho grammatico in numerum librorum

iuxta ordinem graecarum literarum, digesta, qui libri postea ῥα-
ψωδίαι sunt appellati, composito nomine ex ῥάπτω suo, & ᾠδὴ
cantus, seu carmen. Cicero utrunque Pisistrato tribuit his verbis:
Quis doctior ijsdem illis temporibus, aut cuius eloquentia literis instru-
ctior fuisse traditur, quàm Pisistrati? Qui primum Homeri li-
bros confusos antea sic disposuisse dicitur, ut nunc habemus.
ὁμήρου ⊃ ὅμηρος in lingua communi obsidem significat, apud Cuma-
nos verò caecum. Χρυσηΐδα ⊃ Χρύσης Chrijses, Χρυσηΐς Chrijseis
filia Chrijsae, nomen patronijmicum, quae proprio nomine Astijnome
nuncupata fuisse dicitur. Haec expugnatis Thebis capta est, & Agamemnoni donata. Ἀποδιωχθεὶς ⊃ διώκω, & ἀποδιώκω
persequor. διαφθειρομένων ⊃ φθείρω perdo, φθείρομαι perdor,
& per consequens pereo: Inde φθειρόμενος qui perditur, & qui
perit. Graeci utuntur duobus genitivis consequentiae pro ablativis.
κάλχας ⊃ Graecorum vates. διασαφήσαντος ⊃ σαφὴς planus,
manifestus, apertus, διασαφέω explano, expono, apertè dico.
διηνέχθη ⊃ φέρω fero, verbum anomalon, futurum οἴσω feram,
Indef. τ. ἤνεγκα tuli. praeteritum adiacens ἐνήνοχα modò
tuli. praeteritum adiacens passivum ἤνεγμαι modò latus
sum. Indef. τ. ἠνέχθην latus sum. διαφέρω differo,
διαφέρομαι differor, & discordo, dissentio, contendo.

Τὴν βρισηΐδα ⊃ ἡ βρισηΐς Briseïs, nomen patronÿmicum, quæ proprio nomine Hippodamia nuncupata fuisse dicitur. Hæc expugnata Lÿrnesso, capta est, & Achilli donata. Θέτις ⊃ Thetis Peleï regis uxor, Achillis mater. δεηθέντος ⊃ δέομαι indigeo, & precor, seu rogo. Tut. δεήσομαι. præter. adiacens δεδέημαι modò precatus sum. ἀόρ. ἐδεήθην, hinc δεηθεὶς participium. ἀνελθοῦσα ⊃ ἔρχομαι uenio, ἀνὰ sursum: Inde ἀνέρχομαι sursum uenio, ascendo. ἠτήσατο ⊃ αἰτέομαι peto. Tutur. αἰτήσομαι, ἀόρ. ἠτησάμην. Ἐνωχηθέντες ⊃ ἐνωχέομαι epulor, agito conuiuium.

Versio.

Perniciosam Achillis iram cane dea, quæ innumeros Græcis dolores inussit, multásque forteis heroum animas ante tempus ad inferos misit, ipsósque canibus, alitibusque cunctis dilaniandos obiecit: Iouis autem satisfiebat consilio, cùm primùm mutua contentione distracti sunt Agamemnon, et Achilles, quisque deorum hanc inter illos contentionem excitarit? Nempe Latonæ, & Iouis filius Apollo.

Θεὰ ⊃ μοῦσα, κατ' ἐξοχὴν, inprimísque Calliope, quæ poëtis cau-

men Heroicum scribentibus praesidere fingitur, ideoque ab Hesiodo vo-
catur προφερεστάτη ἁπασάων. ἀείδε ⁊ ᾄδε, τοῦτ' ἔστι λέγε,
figura diaeresis. Est enim ἀείδω verbum integrum, ex quo contra-
ctum est ᾄδω, sicut ex ἀοιδὴ ᾠδὴ cantus. μῆνιν ⁊ μῆνις ἰδὸς
ὀργὴ ἐπίμονος, ira durans, seu diuturna. πηληιάδεω ἀχιλῆος ⁊
τοῦ πηλέως ἡοῦ ἀχιλλέως. Πηλεὺς peleus, Aeaci filius, Achillis pa-
ter: hinc nomen patronymicum πηλείδης pelides, pelei filius,
quod Iones πηληιάδης proferunt, primum divisa per Diaeresin diph-
thongo ει, πηλεΐδης: Deinde mutata per ectasin ε in η, πη-
ληΐδης, et postremo interposito per epenthesin α, πηληϊάδης, ex
quo genitivus Ionicus, πηληϊάδεω.

Regula.

Iones divisa ει diphthongo, ε in η mutant, ut βασίλειος, Ionicè
βασιλήϊος regius: ἀνθρώπειος, Ionicè ἀνθρωπήϊος, apud
Herodotum. ἀχιλῆος ⁊ ἀχιλλεὺς, et extrito altero λ ἀχιλεὺς
Achilles. Tale est etiam ὀδυσεὺς, pro ὀδυσσεὺς. Ὀυλομένην ⁊
ὄλλω perdo, ἀόρ: β. ὦλον, medius ὠλόμην perdidi. Hinc
participium ὀλόμενος, & assumpto υ in diphthongum, οὐλόμενος
qui perdidit, vel perdens, & cum in nomen degenerat, pernicio-
sus, exitiosus, exitialis, ὀλέθριος.

Regula.

Iones uocales ε et ο producunt, assumptis in diphthongum ι & υ, ut, ξένος, Ionicè ξεῖνος hospes: νόσος, Ionicè νοῦσος. Sic nostri ûpilio dicunt, pro opilio. Ἀχαιοῖς ⊃ ἀχαιοὶ Achaei, uel Achiui, populi Graeciae, per Synecdochen ipsi Graeci. μυρία ⊃ μυρίοι αι α, innumerabiles, innumeri. ἄλγεα ⊃ ἄλγος dolor, ἀλγηδών, ὀδύνη. προϊάψεν ⊃ ἰάπτω mitto, πέμπω: προϊάπτω ante tempus mitto. ἄϊδι ⊃ τῷ ᾅδῃ, orco, ad inferos. Ἄϊς ιδος, orcus, inferi, ᾅδης. ἰφθίμους ⊃ ἴφθιμος fortis, strennuus, ἀνδρεῖος, γενναῖος. ἡρώων ⊃ ἥρως heros, ἡμίθεος ἀνὴρ, uir semideus. τεῦχε ⊃ τεύχω paro, apud Homerum efficio, ποιῶ. ἑλώρια ⊃ ἕλω trabo, ἑλκύω: ἑλώριον esca quae dilaniatur, ac discerpitur, praeda canum, aut uolucrum. κύνεσσι ⊃ τοῖς κυσὶν. κύων κυνὸς canis. οἰωνοῖσι ⊃ οἰωνὸς, ὄρνις σαρκοφάγος, auis carniuora, ut coruus, aut uultur. διὸς ⊃ Ζεὺς διὸς Iupiter, Saturni filius, Neptuni, Plutonis, & Iunonis frater. ἐτελείετο ⊃ ἐτελειοῦτο, ἐπληροῦτο perficiebatur, implebatur. Τελέω, & assumpto ι in diphthongo τελείω finio, perficio. τὰ πρῶτα ⊃ πρῶτον. Ἀτρείδης ⊃ ἀτρεὺς Atreus, filius

Pelopis, pater Agamemnonis, et Menelai: Hinc nomen Patronymicum ἀτρείδης Atreï filius Agamemnon, aut Menelaus. Ἄναξ ⊃ βασιλεὺς. Ἀνδρῶν ⊃ non ad sexum, sed ad praestantiam referendum est in hoc loco. δῖος ⊃ Ζεὺς διός Iupiter: Hinc δῖος δῖα δῖον, dius, seu divus, quasi à Ioue oriundus, iuxta illud Hesiodi: ἐκ δὲ διὸς βασιλῆες, à Ioue verò reges, hoc est, Magistratus constitutus est à deo. Festus: Dius (inquit) heroum aliquis à Ioue genus ducens. Alibi διοτρεφὴς dicitur ab eodem poëta. διαστήτην ⊃ ἵστημι statuo, διΐστημι dirimo, dissocio, ad discordiam impello, distraho: διΐσταμαι dirimor, dissocior, distrahor, & per consequens dissideo, discordo, ἀόρ. β. διέστην, & ablato augmento διάστην distractus sum, discordavi. τίς τ' ἄρ. ⊃ τίς τε ἄρα, quisque tandem. Ἄρα coniunctio expletiva, idem significans quod δὴ, à poëtis ἄρ, et ῥα profertur, quidem, tandem. ξυνέηκε ⊃ συνέβαλε. ἵημι mitto, σὺν, et Atticè ξύν cum et in compositione con, hinc συνίημι, et Atticè ξυνίημι committo, compono, συμβάλλω. σφωὲ ⊃ αὐτὼ ipsos duos, Agamemnonem & Achillem.

Regula.

Graeci nominibus reciprocis saepe pro relativis utuntur.

ἔριδι μάχεσθαι ⊃ ἐρίζειν, φιλονεικεῖν contendere. λητοῦς ⊃ λητὼ Latona, filia Coei Titanis, mater Apollinis, et Dianae.

ὁ γὰρ ⊃ οὗτος γὰρ. χολωθεὶς ⊃ ὀργισθὴς iratus. χόλος ira, ὀργὴ, χολόομαι irascor, succenseo, ὀργίζομαι. βασιλῆι ⊃ τῷ βασιλεῖ. ὦρσε ⊃ διήγειρεν, ἐνέβαλεν excitauit, immisit. νοῦσον ⊃ νόσον. ὀλέκοντο ⊃ ἀπώλλυντο, peribant. ὀλέκω perdo, ἀπολλύω. οὕνεκα διότι, coniunctio Ionica. ἠτίμησε ⊃ ἠτίμασε, τιμὴ honor, ἀτιμία ignominia. τιμάω honoro, ἀτιμάω ignominia afficio, ἀτιμάζω. μ. ἀτιμήσω, ἀόρ. α ἠτίμησα ignominia affeci. ἀρητῆρα ⊃ τὸν ἱερέα, sacerdotem, ductum nomen ab officio precandi: ἀρᾶσθαι enim precari est, εὔχεσθαι, et ἀραί preces, λ. ο. θοὰς ⊃ ταχεῖας ueloces, celeres. θοός uelox, à θέω quod est curro. ἐπὶ νῆας ⊃ ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπὶ τὰ πλοῖα ad naues. λυσόμενος ⊃ λυτρωσόμενος redempturus. λύω soluo, λύομαι redimo, ex quo λύτρα i. precium redemptionis. θύγατρα ⊃ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ χρυσηΐδα, Syncope. ἀπερείσια ⊃ ἄπειρα τῷ πλήθει, πάμπολλα, μέγιστα. πέρας ατος, et assumpto ι in diphthongo πεῖρας finis, terminus. Hinc ἀπέρατος, et ἄπειρος, poëtice ἀπειρέσιος, et per Metathesin ἀπερείσιος infinitus, immensus, grandis. ἄποινα ⊃

λύτρα

λύτρα, precium, quod pro redimendo captiuo persoluitur. στέμματα ⊃ στεφάνους coronas. στέφω corono στεφανῶ: στέφος, & στέφανος, & στέμμα corona. Intelligitur autem corona Apollinis propria ·|· laurea. ἑκηβόλου ⊃ τοῦ ἕκαθεν, τοῦτ' ἔστι πόῤῥωθεν βάλλοντος, procul iacientis, seu ferientis: periti Sagittarij, ab ἕκαθεν procul, & βολὴ iactus. χρυσέῳ ⊃ χρυσῷ aureo. χρυσὸς aurum: χρυσοῦς σῆ οὖν, uel χρύσειος, et extrito ι ἰωνικῶς, καὶ δωρικῶς, χρύσεος aureus.

REGVLA.

Iones, & Dores in diphthongo ει elidunt ι. Sic Herodotus in principio libri τ ἀπόδεξις dixit, pro ἀπόδειξις. ἀνὰ ⊃ σὺν cum, Dorica abusio praepositionis. Dicitur etiam ἀν per Apocopen. Pindarus: χρυσέαις ἀν ἵπποις, aureis cum equis. ἐλιάσετο ⊃ παρεκάλει orabat, obsecrabat. κοσμήτορε ⊃ ἡγεμόνε duos duces, à uerbo κοσμέω ῶ, quod et orno significat, et ordino, seu ordinem praescribo multitudini. ἐυκνήμιδες ⊃ κνήμη tibia, κνημίς ocrea, inde ἐύκνημις, et per ectasin Atticam ἐυκνήμις, egregias tibias, uel egregias ocreas habens: per Synecdochen robusto corpore, uel armis insignis ·|· Cut plutarchus interpretatur ⊃ ἔυπλος. ἔχοντες ⊃ κατοικοῦντες. ὀλύμπια δώματα ⊃ τὸν ὄλυμπον, ἤγουν τὸν οὐρανὸν ·|· coelites, uel coelicolae. Est autem olympus Macedoniae mons

qui propter magnitudinem, et altitudinem à poëtis pro coelo ponitur, sic dictus quasi ὁλόλαμπος totus lucidus, extrita λα syllaba, & mutata ο in υ αἰολικῶς. ἐκπέρσαι ⊃ ἐκπορθῆται, καταστρέψασθαι expugnare, à πέρθω. ἱκέσθαι ⊃ venire. ἱκνέομαι venio, Futurum ἵξομαι, ἀόρ. β. ἱκόμην. λύσατε ⊃ τὰ λύτρα λαβόντες ἀπόδοτε, accepto precio restituite. φίλην ⊃ τὴν προσφιλῆ, charam, dilectam. δέχεσθε ⊃ λάβετε. ἁζόμενοι ⊃ σεβόμενοι, ἐντρεπόμενοι. ἅζομαι veneror, revereor, unde est ἅζιος. ἔνθα ⊃ τότε tunc. Enallage, quia adverbium loci, pro adverbio temporis ponitur. Teren: Ibi homo coepit me obsecrare. ἐπευφήμησαν ⊃ μετ' εὐφημίας εἶπον, cum magna acclamatione dixerunt: Compositum verbum ab εὖ, & φημί. δέχθαι ⊃ δέχεσθαι, λαμβάνειν, Syncope. ἀγλαὰ ⊃ λαμπρὰ praeclara. ἥνδανε ⊃ ἤρεσκε placebat, probabatur. ἁνδάνω placeo, ἀρέσκω. θυμῷ ⊃ ἐν τῇ ψυχῇ. Ellipsis. ἐπὶ μῦθον ἔτελλε ⊃ ἐπέτελλε λόγον, imperabat sermonem: Tmesis Ionica. ἐπιτέλλω mando, impero, ἐπιτάσσω. μῦθος fabula, Ionum lingua orationem significat, unde est μυθέομαι οὔμαι ⁊ loquor, seu dico, λέγω, λαλῶ. κρατερὸν ⊃ ἰσχυρὸν. κιχείω ⊃ εὕρω, καταλάβω inveniam, offendam, deprehendam. Κιχέω, et assumpto ι in diphthongo κιχείω invenio, offendo, deprehendo, εὑρίσκω, κατα

λαμβάνω. παρὰ νηυσὶ ⊃ παρὰ ταῖς ναυσὶ, apud naueis. κοίλῃσιν ⊃ κοίλαις. κοῖλος η ον cauus, concauus. δηθύνοντα ⊃ χρονίζοντα, βραδύνοντα, morantem, tardantem: δηθύνω moror, tardo, χρονίζω. αὖτις ἰόντα ⊃ ἐπανιόντα, ἐπανερχόμενον, redeuntem, reuertentem. μὴ νύτοι οὐ χραίσμῃ ⊃ μὴ οὐκ ἄν σοι βοηθῇ, ne tibi non auxilietur. νυ coniunctio expletiua, apud poëtas usitata, idem significans, quod δή, uel ἄρα. τοι pronomen Doricum pro σοι. χραισμέω, et extrita penultima χραίσμω prosum, iuuo, βοηθῶ. λύσω ⊃ λαβὼν τὰ λύτρα ἀποδώσω, accepto precio restituam. τήνδε ⊃ ταύτην. ἔπεισιν ⊃ εἶμι eo, uado: ἔπειμι inuado. μὶν ⊃ αὐτὴν, pronomen casus accusatiui, generis omnis. ἐνὶ ⊃ ἐν, paragoge. ἄργεϊ ⊃ ἄργος urbs Peloponnesi, regia Agamemnonis, & ipsa Peloponnesus. Strabo libro 8. τηλόθι πάτρης ⊃ πόῤῥω τῆς πατρίδος. τηλοῦ, et τηλόθι procul, πόῤῥω, unde facta sunt latina uerba, telum, et protelo. ἐποιχομένην ⊃ ὑφαίνουσαν texentem. ἀντιόωσαν ⊃ ἐπιμελείας ἀξιοῦσαν, ἐντρεπίζουσαν, curantem parantem, sternentem. ἀντιόν aduersum: ἀντιάω, uel poëtice ἀντιόω aduersum eo, ἀπαντῶ, ὑπαντῶ occurro, obuiam eo, excipio: Item praesto sum, assidue curo, assisto. Cum genitiuo casu significat

assequor, nanciscor. ἐμὸν λέχος ⊃ τὴν ἐμὴν εὐνὴν. ἀλλ' ἴθι ⊃ ἀλλ' ἄπιθι. ἐρέθιζε ⊃ παρόξυνε, irrita. ὥσκε νέῃ ⊃ ὅπως ἂν ἀπέλθῃς. ὡς ⊃ ὅπως, ἵνα ut. ~~ἂν~~ κε ⊃ ἂν, coniunctio potentialis. νέομαι eo, abeo, discedo, ἀπέρχομαι. σαώτερος ⊃ σῶς, saluus, incolumis. σάος, & per Synaeresin σῶς saluus: unde est σώζω seruo, conseruo, et (ut hodie loquuntur) saluo. Est autem Enallage, qua nomen comparatiuum, pro positiuo accipitur, sicut πρεσβύτερος pro πρεσβύτης, et senior pro senex. Ὡς ἔφατο ⊃ οὕτως εἶπεν ὁ ἀγαμέμνων, sic dixit Agamemnon. Φημί aio, dico, Medium φαμαί, παρατατικὸς, & ἀόρ. β. ἐφάμην ἔφασο ἔφατο. ἔδδεισε ⊃ ἐφοβήθη perterritus est, pertimuit. δείδω timeo, φοβοῦμαι. μ. δείσω timebo, ἀόρ. ἔδεισα, & per Diplasiasmum ἔδδεισα timui, παρ. δέδοικα, & δέδια. βῆ δὲ ⊃ ἐπορεύθη δὲ, iuit. βαίνω scando, & gradior, seu eo, πορεύομαι. μ. βήσομαι ibo. ἀόρ. β. ἔβην iui. π. βέβηκα modo iui. ἀκέων ⊃ ἡσυχάζων, σιωπῶν, cum silentio, tacitus. θῖνα ⊃ τὸν αἰγιαλὸν ad littus. πολυφλοίσβοιο ⊃ τῆς ἠχούσης resonantis, uel (ut Statius uertit) multisoni, à πολὺ, & φλοῖσβος, quod nomen à sono factum est, per Onomatopoeiam. ἔπειτα ⊃ μετὰ ταῦτα postea,

deinde. ἀπάνευθε κιὼν ⊃ ἀναχωρήσας cùm secessisset. ὁ γεραιὸς ⊃ ὁ πρεσβύτης senex, unde est comparativus γεραίτερος senior, πρεσβύτερος. ἠρᾶτο ⊃ ἠΰχετο precabatur, ab ἀράομαι precor, unde est ἀρητὴρ. τὸν ⊃ ὃν quem, Enallage Ionica. ἠΰκομος ⊃ ἡ καλὴ formosa, Synecdoche. κόμη coma, εὔκομος, & Ionice ἠΰκομος, egregiam habens comam. τέκε ⊃ ἔτεκε peperit. κλῦθί μευ ⊃ ἄκουσόν μου, audi me. κλύω audio, ἀκούω. μ. κλύσω audiam, ἀόρ. β. ἔκλυν audivi, unde est imperativus κλῦθι. ἀργυρότοξε ⊃ ἀργυροῦν τόξον ἔχων, argenteum habens arcum. ἀμφιβέβηκας ⊃ σώζεις, ὑπερμαχεῖς, conservas, protegis. Βαίνω eo, ἀμφιβαίνω circumeo, et propugno, seu defendo, προΐσταμαι. Huius παρακείμενος est ἀμφιβέβηκα, quo poëta pro praesenti usus est. Χρύσην ⊃ τὴν χρύσαν. Fuerunt autem Troadis civitates Chrysa, Cilla, et Sminthus, Apollinis templo, cultuque insignes. ῥαθέην ⊃ ἄγαν θεῖαν, valde divinam, religiosam, à particula ῥα, quae auget compositionem, & θεός. Τενέδιο ⊃ τῆς Τενέδου νήσου, Tenedo insulae clarissimae, de qua Virgilius in secundo. ἀνάσσεις ⊃ βασιλεύεις, ἄρχεις, regnas, imperas. ἶφι ⊃ ἰσχυρῶς fortiter. σμινθεῦ ⊃ ἐν τῇ σμίνθῳ σεβόμενε, ἢ τιμώμενε, qui in Sminthо coleris. εἴποτε ⊃ εἰπώποτε, si quando. ἐπι

νηὸν ἔρεψα ⊃ ἐπέρεψα, ἤγουν ὠρόφωσα τὸν ναὸν, texi, uel sar-
tum tectum conseruaui templum: Tmesis Ionica. ἐρέφω tego, uel
sartum tectum conseruo, ὀροφόω. Ναός, Atticè νεώς, Ionicè νηὸς
templum, ædes, ἱερὸν. Τοὶ χαρίεντα ⊃ σοὶ κεχαρισμένον tibi gratum,
tibi acceptum. Χαρὶς gratia, χαρίης εντος gratus, acceptus.
κατὰ μήρι' ἔκηα ⊃ κατέκαυσα τὰ μηριαῖα ὀστᾶ, adoleui, seu
combussi ossa femorum, siue coxas. μηρός femur, μήριον, os fe-
moris, seu coxa. πιόνα ⊃ πιμελῆ pinguia. Solebant enim coxae
adipe contectae in aras imponi, atque adoleri. ἠδέ ⊃ καὶ, et, atque.
κρήηνον ⊃ ἐπιτέλεσον, πλήρωσον, perfice, exple. κραίνω per-
ficio, ἐπιτελῶ. μ. κρανῶ perficiam, ἀόρ. ἔκρηνα perfeci:
Inde est imperatiuus κρῆνον, & per productionem poëticam κρήηνον.
Τόδε ἐέλδωρ ⊃ ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν, hanc cupiditatem. δαναοὶ ⊃
οἱ ἕλληνες. τίσειαν ἐμὰ δάκρυα ⊃ τιμωρίαν δοῖεν ἀντὶ τῶν
ἐμῶν δακρύων, poenas luant mearum lachrymarum, uel luant
meas lachrymas. τίω honoro, et luo. σοῖσι βέλεσιν ⊃ τοῖς σοῖς
βέλεσιν, paragoge, et Diplasiasmus. τοῦ δ' ἔκλυε ⊃ τούτου
ἔκουσεν. φοῖβος ⊃ καθαρὸς, ἀγνὸς, λαμπρὸς, purus, clarus, in-
tidus. βῆ δὲ ⊃ κατέβη δὲ, descendit autem. Duplex Aphaeresis.

κατ' οὐλύμποιο κάρηνων ⊃ ἀπὸ τοῦ ἄκρου ὀλύμπου, à summo olympo
|: è coelo, οὐρανόθεν. κάρηνον vertex, κορυφὴ. χωόμενος ⊃ ὀργιζό-
μενος, irascens. κῆρ ⊃ τὴν ψυχὴν, contractum nomen ex integro
κέαρ. τόξα ⊃ τόξον, Enallage numeri. ὤμοισιν ⊃ ἐπὶ τοῖς ὤμοις in
humeris. ἀμφηρεφέα ⊃ κύκλῳ ἐσκεπασμένην, undique tectam,
undique opertam. Compositum nomen ex ἀμφὶ circum, pr. ἐρέφω
tego. ὀϊστοὶ ⊃ τὰ βέλη sagittae. ἔκλαγξαν ⊃ ἤχησαν sonuerunt.
κλαγγὼ clango, sono. ἤϊε ⊃ ἐπορεύθη iuit, παρακείμενος verbi
εἶμι eo. ἐοικὼς ⊃ ὅμοιος similis, ab ἔοικα, quod est similis sum.
ἕζετο ⊃ sedebat ἐκαθέζετο, ἐκάθητο. ἕζομαι, & in compositione
καθέζομαι, sedeo, consido. μετὰ ⊃ μετὰ ταῦτα post |: postea.
ἕηκε ⊃ ἀφῆκε emisit. ἰὸν ⊃ βέλος telum. κλαγγὴ ⊃ ἦχος sonus,
clangor. ἀργυρέοιο βιοῖο ⊃ τοῦ ἀργυροῦ τόξου. βιός cum est
ὀξύτονον, & arcum significat, & nervum arcus, qui proprio voca-
bulo νευρὰ dicitur. ἐπώχετο ⊃ ἐπήει adoriebatur, invadebat.
οἴχομαι eo, ἐποίχομαι invado. οὐρῆας ⊃ τοὺς ἡμιόνους mulos,
per Synecdochen iumenta, τὰ ὑποζύγια. ὀρεύς, & assumpto υ
in diphthongo ἰωνικῶς οὐρεὺς, mulus ἡμίονος. ἀργοὺς ⊃ ταχεῖς,
ἢ λευκοὺς veloces, aut albos. αὐτοῖσι ⊃ αὐτοῖς τοῖς ἕλλησιν, in

ipsos Graecos. ἐλεπευκὲς ⊃ ἔχω habeo, πεύκη teda arbor, similis ei, quae πίτυς ⊣ picea nuncupatur, vine fiche, oder vine kiuern. Hinc ἐλεπευκὴς teli epitheton, quod alij piceum interpretantur, quod tela pice illini solita sint apud ueteres. Alij amarum, alij mortiferum, seu letale, sumpta à natura arboris significatione, quae et fructum fert amarum, et semel excisa, nunquam repullulat. Potest etiam de natura piceae, ad inflammandum, atque urendum accommodata intelligi, ut sit telum, habens uim urendi corpora sauciorum, quae quidem significatio cum natura pestilentiae uidetur conuenire. Certe idem poëta ab eadem arbore aliud epitheton facit πευκεδανὸς, idque bello tribuit ἰλ. κ, quod ibi inflammari soleant hominum animi, nec facilè sedari. βάλλε ⊃ ἔβαλλε, ἐτίτρωσκε, iaciebat, feriebat, figebat. θαμειαὶ ⊃ πυκναὶ, συνεχεῖς, crebrae, continuae, frequentes, assiduae. πυραὶ ⊃ rogi, pyrae. νεκύων ⊃ τῶν νεκρῶν mortuorum. καίοντο ⊃ ἐκαίοντο accendebantur, uel ardebant. καίω uro, et accendo, καίομαι uror, uel accendor, et per consequens ardeo. κῆλα ⊃ τὰ βέλη tela. ἐννῆμαρ ⊃ ἐννέα ἡμέρας, nouem dies, compositum ex ἐννέα nouem, et ἦμαρ dies.

καλεσάτο ⊃ ἐκάλεσε uocauit. καλέω uoco. μ. καλέσω uocabo.
αόρ. α. ἐκάλεσα uocaui, Medium ἐκαλεσάμην, per aphæresin, &
diplasiasmum καλεσάμην. ἀγορήνδε ⊃ εἰς τὴν ἀγορὰν ad conci-
lium. ἀγορὰ, & Ionicè ἀγορὴ forum, concilium, conuentus, ab
ἀγείρω, quod est congrego: Inde aduerbium ad locum ἀγορήνδε.
λευκώλενος ⊃ καλῆ formosa, Synecdoche. λευκός candidus, ὠλένη
lacertus: λευκώλενος, candidos habens lacertos. ἥρη ⊃ ἥρα Iuno.
τῷ ⊃ τούτῳ. ἐπὶ φρεσὶ ⊃ ἐν τῷ νῷ in animo, metonymia. φρένες
præcordia, poëticè mens ipsa. κήδετο ⊃ ἐφρόντιζεν, ἔμελεν αὐτῇ
curabat, curæ illi erat. ὁρᾶτο ⊃ ἑώρα uidebat. θνήσκοντας ⊃
ἀποθνήσκοντας morientes. οἶδε ⊃ οὗτοι. ⊃ ἐπεὶ ⊃ ἐπειδὴ, apocope,
postquam. ἤγερθεν ⊃ συνηθροίσθησαν congregati sunt. ἀγείρω con-
grego, ἀθροίζω: unde est ἀγορὰ. ὁμηγερέες ἐγένοντο ⊃ ὁμοῦ
ἠθροίσθησαν simul congregati sunt, ab ὁμοῦ, et ἀγείρω. τοῖσι δὲ
μετέφη ⊃ ἐν αὐτοῖς δὲ εἶπεν, inter ipsos autem dixit. ὠκύς ⊃ ταχύς
uelox, unde est nostrum ocyor ⊣ celerior. πόδας ⊃ τοῖς ποσὶ. οἴω ⊃
οἶμαι puto, arbitror. οἴομαι uerbum integrum, per Syncopen οἶμαι pro-
fertur, per Diæresin οἴομαι, quod poëta uoce actiua protulit οἴω. Sic
Virgilius populare penates dixit, pro populari. ἄμμε ⊃ ὑμᾶς.
παλιμπλαγχθέντας ⊃ πάλιν πλανηθέντας, denuo errantes, ab inusitato

ναλα ἀλάζχοσιν ·|· ἐννο ἀλανᾶσιν : Unde est ἀόρ : α. ἐπαλάζχθην erraui. ὀδυσ. α. ὃς μάλα πολλὰ πλαζχθη. ἀφ) ὀπίσω retro ἀπενεῖκαι Dorice. ἀπονοσήσειν) ἀποστρέψειν ὀικαδε reuersurus domum. ἔϊκεν) εἰ ἄν similem. Φύζοιμεν) ἐκφύζοιμεν, effugiamus. Φεύζω fugio, ἀόρ. β. ἔφυζον. ἐπεὶ) ἐπειδὴ postquam. quandoquidem, quoniam quidem, Aduerbia. ὁμοῦ) ἅμα simul. δαμᾷ) δαμάζει, καταπονεῖ domat, fatigat, conficit, abrumit. ἐρεόμεν) ἐρωτῶμεν interrogamus. ἐρέω, et assumpto ι in diphthongo, ἐρείω interrogo, ἐρωτῶ, ἐρώμεν. Est autem Systole, pro ἐρείωμεν. μάντιν) οἰωνοσκόπον auspicem, ·|· qui ex inspectione auium futura praedicit. μάντις enim et uates est, et totum lingua augur, ·|· μάντις τῶν ἐπ᾽ οἰωνοῖς, ἢ οἰωνιστὴς. ἱρῆα) ἱροσκόπον auspicem ·|· qui ex inspectione extorum futura praedicit. ἱρεὺς enim et sacerdos est, et auspex, seu extispex ab eo, quod ἱρὰ latinè dicuntur exta. ὀνειροπόλον) δι᾽ ὀνείρων μαντευόμενον somniorum coniectorem, qui alio nomine ὀνειροκρίτης appellatur. κῆ γὰρ τε) κῆ γὰρ etenim. Τὶ totum mouet auium, dat. ὄναρ) ὄνειρος somnium, uel oraculum per somnium. ὅς κ᾽ εἴπῃσι) ὅστις λέγοι ἄν quis dicat. Ἔπεα πτερόεντα ἄχρηστον, eius ambo indefinita sunt in ἅπαξ εἰρημένα, ἔπεα, et εἶδον. ὅτι) διὰ τί cur. ἐχωσάσατο) ἀργίαν incusauit. τόσσον) τοσοῦτον. ἦτ᾽ ἄρ) ἦτε ἄρα utrum, πότερον. ὄφρ᾽) οὗτος hic. ἐνχωλῆς) τῆς ἐνχῆς ἕνεκα de

uoto. ἑκατόμβης ⊃ θυσίας ἑκατὸν βοῶν, de sacrificio centum boum, ex ἑκατὸν, & βοῦς. αἰκέν πως ⊃ ἐάν πως si quo modo, si fortè. ἀντιάσας ⊃ ἐπιτυχὼν nactus, consequutus: hoc enim ἀντιάω significat, cum genitiuo casu iunctum. κνίσσης ⊃ κνίσσα nidor. odor ex carne ambusta proficiscens. ἀρνῶν ⊃ ἀμνῶν agnorum. Τελείων ⊃ ὁλοκλήρων τὴν ἡλικίαν adulta, seu iusta aetate caprarum: quidam annicolas intelligunt. ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι ⊃ ἀπαμῦναι τὸν ὄλεθρον, auertere, seu depellere pestem: Tmesis Ionica. ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν ⊃ ὁ μὲν οὕτως εἰπὼν, hic quidem sic locutus. κατ' ἄρ' ἕζετο ⊃ ἐκατέζετο ἄρα residebat quidem. Tmesis Ionica. τοῖσι δὲ ⊃ ἐν αὐτοῖς δὲ. θεσορίδης ⊃ ὁ θέσορος υἱὸς. ὄχα ⊃ πολὺ longè. Οἰωνοπόλων ⊃ τῶν οἰωνισῶν augurum. τάτ' ἐόντα ⊃ τὰ ὄντα, τὰ ἐνεστῶτα, quae sunt praesentia. Εω sum, uerbum Ionicum pro εἰμὶ: Inde est participium ἐὼν. τάτ' ἐσόμενα ⊃ τὰ ἐσόμενα, τὰ μέλλοντα futura. προτ' ἐόντα ⊃ τὰ προγεγονότα, τὰ παρεληλυτότα, quae fuerunt, praeterita. ἡγήσατο ⊃ ἡγεμὼν ἐγένετο dux fuerat. ἡγεόμαι duco, dux sum. νήεσσι ⊃ ταῖς ναυσὶ nauibus, à nominatiuo plurali νῆες. ἴλιον ᾄσω ⊃ εἰς τροίαν ad Troiam. ἣν διὰ μαντοσύνην ⊃ διὰ τὴν ἑαυτοῦ μαντείαν, propter suam diuinationem. τήν οἱ ⊃ ἣν αὐτῷ, quam illi.

πόρε) ἔδωκε, ἐδωρήσατο dederat, donauerat. ὁ) οὗτος. ἐὐφρονέων) εὖ φρονῶν prudens. διάκρισις. ἀγορήσατο) ἐδημηγόρησεν concionatus est. σφίν) ἐν αὐτοῖς. μετέειπεν) ἐν αὐτοῖς εἶπεν, inter illos dixit. φίλε) φιλοφιλὲς charae, dilecte. κέλεαι) κελεύεις iubes. μυθήσασθαι) εἰπεῖν, λέγειν. ἐκατηβελέτεω) ἑκηβόλος procul iaculans. ἐκατηβελέτης, ἑκηβόλος procul iaculans. τοὶ γὰρ) τοι, γάρτοι, τοιγαροῦν itaque, Procope. ἐρέω) ἐρῶ λέξω dicam, ab inusitato uerbo ἔρω. σύνθεο) ἄκουσον, προσέσχε, audi, animaduerte, uel paciscere, seu fidem da, à συντίθημι, quod paciscor significat: apud Homerum etiam audio. Alibi: ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον. ὄμοσσον) ὄμοσον iura, da iusiurandum, Aeolicis. ὄμνυμι εἶπον, pr. ὀμόσω iurabo, ἀορ. ὤμοσα iuraui. ἀρκέξειν) βοηθήσειν ab ἀρήγω. opitulor, auxilior. ἦ) πάντως, ὄντως omnino, certè, aduerbium confirmandi. προφρονέως) προθύμως, Aeol. prompte, alacer, prompto animo. ἔπεσσιν) λόγοις uerbis. ἔπος uersus, poëticè uerbum. ὀϊόμην) οἴμην, ὑπολαμβάνω. χο, λωθέμεν) ὀργιαδήσασθαι stomachaturum. χολόω, et χολόομαι irascor, stomachor. κρατέῃς) ἄρχειν imperat. μέγα) μεγάλως, magnopere, ualde. ἀργείων) τῶν πελοποννησίων, Argiuis /: Peloponnensibus. πείθονται) πειθαρχεῖν obedient, parent. οἱ) αὐτῷ. κρείσσων) ἐπικρατέστερος superior, potentior, à positiuo ἀρετὸς. ὅτε χώσεται) ὅταν ὀργισθῇ cum iratus fuerit. χείρων) κακίων inferiori, à positiuo κακὸς.

est autem dativus poëtice enunciatus pro χερσίν per diæresin, ἐξ ἴασιν, ὑπὸ προσ-
ρεν, χερσίοιν, χερσίοιν, χέρηϊ. ἔκτορ χάρμη) χάρ quâ vis. κατὰ ἔφθη) κα-
τὰ δὲ σαρκὸς κόνιν ἔχεεν † consumpserit. πέσσω concoquo. μ. πέσσω co-
coquam à πέσσω, est enim anomalon. ἀνθρώπους) ἀνθρώπους, ἐν ἀν-
τῇ ἡμέρᾳ illo die. χόλον γε) τὴν ὀργὴν iram, bilem. ἀλλά γε νῦ) ἀλλὰ
ὅμως tamen. μετόπισθεν) ὕστερον, μετὰ ταῦτα postea, in posterum.
ἔσχε) κατέσχε, φυλάσσει retinet, servat. κότον) τὴν ὀργὴν iram.
ὄφρα) ἕως ἂν donec, dum, quoad. τελέσσῃ) ἐπιτελέσῃ, πληρώσῃ perficiat
expleat, explebit. ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι) ἐν τῇ ἑαυτοῦ καρδίᾳ in corde suo.
φράσαι) διανοῆσαι, βούλευσαι, considera, delibera. βασιλῆες) βασιλεῖς servabis. βασ
salus, βασῶ salvo. Oratores βῶς, & βῶζω dicunt, per synæresin.
προσέφη) προσεῖπε affatus est. ἀναφηνάμενος) ἀνταποκρινόμενος
mutuum respondens. θεοπρόπιον) μαντείαν ἐκ θεοῦ, vaticinatio,
nem à deo profectam. † oraculum λόγιον, à λόγος, & προφήτιον. ὅτι)
ὅτερ quod. ὥτε) ὥστερ, ὥτινι cui. ἀναφαίνεις) φανερὰς λέ-
γεις, apertè dicis, edis. οὔτις) οὐδεὶς nemo. συμπάντων) ὁμοῦ
πάντων, simul omnium, cunctorum. ἐποίσῃ) ἐπιβαλεῖ afferet.
φέρω fero. μ. οἴσω. ἀόρ. ἤνεγκα tuli. βιαίας) βιαίας, ἢ βίᾳ,
βίας violentas, aut iniquas. δερκομένοιο) ὁρῶντος, ἢ
ὁρωμένου, dum video, aut videor. δέρκω video, ὁράω, βλέπω.
ἐπιχθονί) ἐπὶ τῆς γῆς in terra. εὐχέται) καυχᾶται gloriatur.
πολλόν) πολὺ multum † multò, seu longè.

Regula.

Olim pro πολύς, et πολλός, et πολλόν dicunt, ex quibus declinantur
reliqui casus πολλοῦ πολλῷ &c.

ἤνδα) ἔλεγε, εἶπε dicebat, dixit. ἀυδὴ vox, φωνὴ, ἀυδάω vocem mitto, loquor, dico, λέγω, λαλῶ. ἀμύμων) ἀμώμητος, ἀγαθὸς carens reprehensione, integer, sanctus. θύγατρα) τὴν θυγατέρα. ἀπεδέξατο) ἔλαβε accepit. τούνεκα) τούτου ἕνεκα, propterea, ob hanc causam. ἀφέξει) ἀποστήσει, ἀποκωλύσει, removebit, abstinebit, à themate ἀπέχω. πρὶν) πρότερον prius. πρίν γ' ἀποδόμεναι) πρὶν ἀποδώσομεν quàm reddamus. ἑλικώπιδα) μελανόφθαλμον, nigros habentem oculos, per Synecdochen formosam. ἑλικὸς niger μέλας, ὤψ ὠπός aspectus: inde ἑλικῶπις. κούρην) κόρην puellam. ἀπριάτην) ἄνευ πράσεως, sine venditione, gratis. ἀνάποινον) ἄνευ λύτρων sine precio. ἱερὴν) μεγάλην magnum, eximium. χρύσην) χρύσαν oppidum Troadis. κὲν) ἄν. πεπίθοιμεν) πείσοιμεν persuaserimus, à themate πείθω persuadeo. μὶν) αὐτὸν. ἱλασάμενοι) ἱλάσκω, & ἱλάσκομαι propitium reddo, placo. μ. ἱλάσω, & ἱλάσομαι placabo.

De scansione versuum apud Græcos.

Πηληιάδεω) In scandendo duae uocales in unam contrahendae sunt per Synaeresin :

μῆνιν ἄ . εἰδέ θέ . ᾱ πῆ . λῆϊᾰ . δῶ ἄχι . λῆος .

Idem postea faciendum est in dictione χρυσέω :

χρῡσῷ ἄ . νᾱ σκῆ . πρῷ κῐ ἔ . λῑσσέτο . πᾱντᾶς ἄ . χαῖους .

Et in θεοὶ : ῡμῖν . μὲν θοῖ . δοῖεν ὄ . λῡμπῐᾰ . δῶμᾰτε . χοντες .

Sic Virgilius : Fērrēi . qu' Eūmĕnĭ . dūm thălă . mi . Idem :

Dēpēn . dēnt lȳ . dm̄ lăquĕ . ārĭbŭs . aūrēis .

Ἀΐδι) Ultima syllaba positione producitur, propter duas consonantes, à quibus incipit sequens dictio :

πολλᾶς . δῑφθῑ . μῆς ψῡ . χᾶς ἄϊ . δῑ πρόϊ . ᾱψέν . Infra :

Νοῦσόν ἄ . νᾱ στρᾰτόν . ὦρσε κᾰ . κῆν ὄλε . κόντο δέ . λᾱοῖ .

Haec rarius fit apud latinos poëtas . Virg. 9 .

Fērtĕ cĭ . tī fēr . rūm dătĕ . tēlā . scāndĭtĕ . mūrōs . Iuuenalis :

Occūl . tā spŏlĭ . ēt plū . rēs dē . pācĕ tŭ . ūmphōs .

Ἑλώρια) Vocalis breuis propter liquidam insequentem mox producitur : ἡρῶ . ὧν αὖ . τοῦς δε . λῶρῐᾰ . τεῦχε κῦ . νεᾱσῐν .

Ἀτρείδης τε) Graeci poëtae magna libertate uel utuntur Synaloephe, subtracta etiam in scribendo uocale, aut diphthongo à fine dictionis, uel non utuntur Synaloephe

Homerus: Ουλομε. νῆν ἡ. μῡρῐ' ἄ. χαῖοῖς. ἄλγε' ἔ. θῆκεν.
Idem: ἄτρεῖ. δῆς τε ἄ. νᾶξ ἄν. δρῶν κῇ. δῖος ἄ. χῑλλεῦς.
Virg. Et sūc. cūs pĕcŏ. rī et. lāc sūb. dūcĭtŭr. ārmīs.
Idem: Et uera incessu patuit dea ille ubi matrem.
Idem: Tunc ille Æneas quem Dardanio Anchise.

ἔριδι ⊃ Ultima syllaba positione producitur propter duplicem, à qua incipit sequens dictio:
Τῖς τ' ἄρ. σφῶε θε. ὧν ἔρι. δῖ ξῦνε. ἧκε μᾶ. χεσθαῖ. Virg: Eūrī. quē zĕphy. rīquĕ tŭ. īnēnt.

ἑκηβόλου ⊃ Vocalis longa, aut diphthongus in fine posita, propter sequentem uocalem corripitur.
στεμμᾶτ' ἔ. χῶν ἐν. χερσῖν ἔ. κηβόλου. ἀπόλ. λῶνος. Idem: τῆν δ' ἐγῶ. οὐ λῦ. σῶ πρῖν. μῖν κῇ. γηρᾶς ἔ. πεῖσιν. ἡμέτε. ρῶ ἐνῖ. οἰκῷ ἐν. ἀργεῖ. τηλόθι. πᾶτρης. Idem: κλῦθι μεῦ. ἀργυρό. τόξ' ὃς. χρῦσῆν. ἀμφῖβε. βήκας.
Sic Virgilius: Credimus, an qui amant ipsi sibi somnia fingunt.
Idem: Insulæ Ionio in magno.

Ἀπόλλωνος ⊃ Ectasis uocalis ancipitis, dialecti Doricæ propria. Nam prima syllaba huius dictionis corripitur natura. Alibi: ὃς κ' εἰ. ποῖ ὅτι. τοσόν ἔ. χῶσατο. φοῖβος ἄ. πόλλων. Sic Virgilius in dictione Italus primam produxit Æneid 9. Coniecto sternit iaculo, uolat Itala cornus.

πο,

πόλιν) Ultima syllaba brevis excusatur cæsura. Alibi: αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς. Virg: Et furiis agitatus amor, et conscia virtus. Tibul. Te canit agricola magna cum venerit urbe.

Ὃς ἤδη) Versus ἀκέφαλος: In principio enim deest tempus.

ἐυρυκρείων) ὁ εὐρὺ κρατῶν, ἢ βασιλεύων, late imperans seu regnans, ὁ μέγας βασιλεὺς magnus rex. Sunt autem κρείων, & κρείουσα participia per Syncopen, & Epenthesin facta ex κρατέων, et κρατέουσα. ἀχνύμενος) λυπούμενος dolens, tristis. ἀμφιμέλεναι) αἱ βαθεῖαι profunda, seu ima præcordia, ut sit Metalepsis. Virg. Speluncis abdidit atris: Vel τεταραγμένα διὰ τὴν ὀργὴν, præcordia perturbata ira. πίμπλαντο) ἐπληρῶντο, replebantur. πίμπλημι repleo, à πιμπλάω. μένεος) ὁρμῆς, ἢ ὀργῆς impetu, vel ira. Μένος vis, impetus, ardor, ira, furor, hæc enim omnia significat apud Homerum. ὄσσε) τὰ ὄμματα, οἱ ὀφθαλμοὶ oculi. ἰείκτην) ὅμοιοι ἦσαν similes erant. εἴκω similis sum: Unde est εἰκὼν imago

ὁ παρατατικὸς εἶκον ἐς ε, qualiter ἔικετον ἐικέτην: per Tiaresin et Syncopen ἔικτην. λαμπετόωντι ⊃ λάμποντι lucenti, splendenti. λαμπετάω, & λαμπετόω verbum poëticum pro λάμπω. προσέειπε ⊃ προσεῖπε affatus est, locutus est. πρώτιστα ⊃ πρῶτον primum. Adverbium gradus superlativi à positivo πρῶτα. ὀσσόμενος ⊃ βλέπων videns. κακὰ ⊃ κακῶς, δεινῶς, φοβερῶς, malè, torvè, truculenter, truculento vultu. Sic Virg. Talibus Æneas ardentem, & torva tuentem Lenibat dictis, ‡ torvè videntem, κακοσσόμενον. μάντι κακῶν ⊃ ὦ μάντι τῶν κακῶν, τοῦτ' ἔστι, ὦ μάντι κακὲ vates male. Solet enim hæc figura communiter ~~communiter~~ cum articulo enunciari, ut σωκράτης τῶν ἀγαθῶν, pro ἀγαθὸς σωκράτης. Potest etiam neutro genere intelligi, ut sit, vates malorum, seu rerum malarum. οὐπώποτε ⊃ οὐδεπώποτε, οὐδέποτε nunquam. κρήγιον ⊃ ἀληθὲς, ὑγιὲς, ἀγαθὸν, ὠφέλιμον, θυμῆρες, verum bonum, utile, iucundum, gratum. Variè enim exponitur à Grammaticis. αἰεί τοι ⊃ αἰείσοι semper tibi ἔστι φίλα φρεσὶ ⊃ ἀρέσκει ‡ placet tibi, iuvat te. οὐδέτιπω ⊃ οὐδεπώποτε nunquam. Pleonasmus, & Apocope. ἐσθλὸν ⊃ ἀγαθὸν, bonum. ἔπος ⊃ λόγον. ἀγορεύεις ⊃ δημηγορεῖς, λέγεις, concionaris, dicis. θεοπροπέων ⊃ μαντευόμενος vaticinans. ὡς ⊃ ὅτι

Idem Gerig. 4. Sera communiter Harrisius, ‡ suo.

quod. τεύχει ⊃ ποιεῖ, τίθησι, δίδωσι, facit, inurit. τοῦ δὲ ἕνεκα ⊃ τούτου ἕνεκα, διὰ τούτο. τοῦ δὲ ⊃ τούτου huius. πολὺ ⊃ λίαν multum si magnopere. προβέβουλα ⊃ προκέκρικα, praetuli, anteposui. παρακείμενος verbi βούλομαι. κλυταιμνήστρης ⊃ τῆς κλυταιμνήστρας Clytemnestrae. κουριδίης ⊃ τῆς ἐκπαρθενίας γαμαιτῆς, quae puella, seu virgo mihi nupsit, à κούρη, quasi puellaris, vel legitimae coniugi, quae filia familias legitimè mihi desponsa est. Herodotus enim coniungit παλλακὰς καὶ τὰς κουριδίας γυναίκας pellices legitimas uxores. ἀλόχου ⊃ γυναικὸς, γαμετῆς. χερείων) ἐλάσσων, ἥσσων. ἔθεν ⊃ αὐτῆς illi. δέμας ⊃ σῶμα. φυὴν ⊃ τὴν τοῦ σώματος εὐφυΐαν, bona corporis habitudine. φρένας ⊃ σύνεσιν, mente, ingenio. οὐτέτι ⊃ τι abundat sonum more. ἀλλὰ καὶ ὡς ⊃ ἀλλ' ὅμως veruntamen. δόμεναι ~~πα~~ λιν ⊃ ἀποδοῦναι, reddere, restituere. σόον ἔμμεναι ⊃ σώζεσθαι salvum esse, conservari, servari. ἢ ⊃ καὶ οὐκ, et non. Coniunctio ἀναιρετικὴ habens vim auferendi. Psalmo 117. ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον. ἀγαθὸν ἐπὶ κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐλπίζειν, ἐπ' ἄρχουσιν. Potest etiam exponi pro μᾶλλον ἢ, Ut sit: Malo ego populum salvum esse, quàm perire. Ut in dicto Diogenis. θέλω τύχης σαλαγμὸν, ἢ φρενῶν πίθον. Eodem modo accipitur Matthaei 18. αὐτίχ' ἑτοιμάσατε ⊃ αὐτίκα ἑτοιμάσατε statim parate. ὄφρα ⊃ ἵνα. οἷος ⊃ μόνος

solus. ἀργείων ⊃ τῶν ἑλλήνων. ἔω ⊃ ὦ Ionicum. ἀγέραστος ⊃
ἄνευ γέρατος sine ~~pretio~~ praemio. ἔοικε ⊃ πρέπει decet, conuenit.
λεύσετε ⊃ ὁρᾶτε uidete, dispicite, ut sit praesentis temporis mo-
di imperatiui, & γὰρ pro δὴ, uel οὖν accipiatur, uel ὄψεσθε
γὰρ uidebitis enim, ut sit minantis. ὃ ⊃ ὅτι quod. ἄλλη ⊃
ἀλλαχόθεν aliunde. Ποδάρκης ⊃ ποδὰς ὠκὺς, ταχὺς pedi-
bus ualens, uelox, à ποὺς ποδὸς, et ἀρκέω, sufficio, ualeo.
τὸν δ' ἠμείβετο ⊃ τίστῳ ἀπεκρίνετο, huic respondebat. Ἀμείβο-
μαι respondeo, ἀποκρίνομαι. κύδιστε ⊃ ἐνδοξότατε, ἐντιμό-
τατε, clarissime, honoratissime. Nomen superlatiuum fa-
ctum à κῦδος ⊣ gloria, quemadmodum ὕψιστος ab ὕψος.
Φιλοκτεανώτατε ⊃ φιλοχρηματώτατε auarissime, cupidissime,
φιλοκτέανος, auarus, φιλοχρήματος à φίλος & κτέανον, quod
poëtis est κτῆμα, bonum, res. πῶς γὰρ ⊃ πῶς δὴ, quo pacto
tandem. γὰρ seruit interrogationi. μεγάθυμοι ⊃ μεγαλό-
ψυχοι, ἀνδρεῖοι, magnanimi, fortes. οὐδέτιπω ⊃ οὐδαμῶς ne-
quaquam. ἴδμεν ⊃ ἐπιστάμεθα scimus. ἴσημι scio ἐπίσταμαι
uerbum ἄχρηστον. Numero plurali ἴσαμεν, per Syncopam
ἴσμεν, per Antithesin Aeolicam ἴδμεν. ξυνήϊα ⊃ κοινὰ χρή-
ματα communia bona. ξυν cum, praepositio Attica. Hinc
ξυνὸς communis, κοινὸς, & inde ξύνειος, & per Metaplasmum

Ionicam ξυνήϊος. τὰ ⊃ ἃ quæ. πολίων ἐξεπράτομεν ⊃ ἐκ πόλεων ~~ἡρπά~~ ἡρπάσαμεν, ex urbibus rapuimus. πέρθω expugno, & diripio, ἀόρ. β ἔπαρθον, per Metathesin ἔπρατον. τὰ ⊃ ταῦτα, hæc, ea. δέδασται ⊃ μεμέρισται diuisa sunt, distributa sunt. δάζω diuido, μερίζω uerbum ἄχρηστον. ἐπέοικε ⊃ πρέπει, προσήκει decet, conuenit. παλίλλογα ⊃ πάλιν συνειλεγμένα, iterum collecta. προές ⊃ ἄφες, dimitte, relinque. θεῷ ⊃ τῷ ἀπόλλωνι. ἀποτίσομεν ⊃ ἀποδώσομεν reddemus, compensabimus. αἰκέποθι ⊃ ἐάνποτε si quando. δῶσι ⊃ δῷ, paragoge Ionica, dederit. ἐξαλαπάξαι ⊃ ἐκπολιορκῆται, καὶ διαρπάσαι, expugnare, & diripere. τροίην ⊃ ἴλιον Troiam. εὐτείχεον ⊃ καλῶς τετειχισμένην, egregiis muris cinctam, munitam, ab εὖ, & τεῖχος τείχεος. κρείων ⊃ κρατῶν, τοῦτ' ἔστιν, ὁ βασιλεὺς. θεοείκελε ⊃ ὦ τοῖς θεοῖς ὅμοιε, o diis similis, à θεὸς, & εἴκελος. κλέπτε ⊃ παραλογίζου, ἢ θέλε ἀπατᾶν ne decipe, ne uelis fallere. κλέπτειν enim propriè significat tegere, et occultare, et transfertur ad id, quod est fallere, seu uerba dare. νόῳ ⊃ τῷ νῷ, τῇ διανοίᾳ, mente, animo, ⁝ ne agas mecum dolosè, ne animum inducas me fallere, ne speres, te posse mihi uerba dare. πὲρ ⊃ καίπερ Aphæresis. ἐὼν ⊃ ὢν, ὑπάρχων. ἀγαθὸς ⊃ γενναῖος, ἔξοχος

praestans, excellens. παρελεύσεαι ⊃ νικήσεις vinces, translatum à cursu, in quo, qui anteuertit, vincit alterum: παρέρχομαι enim proprie est praetereo. Vel non praeteribis, s. deprehendetur fallacia tua, vel non falles me. ἢ ἐθέλεις ⊃ μὴ βούλει, ánne vis? ἢ utrunque significat, aut, & an. ἧσθαι ⊃ καθῆσθαι sedere. ἄυτως ⊃ μάθιν frustra. δενόμενον ⊃ δεόμενον carentem praemio, inanem. ἄρσαντες ⊃ ἁρμόσαντες. Ἄρω congruo ἁρμόζω. μ. ἀρῶ, Dorice, & Aeolice ἄρσω. ἀόρ. ἦρα, Dorice, & Aeolice ἦρσα, inde est ἄρσας congruens. κατὰ θυμὸν ⊃ κατὰ τὴν ψυχὴν, secundum animum, s. consentientes, vel communi consensu, ἐναρεστήσαντες. ὅπως ⊃ ἵνα ut, vel πῶς quomodo. ἀντάξιον ⊃ ἴσον τῇ τιμῇ. δώωσιν ⊃ δῶσιν. κὲν ἕλωμαι ⊃ ἂν ἀφέλω. αἱρέω capio. μ. αἱρήσω. ἀόρ. β. εἷλον cepi, μέσος εἱλόμην. ἀφυρέω aufero. ἄξω ⊃ ἀπάξω abducam. ἑλὼν ⊃ ἀφελὼν cum abstulero. τεὸν ⊃ τὸ σὸν γέρας βρισηίδα. Αἴαντος ⊃ τέκμησαν Tecmessam. ὀδυσῆος ⊃ λαοδίκην Laodicen. κεχολώσεται ⊃ ὀργισθήσεται, stomachabitur, irascetur. ὅν ⊃ πρὸς ὅν, ad quem. κὲν ⊃ ἂν. ἵκωμαι ⊃ ἀφίκωμαι, aphae-

resis. μεταφρασόμεθα ⊃ μετὰ ταῦτα σκεψόμεθα, ἢ βουλευ-
σόμεθα, postea deliberabimus, aut considerabimus. Φρά-
ζομαι considero, delibero σκέπτομαι, βουλεύομαι. αὖτις ⊃
πάλιν iterum, denuo. ἐρυσσόμεν ⊃ καθελκύσωμεν tra-
hamus, διπλασιασμὸς, καὶ συστολὴ. ἐρύω traho, ἑλκύω.
νῆα ⊃ ναῦν. μέλαιναν ⊃ πίσσῃ κεχρισμένην, pice illitam,
ἢ βαθεῖαν profundam; κατὰ μετάληψιν. δῖαν ⊃ μεγάλην
ἢ θαυμαστὴν, magnum, aut mirabile. ἀγείρομεν ⊃ συνα-
θροίσωμεν congregemus. ἐς ⊃ εἰς αὐτὴν in eam. ἐπιτηδὲς ⊃
ἐπιτηδῶς aptè, ut sit nomen pro adverbio, vel ἐπιτηδέας,
ut sit Syncope, aptos, idoneos. ἐπιτηδὴς aptus, idoneus.
θείομεν ⊃ θῶμεν: Diaeresis, Epenthesis, vel Systole. ἄν ⊃
ἀνὰ, Apocope Dorica. βήσομεν ⊃ ἀναβιβάσωμεν faciamus
conscendere, imponamus. Βαίνω scando, poëticè facio
scandere βιβάζω. ἀναβαίνω ascendo, poëticè facio ascen-
dere ∴ impono in navē. Est autem Tmesis Ionica. καλ-
λιπάρηον ⊃ καλλὰς παρειὰς ἔχουσαν, τοῦτ' ἐστὶ, καλὴν ἀπὸ
μέρους. βουληφόρος ⊃ βουλευτὴς consiliarius, Principis epithe-
ton, à dando consilio. ἀρχὸς ⊃ ναύαρχος, nauarchus, praefe-
ctus nauis. ἐκπαγλότατε ⊃ ἐκπληκτικώτατε, φοβερώτατε.

θαυμαστότατε, formidolosissime, vehementissime, immanissime. ἔκπλαγος, & per Metathesin ἔκπαγλος, formidolosus, terribilis, vehemens, immanis, à verbo ἐκπλήσσω terreo, ἀόρ. β. ἐξέπλαγον, inde ἔκπλαγος. ἱλάσσεαι ⊃ ἱλάσσει places. ἱλάσκομαι placo. ἑκάεργον ⊃ τὸν ἑκηβόλον ἀπόλλωνα. ἱερὰ ῥέξας ⊃ ἱερουργήσας, immolatis hostiis, facto sacrificio. ῥέζω facio, immolo, θύω. ὑπόδρα ⊃ δεινῶς, ὑποβλεπτικῶς, βλοσυρῶς, non recto aspectu, torvè, limis. ὤμοι ⊃ οἴμοι heu, ô, prob. ἐπιειμένε ⊃ ἐνδεδυμένε, ἀμφιειμένε, περιβεβλημένε, indute, amicte, circundate. ἔννυμι induo, ἐνδύω, cuius compositum ἀμφιεννυμι magis est in usu. μέλλων ἀμφιέσω induam, ἀόρ. ἠμφίεσα indui, à positione ἕω. παρακ. passivus ἠμφίεσμαι indutus sum, unde est ἠμφιεσμένος. Dicitur etiam ἀμφίειμαι, & ἠμφίειμαι, à positione ἵεμαι: Unde sunt ἀμφιειμένος, & ἠμφιειμένος; pro quibus poëta modò εἱμένος dicere solet, ablata praepositione, modò ἐπιειμένος, permutata praepositione. ἀναιδείην ⊃ ἀνιαχυντίαν impudentiam. αἰδὼς pudor, ἀναίδεια impudentia. κερδαλέοφρον ⊃ φιλοκερδὲς τὸ φρόνημα ἔχον, homo lucri cupide, undique lucrum captans, avare: Vel πανοῦργε τὸ φρόνημα, astute,

callide, versute. Compositum nomen à κέρδος, quod significat lucrum, vel à κερδαλέος, quod est astutus, & φρονῶ cogito. Hesychius sic interpretatur: κερδαλεόφρον, ἐκ παντὸς κερδαίνειν φρονῶν διὰ δόλου. κερδοῦς φρόνημα ἔχων, τοῦτο ἔστι, ἀλώπεκος. ὅθεν ὁ δόλιος. τοὶ ⁊ σοὶ. ἔπεσιν ⁊ λόγοις verbis. Est autem antiquè dictum, pro τοῖς λόγοις σου. Simile est illud: ἀλλ' οὐκ ἀτρείδῃ ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ, pro οὐκ ἤρεσκε τῇ τοῦ ἀγαμέμνονος ψυχῇ. ἐλθέμεναι ⁊ ἐλθεῖν venire. ὁδὸν ⁊ vel suscipere expeditionem, seu in militiam proficisci, einen Zug thun, oder einen Zug thun: vel sequi ducem, ad locum aliquem occupandum, aut obsidendum oppidum, aut faciendas insidias, aut agendam prædam. ἤλυθον ⁊ ἦλθον veni, verbum integrum, à positione inusitata ἐλεύθω. δεῦρο ⁊ ἐνθάδε huc. μαχησόμενος ⁊ μαχούμενος pugnaturus. μάχομαι pugno. μ. μαχοῦμαι, μαχήσομαι, & μαλέσομαι. proverbium: ἀνὴρ ὁ φεύγων, καὶ πάλιν μαχήσεται. αἰχμητάων ⁊ πολεμικῶν, bellicosorum, συνεκδοχικῶς. αἰχμὴ enim propriè dicitur cuspis hastæ. Inde αἰχμητὴς. ἐπεὶ οὔτι μοι αἴτιοι εἰσὶν ⁊ ἐπειδὴ οὐδὲν αἰτιῶμαι αὐτοὺς, quoniam nihil accuso eos, quia nihil habeo, quod illos accusem. αἰτία crimen, αἴτιος cui crimen infertur. ἤλασαν ⁊ ἀπήλασαν abegerunt. ἐλαύνω ago

μ. ἐλάσω agam. ἀόρ. ἤλασα egi, à positione ἐλάω. ἐδηλή-
σαντο ⊃ ἔβλαψαν, nocuerunt, læserunt. δηλέω noceo, lædo,
βλάπτω. φθίῃ ⊃ φθίᾳ, Thessaliæ urbe maritima, patria
Achillis. ἐριβώλακι ⊃ ἐυγείῳ fertili: συνεκδοχικῶς, à ma-
gnis, seu pinguibus glebis. ἔρι enim particula est, augens
in compositione, & βῶλος gleba. βωτιανείρῃ ⊃ ἄνδρας τρεφούσῃ
viros alente, seu virorum altrice. βόσκω pasco: βούτης, &
Dorice βώτης, pastor: Inde sunt παμβῶτις cuncta alens, & βωτιάνει-
ρα viros alens, terræ epitheta. ἐπειὴ ⊃ ἐπειδὴ, Syncope.
οὔρεα ⊃ ὄρη. Metaplasmus Ionica. σκιόεντα ⊃ σκιερὰ, σύσκια
umbrosi. σκιὰ umbra, σκιόεις εντος umbrosus. μεταξὺ ⊃ ἀνὰ
μέσον φθίας, καὶ ἰλίου εἰσὶν, inter Phthiam, & Ilium intersunt,
seu interiecti sunt. ἠχήεσσα ⊃ πολυηχὴς, sonorum, multisonum,
fluctisonum, horrisonum. ἠχὴ sonus ἦχος: ἠχήεις ἠχήεσσα
ἠχῆεν sonorus a um. μέγα ⊃ μεγάλως, λίαν, magnopere,
valde. ἀναιδὲς ⊃ ἀναίσχυντε. αἰδὼς pudor, ἀναιδὴς impudens,
ἀναίδεια impudentia. ἑσπόμεθα ⊃ ἠκολουθήταμεν secuti sumus.
ἕπομαι sequor, παρατατικὸς εἱπόμην sequebar. ἀόρ. β. ἑσπόμην
secutus sum, sicut ἔχον, & ἐσχόμην ab ἔχω. ἀρνύμενοι ⊃ λαμβά-
νοντες sumentes, repetentes. τιμὴν ⊃ τιμωρίαν. κυνῶπα ⊃ ὦ

κυνὸς ὄψιν ἔχων, ô Canino aspectu. ὦ ἀναίσχυντε, ô impu-
dens. κύων κυνὸς canis, ὤψ ὠπὸς aspectus, vultus, inde
κυνώπης, qui est canino aspectu. Alibi: κυνὸς ὄμματ' ἔχων.
πρὸς ⊃ παρὰ. τῶν ⊃ ὧν ἐνεργεσιῶν, quorum beneficiorum.
οὔτι μετατρέπη ⊃ οὐδένα λόγον ποιῇ, nullam rationem ducis,
quae beneficia non consideras. ἀλεγίζεις ⊃ φροντίζεις curas.
ὧ ἐπὶ ⊃ ἐφ' ᾧ, οὗ ἕνεκα pro quo, propter quod. ἐμόγησα ⊃
ἐκοπίασα laboravi. Μογέω ὦ laboro. πολλὰ ⊃ πολὺ mul-
tum, ἐναλλαγὴ Ἀττικὴ. υἷες ⊃ υἱοὶ, παῖδες filij. υἱεὺς filius
υἱὸς: pluraliter υἱέες, per Syncopen poëticam υἷες. ἔχω ⊃ ἕξω
habebo, λήψομαι. ἴσον ⊃ ὅμοιον aequale, par. ὁππότε ⊃ ὁπό-
ταν cum, simul atque. ἐνναιόμενον ⊃ καλῶς οἰκούμενον bene
habitatum, ⊥ populosum. ναίω habito οἰκῶ. πτολίεθρον ⊃ πό-
λιν, ἄστυ, civitatem, urbem. πόλις, poëtice πτόλις, & ⊃
πτολίεθρον, civitas, urbs, sicut πόλεμος, πτόλεμος. χεῖρες
ἐμαὶ ⊃ αἱ χεῖρές μου. διέπουσι ⊃ ἐνεργοῦσι, διοικοῦσι, effi-
ciunt, administrant. διέπω curo, efficio, administro, ex
διὰ, & ἕπω. πολυαΐκος ⊃ πολλὰς ὁρμὰς, καὶ κινήσεις ἔχον-
τος τῶν μαχομένων, in quo multi sunt dimicantium motus,
atque impetus, turbulenti, tumultuosi, à πολὺ, & ἀΐσσω, quod

est impetu feror, ὁρμῶ. ἤν ⊃ ἐὰν. δασμὸς ⊃ μερισμὸς distributio,
praedae s., & manubiarum, τῶν λαφύρων. ἵκηται ⊃ ἔλθῃ uene-
rit. ἐπὶ νῆας ⊃ ἐπὶ ταῦς ναῦς. ὀλίγον ⊃ μικρὸν, paruum,
exiguum. φίλον ⊃ προσφιλὲς, κεχαρισμένον, charum, gratum,
acceptumque. ἐπὴν ⊃ ἐπειδὰν postquam. κεκάμω ⊃ κάμω,
κοπιάσω, κακοπαθήσω, laborauero, defessus fuero. Κάμνω
laboro, ἀόρ. β. ἔκαμον, poëticè κέκαμον. πολεμίζων ⊃ πολε-
μῶν bellans, seu bellando. εἶμι ⊃ πορεύομαι, ἢ πορεύσομαι
eo, uel ibo. φθίην δὲ ⊃ εἰς φθίαν. φέρτερον ⊃ βέλτιον, ἄμεινον,
melius. ἴμεν ⊃ ἰέναι, Infinitiuus poëticus per syncopen, &
Apocopen factus ex integro ἰέμεναι. κορωνίσιν ⊃ καμπυλοπρύμ-
νοις puppes habentibus incuruas s. rostratis. κορωνὶς rostrata, pup-
pem habens incuruam. ὀΐω ⊃ οἶμαι. ἀφύξειν ⊃ ἀρύσεσθαι haustu-
rum esse, s. consecuturum esse, τεύξεσθαι, ἀπολήψεσθαι, ἀφύσσω
haurio ἀρύομαι, ἀντλῶ. ἄτιμος ἐὼν ⊃ ἄτιμον ὄντα, cum sis,
uel cum futurus sis inhonoratus: est enim ἀντίπτωσις.
θυμὸς ⊃ ἡ ψυχῆ animus. ἐπέσσυται ⊃ ὥρμηται incitatus est.
Σεύω cieo, moueo, παρακ. passiuus σέσευμαι, poëticè extrito
ἐψυλῷ σέσυμαι, sicut τεύχω τέτυγμαι, & per Metathesin ἔσσυ-
μαι incitatus sum, cupio, ὥρμημαι, ἐπιθυμῶ. λίσσομαι ⊃ ἀξιῶ

παρακαλῶ, ἀντιβολῶ, rogo, oro, supplico. εἵνεκ' ἐμεῖο ⊃ ἕνεκα ἐμοῦ. παρ' ἔμοιγε ⊃ πάρεισί μοι, adsunt mihi, sunt apud me. Παρὰ praepositio, translato accentu πάρα, verbum est, significans πάρεστι, & πάρεισι adsunt. Virg: Ô mihi sola mei super Astyanactis imago .|. supersit. μητίετα ⊃ βουλευτικὸς, prudens in consilijs, valens consilio, à μῆτις, quod est βουλὴ. Est autem ἀντίπτωσις pro μητιέτης. ἐστὶ ⊃ εἶ. ἔχθιστος ⊃ μισητότατος odiosissimus, maximè invisus. ἐχθρὸς inimicus, & passivè invisus, sicut φίλος amicus, & passivè charus. Comparatur sic, ἐχθίων ἔχθιστος. διοτρεφέων ⊃ ὑπὸ διὸς τεθραμμένων, à Iove educatorum, seu nutritorum. Hesychius interpretatur, ἐκ τοῦ διὸς ἑλκόντων τὸ γένος, à Iove trahentium genus, quod idem poëta alibi dicere solet διὸς, & διογενὴς. Ζεὺς διὸς Iupiter, τρέφω alo, hinc διοτρεφὴς, à Iove oriundus, vel Iovis filius, quasi à Iove educatus, vel Iovis alumnus. φίλη ⊃ προσφιλὴς chara. καρτερὸς ⊃ κρατερὸς robustus, viribus excellens. πῃ ⊃ δὴ quidem. ἑτάροισιν ⊃ τοῖς ἑταίρας, socijs, ἑταῖρος, & extrito, ἕταρος socius. μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε ⊃ μυρμιδόνων βασίλευε, Myrmidonibus impera. ἀλεγίζω ⊃ φροντίζω curo. ὄθομαι ⊃ ἐπιστρέφομαι, ἐντρέπομαι, λόγον ποιοῦμαι, curo, rationem habeo, moveor. κοτέ,

οντος) ὀργιζομένου. ὧδε) οὕτως sic. ὡς) ἐπειδήπερ, quoniam.
ἄγω) ἀπάξω abducam, aphaeresis, & enallage temporis.
κλισίτω δὲ) εἰς τὴν σκηνὴν. Talia sunt ἀγορήνδε, φθίηνδε.
ὅσσον) ὁπότον quantum, quanto. φέρτερος) χρείσσων, melior,
praestantior. ϛυγέῃ) φοβῇται. φάσθαι) λέγειν dicere. ὁμοιω-
θείμεναι) ὁμοιοῦσθαι aequari, assimilari. ὣς) οὕτως. φάτο) ἔφη,
εἶπε. ἄχος) λύπη dolor, tristitia. πηλείωνι) πηλείδῃ; pa-
tronymicum Ionicum.

Regula.

Iones in nominibus patronymicis terminationem δης in
ων mutant, ut, κρονίδης κρονίων, πηλείδης, πηλείων.
ἦτορ) ἡ ψυχῆ, ἀρχαϊσμὸς. μερμήριξεν) ἐβουλεύσατο, ἐνε-
θυμήθη, deliberavit, cogitavit. μέρος pars, μερίζω partior,
divido: Hinc deduci volunt μερμηρίζω verbum, repetitis pri-
mis literis, κατὰ ἔκτασιν, ἀπὸ τοῦ μερίζεσθαι εἰς διαφόρους
βουλὰς, ἢ ἐνθυμήσεις τὴν ψυχὴν, quod deliberantis animus
in varias cogitationes distrahatur. Virgilius 8 eleganter
vim huius verbi expressit his versibus:

Atque animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc,
In parteisque rapit varias, perque omnia versat.

[illegible] πλῶσιν, ut prolubae

στήθεσιν λασίοις) ἐν τῷ δασεῖ στήθει, in pectore hirsuto, in corde calido, & propterea forti, atque animoso. Tropus μετωνυμία καὶ μετάληψις. λάσιος hirsutus, hirtus, δασύς. διάνδυχα) δίχα in duas partes, bifariam, in utramque partem. ἢ) πότερον utrum. ὅγε) αὐτὸς ipse. ἐρυσσάμενος) ἑλκύσας, σπάσας cum traxisset, cum eduxisset. φάσγανον) ξίφος, μάχαιραν, gladium, ensem. ἀναστήσειεν) ἀναστάτους ποιήσειεν, ἢ φυγαδεύσειεν, cogeret surgere, sedibus pelleret, fugaret. ἀνίστημι sedibus pello, migrare cogo, surgere cogo, Jes. marche ein auf. Aesch. ἐναρίξοι) φονεύοι trucidaret. ἠὲ) ἢ. ἐρητύσειε) ἐπίσχῃ. ἐρυτήω cohibeo, ἐπέχω. θυμὸν) τὴν ἀργὴν. ὥρμαινε) ἐνεθυμεῖτο, διενοεῖτο, cogitabat, reputabat, volutabat. Virg: Id quidem ego, & tacitus Lycida mecum ipse voluto. ὁρμαίνω cogito, reputo. φρένα) τὸν νοῦν. θυμὸν) τὴν διάνοιαν. ἕλκετο) εἷλκε trahebat, educebat. ἦλθε δὲ) Vel abundat δε, vel pro δη ponitur ἀττικῶς. ἀθήνη) ἀθηνᾶ: idem ἀθηναίη dicitur poëtice. πρὸ γὰρ ἧκε) ἔπεμψε γὰρ, miserat. ὁμῶς) ὁμοίως, ἅμα, pariter, simul. ὄπιθεν) ὄπισθεν, à tergo, pone. Dorica elisio consonantis σ. ὁρᾶτο) ἑώρα videbat. θάμβησεν) ἐξεπλάγη obstupuit, obstupefactus est. μετὰ) μετὰ

ταῦτα. ἐτράπετο ⊃ ἐτράπη, ἐστράφη conuersus est: Nisi malu-
mus Tmesin esse, pro ἐπεστράφη δὲ. παλλάδα ⊃ ἐπιθετικῶς,
ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ, à uibranda hasta: Fingitur enim
dea belli praeses. φάανθεν ⊃ ἐφάνθησαν, uisi sunt, Aphaeresis,
Epenthesis, & Syncope, uel Systole poëtica, à prima persona sin-
gulari ἐφάνθην ἔφανθεν. δεινὼ ⊃ φοβερῶ, terribiles, acres:
Fingitur enim γλαυκῶπις ⊣ caesia. φωνήσας ⊃ προσφωνήσας allo-
cutus, affatus. μὶν ⊃ αὐτὴν eam. προσηύδα ⊃ προσελάλη alloque-
batur. πτερόεντα ⊃ ταχέα uelocia: μετάληψις. πτερὸν penna,
πτερόεις ἔντος pennatus, uolucris, uolatilis, quomodo Virgilius
dixit, uolatile ferrum. Poëta igitur uerba πτερόεντα nomi-
nat, propter celeritatem, uel quod cito animum feriant, more
sagittarum, ut Lucianus uidetur sensisse in Hercule Gallico:
Vel quod celeriter uolent, nunquam reditura; in quam senten-
tiam Oratius: Et semel emissum uolat irreuocabile uerbum.
τέκος ⊃ τέκνον, θύγατερ. αἰγιόχοιο ⊃ αἰγίδα ἔχοντος, Aegidem
habentis. αἰγίοχος Aegidem habens, compositum nomen ex αἰγίς,
quod significat scutum Iouis, & ἔχω habeo. Iouis epitheton.
τίπτ' αὖτε ⊃ τοδήποτε cur tandem: Figura Syncope. εἰλήλουθας ⊃
ἐλήλυθας Epenthesis Ionica. ἢ ⊃ μὴ, μῶν. ὕβριν ⊃ τὴν ἀλαζο-

νείαν

νείαν superbiam, insolentiam, uel petulantiam, procacitatem: haec enim omnia significat. ἔκ τοι ἐρέω ⁊ ἐξερῶ σοι, affirmo tibi: figura Tmesis. τὸ δὲ καὶ ⁊ ὅπερ καὶ. οἴω ⁊ οἶμαι. Τετελέαθε ἐπιτετελέαθαι perfectum fuisse à me, nisi tu interuenisses, ut sit temporis praeteriti adiacentis: Vel ἐπιτετελέσεαθε perfectum iri, ut sit temporis paulo post futuri, per Syncopen enunciati. Ὀλέσσῃ ⁊ ἀπολέσῃ. ἧς ὑπεροπλίῃσι ⁊ τῇ αὐτοῦ ὑπερηφανίᾳ sua superbia, sua insolentia. ὑπεροπλία superbia, insolentia, fastus, dictio poëtica. τάχα ⁊ ταχέως, ἢ ἴσως celeriter, uel fortasse: Vtrunque enim significat poëtis. θυμὸν ⁊ τὴν ψυχὴν, τὴν ζωὴν animam, uitam. γλαυκῶπις ⁊ γλαυκοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα, caesios oculos habens, uel caesia. γλαυκὸς glaucus, caesius, ὤψ ὠπὸς aspectus, inde γλαυκῶπις. τεὸν μένος ⁊ τὴν σὺν βίαν, ἢ τόλμαν tuam uim, tuum impetum, uel audaciam. Est enim μένος uis animi, & quos Latini animos uocant. Virgilius uidetur ~~[illegible]~~ uiolentia dixisse, cum ait: Talibus exarsit dictis uiolentia Turni. αἴκε ⁊ ἐὰν. πίθηαι ⁊ ὑπακούσῃς parueris, obedieris. πάθομαι pareo, obedio ὑπακούω. λῆγ' ἔριδος ⁊ παύου ἐρίζειν desine contendere. λήγω desino πάυομαι. Oratius: Desine mollium tandem querelarum, λῆγε δὴ τῶν ὀδυρμῶν. ἕλκεο ⁊ ἕλκε trahe. ὀνείδισον ⁊ ὕβρισον exprobrato. Ὀνειδίζω

expectato, improperato. ὡς ἐδεδεί τερ) ὅπως ἔσαι δὲ τῶδε sic ut erit ut ut erit, ut libet, arbitratu meo. ἐξερέω) φημὶ, λέγω aio, affirmo. ὧδε) οὕτως sic. τὸ δὲ χῆ) ὅπερ χῆ. τελεσθησόμενον ἔσαι) ἐπιτελεσθήσεται perficietur, certe futurum est. τοὶς τόσδε) τοὶς τοσοῦτα tot tanta. ἐπαρέασεται) παρέσαι, δοκήσεται adsunt, adsunt. ἴσχεο) παύου, ἀνέχου, desine, sustine. πεί θεο) πείθου, ὑπακούε obedi, pare, obtempera.

Χρὴ) δεῖ, πρέπει, προσήκει decet, oportet, convenit. ἐφυλάξαο) φυλάξαι, τηρῆσαι servare. ἐφύσιον per epenthesin ἐφύσιον, per aphaeresin ὄφυσιν ingenuo, sincero, libero. Matthaei 6. ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ χῆ παῖδα περ) καὶ, περ παῖδα quamvis valde. ὡς χαῖρ) οὕτως sic. ὅς χῆ) ὅς ἂν. ἐπιπειθήσεται) πείσεται, ὑπακούσῃ qui paret, obtemperat obedit. ἔκλυον) ἐπακούσῃ audiunt, ἐκαύδιαν, enallage temporis. Sic ἦν saepe legitur pro ἦ. κλύω αὐδῶ, ἀκούω. παῖδα τε) παῖδα valde, pleonasmus Ionica. ἦ) ἔφη, εἶπεν. φημὶ aio, per aphaeresin Atticam ἠμί, ἀόρ: β. ἔφην ἔφης ἔφη, Attice ἦν ἦς ἦ dixit. χέδε) ἔσχε, κατέσχε tenuit, habuit βαρεῖαν) μεγάλην, ἰσχυρὰν, magnam, validam, robustam, Ionice metathesis. ἀρτυρέῃ) ἀργυρᾷ. χαύνῃ) τῇ τοῦ ξίφους λαβῇ capulo. χαύνη capulus, manubrium. ὦδε) ἐνέβαλε, ἐνέπηξε, recondidit, ὦδω impello. ἄρ) ἐν τῷ

Ὑπίσω. ἐς κυλεὸν) εἰς τὸν κολεὸν in uaginam. ἀπίθησε) ἠπείθησεν, οὐκ ἐπείσθη non obediuit. ἀπειθέω non obedio, ex priuatiua particula α, & πείθομαι. Homerus ἀπιθέω dicit, cum ι in penultima, quasi à futuro secundo πιθῶ. μύθω ἀθηναίης) τῷ λόγῳ τῆς ἀθηνᾶς, uerbo Mineruae. βεβήκει) ἐπορεύετο ibat: Est enim Enallage temporis. βαίνω scando, & poëticè eo πορεύομαι, μ. βήσομαι ibo, ἀόρ. β. ἔβην iui, παρακ. βέβηκα iui, & eo, ὑπερ: ἐβεβήκειν iueram, & ibam. οὐλυμπόνδε) εἰς τὸν οὐρανὸν in Olympum, in coelum. δώματ' ἐς) εἰς τοὺς οἴκους in domos. μετὰ δαίμονας ἄλλους) πρὸς τοὺς λοιποὺς θεοὺς ad reliquos deos. Catachresis praepositionis. ἐξαῦτις) πάλιν, ἐκδευτέρου, iterum, rursus. ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν) βλαβεροῖς, τοῦτ' ἔστιν, ὑβριστικοῖς, ἢ λυπηροῖς ῥήμασιν noxiis, uel molestis, ·l· contumeliosis, aut tristibus uerbis. ἄτη noxa, ἀτηρὸς, & per ἀναδίπλωσιν ἀταρτηρὸς noxius. Tale est μερμηρίζω. λῆγε χόλοιο) ἐπαύετο ὀργιζόμενος, desinebat irasci.

Οἰνοβαρὲς) οἴνῳ βεβαρημένε, μέθυσε uinolente, temulente, ex οἶνος, & βάρος. κυνὸς ὄμματ' ἔχων) ἀναιδὲς ὡς κύων, impudens ut canis, quod antea uno uocabulo dixit κυνῶπα. κραδίην δ' ἐλάφοιο) δειλὲ δὲ ὡς ἔλαφος, timide ut ceruus. κραδίην) καρδίαν Metathesis Ionica. Τέτληκας θυμῷ) τετόλμηκας, ὑπέμεινας ausus fuisti, animum induxisti, & (ut post Ciceronem locuti sunt) sustinuisti. Seneca: Non sustineo

eum deserere, cui dedi uitam .i. non possum animum inducere, ut deseram. Τλάω sustineo. θωρηχθῆναι) ὁπλισθῆναι. θώραξ, uel Ionicè θώρηξ pectus, & munimentum pectoris, ein Krebs: Hinc θωρήσσω munio pectus, per Synecdochen armo ὁπλίζω. ἅμα λαῷ) σὺν τῷ ὄχλῳ cum populo, cum uulgo. λόχον δὲ) εἰς ἐνέδραν in insidias, .i. locari in insidiis, sich verstecken. ἀριστήεσσιν) τοῖς ἀριστεῦσιν, ἡγουν τοῖς ἀρίστοις cum principibus, uel cum optimis, & fortissimis quibusque. τὸ δέ τοι) τοῦτο δέ σοι. εἴδεται) φάνεται, δοκεῖ. κὴρ) θάνατος, ὄλεθρος, mors, exitium. ἦ) νὴ δία scilicet, εἰρωνικῶς. λώϊον) βέλτιον, ἄμεινον, melius. ἀποαιρεῖσθαι) ἀφαιρεῖσθαι auferre, eripere: Verbum integrum seruata nouissima uocale praepositionis. Alibi: ἀποαίρεο κούρην .i. ἀφαιροῦ τὴν κούρην. ὅς τις) τούτῳ, ὃς ἄν, ellipsis antecedentis. σέθεν ἀντίον εἴπῃ) σοὶ ἀντιλέγῃ, tibi contradixerit. δημοβόρος) τὸν δῆμον κατεσθίων populum deuorans, .i. populi bona consumens. Tropus Metonymia, ex δῆμος, & βορὸς quasi populiuorus. οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις) οὐδενὸς ἀξίων βασιλεύεις: Factum nomen ab οὔτι quod est nihil. ἦ γὰρ ἄν) ἢ δὲ μὴ alioqui. λωβήσαιο) ὑβρίσειας improbus, & petulans fuisses, laesisses nos iniuria, aut contumelia. ὑβρίζω Dich treibe meinen mutwillen. ὕστατα) τὸ ὕστατον postremum, ultimum, Enallage Attica. Terent: Si id facis

hodie me postremum uides. Liuius: Errabundi domos suas, ultimum illas uisuri, peruagantur.

ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι) ἐπομοῦμαι μέγαν ὅρκον, insuper iuro magnum iusiurandum, addo magnum iusiurandum. Tmesis. μ. ἐπομόσομαι adiurabo, ἀόρ. ἐπωμοσάμην adiuraui. ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον) νῆ τοῦτο τὸ σκῆπτρον. τὸ μὲν) ὅπερ. φύσει) γεννήσει gignet, procreabit, proferet, à positione φύω. ὄζους) κλάδους ramos. τομὴν) τὴν ῥίζαν, ἢ τὸ στέλεχος ὅθεν ἐτμήθη radicem, aut stirpem, unde recisum est. τέμνω seco, τομὴ sectio, recisio. ἀναθηλήσει) ἀναβλαστήσει repullulabit, reuirescet. θάλλω pullulo, uireo, μ. θαλῶ, poëticè θαλήσω, & per Ectasin θηλήσω pullulabo, uirebo, quasi à θαλέω, uel θηλέω. π. τέθηλα pullulaui, uirui. χαλκὸς) σίδηρος ferrum, aes. Veteres enim aeramentis utebantur, non ferramentis. ἔλεψε) ἀφεῖλε dempsit, detraxit. λέπω demo corticem, seu decortico, à λέπος, quod est cortex. Poëta etiam ad folia transtulit καταχρηστικῶς. περὶ γὰρ ῥά ἑ) περὶ γὰρ αὐτὸ, circum enim illud. φλοιόν) λέπος corticem. νῦν αὖτε) νῦν δὴ nunc porro. αὖ, & Ionicè αὖτε porro, particula μεταβατικὴ. ἷες ἀχαιῶν) ἕλληνες Graeci. δικασπόλοι) οἱ περὶ τὰ δίκαια διατρίβοντες, in dicendo, aut reddendo iure uersantes. δίκη ius, τὸ δίκαιον: πολέομαι uersor, διατρίβω: δικα,

σπόλος, qui in reddendo iure uersatur. Regis Epitheton. Talia sunt
οἰωνοπόλος, & ὀνειροπόλος. Φορέουσι ⁊ φοροῦσι gestant. Matthaei
II. οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, qui molleis gestant uesteis. μὴν ⁊
αὐτὸ illud. ἐν παλάμῃς ⁊ ἐν ταῖς χερσὶν in manibus. οἵτε ⁊
οἵτινες qui. εἰρύαται ⁊ φυλάσσουσι custodiunt, enallage temporis:
Est enim παρ: Ionicus uerbi εἰρύομαι, pro εἴρυνται. θέμισας ⁊
τὰ δίκαια, τοὺς νόμους: A platone etiam νομοφύλακες dicti
legis custodes. ὁδέτοι ⁊ οὗτος δέ σοι. ποθὴ ⁊ ποθὸς desiderium.
ἵξεται ⁊ ἐλεύσεται ueniet. ἱκνέομαι uenio, μ. ἵξομαι ue-
niam. ἀόρ. β. ἱκόμην ueni. ἷας ἀχαιῶν ⁊ ἐπὶ τοὺς ἕλλη-
νας, super Graecos. ξύμπαντας ⁊ ὁμοῦ πάντας simul omnes,
uniuersos, cunctos. δυνήσεαι ⁊ δυνήσῃ poteris. δύναμαι
possum, μ. δυνήσομαι potero. ἀόρ. ἐδυνήθην potui. χραισμεῖν ⁊
βοηθεῖν auxiliari, opitulari. ἀχνυμενός περ ⁊ καίπερ λυπού-
μενος quamuis dolens. τοῖς δὲ ⁊ τούτοις δὲ his ~~quidem~~ aut. ἔντ' ἂν ⁊ ὁπόταν
cum. πίπτωσι ⁊ φονεύωνται, κατακαίνωνται occidantur, inter-
ficiantur. Virg: Aeneae magni dextra cadis .i. interficeris ab Aenea.
ἀνδροφόνοιο ⁊ ἀνδροφόνου homicidae, bellicosi. θνήσκοντες ⁊
ἀποθνήσκοντες morientes. ἀμύξεις ⁊ σπαράξεις lacerabis.
ἀμύσσω lacero, σπαράσσω. ἔνδοτι ⁊ ἔνδον, ἔσωθεν intus, in-
trinsecus. θυμὸν ⁊ τὴν ψυχὴν animum. χωόμενος ⁊ ὀργιζό-
μενος, ἀγανακτῶν, irascens, indignans. ἔτισας ⁊ ἐτίμησας ho-

nocasti, quod me pro nihilo putasti. ἄριστον ἀχαιῶν) ἐμὲ τὸν ἀχιλλέα me Achillem, qui sum optimus Graecorum.

βάλε) ἔρριψε iecit, proiecit. ποτὶ χαίαν) ἐπὶ τὴν γῆν in terram. προβάλε τᾷ γᾷ, impegit, seu illisit terræ. est autem ποτὶ præpositio Dorica, et χαίᾳ pro γᾷ poëticum est. πεπαρμένον) κεκεντημένον, διατετορευμένον transfixum, perforatum. ἔχον χρυσοῦς ἧλους habens aureos clauos, exornatum aureis clauis. πεῖρε transfixo. χρυσείοις ἥλοισι) χρυσοῖς ἥλοις. ἐμάχιζε) ἐμαχίζετο inualescebatur, pugnabatur. μαχίσασθαι pugnare. ἑτέρωθεν) ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους. ἀδυνατὸς) ἀδὺς ἐν τῷ λέγειν suauis in dicendo: Vellat Ennius apud Ciceronem loquitur) suaviloquens. λιγὺς) γλυκὺς ἀκοῇσι. ἀγορητὴς) ἐκκλησιαστὴς δημηγόρος concionator orator. ἀγορᾶσθαι concionari. πτολίεθρον) τὴν πτόλιν καταοικοῦντων ῥύμην urbem incolentium. ἀνόρουσε) ἀνῴρησε, μετὰ ὁρμῆς ἀνέστη cum impetu surrexit, processit, prosiluit, ab ἀνορέω. τοῖσι) ἐν τούτοις inter hos. τοῦ) ἑνὸς cuius. ἔρρεεν) ἔῤῥει fluebat. ῥέω fluo. ἀυδὴ) φωνὴ, λόγος, vox, oratio. γενεαὶ) γενεὰ seculum ætas, tempus vitæ humanæ: plerique centum annos interpretantur. μερόπων) φύσει μεμερισμένην ἐχόντων τὴν φωνὴν εἰς τε λέξεις, καὶ συλλαβὰς, καὶ στοιχεῖα: τοῦτ' ἔστιν ἐναρθρῳ χρωμένων τῇ φωνῇ: Naturæ diuisam habentium vocem in dictiones, & syllabas, & literas. articulata utentium voce, quæ solius hominis

est propria. Alij homines μέροπας dici uolunt, à discrepantibus diuersarum gentium linguis. Compositum nomen à μέρος, quod est pars, & ὄψ, quod est uox φωνὴ. ἐφθίατο ⁊ ἐφθάρμεναι ἦσαν, ἢ παρεληλύθεισαν perierant, aut præterierant. οἱ ⁊ οἵτινες qui. τράφεν ⁊ ἐτράφησαν aliti erant, educati erant. ἠδὲ ⁊ καὶ et, coniunctio poëtica. οἱ ἅμα ⁊ σὺν αὐτῷ, μετ' αὐτοῦ. πύλῳ ⁊ τῇ μεσσηνίας πόλει, in Pylo Messeniæ regionis urbe, Nestore alumno insigni, qui inde πυλιγενὴς dicitur, Latinè Pylius. Ouid: Crede mihi, Pylio Nestore maior eris. ἠγαθέη ⁊ ἄγαν θεία nimis diuina .i. præclara, aut beata: Est enim ἔκτασις ἤγαν pro ἄγαν. Idem antea ζαθέη dixit. ἄνασσεν ⁊ ἐβασίλευεν regnabat, fuit enim rex Pyliorum. μετὰ τριτάτοισιν ⁊ μετὰ τῶν τρίτων cum tertijs, .i. cum hominibus tertiæ ætatis. Poëtica forma superlatiui τρίτατος pro τρίτος, sicut πρώτιστος pro πρῶτος: Et abusio præpositionis μετὰ. ὢ πόποι ⁊ φεῦ φεῦ, ô, proh, heu, hei, ut dictum sit ἐκπαραλλήλως, & πόποι idem significet quod παπαὶ, Vel ὦ θεοὶ, ô dij immortales. Apion enim: οἱ δαίμονες (inquit ⁊ εἰσὶ πόποι. Cic. Ô dij immortales, incredibilem auaritiam. ἱκάνει ⁊ καταλαμβάνει, ἢ καταλάβοι ἄν, inuadit, aut inuaserit. ἀχαΐδα γαῖαν ⁊ τὴν ἑλλάδα, Achaïcam terram, Græciam. κὲν γηθήσαι ⁊ ἂν εὐφρανθείη lætatus fuerit. γηθέω lætor, εὐφράνομαι, ἥδο,

μαι. κεν κεχαροίατο) ἂν χαρεῖεν gauisi fuerint. χαίρω gaudeo, uerbum anomalon, μ. χαρήσομαι gaudebo, ἀόρ. β. ἔχαρον gauisus sum. medius ἐχαρόμην, per conduplicationem poëticam κεχαρόμην. passiuus ἐχάρειν, qui magis est in usu. πυθοίατο) πύθοιντο, ἀκούοιεν, μάθοιεν, audierint, cognouerint. Πυνθάνομαι audio, & interrogo, μ. πεύσομαι. ἀόρ. β. ἐπυθόμην. σφωϊν μαρναμένοιϊν) σφῶν μαχομένων uos duos pugnantes, ✝ uos duos pugnare: Est enim Enallage Attica, quia participio pro infinitiuo utitur. Μάρναμαι pugno, digladior μάχομαι. Τάδε πάντα) περὶ τούτων πάντων de his omnibus. οἱ περὶ μὲν βουλῇ) οἵτινες περίεσε τῶν ἑλλήνων τῷ τε βουλεύεσθαι, καὶ τῷ μάχεσθαι, qui superatis Graecos & consulendo, & pugnando, vel, et consiliis, et armis. Περίειμι supersum, et supero, ὑπερέχω, διαφέρω, excello, antecello, praesto. Demosthenes: περίεσμεν πάντων τῷ λόγῳ, superamus omnes dicendo. μάχεσθαι) τῇ μάχῃ, τῷ μάχεσθαι, pugna, pugnando.

Πίθεσθαι) πείθεσθαι, ὑπακούετε, parete, obedite. νεωτέρω) νέος iuuenis, νεώτερος iunior, minor natu: Contrarium πρεσβύτερος senior, maior natu. ἐμεῖο) ἐμοῦ. ὡμίλητα) συνδιέτριψα, οἰκείως ἐχρησάμην uersatus sum, familiariter usus sum. Ὁμιλέω uersor, familiariter uiuo, colloquor. ἀρείοσιν) κρίττοσιν, cum melioribus, cum praestantioribus. Ἀρείων melior, prae-

stantior, ἀμείνων, κρείσσων. Contrarium est χερείων, peior, infe-
rior, κακίων, ἥσσων. ἠέπερ) ἢ quàm, poëtica paragoge. ‡ κρείτ-
τοσιν ὑμῶν cum praestantioribus vobis. οἵγε) οἵτοι ἦ. ἀθέριζον)
κατεφρόνουν, ἀπεδοκίμαζον, contemnebant, reijciebant, ‡ repu-
diabant. Ἀθερίζω contemno, reijcio, pro nihilo duco: ductum
verbum ab eo, quòd ἀθέρες dicuntur aristae, aut spicae degeneres,
atque inutiles. οὐ γάρπω) οὐδὲ γὰρ πώποτε. ἴδον) εἶδον, ἑώ-
ρακα. ἴδωμαι) ἴδω ἂν videro, videbo. τοίους ἀνέρας) τοιού-
τους ἄνδρας. ποιμένα λαῶν) διοικητήν τε, καὶ φύλακα τῶν ὄχ-
λων, rectorem, et custodem populorum. Periphrasis regis,
aut principis. ἀντίθεον) ἰσόθεον, deo parem, cum deo com-
parandum. αἰγείδην) τὸν αἰγέως υἱὸν, Aegei filium. ἐπιεί-
κελον) ὅμοιον similem. ἀθανάτοισι) τοῖς θεοῖς, quod antea
composita voce dixit θεοείκελος. κεῖνοι) ἐκεῖνοι. τράφεν)
ἐγένοντο fuerunt, extiterunt. κάρτιστοι) κράτιστοι, ἰσχυρότα-
τοι, γενναιότατοι, robustissimi, fortissimi. κρατερὸς robu-
stus, fortis, κρατίων, κράτιστος. ἐπιχθονίων) ἐπιγείων, in
terris vitam agentium. χθὼν χθονὸς terra γῆ: ἐπὶ super: ἐπι-
χθόνιος in terris vitam agens, terrestris, ἐπίγειος. Hominis
epitheton. ἔσαν) ἦσαν erant. φηρσὶν) τοῖς κενταύροις.
Hesychius: φῆρες οἱ κένταυροι αἰολικῶς. Sic dicti, quasi θῆ-
ρες ‡ bestiae, θ in φ mutata, per Antithesin Aeolicam. Lege

Ouidium lib. 12 Metamorphoseon. ὀρεσκώοισι) τοῖς ἐν ὄρεσι διά-
γουσι, in montibus uitam agentibus, vel (ut Ouidius loquitur)
monticolis. Compositum nomen ex ὄρος εος, datiuo plurali τοῖς
ὄρεσι, quod est mons, & κῶοι ‖ cauernae, κοιλώματα, apud
Strabonem. ἀπόλεσαν) ἀπόλεσαν perdiderunt. ἐκπά-
γλως) ἐκπληκτικῶς, θαυμαστῶς, terribiliter, mirabiliter. μεθο-
μίλεον) ὡμίλουν, συνδιέτριβον uersabar cum his. τηλόθεν)
πόῤῥωθεν procul. ἐξ ἀπίης γαίης) ἐκ τῆς πολὺ ἀπεχούσης
γῆς, ex longinqua regione, uidelicet ex Peloponneso in Thessa-
liam. κάλέσαντο) ἐκάλεσαν uocauerant me. κατ' ἐμαυτὸν)
τὸ κατ' ἐμὲ, τὸ ἐμὸν μέρος, quantum in me erat, pro mea
parte, pro uirili parte. Cic. Ut ita fieret, pro mea parte
adiuui. οὔτις) οὐδεὶς nemo. τῶν) τούτων eorum. βροτοὶ) ἄν-
θρωποι homines. μαχέοιτο) μάχοιτο pugnauerit. Epen-
thesis poëtica. Inde est futurum μαχέσομαι ἢ μαχήσομαι.
ξύνιον) ἤκουον audiebat. μευ βουλέων) τῶν ἐμῶν συμβουλι-
ῶν, mea consilia.

ὔμμες) ὑμεῖς. ἀγαθὸς περ ἐὼν) καίπερ ἔξοχος ὢν quamuis sis praestans.
ἀπο-αίρεω) ἀφαιρῶ aufer, eripe, verbum integrum. τόν δε) τῷ δε
huic, quomodo antea dixit ἰλ. ς. β. plutarchus in Antonio: ἀφη-
ρεῖτο γὰρ εὐγενεῖς ἀνθρώπους τὰ ὄντα, ἀντὶ τοῦ, τοῖς εὐγενέσιν ἀν-
θρώποις. ἐα) ἐάω ἐῶ sino. ὡς) καθὼς sicut. οἱ) αὐτῷ illi.

ἀπλήτῳ ἄνδρε) ἀπλείστῳ ἄνδρε, πολλοῖς. potest etiam legi ἀπλείστῳ δέλε. ἀντιβίην) ἐξῆς ἐξεναντίας aduersum, contra. σκηπτοῦχος) σκηπτοφόρος sceptifer, ut Lucanus: Vel Cum Silius) scepriger. σκῆπτρον, vel ἐκτείνω ἀπὸ τοῦ ἰωνικοῦ σκῆπτον sceptrum, ἔχω habeo, teneo: Inde σκηπτοῦχος, ὁ ἔχων σκῆπτρον. Regis epitheton. ἔμμορε) ἔτυχε, ἔλαχε adeptus est, consequutus est. Μείρομαι dicitur, & adipiscor. & μέμορα dicitur, & adeptus sum: Vnde sunt μόριον particula, & μόρος mors. per Metathesin poëticam ἔμμορα. κῦδος) δόξαν gloriam. δρὰ) δέτις, de qua infrà. τέκετο) ἐγέννησε, ἔτεκε, genuit, peperit. Virg. 1 Aeneid. Tunè ille Aeneas quem Dardanio Anchisæ

Alma Venus Phrygii genuit Simoëntis ad undam

γείνομαι gigno γεννῶ. μ. γενοῦμαι, ἀορ. ἐγεινάμην. πολεόνεσσιν) πολλοῖσιν pluribus. πολὺς πολλὴ, πολὺ, & ἐκτείνω πολέων πολεῖς. ἄτη καὶ πολέων ὄνος. λιὸν μένος) τὴν ὀργὴν ἰδεὰν ἰνα, cùndiam. λίσσομαι) ἱκετεύω supplicabo: est enim futuri temporis hoc loco, pro λίσσομαι, καὶ διπλασιασμὸν. με, δέρω) μεθῆναι, ἀφῆναι, ἐᾶσαι ut dimittat, ut missam faciat. Terent: Missam iram faciet. ἵημι mitto, μεθίημι dimitto, relinquo ἀφίημι. λοῖον) τὴν ὀργὴν ἰδεὰν. πελέσθαι γίγνεσθαι, ὑπάρχειν, ἐσὶ est. ἕρκος) τεῖχος mūrus. χερείων) βασιλεὺς. ἔειπες) εἶπας, ἔλεξας, dixisti, commemorasti. κατὰ μοῖραν) κατὰ τὸ προσῆκον, καὶ τὸ

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn861777735/phys_0112

ἀληθὲς, τοῦτ' ἔστι, ὡς προσήκει, ἀληθῶς, ὀρθῶς, dixisti id quod res est, rectè, & uerè dixisti. περὶ πάντων ἔμμεναι ⊃ περιεῖναι πάντων antecellere omnibus. κρατέειν ⊃ κρατεῖν, ὑπερέχειν superare, uincere. Demosthenes: ἀλλὰ πάντων πανταχοῦ κρατοῦμεν, καὶ περιέσμεν τῷ λόγῳ. ἀνάσσειν ⊃ βασιλεύειν dominari, regnare. σημαίνειν ⊃ προστάττειν, ἄρχειν imperare. οὐ πάσεαι ⊃ οὐχ ὑπομενεῖν, ἢ οὐχ ὑπακούσειν, quae non puto me passurum, uel in quibus non puto me obtemperaturum. Est enim futurum duorum uerborum πάσχω, & πείθομαι: Uel quae non patiar, credo: ἅτινα οὐ πείσομαι, οἶμαι, ut sit pleonasmus, aut μακρολογία. πάσχω patior. μ. πείσομαι patiar, ἀόρ. β. ἔπαθον, π. πέπονθα passus sum. ἀιὲν ὄντες ⊃ ἀθάνατοι immortales. ἀεὶ, per epenthesin ἀιὲ, poëticè ἀιὲν. ἔθεσαν ⊃ διέθεσαν, ἐποίησαν fecerunt. effecerunt. μὶν ⊃ αὐτὸν. αἰχμητὴν ⊃ πολεμιστὴν, πολεμικὸν, bellicosum, bellatorem. τούνεκα ⊃ τούτου ἕνεκα propterea, ideo, ideóne. ὀνείδεα ⊃ ὕβρεις, λοιδορίαι probra, contumeliae, conuitia. ὄνειδος probrum. προθέουσιν ⊃ προτρέχουσιν, procurrunt, erumpunt, in promptu sunt. μυθήσασθαι ⊃ εἰπεῖν, λέγειν dicere.

ὑποβλήδην ⊃ τῷ ὑποβάλλων τὸν λόγον πρὶν σιωπῆσαι τὸν λέγοντα, interpellando dicentem, interrumpendo orationem. Tractum aduerbium ab ὑποβάλλω, quod utrunque significat respondeo, & interpello. ἦ γὰρ ⊃ ὄντως δὴ, certè, profectò, uel

πόνηε : Nam interrogationi quoque accommodata est hæc particula. κεὶ καλοίμην) κληθείην ἄν, vocer, appeller. ἐιδὴ κατείξομαι) ἐὰν ὑποχωρήσω, ἐὰν ὑποδέξωμαι si cedam, si me subjiciam. ἔικω, ὑπείκω cedo, subjicio me. πᾶσ' ἔρξον) ἐν παντὶ πράγματι in omni re : deest enim κατὰ. ὅτ[illegible] εἴπους) ὅτι ἄν κελεύσῃς, quam dixeris, quam jusseris. ἔνι τέλλεο) πρόσταττε manda. σὺν γὰρ ἔμοιγε θύμαινε) ἐμοὶ μὴ ἐμοῦ ἄρχε ne mihi imperes. ἐρέω) ἐρῶ, φράσω, λέξω dicam. σύδ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι) σὺ δὲ ἐμβάλλου τῇ διανοίᾳ σου, quod tu penitus animo tuo manda, Vel (ut Virgilius loquitur) quod tu mihi sensibus repone. Cic. percipite quæ so diligenter quæ dicam, & ea penitus animis vestris, mentibusque mandate. Figuræ Tmesis, & Paragoge, μαχήσομαι μαχέσομαι pugnabo : Utrunque enim dicitur. ὅτε τῳ ἄλλῳ) ὅτε τινὶ ἄλλῳ neque cum ullo alio : Hoc enim significat, cum est enclitica. Lucianus : τὸ μέτριον ἀλλήλους ἀνεκτέον ἐκ ἀνεχέσθω, μὴ τῷ ἀεὶ ἄπιστον δόξῃ, ἀεὶ τοῦ μὴ τιμᾶν, ne cui. ἔστι μ' ἀφέλεσθε) ἐπειδή με ἀφείλεσθε ἀνίην, quoniam mihi eripuistis eam. ἀφαιρέομαι αὐφέρω, μ. ἀφαιρήσομαι αὐφερῶ ἀφαιρήσομαι auferam, ἀορ. β. ἀφειλόμην ἀφέλω. δόντες) ὑμεῖς οἱ δεδωκότες, vos qui dedistis. ἀέκοντος ἐμοῖο) ἄκοντος ἐμοῦ invito me, contra voluntatem meam. ἐιὸ' ἄγε μὴν σεῦ σῆσι) ἄγε δὴ, ἐμβάλου, περιόδητι, age nunc, si libet, fac periculum : Ellipsis Attica. πειρήσομαι tento, facio periculum.

μ. πειράσομαι, Ionicè πειρήσομαι tentabo, periculum faciam. ἵνα γνώωσι) ὅπως ἂν μάθωσι, ut intelligant, ut discant. κέλαινον) μέλαν nigram. ἐρωήσει) ῥεύσει fluet, manabit. ἐρωέω fluo, ῥέω. ἄιψα) ἐνθὺς, ἐνθέως, ταχέως statim, mox. περὶ δουρὶ) περὶ τὸ δόρυ circum hastam. δόρυ hasta, genitiuo δόρατος, sicut γόνυ γόνατος: poëticè δουρὸς, à genitiuo δόρυος per Metathesin.

Τώγε) οὔτι hi duo. μαχεσαμένω) μαχεσάμενοι digladiati, cum pugnassent. ἀντιβίοισι) ἐναντίοις contrarijs, infestis. ἀντίβιος contrarius, infestus, ἐναντίος, ex ἀντὶ, & βία. ἐπέεσιν) λόγοις. ὣς) οὕτως sic. ἀνστήτην) ἀνέστησαν surrexerunt. Figura Syncope. λῦσαν) ἀπέλυσαν, Aphaeresis. ἀγορὴν) τὴν ἐκκλησίαν Concilium, concionem. ἤϊε) ἐπορεύθη, iuit à verbo εἶμι, quod est eo. κλισίας) τὰς σκηνὰς ad tentoria, ad tabernacula. νῆας) τὰς ναῦς ad naueis. ἐΐσας) ἴσας aequales. consentiente ratione operis aedificatas, aequalia habentes latera. ἴσος, & per prothesin poëticam ἔϊσος aequalis. μενοιτιάδῃ) τῷ μενετίου ἠῷ πατρόκλῳ, cum Menoetij filio Patroclo. μενοίτιος Menoetius pater Patrocli, qui inde Μενοιτιάδης Menoetiades nominatur per Antonomasiam. οἷς ἑτάροισιν) τοῖς ἑαυτοῦ ἑταίροις cum suis socijs. προέρυσεν) καθείλκυσεν protraxit. dedùxit. ἐρύω traho ἑλκύω, προερύω protraho deduco, καθελκύω. ἅλαδε) εἰς τὴν θάλασσαν. ἔκρινεν)

ἐξέκριναν, ἐξελέξατο delegit, elegit. ἐς) ἐν εἰς αὐτὴν. ἐσέχεδιν)
ἔχεδιν. tale est ἔϊδος pro ἴδος. βῆδε) ἀνεβίβασε imposuit
ἀνὰ δὲ ἔβεν) ἀνεῖδε δὲ collocavit autem in ea. ἔζω collo,
co καθίζω. ἔζομαι collocor, & per consequens sedeo. m. ἔδω
collocabo καθίδω, ἀοῤ. ἔϊδα. πολύμητις) φρόνιμος, συνετὸς
πανοῦργος abundans consilio, prudens, callidus, versutus, solers,
ἐκ πολὺ, & μῆτις consilium, βουλὴ, callliditas. ἐν δὲ ἔβη)
ἀνέβη δὲ conscendit autem. ἀρχὸς) ναύαρχος nauarchus.

Ἀναβάντες) ἐμβάντες cum conscendissent. ἐπέπλεον) ἔπλεον
navigabant. Figura prothesis. πλεῦ navigo, πλεύσομαι πλεῦ-
σω navigabo. νῆρα κέλευθα) τὰς διὰ θαλάσσης ὁδοὺς, τοῦτ'
ἔστι, αὐτὴν τὴν θάλασσαν navigabant vias navium. ἰρσὶν
navis. κέλευθος via ὁδός. pluraliter κέλευθα. ἄνωγεν)
ἐκέλευεν iubebat. ἀνάγω iubeo κελεύω. ἀποληιήσαντες)
ἀποκαθαίρεσθαι purgari: ductum verbum ab eo, quod ἰλύ-
ματα dicuntur sordes ἀκαθαρσίαι. ἔρδον) ἔθυον immolabant
sacrificabant. ῥέζω, & ἔρδω facio, et sacrifico, verba sunt
poëtica. τελησάσας) τελείας integras, ἱστὰς, ἐντὰς. τελὴς
εσσα ἐν poëticum, pro τέλειος α ον. παρὰ δῖνα) παρὰ
τὸν ἁλμυρὸν. ἁλὸς ἀτρυγέτοιο) θαλάσσης ἀκαθάρτου navis
sterilis. Compositum nomen à τρυγητὸς καὶ θυσολὴν: vel
à τρύγη, & α privandi particula. κνίσῃ) κνίσσα nidor.
ἴκαν) ἦκαν, ἀφικνεῖτο, veniebant. ἴκω venio poëticum, pro ἥκω

vel

uel ἱκνέομαι. Οὐρανὸν) ἐις οὐρανὸν in coelum. ἑλιασομένη) εἱλιασομένη, εἱλουμένη, συστρεφομένη dum uolueretur. εἱλίσσω poëticè ἑλίσσω uoluo. περὶ καπνῷ) περὶ τὸν καπνὸν, circum fumum. Tale est περὶ δουρὶ. πένοντο) ἐπόνουν, διεπόνουν, ἔπραττον, laborabant, procurabant, agebant. πένομαι laboro, unde est πόνος labor. ὡς) οὕτως sic. τὰ) ταῦτα haec. τὴν) ἣν quam. ἐπηπείλησε) ἠπείλησε minatus fuerat. ἀπειλέω minor. τῷ οἱ ἔσαν) οἱ αὐτοῦ ἦσαν κήρυκες, qui erant illius praecones. ὀτρηρὼ) φιλόπονοι, ἄοκνοι, ἀνδρειοὶ, πιστοὶ, ταχεῖς, naui, industrij; impigri, strennui, fideles, ueloces.

ἔρχεσθον) ἀπέρχεσθε, πορεύεσθε, abite, ite. ἔρχομαι uenio poëticè eo πορεύομαι. κλισίην) κλισίηνδε, ἐις τὴν σκηνὴν. ἀγέμεν) ἄγειν ducere, ductum, ut ducatis. ἑλόντε) λαβόντε cum prehenderitis eam. ἱερεύ capio λαμβάνω. εἰ δὲ κὶ μὴ δώησιν) ἐὰν δὲ μὴ δῷ quod si non dederit. δώησιν pro δῷ, ἐπεκτασις poëtica. ῥίγιον) φοβερώτερον, δεινότερον horribilius, durius, grauius. Nomen comparatiuum, poëticè ductum à substantiuo ῥῖγος, quod est frigus. Superlatiuum est ῥίγιστος. Talia sunt κύδιστος, & ὕψιστος, à substantiuis κῦδος, & ὕψος. προΐει) ἔπεμπεν αὐτοὺς mittebat eos. τὼ δὲ) οὗτοι δὲ. βάτην) ἐπορεύθησαν profecti sunt, iuerunt. ἀφαίρεσις, κὶ συστολὴ, ἀντὶ τοῦ ἐβήτην, ἀπὸ τοῦ βαίνω. ἀέκοντε) ἄκοντες inuiti. ἄκων poëticè ἀέκων. ἱκέσθην) ἀφίκοντο, παρεγένοντο. ἥμενον) καθήμενον sedentem. γήθησεν) ἐχάρη, ἥσθη, ἐφράνθη laetatus est.

τὼ μὲν) ἕτοι μὲν . τὴν) ἔσκλαν . ταρβήσαντε) φοβηθέντες metuentes
ταρβεῖν metuo φοβοῦμαι . ἀνδρομέην) ἀνδρεοθέντες veneriij, venereaij.
ἐρέοντο) ἀρωτῶν . ἔρομαι poëtice ἐρέομαι interrogo ἐρωτῶ . Tale est
μαχέσμαι pro μάχομαι . ὃ) ἕτος . ἔγνω) ἤσθετο cognouit, sensit.
ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ) ἐν τῇ ἑαυτοῦ διανοίᾳ in sua mente, in suo animo .f.
animaduertit. Duplex Metonijmia. φώκησέν) ἠβιάσαν.

ἠδὲ καὶ) pleonasmus alterius coniunctionis. ἀνδράσι) ἀνθρώποις.
ἄασεν) ἔβλαψε, πλησίον prope. ἵκε) παρεγένετο, ~~προσέρχεται~~, ite
~~accedit~~ venit. ἐναίτιοι) αἴτιοι accusandi. prothesis. διογενὲς) διΐ,
ἐυγενέσθαι dicue, generose πατρόκλεες) πάτροκλε, à nomina,
ἥνω πατροκλῆς, sicut ab ἡρακλῆς, ὦ ἡράκλεες. σφῶϊν) ἀυτοῖς.
τώδ' αὖτε) ἕτοι δὲ αὖτοι . ἔσαν) ἔσωσαν, Syncope Attica. μάρ,
τυροι) μάρτυρες testes. Metaplasmus Ionica. τρὸς) ἐναντίον co-
ram. μαχέσσων) μαχαιρίων. μάχαρ beatus μακάριος. ἀσπερ-
ὲς) ἀσπερὴς, inhumanus, durus, agrestis, crudelis, immanis,
ἀπαίνθρωπος, ὀλλήρος, ἄγριος, ἀγριὸς . εἰτ' αὖτε) ἐάντε δὲ
πάλιν si quando iterum. χρειὼ) χρεία indigentia, egus, ne-
cessitas. ἀμῦναι) ἀπαμῦναι depellere, propulsare, defendere.
ἀεικέα) ἀπρεπῆ, αἰσχρὸν perniciem indecoram, turpem. λοιγὸν
ὀλέθρον perniciem, exitium. ὄρνυ) ἕτος hic, iste. ὀρνύει) ὁρμᾷ
ruit, praeceps fertur: Vnde est ὀρμὴ .f. impetus animi. ὀλοῇσι)
ὀλεθρίαις perniciosis, exitiosis. ὀλοὸς, ὀλέθρος perniciosus, exi-
tiosus. φρεσὶ) διανοίαις, βουλαῖς cogitationibus, consilijs. Duplex

Metonymia. οὐδέ τι οἶδε) οὐδὲ ἐπίστατο, neque scit. τι abundat ἀττικῶς νοῆσαι) διανοηθῆναι, ἐνθυμηθῆναι cogitare, considerare. πρόσσω) πρόσω ante .|. τὸ ἔμπροσθεν, τὸ παρὸν, τὴν ἀρχὴν, rem praesentem, principium rei, ut ereptionem puellae. ὀπίσσω) ὀπίσω post .|. τὸ ὄπισθεν, τὸ μέλλον, τὸ τέλος, rem futuram, finem rei, ut, quid ex hac ereptione consequatur. Teren: Adel. Isthuc est sapere, non quod ante pedes modo est, videre: sed etiam illa, quae futura sunt, prospicere. ὅππως) ὅπως quemadmodum, vel ut, ὅν τρόπον, ἢ ἵνα: Utrumque enim significat. ὅππως μαχέοιντο) ὅπως ἂν μάχοιντο, quemadmodum pugnent, vel ut pugnent. οἱ) αὐτῷ. ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης) ἤγαγε δ' ἐκ τῆς σκηνῆς, duxit autem è tentorio. τὼ δὲ) οὗτοι δὲ. αὖθις ἴτην) ἀνέστρεφον, ἐπανῆκον, revertebantur, redibant. κίεν) ἐπορεύετο ibat. κίω eo πορεύομαι, βαδίζω. Inde est participium κιὼν iens. ἀέκουσα) ἄκουσα, μὴ βουλομένη invita, non volens. ἅμα τοῖσι) μετὰ τούτων cum his.

Δακρύσας) κλάυσας lachrymatus. δακρύω lachrymo, κλαίω. ἄφαρ) εὐθέως statim. λιασθεὶς) χωρισθεὶς, ἀποχωρήσας, φυγὼν, segregatus, secedens, fugiens. λιάζω separo χωρίζω: λιάζομαι separor, & per consequens secedo, fugio. νόσφι ἑταίρων) χωρὶς τῶν ἑταίρων seorsum à sociis. θῖν' ἐφ' ἁλὸς) παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης. πολιῆς) λευκῆς διὰ τὸν ἀφρὸν maris cani, .|. candidi propter spumam, seu spumei. Sic Virgilius

canum fluctum dixit Æneid. 8. ὁρόων ἐπὶ πόντον) ἐφορῶν τὴν θάλασσαν intuens mare. οἴνοπα) μέλανα nigrum: sumptum à calore vini: οἶνος enim vinum est, & ὄψ aspectus. ἠρήσατο) ἤυξατο precatus est. ἀράομαι precor εὔχομαι. ὀρεγνὺς) ὀρέγων tendens. ἐπεὶ) ἐπειδὴ quoniam. πὲρ ἐόντα) καίπερ ὄντα quamvis. μινυνθάδιον) ὀλιγοχρόνιον, μικρόβιον brevis aevi, non diu victurum. πὲρ) ὅμως tamen. ὀλύμπιος) ὁ τὸ ὄλυμπον κατοικῶν, habitator olympi, olympius. ὑψιβρεμέτης) ὁ ἐν ὑψιβρέμων, τοῦτ' ἔστι, ὁ βροντῶν. Cicero dicit altitonans: Seneca altisonus. ὄφελλεν) ὄφειλεν debebat. ὀφέλλω debeo poëticum pro ὀφείλω. ἐγγυαλίξαι) παραχεῖν tribuere. ἐγγυαλίζω tribuo παρέχω. ἔτισεν) ἐτίμησεν honoravit. τίω honoro, τιμῶ. τυτθὸν) ὀλίγον paululum, tantulum. ἑλὼν) ἀφελόμενος ablatum, postquam abstulit. αἱρέω capio. ἀπούρας) ἀφορίσας, ἀλλοτριώσας, ἀφελόμενος, postquam exterminavit, abalienavit, eripuit. ὁρίζω termino: ἀφορίζω extermino, alieno, eripio, ἀλλοτριῶ, ἀφαιροῦμαι poëticè ἀποορίζω, sicut ἀποαιρεόμαι pro ἀφαιροῦμαι, & per Synaeresin ἀπουρίζω. μ. ἀπουρίσω. ἀόρ. ἀπούρισα, unde est participium ἀπουρίσας, quod poëta per Syncopen protulit ἀπούρας.

δακρυχέων ⊃ δακρύων, κλαίων, lachrymans, plorans. Virg. Sic fatur lachrymans. πότνια ⊃ σεβαστὴ, σεβασμία, σεμνὴ, veneranda, colenda, honoranda. μήτηρ ⊃ θέτις Thetis. ἡμένη ⊃ καθημένη sedens. ἐν βένθεσιν ⊃ ἐν τοῖς βαθέσι τόποις in locis profundis, seu imis. βένθος βάθος profunditas. πατρὶ ⊃ νηρεῖ, τῷ θαλασσίῳ θεῷ, apud patrem Nereum deum marinum: cuius filiae quinquaginta susceptae ex Doride, Oceani filia, dicuntur νηρηΐδες Nereides. χέροντι ⊃ πρεσβύτῃ. Virg. Grandaeuus Nereus. ἀνέδυ ⊃ ἀνῆλθεν emersit, ascendit. ἀναδύομαι emergo, existo. ἀόρ. β. ἀνέδυν emersi, extiti. καρπαλίμως ⊃ ταχέως celeriter, protinus. πολιῆς ἁλὸς ⊃ ἐκ τῆς λευκῆς θαλάσσης, è cano, seu candido mari. ἤϋτε ⊃ ὥσπερ sicut, velut. πάροιθ' αὐτοῖο ⊃ ἔμπροσθεν αὐτοῦ apud ipsum. κατέρεξεν ⊃ κατέψηξεν, ἐψηλάφησεν, placidè, & blandè contrectauit, demulsit. Teren. Non possum pati, quin tibi caput demulceam. κατερέζω demulceo, καταψήχω: leniter, & blandè contrecto. ἔπος τε ἔφατο ⊃ λόγον τε εἶπεν verbumq; dixit. ἔκτε ὀνόμαζε ⊃ καὶ ἐξωνόμαζε, τοῦτ' ἔστι, ὀνομαστὶ προσεφώνει αὐτὸν, nominatim eum compellabat: Vel (si simpliciter intelligamus) καὶ ἔλεγεν: ut dictum sit κατὰ συνωνυμίαν.

τείχεον) ἐδ παῖ. τίδε πάντες) τίς δὲ λίπεν, quis linquit, quae Troia
ἴκετο) ἀφίκετο venit. δὲ) ἐπὶ σὲ ad te, in te. ἔλλειψις. Alibi:
ἦσθ' ἀχιλλῆος σοὶ δὲ ἵζεται ἔμας ἀχαιῶν, τίζετ. ἔσῃ, ἐπαλεύσεται τοὺς
ἕλληνας. Virg. I Aeneid. Devenere locos. Φρένας) κατὰ τὴν διά-
νοιαν: τίζετ' ἔσῃ, τὴν ψυχήν σου κατέλαβε, animum tuum occu-
pavit, seu invasit. ἔλλειψις. ἐξαύδα) ἔξειπε, λέγε. Φράζου
eloquere, dic. κεῦθε) κρύπτε celat, occultat. νόῳ) τῷ νῷ,
τῇ διανοίᾳ mente, animo. ἵνα εἰδόμεν) ὅπως ἂν εἰδῶμεν
ut sciamus. συνολικ. βαρυηχάζων) βαρεῖαν ἠχὰζων gravi-
ter ingemiscens. οἶδα) Atticum pro οἴδας, ex integro οἶδασθα.
τίκ) τί quid. Paragoge poëtica. ἀγορεύω) λέγω dico, dix-
ἔξειπον. εἰδυῖα) εἰδὼς εἰδυῖα εἰδὸς participium praeteriti adiacen-
tis ab οἶδα novi, scio, quod in aliis modis οι mutat in ῃ, ut
εἰδέναι scire, nosse, εἰδὼς qui novit, sciens. ἀλώμεθα) ἁλῶ-
μεν, παρεληλυθόμεθα venimus. ὀίζυσαν poëtice venio, ἔρχο-
μαι. ἐς Θήβην) εἰς Θήβας τῆς κιλικίας. Thebas Cilicias: in qua
regnavit Eetion pater Andromaches, socer Hectoris, ἰλ. α.
ἱερὴν) μεγάλην, magnam, sacram, augustam. ἱερὸς sacer,
et magnus, ut, Cum dicimus ἱερὸν ὄρος montem sacrum, ἱερὸς ἰχθύς
piscis sacer, ἱερὰ ἄγκυρα, sacra ancora, et hoc loco ἱερὰ
πόλις.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn861777735/phys_0122

διεπραύνομεν) ἐξεπολορκήσαμεν ἐκρυφαίωμεν, ἐκκλείσωμεν, dele-
imus. πέρδω, ἀόρ. β. ἔπαρδον, per metathesin ἔπρᾰδον. ἤνε-
γκον) ἀνεῖχομεν tulimus, asportavimus. ἄγω duco, per Catachre-
sin fero, porto. διέδασαντο) ἐμέρισαν, διεῖλον distribuerunt, par-
titi sunt. δαίομαι, dividor, diviro: Unde est δασμὸς distributio
τὰ μὲν) ταῦτα μὲν. μεθ' ἑαυτοῖσιν) ἐν ἑαυτοῖς inter se. ἐκὸν ἔλον)
ἑξεῖλον δὲ exemerunt, ut ultimum praemium eligerunt,
ac donaverunt. ἀμφὶς capio, ἑξαμφὶς exscipio. ἀντὶ) ἵνα
ϛον, μετὰ ταῦτα. χαλκοχιτώνων) χαλκοῦς χιτῶνας, ἤγουν
χαλκᾶ ὅπλα ἐχόντων, aeneas tunicas, sive aenea arma habentium.
χωόμενος) λυπούμενος, ὀργιζόμενος dolens, irascens. πάλιν ἤλθε,
τὸ) ἀνέστρεψεν, ἀνεχώρησεν reversus est. τοῖο) τούτου. ἦεν) ἦν.
Metaplasmus poëtica. φίλος) προσφιλὴς charus. ἐπ' ἀριστέοισι)
ἐπὶ τοὺς ἕλληνας. νυ) δὴ quidem, Coniunctio expletiva, aut po-
tius syllabica additio. ἀνῆκτον) ἀπεσύνηκτον movierantur.
ἐπασσύτεροι) ἐπάλληλοι, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις, ἀθρόοι, alii post alios
frequentes, acervatim. πάϊδα) παντοδαπὸν. εὖ εἰδὼς) ἔμπει-
ρος, ἔμπειρος sciens, peritus. ἀλόρευε) ἔλεγε dicebat, ede-
bat. θεοπροπίας) χρησμοὺς oracula. ἑκάτοιο) ἀπολλωνος
μακρόθεν βάλλοντος. Synonyma sunt ἑκηβόλος, ἑκατηβόλος,

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn861777735/phys_0123

ἑκατιβελέτης, ἕκατος, ἑκάεργος. κελόμην) ἐκέλευον iubebam. χόλος) ὀργὴ. λάβεν) κατέλαβεν occupauit, inuasit. | ὁ ἀγαμέμνων ὀργίσθη, Agamemnon ira incensus est. ἀτρείωνα) ἀτρείδην, Patronymicum Ionicum. ὃ) οὗτος hic. δὴ) ἤδη iam Apharesis: Vel ὁ δὴ, pro ὅσπερ δὴ qui quidem, liquescente σ: Vt in hoc uersu Ennij:

Egregiè cordatus homo catus Aelius Sextus.

Potest etiam esse Enallage Ionica, quod magis placet. τετελεσμένος ἐστὶ) ἐπιτετέλεσθαι perfectus est. ἑλίκωπες) μελανόφθαλμοι, nigros oculos habentes, & per Synecdochen formosi: ἑλικὸς enim niger est: & ὤψ aspectus. Foemininum est ἑλικῶπις. πέμπουσιν) ἀναπέμπονται remittunt, reducunt, deducunt ἐς χρύσην) εἰς χρύσαν πόλιν. ἄγουσι) φέρουσι afferunt. δῶρα) θυσίας hostias, sacrificia. ἄνακτι) ἀπόλλωνι κατ' ἐξοχὴν. ἔβαν) ἐπορεύθησαν iuerunt: Syncope pro ἔβησαν. νεόν) νεωστὶ, ἄρτι nuper, modo: ἀντιμέρσια. Virg. Sole recens orto | modò, νεὸν ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. κλισίηθεν) ἐκ τῆς σκηνῆς è tentorio: Contrarium κλισίηνδε. τὴν κούρην) τὴν θυγατέρα filiam.

περίσχεο) φρόντισον, ἐπιμέλησαι, βοήθησον, suscipe curam, opitulare.

are defende, a περιέχομαι, ἀόρ. β. περιεχόμην: unde est Imperativus περίσχου, Ionice περίσχεο. παιδὸς) ἡοῦ. ἑῆος) τοῦ σοῦ, τοῦ ἰδίου tui. Nomen μονόπτωτον, καὶ ποιητικὸν, quasi a nominativo ἑεὺς. ἐλθοῦσα) ἀνελθοῦσα, ἀναβᾶσα ascendens. ὀλυμπόνδε) εἰς ὄλυμπον in olympum. λίσαι) ἱκέτευσον, παρακάλεσον, supplica, ora: a λίσσομαι. ὤνησας) ὠφέλησας iuuisti. ὀνέω iuuo, peosum, ὠφελέω. κραδίην) τὴν καρδίαν, τὴν ψυχὴν cor animum. ἔτι ἐχαρίσω τῷ διὶ, si quid gratificatus es Iouj. ἔπει) λόγῳ uerbo, oratione, uerbis. ἠὲ) ἢ paragoge poëtica. ἄκουσα) ἤκουσα audiui. πολλάκι) πολλάκις saepe Acope. σεό) σοῦ te. εὐχομένης) καυχωμένης. ἐνὶ μεγάροισιν) ἐν τῷ οἴκῳ in aedibus. μέγαρα ων aedes, semper plurale. ὅτι ἔφησθα) ὅτε ἔλεγες cum dicebas. Paragoge Aeolica, & Attica. οἴκ) μόνη sola. ἀμῦναι) ἀλέξασθαι, ἀποτρέψασθαι depulisse, propulsasse. ἀεικέα) ἀπρεπῆ, ἢ ἄφυκτον indecoram, uel ineuitabilem, quasi μὴ εἴκοντα non cedentem. λοιγὸν) ὄλεθρον. κρονίωνι) τῷ τοῦ κρόνου παιδὶ Saturni filio. Iouj τῷ διὶ. κρόνος Saturnus Iouis pater: qui inde κρονίδης, & Ionice κρονίων dicitur: a Latinis uero poëtis Saturnius. κελαινεφέϊ) τῷ μελαίνας συνάγοντι νεφέλας nigras cogenti nubes; uel τῷ μελαίνοντι τὰς νεφέλας denigranti, seu nigras efficienti nubes. κελαινός

niger μέλας, νέφος nubes νεφέλη: κελαινεφής denigrans, seu nigras efficiens nubes, & per consequens pluvias ciens: Iovis epitheton. Dicitur etiam νεφεληγερέτης, quasi nubicogus, à Tibullo pluvius. ὀλύμπιοι ⊃ θεοὶ. ξυνδῆσαι ⊃ συν, Attice ξυν cum in compositione con, δέω ligo: συνδέω, vel ξυνδέω colligo, constringo. μιν ⊃ αὐτὸν eum. ἥρη ⊃ ἥρα Iuno. ποσειδάων ⊃ ποσειδῶν Neptunus.

ὑπελύσαο ⊃ ἔλυσας, ἐξεῖλες soluisti, liberasti. λύω, & λύομαι solvo, libero, assero. ἑκατόγχειρον ⊃ τὸν ἑκατὸν χεῖρας ἔχοντα, centum manus habentem. Est autem Enallage declinationis Ionica, pro ἑκατόγχειρα, sicut μάρτυροι, pro μάρτυρες, à nominativo ἑκατόγχειρ | gigas Centimanus, ut Oratius convertit lib. 3 Carm. ὦκα ⊃ ὠκέως illico, sicut τάχα, & σάφα, pro ταχέως, & σαφῶς. μακρὸν ⊃ μέγαν magnum. Βριάρεων ⊃ γίγαντα ἑκατόγχειρα Gigantem Centimanum: quem Hesiodus in Theogonia ait Coeli, & terrae filium fuisse, fratresque habuisse Cottum, et Gygen. Versus eius sunt hi:

ἄλλοι δ' αὖ γαίης τε, καὶ οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
τρεῖς παῖδες μεγάλοι, καὶ ὄμβριμοι, οὐκ ὀνομαστοὶ,
κόττος τε, βριάρεώς τε, γύγης θ, ὑπερήφανα τέκνα.

τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
ἄπλαστοι, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα.

ἄνδρες δέ τε) ἄνθρωποι δὲ homines uero. τε abundat ἰωνικῶς.
ὃ γὰρ αὖτε) οὗτος γὰρ δὴ hic etenim: Etymon Ægeonis. Dictus
est enim αἰγέων quasi ἄγαν γαίων, ἢ ἀεὶ γαίων à nimia, uel
assidua ostentatione uirium suarum. αὖτε coniunctio ex-
pletiua. Alibi: τίπτ' αὖτε | τι δήποτε. ἀμείνων) κρείσσων, supe-
rior, præstantior. οὗ πατρὸς) τοῦ ἰδίου πατρὸς suo patre uel coeto
uel Ioue: qui ab eodem poëta sæpe dicitur πατὴρ ἀνδρῶντε,
θεῶντε: Et a Virgilio, hominum sator, atque deorum.
βίῃ) τῇ ἰσχύι uiribus, robore. παρὰ κρονίωνι καθέζετο)
παρεκαθίζετο τῷ δὴ assidebat Ioui. καθέζομαι sedeo, κα-
θίζομαι, κάθημαι. γαίων) γαυριῶν superbiens, efferens se.
κύδει) τῇ αὐτοῦ δόξῃ. τὸν) ὃν. ὑπέδδειαν) ἐφοβήθιαν
timuerunt. ἔδησαν) τὸν δία. μνήσασα) ὑπομνήσασα admo-
nens, commonefaciens. μιμνήσκω, & quod usitatius est ὑπο-
μιμνήσκω admoneo, commonefacio, in memoriam redigo.
μ. μνήσω à μνάω, ἀόρ. ἔμνησα. παρέζεο) παρακαθίζου
asside. λάβε γούνων) λαβοῦ, ἢ ἅπτου τῶν γονάτων, amplectere,
seu attingere eius genua: uetus supplicantium mos. Plin. lib.
11. Cap. 45. Hominis genibus quædam & religio inest obser-

uatione gentium. Haec supplices attingunt: ad haec manus tendunt: haec ut aras adorant. Virg. 3.

Dixerat, & genua amplexus, genibusque uolutans Haerebat. Idem 10.

Et genua amplectens effatur talia supplex. Luca 5 de Petro: πρὸς σέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ ἰησοῦ, accidit ad genua Iesu. Teren: Iam ut limen exirem, ad genua accidit, lachrymans misera. A Liuio ad genua alicuius procumbere dicitur: ab Homero etiam γουνᾶσθαι: à recentioribus γονυπετεῖν. Cicero dicit ad pedes alicuius accidere: ad pedes se abijcere, proijcere, prosternere: ad pedes iacere: ad pedes uolutari. Idem ad Pisonem: Tu meum generum propinquum tuum: tu affinem tuam filiam meam superbissimis, & crudelissimis uerbis à genibus tuis repulisti.

γούνων τῶν γονάτων. γόνυ genu, genitiuo communiter γόνατος, poëtice γόνυος, & per Metathesin γουνὸς, sicut δόρυ δόρατος, δόρυος δουρὸς. ἐπὶ τρώεσσιν ἀρῆξαι τ' ἐπαρῆξαι, τοῦτ' ἔστι, βοηθῆσαι τοῖς τρωσὶ, opitulari Troianis. Ἀρήγω, & ἐπαρήγω opitulor βοηθῶ, proprie in bello. Ἄρης enim, unde ductum est hoc uerbum, deus belli est. ἔλσαι τ' συχεῖν, εἰλῆσαι, συγκλεῖσαι in angustum cogere, concludere, intercludere, ut nusquam pateat exitus. Id enim significat tum hic, tum ἰλ. λ. dictum per Syncopen pro ἐλάσαι ab ἐλάυνω, μ. ἐλάσω, ἀόρ. ἤλασα. κτεινομένους τ' ἀπο-

κτεινομένους, φονευομένους trucidandos, occidendos. πρύμνας ⊃ τὰς ναῦς ἀπὸ μέρους: πρύμνα enim propriè puppis dicitur. ἀμφ' ἅλα ⊃ περὶ τὴν θάλασσαν circum mare. ἐπαύρωνται ⊃ ἀπολαύσωσι, τοῦτ' ἔστι, δῶσι τιμωρίαν ἀνθ' ὧν ἐποίησεν ὁ βασιλεύς, ut omnes regis peccata luant: ut regis peccata omnium poenis luantur: ut propter regem plectantur omnes. Ἐπαυρέω, & ἐπαυρέομαι capio commodum, vel incommodum: quod oratores ἀπολαύω dicunt: Utrunque enim significat. Hesiodus: πολλάκι καὶ ξύμπαντα πόλις κακοῦ ἄνδρος ἐπαυρεῖ. μ. ἐπαυρήσω, & ἐπαυρήσομαι, ἀόρ. β. ἐπηῦρον, & ἐπηυρόμην: Inde est coniuncti cum ἐὰν ἐπαύρω, & ἐὰν ἐπαύρωμαι. ἣν ἄτην ⊃ τὴν ἑαυτοῦ βλάβην, τὴν ἰδίαν συμφορὰν suum damnum, suam calamitatem. ἄτη damnum βλάβη, & dea damni ἰλ. ι. ab ἄω quod est noceo βλάπτω.

Κατὰ δάκρυ χέουσα ⊃ καταχέουσα δάκρυα profundens lachrymas. ὦ μοι ⊃ οἴμοι heu, ô, prob. τί νύσε ⊃ τί δῆσε quidnam te. τεκοῦσα ⊃ γεννήσασα, postquam peperi. αἰνὰ ⊃ αἰνῶς, κακῶς, ἐπὶ κακῷ malè, malo auspicio, infeliciter, ad omnes miserias. αἰνὸς gravis, malus, adversus, κακὸς, δεινὸς. αἴθ' ὄφελες ἧσθαι ⊃ εἴθε ἐκάθησο utinam sederes. ἀδάκρυτος ⊃ ἄνευ δακρύων sine lachrymis. ἀπήμων ⊃ ἄνευ βλάβης sine damno, sine offensione, sine læsione, illæsus, innocuus ἀβλαβὴς.

πῆμα damnum βλάβη, ἀπήμων illæsus. ἐπεὶ νῦτοι ⊃ ἐπεὶ δήτοι
quoniam quidem tibi: deest ἐφίσταται impendet, imminet. ~~αἶτα~~
αἶτα ⊃ εἱμαρμένη, μοῖρα fatum: quo tibi decernitur, ut brevi
moriaris. μινυνθάπερ ⊃ ἐπ' ὀλύγον χρόνον ad exiguum
tempus, brevi. οὔτι μάλα δὴν ⊃ οὐκ ἐπὶ πολὺ non diu. ἔπλε-
ον ⊃ ἦς, ὑπῆρχες eras. πέλομαι sum εἰμὶ, ὑπάρχω verbum
poëticum. παρατατικὸς ἐπελόμην ἐπέλου, quod poëta ἔπλεο
protulit κατὰ συγκοπὴν, καὶ διαίρεσιν. ὀκύμορος ⊃ ταχέως ἀπο-
θνήσκων celeriter moriens, vel celeriter moriturus. ὠκὺ cele-
re, μόρος mors θάνατος: ὠκύμορος celeriter moriens. ὀϊζυ-
ρὸς ⊃ ἄθλιος, ταλαίπωρος, miser, calamitosus, ærumnosus. περὶ
πάντων ⊃ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους, præter cæteros omnes. τῷ ⊃ διὸ, διὰ
τοῦτο, ideo, itaque. κακῇ αἴσῃ ⊃ κακῇ μοῖρα, κακῇ τύχῃ malo
fato, infeliciter, inauspicato. εἶμι ⊃ πορεύομαι, ἢ πορεύσομαι eo,
vel ibo: Utrunque enim significat. πρὸς ὄλυμπον ⊃ εἰς οὐρανὸν,
in cœlum. ἀγάννιφον ⊃ χιονώδη, vel (ut Hesiodus loquitur ⊃
νιφόεντα nivosum, seu nivalem, ab ἄγαν nimis, & νίφω ningo.
Appellat autem poëta olympum ⊣ cœlum nivosum: vel ad mon-
tem ipsum respiciens: vel ad aërem, in quo nives, cæteræque
tempestates generantur: quia cœli appellatione etiam aër contine-
tur, ut sit συνεκδοχὴ ἀπὸ ὅλου: Vel ad colorem: ut sit olym-
pum niveum ⊣ Candidum, & nitidum κατὰ μεταφορὰν: In

qua significatione Virgilius niueos lacertos dixit: & Martialis niueos dentes. Et Aristoteles ὄλυμπον nominatum esse ait, οἷον ὀλολαμπῆ ·|· usquequaque lucidum. Nam Iouis sedes ·|· suprema olympi, siue coeli pars expers est omnium tempestatum, ut alibi scribit idem poëta. ἐρέουσα) λέξουσα, ἀπαγγελλοῦσα dictura, renunciatura. ἔρω dico ἄκρηστον. μ. ἐρῶ dicam, poëtice ἐρέω, π. εἴρηκα. τοῦτο ἔπος) τοῦτον τὸν λόγον hoc uerbum, hunc sermonem. τοι) Hic datiuus abundat. διὶ τερπικεραύνῳ) τῷ ἡδομένῳ ἐπὶ τῷ κεραυνῷ, qui delectatur fulmine. Τέρπω delecto, κεραυνὸς fulmen: τερπικέραυνος, qui delectatur fulmine ·|· (ut Oratius conuertit) Iupiter fulminans. Tribuuntur autem Ioui tonitrua, & fulmina. μήνιε) ὀργίζου irascere. παρήμενος) παρακαθιζόμενος assidens. ὠκυπόροισιν) ταχέως πορευομέναις celeriter euntibus ·|· (ut alibi loquitur) θοαῖς. ἀποπαύεο) ἀπέχου desiste, abstine. πάμπαν) παντάπασιν, πάνυ omnino, prorsus. ἔβη) ἐπορεύθη iuit, profectus est. χθιζὸς) χθὲς ~~[illegible]~~ hesternus ·|· heri, ἀντιμέρεια. Sic Virg. Nec minus Æneas se matutinus agebat ·|· manè. μετὰ δαῖτα) ἐπὶ εὐωχίαν, ad epulas, ad conuiuium. Abusio praeposi-

tionis. μετὰ ⊃ πρὸς ad. ἀμύμονας ⊃ ἀμώμους, ἀνεγκλήτους, ἀγαθοὺς carentes reprehensione, expertes criminis, probos. αἰθιοπῆας ⊃ αἰθιόπας poeticum, quasi à nominativo αἰθιοπεὺς pro αἰθιόψ. Tale est πατροκλῆς pro πάτροκλος. ἕποντο ⊃ ἠκολούθησαν. αὖθις ἐλεύσεται ⊃ ἐπανελεύσεται, ἀναστρέψει, revertetur, redibit. τότ' ἔπειτα ⊃ pleonasmus: Alterum n. abundat. Sic nostri dicunt: quid tum postea? Et, ibi tum. ποτὶ ⊃ πρὸς, praepositio Dorica. χαλκοβατὲς ⊃ τὸ χαλκεῖν, ἤγουν ἰσχυρὰν βάσιν ἔχον, aenea, sive firma basi nitentem, ·|· firmam στερεὸν, ἰσχυρὸν. Igitur coelum στερέωμα dicitur à deo, Gen. 1. δῶ ⊃ δῶμα, οἶκον: ἀποκοπὴ. καὶ μὴν γουνάσομαι ⊃ καὶ αὐτῷ ἱκετεύσω, & illi supplicabo. γοῦνα poëticè pro γόνατα genua: Inde γουνάομαι ad genua accido, supplico. ὡς ἄρα ⊃ οὕτως δὴ sic quidem. φωνήσασα ⊃ εἰποῦσα. ἀπεβήσατο ⊃ ἀπῆλθεν abiit, discessit. αὐτοῦ ⊃ αὐτόθι, ἐκεῖ ibi, illic. εὐζώνοιο γυναικὸς ⊃ τῆς καλῆς γυναικὸς ἕνεκα, formosae mulieris causa. ἔλλειψις, καὶ συνεκδοχὴ ἀπὸ μέρους. εὖ bene, ζώνη pars corporis, qua cingitur homo. ἔνζωνος & per Diaeresin εὔζωνος formosa ea parte, qua cingitur, ·|· gracilis: per Synecdochen formosa. ἀπηύρων ⊃ ἀφεί,

λοντο, absulerant, eripuerant. ἀπαρέω, vel ἀπαίρω aufero, eripio, ἀφαιρέομαι, verbum poëticum.

ἵκανεν ⊃ ἀφίκετο, παρεγένετο venit, peruenit. ἐς χρύσην ⊃ ἐς χρύσαν in oppidum Chrysam.

Regula.

Graeci nominibus propriis urbium, & oppidorum addunt praepositiones, ut; ἐν ῥώμῃ Romae, εἰς ῥώμην Romam. ἄγων ⊃ ἐπάγων, φέρων afferens. ἱερὴν ⊃ ἱερὰν, μεγάλην, τελειάν, sacram, magnam, eximiam. ὅτε ⊃ ἐπειδὴ cum, postquam. ἵκοντο ⊃ ἀφίκοντο venerunt. λιμένος ἐντὸς ⊃ εἰς τὸν λιμένα in portum. λιμὴν portus ὅρμος. πολυβενθέος ⊃ πολὺ βένθος ἔχοντος, τοῦτ' ἔστι, βαθέος profundi. στείλαντο ⊃ συνέστειλαν contraxerunt: hoc enim στέλλομαι significat. ἱστιά ⊃ τὰ ἅρμενα, τὰς ὀθόνας, vela, carbasa, lintea. θέταν ⊃ ἀπέθεντο posuerunt, reposuerunt. πέλασαν ⊃ προσήγαγον, κατέκλιναν, admouerunt, reclinarunt. πελάζω appropinquo, ἐγγίζω, πλησιάζω: poëtice facio appropinquare. admoueo, ποιῶ πελάζειν, τοῦτ' ἔστι, προσαρμόζω. Tale est βαίνω pro βιβάζω ιλ. ς. 8. ιο. ἱστοδόκῃ ⊃ τῷ κατὰ τὴν πρίμναν ἐξέχοντι ξύλῳ, καθ' οὗ κλίνεται ὁ ἱστὸς: ligno in puppe

eminenti: ad quod reclinatur malus. ἱστὸς malus, δέχομαι recipio, medius παρ. δέδοχα recepi, Ionicè δέδοκα, mutata aspirata in tenuem. Inde sunt ἱστοδόκη, δουροδόκη, ξεινοδόκη. Hesychius ἱστοδόκην ait esse thecam, seu repositorium mali: sed hanc Ammonius proprio nomine ἱστοπέδην appellat. ὑφέντες ⁊ χαλάσαντες, postquam summiserunt, postquam demiserunt. ὑφίημι summitto, demitto χαλάζω. προτόνοισιν ⁊ τοῖς κάλοις rudentibus: quibus malus vel intenditur, vel remittitur. προέρυσαν ⁊ εἵλκυσαν traxerunt. ἕρυω traho ἕλκυω. ἐρετμοῖς ⁊ ταῖς κώπαις remis. ἐρετμὸς remus κώπη. τὴν ⁊ δὲ deest ναῦν. εἰς ὅρμον ⁊ εἰς τὸν λιμένα in portum ·|· κατήγαγον τὴν ναῦν subduxerunt navem, cui opponitur ἀνάγειν τὴν ναῦν deducere navem. ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον ⁊ ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας iecerunt anchoras. εὐνὴ cubile, & anchora, ἄγκυρα. κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν ⁊ κατέδησαν δὲ τὰ ἀπόγεια religarunt funes ·|· religarunt navem funibus: est enim Hypallage. πρύμνα puppis: πρυμνήσια funes, quibus ad terram religatur navis. Latini oras appellant. Livius:

Vix dum omnes conscenderant: cum alij resoluunt ~~anchoras~~ oras: alij anchoram uellunt. | Cut Lucianus loquitur ⁊ λύον-ται τὰ ἀπόγεια. ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ⁊ ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοὶ egrediebantur è nauj, exibant de nauj. Contra idem poëta 8. a. ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις ὀδυσεὺς, ingressus est nauem, uel conscendit. ἐπὶ ῥηγμῖνι ⁊ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν in littus. ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ⁊ ἐκβαίνων δὲ ἐποίησαν, ἤγουν ἐξεβήβασαν τὴν ἑκατόμβην, exposuerunt in terram hecatomben. Contra idem poëta 5. a. ἄν δ' αὐτὴν χρυσηίδα καλλιπάρηον βήσομεν, ἀντὶ τοῦ, ἀναβιβάσωμεν δὲ τὴν χρυσηίδα. ἐκ δὲ χρυσηὶς νηὸς βῆ ⁊ ἐξέβη δὲ χρυσηὶς, egressa est chrijseis. ποντοπόροιο ⁊ διὰ τῆς θαλάσσης πορευομένης per mare euntis. τίθει ⁊ ἐδίδου, παρεδίδου dabat, tradebat.

Πρό μ' ἔπεμψεν ⁊ προέπεμψέ με misit me. Alibi: πρὸ δὲ μ' ἧκε θεὰ λευκώλενος ἥρη. ἀγέμεν ⁊ ἄγειν ducere, ut ducam. ῥέξαι ⁊ θῦσαι immolare, ut immolem. ῥέζω facio, et immolo, uerbum poëticum. Dicitur etiam ἔρδω fol. 8. a. Sic Plautus in Aulularia: Ô Fides, mulsi congialem plenam tibi faciam fideliam. Et Virg. in Bucolicis: Cum faciam uitula pro

fructibus, ipse uenito .|. Cum sacrificabo uitula: uel cum im-
molabo uitulam: Est enim ἀντίπτωσις. ὄφρα ⊃ ἵνα, ὅπως
ut. ἱλασσώμεθα ⊃ ἱλάσκομαι placo. μ. ἱλάσομαι placabo.
ἄνακτα ⊃ ἀπόλλωνα. Alibi: ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι. πο-
λύστονα ⊃ πολλῶν στεναγμῶν αἴτια, multorum gemituum
causas: multorum gemituum dolores: Ex πολὺ, & στόνος.
κήδεα ⊃ φροντίδας, λύπας, κακὰ, curas, dolores, mala. τοὶ
δὲ ⊃ οἱ δὲ, οὗτοι δὲ hi autem: prothesis Dorica. κλειτὴν ⊃
ἔνδοξον inclijtam, insignem, claram, celebrem: à κλείω
quod est celebro: unde etiam est κλεινὸς. ἐξείης ⊃ ἐφεξῆς
deinceps, postea. εὔδμητον ⊃ εὖ ᾠκοδομημένον aram bene
exstructam: Factum nomen ab εὖ, & δομέω: unde est
οἰκοδομέω, aedifico: per Diaeresin, & Syncopen pro εὐδόμη-
τος. χερνίψαντο ⊃ τὰς χεῖρας ἐνίψαντο lauerunt manus.
ἀνέλοντο ⊃ ἦραν, ἀνέλαβον sustulerunt, leuarunt. Ἀναι-
ρέομαι tollo, leuo. μ. ἀναιρήσομαι. ἀόρ. ἀνειλόμην sustu-
li, leuaui. οὐλοχύτας ⊃ τὰς μετὰ ἁλῶν μεμιγμένας κρι-
θὰς, καὶ ἐπιχεομένας τοῖς ἱεροῖς, ordea sale conspersa, &
in mactandas hostias conijci solita. Compositum nomen ex
ὀλὴ, uel οὐλὴ, & χέω. A latinis mola salsa dicitur, sine

qua olim nulla sacra conficiebantur. Plinius lib. 31. Cap. 7. Virgilius 2 salsas fruges appellat. ἔυχετο ⊃ ἤυχετο precabatur. μεγάλα ⊃ μεγάλως, ἢ μεγάλῃ φωνῇ, magnopere, uel magna uoce. ἀναχὼν ⊃ ἀνατείνας, ὀρέξας tendens. Alibi: χεῖρας ὀρεγνὺς. ἔκλυες ⊃ ἤκουες audiebas. πάρος ⊃ πρόσθεν, πρώην. ἴψαο ⊃ ἔβλαψας, nocuisti, laesisti, afflixisti. ἴπτω, & ἴπτομαι noceo, laedo, βλάπτω. μέγα ⊃ μεγάλως, λιάν magnopere, ualde. ἐπικρήηνον ⊃ ἐπιτέλεσον perfice. τόδε ἐέλδωρ ⊃ ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν, hanc cupiditatem. ἠδ' ἔτι καὶ νῦν ⊃ ἀκμὴν, πάλιν, etiam nunc, adhuc, rursus: abundat ἠδὲ.

ἐπεί ῥα ⊃ ἐπειδὴ postquam. ἔυξαντο ⊃ ἤυξαντο precati sunt. προβάλοντο ⊃ προήνεγκαν, ἢ πρὸ τοῦ θύεσθαι ἐπέβαλον τοῖς ἱερείοις protulerunt: uel coniecerunt in hostias, antequam mactarentur. βάλλω iacio: προβάλλω ante iacio, profero. ἔρυσαν ⊃ εἵλκυσαν traxerunt. ἐρύω traho ἑλκύω. αὖ ⊃ εἰς τοὺς πίσω retro, in partem posteriorem ·|· resupinarunt colla hostiarum, ut ad coelum contuerentur: id quod in ijs fiebat hostijs: quae dijs superis immolabantur. Sophocles ἄνω τρέπειν appellat in Aiace his uerbis: καὶ τὰς μὲν ἠυχένισε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων ἔσφαξε. ἔσφαξαν ⊃ ἔθυσαν mactarunt. σφάζω, uel σφάττω macto, μ. σφάξω. ἔδειραν ⊃ ἐξέδειραν

detraxerunt pelles. δέρω pellem detraho, ἐκδέρω: vulgò dicunt excorio: unde sunt δέρμα & δορὰ. ἐξέταμον) ἐξέκοψαν exciderunt, execuerunt. Τέμνω seco, ἐκτέμνω execo, excido. μηρὺς) τὰ μηρία, ἢ μηριαῖα ὀστὰ femora, ossa femorum, seu coxas: est enim Metonymia. κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν) κατεκάλυψάν τε τῷ στέατι, contexeruntque adipe. καλύπτω tego: κατακαλύπτω, contego, obtego, operio. κνίσῃ) στέατι, πιμελῇ adipe, arvina. Aliàs nidorem significat ἰλ. 8 α. δίπτυχα ποιήσαντες) διπλώσαντες τὸ στέαρ duplicato adipe, ut usquequaque contegerentur ossa. ὠμοθέτησαν) ὠμὰ τῶν κρεῶν μόρια πάντοθεν ἐκκόψαντες, ἐπέθηκαν τοῖς μηρίοις, ὥστε δοκεῖν ὅλον τὸ ἱερεῖον θύεσθαι: crudas carnium particulas undique resectas imposuerunt coxis: ut tota hostia videretur immolari. Compositum verbum ἐκ ὠμὸς & τίθημι. ὁ γέρων) χρύσης ὁ ἱερεὺς. καῖε) ἔκαιε τὴν θυσίαν, adolebat sacrificia. καίω uro, & accendo. μ. καύσω. ἐπὶ σχίζης) ἐπὶ σχίζαις, ἐπὶ σχιζῶν super lignis in usum sacrificij fissis: haec enim σχίζαι dicuntur ἀπὸ τοῦ σχίζειν. ἐπὶ δὲ λεῖβε) ἐπέλειβε δὲ insuper libabat. λείβω libo σπένδω. αἴθοπα) θερμὸν, ἢ θερμαντικὸν calidum seu calfaciendi vim habens. αἰθὸς ardens, ὄψ aspectus:

αἰθοψ calidus, uel (ut alij) niger, μέλας. Gellius lib. 17. cap. 8. Macrobius lib. 7, cap. 21. ἔχον) εἶχον, ἐκράτουν habebant, tenebant. πεμπώβολα) πέντε ὀβελοὺς, ἐκ μιᾶς λαβῆς συνεχομένους, quina uerua, uno manubrio cohaerentia. πέντε Aeolicè πέμπε quinque, ὀβελὸς uerū. πεμπώβολον uerū, quinque uerūculis constans, ex una ansa prominentibus. ὀβελὸς πέντε ὀβελίσκους ἔχον ἐκ μιᾶς λαβῆς κρατουμένους. κατὰ μῆρ' ἐκάη) κατεκάη τὰ μηρία, combusta sunt coxae. καίω uro, κατακαίω comburo. ἐπάσαντο) ἐγεύσαντο, ἔφαγον gustarunt, comederunt. πάσσομαι gusto, comedo, γεύομαι, ἐσθίω. σπλάγχνα) τὰ ἱερὰ, uiscera, exta, & in his praecipuè iecur, τὸ ἧπαρ. μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα) διεμίστυλλον δὴ κατὰ μέρη καὶ τὰ λοιπὰ κρέα, in frusta secabant et reliquas carnes. Virg. Pars in frusta secant, uerubusque trementia figunt. μιστύλλω in frusta seco. ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν) ἐνέπηξαν τοῖς ὀβλοῖς, infixerunt uerubus. πέρω figo πήγνυμι. ὤπτησαν) ὀπτάω torreo, asso. περιφραδέως) ἐπισταμένως, ἐμπείρως, scienter, peritè. ἐρύσαντο) εἵλκυσαν ἀπὸ τῶν ὀβελῶν, ἢ ἀφεῖλον ἀπὸ τοῦ πυρὸς, retraxerunt à uerubus, uel remouerunt ab igne.

τετύκοντο) ὑτοίμασαν apparauerunt. Lege dialectos. δαῖτα) τὴν ἐνωχίαν conuiuium. δαίνυντο) ἐνωχοῦντο, conuiuabantur, epulabantur. οὐδέτι) τι πλεονάζει ἀττικῶς. ἐδεύετο) ἐδεῖτο, ἐνδεὴς ἦν, ἔχρῃζε egebat, indigebat, requirebat. δέομαι, poëticè δεύομαι egeo. δαιτὸς ἐΐσης) ἴσης ἐνωχίας æqualis conuiuij.

ἐξ ἔρον ἕντο) ἐξέβαλον τὴν ἐπιθυμίαν eiecerunt, seu expulerunt cupiditatem. Tmesis, pro ἔξεντο ἔρον. ἵημι mitto: ἐξίημι, uel ἐξίεμαι emitto, eijcio, expello, ἐκβάλλω. ἔρον) ἔρωτα, αἰολικῶς amorem. ἔρος amor, Aolicè ἔρος. Tale est γέλος pro γέλως. Virg: Postquam exempta fames, & amor compressus edendi. πόσιος) τῆς πόσεως, τοῦ ποτοῦ, potionis, potus. ἐδητύος) τῆς βρώσεως cibi. ἐδητὺς ὑός cibus βρῶσις, σῖτον: à uerbo ἔδω edo: Unde sunt etiam ἐδωδὴ, & ἐδώδιμος. κοῦροι) παῖδες pueri. ἐπεστέψαντο) ἄχρι τῆς στεφάνης ἐγέμισαν usque ad marginem impleuerunt; sic, ut uinum in summo quasi coronam, seu orbem uideretur efficere: quæ στεφάνη à Græcis dicitur: ·|· ἐγέμισαν ἕως ἄνω, Ioan. 2. στέφω corono στεφανῶ, cum genitiuo significat impleo. Virgilius coronandi uerbo usus est: Crateras

ma-

magnos statuunt, & uina coronant. κρητῆρας ⁊ τοὺς κρατῆρας ἰω-
νικῶς crateras. ποτοῖο ⁊ ποτοῦ potu. νώμησαν ⁊ διένειμαν, διέ-
δωκαν distribuerunt. νωμάω distribuo, διανέμω, διαδίδωμαι.
ἐπαρξάμενοι ⁊ ἢ ἀρχὴν ποιήσαντες τοῦ πίνειν, ἢ σπείσαντες τοῖς
θεοῖς: uel initium facientes bibendi, seu praegustantes: uel liban-
tes diis. δεπάεσσιν ⁊ ποτηρίοις poculis, pateris. δέπας poculum,
patera ποτήριον, ἔκπωμα. θεὸν ⁊ ἀπόλλωνα. πανημέριοι ⁊
δι' ὅλης τῆς ἡμέρας per totum diem. πᾶν omne: ἡμέρα dies:
πανημέριος per totum diem agens aliquid: uel totum diem con-
sumens. Contrarium est παννύχιος ἰλ. 4. α. μολπῇ ⁊ ᾠδῇ,
ὕμνῳ cantu, laude. ἀείδοντες ⁊ ᾄδοντες canentes. παιήονα ⁊
παιᾶνα: τοῦτ' ἔστι, ὕμνον εἰς ἀπόλλωνα. παιάν, & παιών,
& per Epectasin poëticam παιήων, hymnus in laudem Apollinis,
propter liberationem à peste. μέλποντες ⁊ ὑμνοῦντες celebrantes.
τέρπετο ⁊ ἐτέρπετο, ἥδετο delectabatur, capiebat uoluptatem.
φένα ⁊ κατὰ τὸν νοῦν. Virg. Expleri mentem nequit.

ἦμος ⁊ ὅτε cum. ἠέλιος ⁊ ἥλιος sol: ἐπέκτασις ποιητικὴ. κατέδυ ⁊
ἔδυ occidit. δύω, καὶ δύνω, καὶ κατὰ δύομαι occido. μ. δύσω occi-
dam. ἀόρ. β. ἔδυν occidi. παρ. δέδυκα modo occidi. κνέφας ⁊
σκότος, ἢ νύξ tenebrae, seu nox. ἐπὶ κνέφας ἦλθε ⁊ ἐπῆλθε
σκότος, ἢ νύξ superuenerunt tenebrae, oppressit eos nox. δὴ τό-
τε ⁊ τότε δὴ: ἀναστροφὴ. κοιμήσατο ⁊ ἐκοιμήθησαν dormierunt.

κοιμάομαι dormio, καθεύδω. ἠριγένεια ⊃ ἢ ὄρθρον γεννῶσα
ἢ ἦρι, τοῦτ' ἔστι, ὄρθρου γεννωμένη: vel diluculum generans:
vel diluculo nascens. ἦρι diluculo ὄρθρου: γένος genus: Sinc
ἠριγένεια auroræ epitheton. ῥοδοδάκτυλος ⊃ ῥοδοειδεῖς ἔχου-
σα δακτύλους, τοῦτ' ἔστι, ἀκτῖνας ἐρυθρὰς: roseos habens digi-
tos .i. radios rubros, seu puniceos. A latinis poëtis rosea, & rubra, & purpurea dicitur: Item lutea, & aurea. Virg:
Iamque rubescebat radijs mare, & æthere ab alto
Aurora in roseis fulgebat lutea bigis. ῥόδον rosa, δάκτυλος
digitus: Hinc ῥοδοδάκτυλος auroræ epitheton. φάνη ⊃
ἐφάνη. ἀνάγοντο ⊃ ἐξέπλεον, ἀνέπλεον navigabant.
ἀνάγω τὴν ναῦν deduco navem: ἀνάγομαι navigo
πλέω. μετὰ ⊃ ἐπὶ ad: Abusio præpositionis. ἵει ⊃ ἔπεμ-
πε mittebat, ab ἱέω, unde est ἵημι. ἴκμενον ⊃ ἐπίφορον
secundum: nomen per Syncopen factum, ex integro ἰκό-
μενον. οὖρον ⊃ ἄνεμον ventum: Lucianus οὔριον πνεῦ-
μα dixit. Virg: Prosequitur surgens a puppi ventus
euntes. στήσαντο ⊃ ἔστησαν, ἤγηραν erexerunt. Cicero:
Malum erigi, vela fieri, præcidi anchoras imperavit.
ἀνάτε πέτασσαν ⊃ ἀνεπετασάντε expanderuntque. πεταννύω
pando. μ. πετάσω pandam. ἀόρ. ἐπέτασα pandi. ἀναπε-
ταννύω expando. ἔνδε πρῆσεν ⊃ ἐνέπρησε δὲ, τοῦτ' ἔστι, ἐνε-
φύσησε, ἐνέπνευσε inflavit. πρήθω flo, spiro, φυσῶ, πνεῶ.
ἴαχε ⊃ ἤχει sonabat, resonabat. ἰάχω sono, resono ἠχῶ.

μεγάλα) μεγάλως, σφόδρα, magnopere, valde. πορφύρεον) μέλαν nigram. ἀμφὶ στείρη) περὶ τὴν τρόπιν circum carinam. στεῖρα carina, τρόπις ·|· media pars navis: per Synecdochen ipsa navis. νηὸς ἰούσης) τῆς νεὼς πορευομένης navi eunte. ἔθεεν) ἔτρεχεν currebat. διαπρήσσουσα) διαιροῦσα, διετέμνουσα, dividens, secans. Virg. Labitur alta secans. κέλευθα) τὰς διὰ θαλάσσης ὁδοὺς.

ἔρυσαν) εἵλκυσαν traxerunt. ἐρύω traho ἑλκύω. νῆα) τὴν ναῦν. ἐπὶ ἠπείροιο) ἐπὶ τὴν γῆν in terram. ἤπειρος continens ·|· terra quae non est insula. ὑψοῦ) εἰς ὕψος in altum, altè. ἐπὶ ψαμάθου) ἐπὶ τὴν ψάμμον super arenam. ψάμμος poëticè ψάμαθος arena: dicitur etiam ἄμμος. ὑπὸ δὲ τάνυσαν) ὑπέθηκαν δὲ supposuerunt, subiecerunt. τανύω extendo, suppono, subijcio, ὑποτίθημι. ἕρματα) ἐρείσματα fulcimenta, trabes, quae navi subijciuntur, ne in terra putrescat: Vel ut ijs postea voluendo facilius deducatur. ἐσκίδναντο) διεσκορπίζοντο, dispergebantur. σκίδναμαι dispergor διασκορπίζομαι. κλισίας) τὰς σκηνὰς tentoria. νέας) τὰς ναῦς. διογενὴς) διὸς à Iove oriundus, generosus. μήνιε) ὠργίζετο, irascebatur. πωλέσκετο) ἤρχετο veniebat. πωλέσκομαι venio. εἰς ἀγορὴν) εἰς ἐκκλησίαν in concionem, in concilium. κυδιάνειραν) ἐνδόξους τοὺς ἄνδρας ἔχουσαν, ἢ ποιοῦσαν, ubi versantur viri clari: vel ubi efficiuntur viri clari. φθινύθεσκε)

διέφθειρε, ἀνήλισκε corrumpebat, consumebat, conficiebat. φθινύθω corrumpo φθείρω. φίλον κῆρ ⊃ τὴν προσφιλῆ ψυχὴν, charum cor. ἄυθι ⊃ αὐτόθι ibi. ποθέεσκε ⊃ ἐπόθει desiderabat. ποθέω desidero, π. ἐπόθεον ες ε, poëtice ποθέεσκον. αὐτὴν ⊃ βοὴν, κραυγὴν clamorem. πτόλεμον ⊃ πόλεμον. Figura ἑνδιαδὶς: qua adiectiuum in substantiuum resoluit. Est enim sensus: ἐπεπόθει τὴν πολεμικὴν βοὴν, desiderabat bellicum clamorem. Virg. pateris libamus, & auro, pro pateris aureis. Vel ex clamore intelligitur pugna, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος: quia cum pugna coniunctus est clamor: ut sit Synonymia, desiderabat pugnam, & bellum. Alibi: αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.

δυωδεκάτη ἠὼς ⊃ ἡ δωδεκάτη ἡμέρα duodecimus dies. Metonymia. ἐκ τοῖο ⊃ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου ex hoc tempore. ἔλλειψις. Alibi: ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην. αἰὲν ἐόντες ⊃ οἱ ἀεὶ ὄντες, τοῦτ' ἔστι, ἀθάνατοι. ἴσαν ⊃ ἐπορεύοντο ibant, proficiscebantur, ἀπὸ τοῦ εἶμι. ἦρχε ⊃ ἡγεῖτο dux erat, praeibat. οὐ λήθετο ⊃ οὐκ ἐπελανθάνετο non obliuiscebatur, ἃ λήθομαι pro λανθάνομαι, ἢ ἐπιλανθάνομαι obliuiscor: unde est λήθη obliuio. ἐφετμέων ⊃ τῶν ἐφετμῶν, τῶν ἐντολῶν, mandatorum. ἐφετμὴ mandatum ἐντολὴ. ἀνεδύσατο ⊃ ἀνέδυ extitit, emersit. κῦμα ⊃ ἐκ τοῦ κύματος ex unda. ἠερίη ⊃ ὀρθρινὴ, ἑωθινὴ matutina + ma

nè πρωΐ. Figura ἀντιμέρεια pars pro parte. Virg. Nec minus Æneas se matutinus agebat. ἦρι manè πρωΐ. Hinc per Epenthesin ἠέριος matutinus πρωΐος. ἐυρύοπα ⊃ μεγαλόφθαλμον, ἢ μεγαλόφωνον, magnos oculos habentem: Unde Hesiodus: πάντα ἰδὼν διὸς ὀφθαλμὸς, καὶ πάντα νοήσας: Vel magnam habentem uocem ſ. tonantem. Compositum nomen εὐρύοψ ex εὐρὺ quod est latum, uel magnum: & ὄψ, quod et uisum significat, & uocem: unde etiam sunt ἀίθοψ, & ἀιθίοψ. Dicitur etiam εὐρυόπης ου. ἥμενον ⊃ καθήμενον sedentem: Aphæresis. ἄταρ ἄλλων ⊃ χωρὶς τῶν ἄλλων θεῶν seorsim ab alijs diis, quod alibi νόσφι ϗ dixit ἰλ. ε. β. ἀκροτάτῃ κορυφῇ ⊃ ἐν τῇ ἄκρᾳ κορυφῇ in summo uertice. Est enim ἔλλειψις. Sunt autem tres partes montis, ἀκρώρεια cacumen, seu uertex κορυφή: ὑπώρεια latus, & τέρμα radix. ἀκροτάτῃ ⊃ ἄκρα, poëtica forma superlatiui: quales sunt etiam πρώτιστος, & τρίτατος apud eundem poëtam. ἄκρος summus, poëtice ἀκρότατος, sicut πρῶτος πρώτιστος: κορυφὴ uertex: in utraque lingua transfertur ad cacumen montis. πολυδειράδος ⊃ πολλὰς δειρὰς, τοῦτ' ἔστι, πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος multa habentis loca eminentia, seu multos colles, πολλοὺς βουνοὺς; à πολὺ, & δειρὴ, quod propriè collum significat, & transfertur ad locum eminentem. σκαιῇ ⊃ τῇ σκαιᾷ, τῇ ἀριστερᾷ, laxia, sinistra. ἑλοῦσα ⊃ λαβοῦσα capiens, attingens. δεξιτερῇ ⊃ τῇ δεξιᾷ, poëtica forma comparatiui. ὑπάνθερεῶνος ⊃ ὑπὸ τοῦ γενείου sub mento: Unde

est

est ὑπογενειάζω uerbum ⁝ supplico, uel supplex mentum attingo. plinius lib. II cap. 45: Antiquis (inquit) Graeciae in supplicando mentum attingere mos erat. De attingendis genibus suprà diximus.

μετ' ἀθανάτοισιν) ἐν τοῖς θεοῖς inter deos. Abusio praepositionis. ἔπλετο) ἦν erat. Est autem enallage temporis ἀντὶ τοῦ ἐστι. τῖσον) τίμησον honora. ἐπὶ τρώεσσι τίθει) ἐπιτίθει τοῖς τρωσὶ, τοῦτ' ἔστι, πάρεχε impone Troianis ⁝ suppedita, largire; à τιθέω τίθεε τίθει. τόφρα) τέως tantisper, tam diu. ὄφρα) ἕως dū, quoad. κράτος) δύναμιν, potentiam, uires, robur. ὀφέλλωσιν) αὐξήσωσιν augeant. ἑ) αὐτὸν ipsum. νεφεληγερέτα) ὁ τὰς νεφέλας συναθροίζων, ὁ τοὺς ὄμβρους ποιῶν, nubes cogens, pluuias efficiens. Compositum nomen ex νεφέλη, & ἀγείρω. Alibi dixit κελαινεφὴς. ἧστο) ἐκάθετο sedebat. ἀκέων) ἡσυχάζων, σιγῶν tacitus, quietus. δὴν) ἐπιπολύ diu. ὡς) καθὼς ut, quemadmodum. ὡς) οὕτως sic. ἔχετο) εἴχετο, ἐλαμβάνετο, ἐκράτει tenebat: ha enim ἔχομαι significat. ἐμπεφυῆα) προσκεκολλημένη affixa, adhaerescens. ἐμφύομαι adhaereo. μέσος παρ. ἐμπέφυα affixus sum, adhaesi, μετοχὴ ἐμπεφυὼς, ἡ ἐμπεφυῆα. ἤρετο) ἠρώτα rogabat. ἔρομαι rogo. δεύτερον) ἐκ δευτέρου secundùm, secundò. αὖθις) πάλιν iterum. ὑπόσχεο) ὑπόσχου promitte. ὑπισχνέομαι promitto, uerbum

ano

anomalon. α. ὑποσχήσομαι promittam. ἀόρ. β. ὑπεσχόμην promisi. Imperativus ὑπόσχες, per diaeresin Ionicam ὑποσχέο promitte. ναιμερτὲς ἀληθὲς uerum. κατάνευσον ἐπίνευσον annue. νεύω nuo: ἐπινεύω annuo, ἀνανεύω abnuo. ἀπόειπε ἀπαρνήσαι, ἀνάνευσον denega, abnue. Verbum integrum pro ἀπεῖπε. Alibi ἀποαίρεο μύθων pro ἀφέρεο. οὔτι ἔοι ἐκ ἔστι οὐ non adest ibi, non inest ibi, ἐκ ἐνεστίου. ἔοι praepositio transiato accentu uerbum est ἔστι pro ἔστις. Tale est πάρα pro πάρεστι, uel πάρειμι. δείδω φόβος timor, metus ἡ. ἐσσύμη δὲ φοβὴ ἐδέδια, non metuis quenquam. ὄφρα ἵνα ut. ὄσσον ὅσον quantum, quanto. θεοὶ θεὰ dea. ἐστ enim commune duum, ὁ καὶ ἡ θεὸς. Demosthenes: τοῖς θεοῖς εὐχόμενον πᾶσι, καὶ πάσας, deos precor cunctos, & cunctas. μετὰ πᾶσιν ἐν πᾶσιν. Alibi: μετ' ἀθανάτοισι. ὀχθήσας δεινοπαθήσας, ἀχθεσθεὶς, seuerus graui animo affectus, dolens, ingemiscens: ab ὀχθέω. λοίσια ὀλέθρια pernicio, sa, exitiosa. ἔλλειψις uerbi substantiui. ἐφήσεις ἀναπείσεις persuadebis mihi: uelut alibi ἐφορμήσεις, ἢ ἀναγκάσεις, impelles, seu coges me, ab ἐφίημι. ἐχθοδοπῆσαι ἦρι ἀπεχθῆσαι ἔχειν πρὸς τὴν ἥρην, inimicum esse Iunoni, odisse Iunonem. ἐχθος odium genus: ὄφ ὄσος aspectus: Inde ἐχθοδοπέω sum inimicus, odi, ἐχθραίνω, μισῶ, interposita δ euphoniae causa. ἐρεθίζειν ἐρεθίζειν, παροξύνειν cum me irritabit: paragoge Ionica τωδὶ pro τωδὶ. ἐρέθω poëticum pro ἐρεθίζω irrito, lacesso. ὀνειδίοις ὀνειδισμοῖς, ὕβρισμοῖς contumeliosis. νεικεῖ ἔρις

νδ'

λίζει, προπηλακίζω irritat, lacessit, vel (cum alij) ὀνειδίζει, λοιδορεῖ probris vexat, maledictis lacessit, obiurgat. ψευσέω contendo φιλονεικέω: poëtice lacesso, irrito ἐρεθίζω, καὶ ἄντας) καὶ ἔστας etiam sic, quamuis non irritata. Alij ἐκπαίνυμι ἐκεῖ temere, sine causa. κῆ τε) τε abundat ἰων, ικῶς. ἀρκέζειν) βοηθεῖν. μαίχῃ) ἐν τῇ μάχῃ in pugna. ἀπόϊκε) ἄπειμι abi, ἀναχώρει. νοκέῃ) οἴδῃ cideat, sentiat se adesse. μελήθετε) μεμελήθει cura erunt. μέλει cura est. m. μεμελήθη curae erit. παρ. μεμέλησε cura fuit. — ὄφρα τελέσω) ὅπως ἂν ἐπιτελῶ, ἵνα ἐπιτελῶ ut perficiam, ut efficiam. ἄδ' ἄγε) ἔλλειψις ἀντικεῖ, ἀντὶ τοῦ, ἀδὲ βάλε, ἄγε δή, ἐπιτρέπω σοι τῇ ἀσφαλείᾳ, quod si vis, quod si lubet, age annuam tibi capite. Alibi: ἄδ' ἄγε μὴν πειρήσω. ὄφρα πεποίθῃς) ὅπως ἂν πεισθῇς, ἵνα πιστεύῃς, ut persuadeas, credas. πείθω persuadeo, πέποιμαι persuadeor, & per consequens credo. π. πέποιθα persuasus sum, credidi, credo. τεκμήρωρ) τεκμήριον certum signum, verbum antiquum. ἐξ ἐμεῦ ἔντα) ἐξ ἐμοῦ ἐκ me. οὐ παλινάτρε, τον) ὃ μεταβλητικὸν ~~καὶ ἀναστρεπτόν~~, ἀλλὰ ἀμεταβλητον, καὶ βέβαιόν ἐστιν, non potest mutari, sed ratum est, atq; firmum. πάλιν iterum, ἀτρεπὲς neuor, capio: πάλι, νάτρεπτον. quod non potest iterum capi, quod non potest revocari, aut revocatari. ἐὸν ἀπατηλὸν) ἐὸν δὲ δυνατὸν ἀπατᾶν, ἀλλ' ἀληθὲς ἐστιν, nec potest fallere, sed verum est. ἀπατάω fallo, decipio, ἀπατηλὸς fallens, decipiens, falsus ψευδὴς. ἐὸν ἀτελεύτητόν τε) ἐὸν δὲ δυνατὸν μὴ ἐπιτελεσθῆναι,

ne

neque non perfici potest, sed necesse est perfici. a priuandi particula, τέλεος finio, ἀτελεύτητος imperfectus. ὅτινεν κα, τανύω) ὅτι ἂν ἐτανύω, quicquid attigero.

ἦ) ἔφη, ἀτλητῶς. Alibi: ἦ, ἢ ἐπιφαρμακεῖ. ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε) ἐπένευσε ταῖς ὀφρύσι annuit supercilijs. κυανέῃσιν) ταῖς κυάνεαις coeruleis. κυάνεος coeruleus. ἀμβρόσιαι χαῖται) ἀπὸ θείαι τρίχες diuini capilli. ἀμβρόσιος diuinus, immortalis, θεῖος, ἀθάνατος, compositum nomen ἐκ τοῦ priuandi particula, καὶ βροτὸς mortalis, interiecta μ euphoniae causa. Dicitur etiam ἄμβροτος. χαίτη Capillus, θρίξ. Virg. 1. Ambro, sicæ, comæ diuinum aetheriæ odorem spirauere. ἐπερρώσαντο) ἐπανεσείσθησαν concussi sunt: ἀπὸ τοῦ ῥόω. μ. ῥόωμι, ἀόρ. ἔρρωσα. κρατὸς ἀπὸ ἀθανάτοιο) ἀπὸ τῆς ἀθανάτου κεφαλῆς ab immortali capite. κρὰς κρατὸς caput κεφαλή. ἐλέλιξεν) ἐκίνησεν, ἔσεισεν mouit, commouit, ἀπὸ ἐλελίζω. Virg. Annuit, & totum nutu tremefecit olympum. βουλεύσαντε) βουλευσαμένω cum deliberassent. ὣς) οὕτως sic. διέτμαγεν) ἐχωρίσθησαν, ἄρτι, κεχώρισαν separati sunt, digressi sunt. τμήγω seco, diuido, separo poëticum pro τέμνω. ἀόρ. β. ἔτμαγον, passiuus ἐτμάγην separatus sum, digressus sum: tertia pluralis ἐτμάγησαν, poëtice ἔτμαγεν. ἅλτο) ἥλατο, ἐπήδησεν salijt. ἁλλόμενος salio πηδάω. μ. ἁλίσκομαι, ἀόρ. ἁλόμην ἅλω ἥλατο poëtice ἅλτο. αὐγλήεν, τος) λαμπροῦ splendido, nitido, lucido. αὐγλὴ splendor αὐγὴ. αὐγλήεις εντος splendidus. ἑὸν πρὸς δῶμα) πρὸς τὸ ἴδιον οἶκον

μα

ma ad suam domum, ad suum domicilium, dicit ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν οἶκον ἀντὶ τοῦ ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸν οἶκον. ἀνέῳξαν) ἀνέῳξαν, ab ἀνίημι. ἐξ ἑδρῶν) ἐκ τῶν ἑδρῶν ἐστώτες, sedibus. ἕδος sedes ἕδρα, καθέδρα. ἐναντίον) ἐναντίον τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἐναντίου, contra virum. Demosthenes: ἐναντίον πολλῶν καὶ ξένων, καὶ πολιτῶν. θρασὺ τοῦ θρασέος ἢ τὸ θρασύ. ἔτλη) ἐτόλμησεν sustinuit, animum indixit, à τλάω. ut τλίω. παρ. τέτληκα, ἀόρ. β. ἔτλην. μεῖναι) περιμεῖναι expectare. ἔσαν) ἔστησαν, ἀνέῳξαν stetérunt. ἀντίοι) ἀντίον : ἀντιμέρεια.

ῥόον) ἕδρας βασιλικὰς in sede regia | in solio. ἔνδοθι) ἐκεῖ. ἠγνοίησεν) ἠγνόησεν ignoravit, figura frequentissima. ἀγνοιὰ, ἄγνοια. ἰδοῦσα) θεασαμένη conspicata, cum vidisset. ἀργυρόπεζα) ἡ ἀργυροῦς, τοῦτ' ἔστι, λευκοὺς πόδας ἔχουσα, argenteos. | candidos pedes habens: ἢ ἡ καλὴ ἀπὸ μέρους, vel formosa per Synecdochen. ἀργυρὸς argenteus, πέζα pes πούς: Inde ἀργυρόπεζα. Talia sunt etiam ἐλικώπις, βοῶπις, καλλιπάρῃος, ἠϋκόμοιο, λευκώλενος. ἁλίοιο) τοῦ ἁλὸς, τῆς θαλασσίου marini. Ἱέροντος) ἱερέως Ἴλιον. συμφράσασθαι) ἐβουλεύσασθαι μετὰ αὐτοῦ consultaverat cum eo, operam cum eo. φράζομαι consulto καὶ ἐνοίσω. κερτομίοισι) λυπηροῖς λόγοις me, lestis verbis: quasi τὸ κέαρ, τοῦτ' ἔστι, τὴν ψυχὴν τέρπουσι, commitis, maledictis, contumeliis, probris. δολομῆτα) ὦ δόλια βουλευόμενε, ὁ dolosa capiens consilia, ὁ fraudulente. δόλος dolus, μῆτις consilium: hinc δολομήτης dolosus in consiliis. τίς δ' ἄν) τίς δὴ quis tandem.

φροντίσατε) διανοήμενον cogitantem. κρυπτάδια) κρυπτά, κρύφια, occulta. δικαλέμεν) δικαλέειν, βολεύεσθαι indicare, latere. ἐμεῦ ἄπο νόσφιν ἐόντα) χωρὶς ἐμοῦ ὄντα seorsum à me. ὀδέτη) τὴ ἀλεονάζει ἀτθικῶς. πω) πώποτε unquam, ἀποσορε. ἔπος) λόγον verbum. ὅτι) ὅτι quod, διπλασιασμός. μὴ δὲ ἐπιλάθεο) μὴ ἐλπίζε ne spera, ne speres. ἔλπω, & ἔλπομαι spero, ποιητικῶς pro ἐλπίζω: sicut ἐρέθω pro ἐρεθίζω. ἐυδήεσσι) ὃς ἐύδεσθαι, ὃς γνώσεσθαι, te scituram esse. ἐυδέω scio ἐπιστάμαι, ut. ἐυδήω, ἢ ἐύδομαι sciam, τὸ. οἶδα novi, ἀπὸ τοῦ ἔυδω ἀχρήστου. μινύθεσι) λόγοις. χαλεποὶ) δύσκολοι ἐυδέειν difficiles ad sciendum. f. difficile erit hîi scire omnia mea consilia. ἧεν ἔσθῃ) καίτερ ἔσθῃ, quamuis sis. ἀλόχῳ) γαμετῇ uxori, ὅτ μείκεα) ὅτ' ἂν μείκεα cum ἄν ἢ quem fuerit. ἀκουέμεν) ἀκούειν. ἔυδέεαι) ἐυδήσει, γνώσεσθαι scies, cognosces. ὅτ δ' ἂν ἐγὼν ἐνδέλομαι) ὅτ δ' ἂν ἐγὼ ἐνδελήσω, quem ego noluero. μήτι) abundat τι - διείρεο) ἐρώτα interroga. ἔρομαι per ἐρωτῆσαι ἔρομαι interrogo ἐρωτάω. μεταλλᾶν) ἐπιζητεῖν, ἐρεύνα inquire, scrutare: unde dicta sunt μέταλλα metalla. ταῦτα ἔκασα) substantivo masculino, & singulari subiungit adiectiva neutra, & plurralia ἀρχαϊκῶς.

βοῶπις) ἡ βοείους, τοῦτ ἔστι, μεγάλους, καὶ κυκλοτερεῖς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα, ἢ ἡ καλὴ, ἀπὸ μέρους. ocinos f. magnos, ac rotundos oculos habens: aut formosa per synecdochen. ἀτρεκέστατα) ἀληθέστατα, φοβερώτατα, severissime. durissime,

formidolosissime. καί γε) καὶ δὴ & quidem. λίην) λίαν ἰωνι-
κῶς. πάρος) πρόσθεν antea. φράζεαι) βουλεύῃ deliberas, con-
sultas. ἔυκηλος) ἥσυχος, πρᾷος quietus, placidus, sine perturba-
tione. τὰ) ταῦτα ea. ἅσσα) ἅτινα quae. Attice ἅττα. ἐθέλησθα)
ἂν ἐθέλῃς uelis, aut uelles. Paragoge Aeolica. δείδοικα) δέ-
δοικα, δέδοια, φοβοῦμαι metuo, uereor. παρακείμενος uerbi δεί-
δω. αἰνῶς) δεινῶς, λίαν, σφόδρα male, ualde. Ter. Syre tibi
timui male. παρείπῃ) ἀπατήσῃ, παραλογίσηται deceperit,
fefellerit. οἴω) οἴομαι οἶμαι puto. τῇ) ταύτῃ. ἐτήτυμον)
ἔτυμον, ἀληθὲς uerum, & quo antea usus Α, νημερθὲς: figura
Epenthesis. ὡς) ἵνα, ἢ ὅτι: Utcunque enim significat poëtis.
ὀλέσῃς) ἀπολέσῃς perdas. πολεάς) πολλοὺς multos: ἀ πολυς
πολεός, pro πολλοῦ ποιητικῶς.

Δαιμονίη) θεία, μακαρία diua beata: Velsut alij) κακόδαι-
μον, κακίστη infelix, pessima. δαίμων oros deus, & fortuna
θεὸς, καὶ τύχη. Hinc δαιμόνιος diuinus, beatus, θεῖος, εὐδαί-
μων: Item infelix, malus, κακοδαίμων, φαῦλος. Est enim
medium uocabulum λέξις τῶν μέσων. οἴεαι) ὑπονοεῖσμε
habes me suspectum, sum tibi suspectus. Duplex Diaeresis ἀντὶ
τοῦ οἴῃ, ἀπὸ τοῦ οἴομαι, οἴομαι ἰλ. 4 α. οἴῃ οἴεαι. λήθω)
λανθάνω fallo. Ter. Nihil me fallis, οὐδέν με λανθάνεις. ἔμπης)
ὅμως tamen. δυνήσεαι) δυνήσῃ poteris. δύναμαι possum, μ.
δυνήσομαι potero.

ἀρῆξαι) πρᾶξαι, ποιῆσαι agere, facere, ἰωνικῶς. ἔδεας) ἔδηεις.
ἀπὸ θυμοῦ) ἀπὸ θυμὸς ἐστί μοι, odiosa: magis a te alienum animum habebo: magis animus mihi abhorrebit à te. Contracum est καλαθύμιος, gratus, iucundus, acceptus. ὄυτε ἔην) ἔστω ἔχει sic est, sic se habet. μέλλει φίλον εἶναι) μέλλει ἀρέσκειν placebit, libebit. ἀκήουσα) ἡσυχάζουσα quieta, tacita: à ma[illegible] lino ἀκήρατον. μή νυ) μή με. ἢ χραίσμωσιν) ἢ ἂν βοηθῶσιν non prosint, non iuvent. τοι) σοὶ tibi, te, ἰλ. 3 b. ἔασιν ἰόντες) ἔρχονται παραγενόμενοι πλησιάσαντες, προσελθόντες, accedentes ἰλ. ε b. ἔασιν ἴτε accedite. Est autem figura enallage, vel Apocope ἰόντε pro ἰόντες. ὅτε κεν ἐφείω) ὅταν ἐπενέγκω cum intulero, cum attulero. ἀασάλους) βιαίας, βαρείας violentas, graves. ἐπικραίνῃσι, ῥαδα) ἐπικαίμπτασα flectens. οὐρανίωνες) οὐράνιοι coelites, coelicolae. πολυτέχνης) ὁ περιβόητος διὰ τὴν τέχνην, ὁ ἔνδοξος τεχνίτης, arte fabricandi clarus, insignis artifex. ἤρξε) ἤρξατο incipiebat: Enallage generis. ἀγορεύειν) λέγειν dicere. τοῖσιν) ἐν τίσιν inter hos. ἐπίηρα φέρων) χάριν φέρων, χαριζόμενος gratificans. ἐράω amo, ἐρανός amabilis, ἔρασσε ῥαιδίως ἐπίηρος, προθύμως, ἢ ἐρασθείη, ἢ συγχωρήσῃ. ἐδέτη) τὴ abundat. ἀνεκτὸν) φορητὸν ferendum, tolerandum: ab ἀνέχομαι. ἐριδαίνετον) ἐρίζετον, φιλονικεῖτον contendatis. ἕνεκα ἀνηλῶν) ἀνθρώπων χάριν propter homines. ἔδη) ἔστω, ἤ ἐνταῦθα sit, vel sic. ἐλαύνετον) διεξαγέτον

excitans. κελαδών ὁ θόρυβον tumultum, turbam. ἄδος ὁ ἡδονὴ voluptas, suavitas. ἐσθλῆς ὁ ἀγαθῆς boni. δαΐος ὁ ἐναντίος. τὰ κακεῖνα ῥείονα ὁ τὰ ~~κάκιονα~~ χείρονα, τὰ κακίονα ῥείονα. νικᾶ ὁ νικᾷ vincit.

Regula.

Attici nominativos plurales, cum verbis singularibus iungunt: ut παίζει τὰ παιδία. παραφήμι ὁ παραινῶ, συμβουλεύω moneo, suadeo. κεῖ ἀντὶ τοῦ κεῖθι ὁ κακεῖθι quamvis ipsi. Θεσις. κακόβιος ὁ φθονερὸς sapienti. ὄφρα μὴ ὁ ἵνα μὴ ut ne. φιλοκεῖται ὁ φιλονεικῶ contendat, litiget. κρεκέω, per ἐpenthesin κακκρεκέω contendo φιλονεικῶ. αὖτις ὁ πάλιν iterum, rursus. δὺν δὲ ταράξῃ ὁ δυνατὸν δὲ ταράξῃ, perturbet, interturbet. ταράσσω turbo. ἐκτὸς κε ὁ ἐκτὸν εἰ. ἀστροπελὴς ὁ ἀστραπὴν fulgurans. Virg. in Ciri:

Cuippe aquilis semper gaudet deus ille coruscis.

συμβλίξαι ὁ ἐξοῦσαι exturbare nos. ἐξ ἑδέων ὁ ἐκτὸν ἑδρῶν ἐ sedibus. ὁ χὰρ ὁ ἔστω γε, hic quidem, sicut interpretatur Hesychius: ὥστε χὰρ ~~ἐστὶ~~ expletiua sit coniunctio. Nisi malumus ellipsin esse coniunctionis ἀν, ut sit συμβλίξαι ἀν χμᾶς exturbauerint nos: ἐὰν ἔστω χὰρ. φερτάτος ὁ δυνατώτατος, κρατιστος, ἰσχυρότατος. καδάσσαι, καδαι ὁ παῦσαι, ἐξαρεθῆναι, ἱλάσθηναι, mitigare, placare. ἔστι autem enallage modi, καδάσσαι pro καδάσσατω. Hesiodus:

Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι,
καὶ δόμεν, ὅδκεν δῷ, καὶ κεν δόμεν, ὅδκεν κεν δῷ, ἀντὶ τοῦ, φίλει, καὶ προσίῃ, καὶ δός. Rom. 12: χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν

μᾶλλον κλαιόντων, ἀντὶ τοῦ κλαίετε, ἢ κλαιέτω. ἵλαος) ἵλεως propitius. ἀναίξας) ἀναστὰς surgens, cum surrexisset, ἀπὸ τοῦ ἀναίσσω. δίδει) ἐδίδου dabat. ἐν χερὶ) ἐν ταῖς χερσὶν. δέπας ἀμφικύπελλον) κοῖλον στρογγύλον ποτήριον poculum rotundum: vel ἀμφίκυπελλον δίκοιλον poculum geminum. τέτλαθι) καρτέρησον, ὑπόμεινον fer, suffer. τλάω supino, fero, ut. τλήσω, ao. τέτληκα, perfect. τέτλαα: unde est Imperativus τέτλαθι pro τέτλας: sicut ἀδάϊα δέδιθι pro δεδίσ: Vel τέτλαθι pro τλῆθι dictum est ἀναδιπλασιασμῷ, καὶ συνολκῇ, ἀπὸ τοῦ ἔτλην. ἀνάσχεο) ἀνάσχου, ἀνέχου sustine. Ἀνέχου, καὶ ἄνεχου. κηδομένη περ) καίπερ μοι, περὶ ἐμοῦ quamvis dolens. καὶ ἰδωμαι) ἵνα καὶ ἴδω ne videam. φίλην περ ἐοῦσαν) καίπερ προφίλη οὖσαν, quamvis mihi charam. δεινομένην) τυπτομένην vapulantem. ἐστὶ autem ἀντιμέρεια pro, ἵνα καὶ δε ἴδω ζώουσαν, ne te videam vapulare.

Regula.

Graeci & in his praecipue Attici participiis utuntur pro infinitivis. Demosthenes: διαφοβούντας αὐτὸν περὶ ἡμῶν ἔχοντες ἐδεήθησαν, ἀντὶ τοῦ ἔχειν. [illegible]. ἐν ὀφθαλμοῖσιν) ἐν ὄψει μου, ἐνώπιόν μου, in conspectu meo, coram me. ὑποβήσεαι) βοηθεῖν ὀρεῖται, succurrere. ἀχνυμένου περ) καίπερ λυπούμενος. ἀργαλέος) χαλεπὸς difficilis. ἀντιφέρεσθαι) ἀντιτάττεσθαι, ἀντιτείνειν resistere repugnare, opponere se. ἀργαλεόν ἐστιν ἀντιτάττεσθαι πρὸς τὸν Διά difficile est repugnare Iovi.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn861777735/phys_0155

ῥίψε) ἔῤῥιψε, κατέβαλε, κατεκρήμνισε proiecit, deiecit, praecipitauit. ἄλλοτε) ἐν ἄλλῳ χρόνῳ alio tempore, aliâs. μεμαῶτα) ἐπιθυμοῦντα, προθυμούμενον cupientem, gestientem, ἀπὸ τοῦ μέμαα. ἀλεξέμεναι) ἀλεξεῖν, βοηθεῖν opitulari. τεταγὼν) ἐκτείνας, ἢ λαβὼν extensum, uel arreptum. τάζω, τὸ τείνω ἄχρηστον, ἀόρ. β ἔταγον, poëtice τέταγον. ἀπὸ θεσπεσίοιο βηλοῦ) ἀπὸ τοῦ θείου οὐδοῦ, τοῦτ' ἔστι, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, à diuino limine ·|· de coelo. θεσπέσιος diuinus, θεῖος: βηλός limen οὐδός. Sunt qui putent Dryopum lingua olympum hoc nomine appellari. πᾶν ἦμαρ) δι' ὅλης τῆς ἡμέρας per totum diem. κάππεσον) κατέπεσον decidi, συγκοπὴ αἰολικὴ. πίπτω cado. μ. πεσοῦμαι cadam, ἀόρ. β ἔπεσον cecidi. παρ. πέπτωκα modò cecidi. ἅμα ἠελίῳ) σὺν τῷ ἡλίῳ cum sole. καταδύντι) καταδυομένῳ occidente. ὀλίγος δέ τι θυμὸς ἐνῆεν) ὀλίγη δὲ ψυχῆ ἐνεῖν, parum animae inerat, ·|· propè exanimatus eram: quod Graeci dicunt λειποθυμεῖν, & λειποψυχεῖν. ἔνθα) τότε ibi ·|· tunc. Teren: Ibi homo coepit me obsecrare. σίντιες ἄνδρες) οἱ λήμνιοι Lemnij: sic dicti ἀπὸ τοῦ σίνεσθαι ·|· à nocendo: uel propter piraticam: uel propter arma ab ipsis primùm inuenta. Est autem Lemnus insula maris Aegaei, propè Thraciam, Atho monti aduersa, Vulcano sacra. κομίσαντο) ἀνείλοντο, ἀνέλαβον, ἔσωσαν, receperunt, exceperunt, recreauerunt, seruaue

runt

runt, ἀπὸ τοῦ κομίζομαι.

μείδησεν) ἐμειδίασεν subrisit, arrisit. μειδιάω μειδιάσω, poëtice μει-
δάω μειδήσω subrideo, placidè rideo, ἠρέμα γελῶ. ἐδέξατο) ἔλαβε
accepit. κύπελλον) ποτήριον κυφὸν, poculum gibberum: sic dictum
ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ εἴσω κύπτειν, quòd introrsum sit inflexum, quasi
κύπτελον, ἐκθλίψει, καὶ διπλασιασμῶ. Sic à πτύω fit πτύελον,
à θύω θύελλα. Sunt qui putent idem significare, quo antea usus
est, ἀμφικύπελλον, ut si dicatur κυρτὸν, & ἀμφίκυρτον. ὠνοχόει)
ἐνέχεεν infundebat. οἶνος uinum, χέω fundo: οἰνοχοέω in-
fundo, propriè uinum: pocillatoris fungor officio. Cicero lati-
ne dicit, ministrare pocula: Suetonius ad Cyathum, & uinum
stare: Plautus cyathissare ex graeco uerbo κυαθίζειν: quod mu-
nus est eorum, qui à Graecis dicuntur οἰνοχόοι, uulgò pincernae.
Apuleius pocillatores appellat. ἐνδέξια) ἐκδεξιῶν, ἢ καλῶς, καὶ
ἐπιστημόνως: dextrè ∴ dextero ordine, seu à dextra parte inci-
piens: uel pulchrè, & scienter: quod etiam δεξιὰ, & ἐπιδεξιὰ
dicitur. Est autem ἐναλλαγὴ Ἀττικὴ pro ἐνδεξιῶς: qua ratio-
ne dicta sunt etiam τὰ πρῶτα, & κακὰ.

Regula.

Attici adiectiuis neutris pluralibus pro aduerbijs utuntur. Sic Virg.
Torua tuens ∴ toruè. ἀφύσσων) ἀντλῶν, ἀρυόμενος hauriens.
νέκταρ) πόμα θεῖον potum deorum: sic dictum ab immortalitate.

re enim priuandi est particula, idem significans quod α, & κτείνω occido. Nam deorum cibus ἀμβροσία dicitur, composito uocabulo ἐκ α, & βροτὸς. ἀπὸ κρητῆρος ⊃ ἐκ τοῦ κρατῆρος. ἄσβε-στος ⊃ ἀκατάπαυστος, μέγας, πολὺς immensus, ingens: translatum ab igne, qui sic inualuit, ut restingui nequeat. Matthaei 3 proprie dicitur πῦρ ἄσβεστον, composita uoce ἐκ α, & σβεννύω. Varro apud Nonium: Mala enim consuetudo importata est inextinguibilis. ἐνώρτο ⊃ διηγήρετο mouebatur, excitabatur. ὄρω moueo, excito κινῶ, ἐγείρω: ὄρομαι moueor, excitor. παρατα-τικὸς ὠρόμην ὤρου ὤρετο, κατὰ συγκοπὴν ὦρτο. ὡς ἴδον ⊃ ἐπει-δὴ ἑώρακασι, postquam uiderunt, ut uiderunt. ποιπνύοντα ⊃ μετὰ σπουδῆς, καὶ πνοῆς διακονοῦντα, satagentem, diligenter mini-strantem. Deducunt enim à πνέω, poëtice πνύω, praeposita ποι syllaba, sicut à φυσῶ ποιφύσσω. πρόπαν ἦμαρ ⊃ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, per totum diem, figura Prothesis. ἐς ἠέλιον καταδύντα ⊃ μέχρι πρὸς ἥλιον καταδυόμενον, usque ad solem occidentem, uel usque ad solis occasum. φόρμιγγος ⊃ κιθάρας Citharae. περικαλ-λέος ⊃ ἄγαν καλῆς perpulchrae. ἔχε ⊃ εἶχε habebat. αἱ ἄειδον ⊃ αἵτινες ᾖδον quae canebant. ὀπὶ ⊃ φωνῇ uoce. ἀμειβόμεναι ⊃ ἐξαμοιβῆς, παραλλὰξ ἐν τῷ μέρει alternantes, alternis, uicissim. Virg. Alternis dicetis: amant alterna Camoenae. Huiusmodi carmi-na graece dicuntur ἀμοιβαῖα amoebaea.

φάος

φάος ἠελίοιο) τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, περιφραστικῶς ὁ ἥλιος. κακκειόντες) νυστάζοντες, τοῦ ὕπνου ἐφιέμενοι, dormitantes, somnum appetentes: uel (ut alij) κοιμησόμενοι dormituri. κέω, & assumpto ι in diphthongo κείω, sicut κιχέω κιχείω: In compositione κατακείω, & per syncopen Aeolicam κακκείω dormito .|. cupio, aut incipio dormire, νυστάζω, ῥῆμα ἐφετικόν. ἔβαν) ἀπεχώρησαν iuerunt, discesserunt, συγκοπὴ ἀντὶ τοῦ ἔβησαν. οἰκόνδε) οἴκαδε domum. ἧχι) ἔνθα, ὅπου. περικλυτός) περιβόητος, ἄγαν ἔνδοξος, inclytus, clarus: paulò ante dixit κλυτοτέχνης. ἀμφιγιήεις) τοὺς ἀμφοτέρους πόδας χωλὸς utroque pede claudus: ἐκ ἀμφὶ, & γῆον. δῶμα) οἶκον domum. εἰδήσι) ἐπιστήμοισι, ἐμπείροις scientibus, peritis. εἰδώς εἰδῆα εἰδός sciens. πραπίδεσσι) φρεσὶ praecordiis. ἤϊε) ἐπορεύθη iuit. πρὸς ὃν λέχος) ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ κοίτην ad suum lectum. ἔνθα) ὅπου ubi. κοιμᾶτο) ἐκάθευδεν dormiebat. πάρος) πρόσθεν ante, antea. ἱκάνοι) ἀφικνεῖτο ueniret. μιν) ἐπ' αὐτὸν ad eum .|. ὁπόταν καταλαμβάνοι αὐτὸν, cum inuaderet eum. ἔνθα) ἐνταῦθα ibi. χρυσόθρονος) ἡ χρυσοῦν θρόνον ἔχουσα, τοῦτ' ἐστι, ἡ βασιλὶς, aureum solium habens .|. regina, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. παρὰ) ἐγγὺς αὐτοῦ, ἐπιῤῥηματικῶς, propter .|. prope illum. Sic Teren. in Eu. dixit propter dormire. Et Cicero: Propter est spelunca quaedam.

ΝΟΗΜΑΤΑ

fol. 8 a. Πηλειδης μὲν, ἀτρείδης δὲ) Ducum distractionem sequitur pernicies exercitus.

λαοὺς δ' ἀτρείδης ἀπολυμένεσθαι ἄνωγεν) Sacrificium non placet Deo: nisi pura sit persona.

Ὀτρηρὼ θεράποντε) In ministro requiritur sedulitas, & fidelitas.

fol. 8 b. ἢ δὲ καὶ μὴ δώσιν) Tyrannus ui agit omnia, non iure.

Ταρβήσαντε, καὶ αἰδομένω βασιλῆα) Magistratui debetur metus, ac reuerentia.

αὐτὰρ ὃ ἔγνω) Magistratum decet comitas, affabilitasque sermonis.

Χαίρετε) Grüne Kämpfen Hofe.

ἢ γὰρ ὅγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θύει) Principis est non præcipitem ferri consiliis: sed in omnibus rebus, priusquam aggrediatur, adhibere prudentiam.

ὀλοῇσι) Stulta principum, ac temeraria consilia perniciosa sunt toti Reip.

νοῆσαι ἅμα πρόσσω, καὶ ὀπιάσω) Teren. in Adelphis: Isthuc est sapere, non quod ante pedes modo est Videre: sed etiam illa, quæ futura sunt, prospicere.

ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο ἀχαιοὶ) Principi curæ esse debet ciuium suorum incolumitas. Item: Duci curæ esse debet exercitus sui incolumitas.

αὐτὰρ

αὐτὰρ ἀχιλλεὺς δακρύσας) Saepe magni uiri ineptiunt, praesertim amore.

fol. 9 a. Τέκνον, τί κλαίεις) Exemplum affectus materni.

Τοῖο δ' ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν) Sacerdotum suorum preces audit Deus.

ἐπὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν) Deo ualde chari sunt Sacerdotes.

fol. 9 b. εἴποτε δήτι) In petendo plurimum ualet modesta beneficij commemoratio.

ἢ ἔπει, ἢ καὶ ἔργῳ) Duobus modis iuuamus hominem, aut uerbis, aut re ipsa.

ἀικέν πως ἐθέλῃσιν) Saepe hominis irati animus non potest uindicta satiari. Ideo grauiter monet Oratius:

Ira furor breuis est; animum rege, qui nisi paret
Imperat: hunc frenis, hunc tu compesce catena.

fol. 10 a. ἐὺς γὰρ ἐπ' ὠκεανὸν) Impia Epicuri opinio, Deum non curare res humanas.

fol. 11 a. ἐς ἀγορὴν κυδιάνειραν) In coetu hominum, maximum uiri ornamentum est oratio prudens, ac diserta.

φθινύθεσκε φίλον κῆρ) Dolore tabescunt homines. Ideo Pythagoras praecipit: μὴ ἐσθίειν τὴν καρδίαν.

καὶ λάβε γούνων) Vetus supplicantium mos: genua, & mentum attingere.

ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετο) Heroës raro diu uiuunt, ut Achilles, Alexander, Iulius.

νημερτὲς μὲν δύμοι) Boni uiri est, petenti aliquid statim aut promittere, aut denegare.

νεφεληγερέτα Ζεὺς) Deus operit coelum nubibus: Adat terræ pluuiam.

ἢ δὴ λοίγια ἔργα) Concordiæ causa nonnihil largiendum est uxorum morositati.

μέγιστον τέκμωρ) Insignis locus de constantia promissi, ac fide. Cic. ad Att. Quid opus est de Dionysio tam ualde affirmare? an mihi nutus tuus non faceret fidem?

Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν) Magistratui debetur officium assurgendi: & alia obseruantiæ signa.

fol. 12 a. οὐ δέ μιν ἥρη ἠγνοίησεν) Uxoris suspiciosæ, ac litigiosæ exemplum Iuno.

μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς) Nec omnia committenda sunt uxoribus, nec nihil.

πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι) Uxores aduersando, ac repugnando nihil efficiunt: nisi ut inuisiores sint maritis.

fol. 12 b. ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο) Mariti est tenere autoritatem, & imperium in uxorem.

ἔδδεισεν δὲ: καί ῥ' ἀκέουσα καθῆστο) Uxoris est cum metu, ac silentio dicto esse audientem mariti.

πατρὶ φίλῳ ἐπίκρα φέρειν) Uxoris est, quæcunque marito grata esse intelligit, dummodo honesta sint; tum dicere, tum facere.

ἀλλὰ

ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν ⁊ Prouerb. 15. Responsio mitis sedat iram: At sermo asper excitat furorem.

Τέτλαθι μῆτερ ⁊ Uxoris est æquo animo ferre morositatem, & iniquitatem mariti.

ἀργαλέος γὰρ ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι ⁊ σκληρὸν πρὸς κέντρα λακτίζειν. Pindarus: χρὴ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ ἐρίζειν. Græci uno uerbo θεομαχεῖν appellant.

fol. 13 a. Οὐ μὲν φόρμιγγος ⁊ Musica exornat conuiuium. Ecclesiast. 32.

Τέλος τῆς α ὁμήρου
ῥαψῳδίας.

ARGVMENTVM.

Iupiter immisso Agamemnoni somnio: hortatur eum, ut copias in aciem educat. Quod ille quia facere uerebatur: primum aduocata de consilij sententia concione, animos suorum pertentat, iubens eos in patriam reuerti. Sed hos fugam parantes Mineruæ prouidentia reuocat Ulysses, & oratione sua Nestor. Postea cibo, ac potu refecti armantur, tum ipsi, tum duces. Nec Troiani cessant: hac re sibi ab Iride nunciata. Additur etiam copiarum, & nauium enumeratio.

Somnia beta refert, populi coetumque, ratesque.
Ut autem primus liber in genere iudiciali uersatur: ita secundus magna ex parte in genere deliberatiuo consumitur.

SCHOLIA.

Ὄνειρον ⁊ θεὸν τῶν ὀνειράτων, deum somniorum, κατὰ προσωποποιΐαν: à Virgilio in 5 somnus dicitur, his uersibus:
Cum leuis aethereis delapsus somnus ab astris
Aëra dimouit tenebrosum, & dispulit umbras
Te Palinure petens, tibi tristia somnia portans. &c.
παρακελεύεται ⁊ παρακαλεῖ hortatur. συνέδριον ⁊ σύλλογον, σύνοδον concilium, conuentum, à σὺν, & ἕδρα, quasi consessus.
τῶν ἀρίστων ⁊ τῶν ἀρχόντων, principum, primorum. δημηγορήτας ⁊ ἐκκλησιάσας, à δῆμος, & ἀγορεύω. ἀνελόμενοι ⁊ ἀναλαβόντες cum cepisset, ab ἀναιρέομαι. ἴριδος ⁊ θεᾶς ἀγγέλου deae nunciae. κατάλογον ⁊ ἀπαρίθμησιν enumerationem, à καταλέγομαι, quod est enumero, recenseo, ἀπαριθμῶ.

Μέν ῥα ⁊ μὲν δὴ. ἀνέρες ⁊ ἄνδρες uiri. ἀνὴρ integrè declinatur sic, ἀνέρος ἀνέρι ἀνέρα ἀνέρες. Alibi: ἀνέρες ἔστε φίλοι. Per Syncopen uerò ἀνδρός ἀνδρί ἄνδρα ἄνδρες. ἱπποκορυσταὶ ⁊ οἱ τοὺς ἵππους καθοπλίζοντες, τοῦτ' ἔστι, ἱππικοὶ, καὶ συνεκδοχικῶς πολεμικοὶ, equos armantes .i. equestres, seu equites, & per Synecdochem bellicosi. ἵππος equus, κορύσσω armo, instruo, καθοπλίζω. ἱπποκορυστὴς equum armans .i. eques, aut bellicosus.

εὗδον

εὗδον ⁊ ἐκάτευδον. παννύχιοι ⁊ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς per totam noctem. Contra alibi 10. b. οἱ δὲ πανημέριοι. νήδυμος ⁊ βαθὺς, δυσέκδυτος profundus, altus, arctus. Virg.

Nox erat, et terras animalia fusa per omnes
Alituum, pecudúmque genus sopor altus habebat.

Νὴ particula priuationem, aut difficultatem significans, & δύω pro ἐκδύω exuo pro excutio: νήδυμος qui exui, aut excuti non potest, uel ex quo non facilè quis expergisci potest. Aliqui interpretantur γλυκὺς: Alibi: ὅτε μιν γλυκὺς ἵπνος ἱκάνοι. μερμήριξε ⁊ μεριμνῶν ἐβουλεύετο sollicitus deliberabat. φαίνετο ⁊ ἐδόκει. οἱ ⁊ αὐτῷ. ἀρίστη ⁊ βελτίστη optimum. οὖλον ⁊ οὐλόμενον, τοῦτ' ἔστι, ὀλέθριον κατὰ συγκοπὴν ἰλ. 3. μήνιν ἄειδε οὐλομένην: Somnium perniciosum, quippe quod mittebatur ad fallendum Agamemnonem: qui error postea exitio futurus erat toti exercitui. Vel potius tortuosum συνεσραμμένον, ut sit translatum à capillis crispis, qui οὐλαὶ κόμαι dicuntur ab eodem Homero: Unde sunt οὐλότριξ, & οὐλότριχος .i. crispus. Teren: Crispus, crassus, cæsius: nihil enim magis perplexum, aut (ut ita dicam) magis crispum esse potest, quam somnia. Significat etiam molle, & placidum: est enim πλύσιμον. φωνήσας ⁊ προσφωνήσας, ἢ προσκαλεσάμενος αὐτὸν, affatus illud, uel accersito illo. Ioan. 2°. φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος.

βάσκ' ἴθι ⊃ ἴθι δὴ, πορεύου, age abi. Virg. Vade age nate Dea. ple-
rique dictum esse uolunt ἐκπαραλήλου, ut ἴθι non sit aduer-
bium hortandi, sed imperatiuus aduerbij εἶμι, idem signifi-
cans, quod βάσκε. Cic. Repente è uestigio tanquam aliquo cir-
cæo poculo factus est Verres. Idem: Ibi tum uir optimus hominē
multis uerbis deterret. Plautus: Iube uenire nunc iam. Idem:
I mecum hac obsecro unà simul. βάσκω eo πορεύομαι, uerbum
poëticum. ἐς κλισίην ⊃ ἐις τὴν σκηνὴν in tentorium. Alibi
dixit κλισίηνδε. ἀγορευέμεν ⊃ ἀγορεύειν, λέγειν dicere, exponere,
ut pendeat à uerbo βάσκε, uade dicere .|. uade dictum. Vel
est Enallage modi, pro ἀγόρευε. ὀτρεκέως ⊃ ἀληθῶς, ἀκριβῶς,
uerè, accuratè. ὡς ⊃ καθὸς, ut, sicut. ἐπιτέλλω ⊃ ἐντέλλομαι,
προστάσσω, mando, præcipio. ἑ ⊃ αὐτὸν se .|. ipsum. θωρῆξαι ⊃
καθοπλῆσαι armare, à θωρήσσω. καρηκομόωντας ⊃ κομῶν-
τας comantes, crinitos. Virg. Cythara crinitus Iopas Perso-
nat aurata: docuit quæ maximus Atlas. κάρη caput κε-
φαλὴ: κομάω ὦ alo comam, καρηκομάω ὦ poëticè καρηκο-
μόω capite cum capillato. πανσυδίῃ ⊃ πανστρατὶ, παμπληθεὶ,
σύμπαντας, uniuersè, cum toto exercitu, uniuersos, & in his
etiam Achillem cum suis: quod quia non animaduertit Aga-
memnon, imprudens fallitur. Macrobius in Somnium Scipio-
nis lib. I cap. 7. κὲν ἕλοι ⊃ ἂν λάβοι ceperit. αἱρέω capio. εὐρυ-
άγυιαν ⊃ εὐρειὰς ὁδοὺς, ἢ ῥήμας ἔχουσαν, latas uias, seu plateas

habentem. εὐρὺς latus, ἀγυιαὶ uiæ urbanæ, seu plateæ. Inde εὐρυά-
γυια. ἀθάνατοι) οἱ θεοὶ. φράζονται ἀμφὶς) διχογνωμονοῦσι, ἐναν-
τιοῦνται, διαφέρονται, dissentiunt, dissident de excidio Troiæ. ἐπέ-
γναμψε) ἐπέκαμψε, ἔπεισε, flexit, persuasit. γνάμπτω flecto,
κάμπτω. κήδεα) λύπαι, καὶ συνεκδοχικῶς κακὰ, ἢ συμφοραὶ, do-
lores, per synecdochen mala, seu calamitates. Alibi dixit ἄλγεα.
ἐφῆπται) ἐπήρτηται, ἐπικρέμαται impendent, imminent, παρ.
uerbi ἐφάπτομαι.

βῆ δ' ἄρ) ἐπορεύθη δὲ iuit autem. ἄκουσε) ἤκουσε audiuit.
τὸν μῦθον) τοῦτον τὸν λόγον hanc orationem. ἵκανε) ἀφίκετο,
παρεγένετο uenit. ἱκάνω uenio, poëticum pro ἀφικνοῦμαι. ἐκί-
χανεν) εὗρεν, κατέλαβεν inuenit, offendit. κιχάνω inuenio,
offendo εὑρίσκω, καταλαμβάνω. Alibi dixit κιχείω. ἀμβρόσιος)
γλυκὺς dulcis. Sic oleum ἀμβρόσιον appellat ἰλ ξ, tractum à deo-
rum cibo ambrosia. Ab alijs exponitur ὁ θεῖος ὕπνος diuinus so-
mnus. περὶ δὲ κεχυθ' ὕπνος) περὶ ἐκέχυτο δὲ ὁ ὕπνος, circum-
fusus erat autem. χέω fundo. μ. χεύσω fundam. ἀόρ. β ἔχεα
pro ἔχευσα, παρ. κέχευκα modo fudi: passiuus παρ. κέχευμαι,
et extrito ε κέχυμαι fusus sum. ὑπερ. ἐκεχεύμην, uel ἐκεχύμην
fusus eram. στῆ δ' ἄρ) ἔστη δὲ stetit autem. ἐοικώς) ὅμοιος similis.
νηλήϊῳ ὑῇ) τῷ τοῦ νηλέως ὑῷ Nelei filio. νηλεὺς Neleus pater
Nestoris: Inde νήλειος, Ionicè νηλήϊος κατὰ διαίρεσιν, καὶ ἔκτα-
σιν, Neleius. Ouid. 2 Metamor. Hæc postquam dulci Neleius
edidit ore. ὕϊϊ) ὑεῖ: ὑεὺς filius ὑός, integrè sic declinatur, ὑέος ὑέϊ

ἡέα ἡέες ἡέας: per syncopen verò sic: ἧος ἧι ἧα ἧες ἧας. τόνρα ⊃ ὅντινα δὴ quem quidem. γερόντων ⊃ γεραιτέρων, πρεσβυτέρων, ἐντίμων, seniorum, principum, procerum. προσεφώνεε ⊃ προσηγόρευε alloquebatur, compellabat. μὲν ⊃ αὐτὸν eum. ἐεισάμενος ⊃ ὁμοιωθεὶς assimilatus, similis. εἴδω video, unde est ἀόρ. β εἶδον vidi; εἴδομαι videor, appareo, assimilor, vel similis sum, ὁμοιοῦμαι. μ. εἴσομαι assimilabor, ἀόρ. εἰσάμην, per prothesin poëticam ἐεισάμην assimilatus sum, vel similis fui, ὁμοιώθην. τῷ ⊃ τούτῳ huic.

δαΐφρονος ⊃ πολεμικὰ φρονοῦντος, ἤγουν πολεμικοῦ bellica cogitantis, sive bellicosi. δαΐς, per diaeresin Aeolicam δαΐς pugna μάχη, φρονέω cogito: hinc δαΐφρων bellicosus, cogitans pugnas, πολεμικὸς. ἱπποδάμοιο ⊃ ἵππους δαμάζοντος, ἤγουν ἱππικοῦ, equos domantis, sive strenui equitis. ἵππος equus, δαμάζω domo: ἱππόδαμος, equos domans, vel cut Virgilius 12 locutus est ⊃ equûm domitor. βουληφόρον ἄνδρα ⊃ ἄρχοντα principem. ἐπιτετράφαται ⊃ ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ commissi sunt. ἐπιτρέπω committo, commendo. τόσσα ⊃ τοσαῦτα tot, tantaeq; res: utranq; enim quantitatem significat. μέμηλεν ⊃ μέλει curae sunt, enallage temporis. ξύνες ⊃ ἄκουσον audi. συίημι Atticè ξυνίημι intelligo, cum genitivo audio. ἐμέθεν ⊃ ἐμοῦ. κήδεται ⊃ φροντίζει curat ~~nos~~. σεῦ ⊃ σοῦ. ἄνευθεν ἐὼν ⊃ ἀπὼν absens. ἠδ' ἐλεαίρει καὶ ἐλεεῖ, & miseretur. ἔχε ⊃ κάτεχε, φύλασσε, retine, custodi. σῇσιν φρεσὶ ⊃ τῇ διανίᾳ σοῦ mente tua. Virg. Tu condita mente teneto.

ἐνὶ ἄν) ἐστιν δὰν, ὁσσόδαν, cum, simul ac. μελίφρων) γλυκὺς ὡς μέλι, mellitus, dulcis. Apud Theocritum ἕτερος μέλιτος γλυκύτερ dicitur. ἀνείκ) ἀνῆκ, ἀφῆκ, καταλίπῃ reliquerit. Ἀνίημι remitto, interdum relinquo, ἀφίημι, καταλείπω. Simile est ἐφείω pro ἐφῶ.

φορεύοντα) διανέμοντα, διαζιόντα cogitantem, agitantem. ἀνὰ θυμὸν) τῇ διανοίᾳ animo, mente: alibi dixit, κατὰ θυμὸν, & κατὰ φρένα. τὰ) ταῦτα ea. ἄρα) ἄκλιτον δὴ quae quidem. τελέεσθαι) ἐπιτελεῖσθαι non erant perficienda, non erant futura. φῇ) ἔφη, πεπεισμένος ἦν aiebat, sibi persuaserat, persuasum habebat. ἤματι κείνῳ) ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ illo die. ἦμαρ dies poëticum, ἡμέρα. νήπιος) ἀνόητος insipiens stultus: Cum ad aetatem refertur, significat infantem, ut νήπια τέκνα. τὰ ἔρχα) ταῦτα τὰ πραγματα has res. κήδετο) ἐμελετᾶτο cogitabat. θέσαν γὰρ) ὑπερβατὸν. Ordo est: ἔμελλε γὰρ ἔτι θήσειν, imposituros enim erat. Alibi: πέσσατο ἔτος ἀρχεῖδη ἄρα μίμνοντι. στοναχὰς) στεναγμοὺς gemitus, dolores. κρατερὰς) ἰσχυρὰς, μεγάλας, acres, magnas. ὑσμίνας) μάχας, συμβολὰς pugnas, proelia. ἔγρετο) ἐξηγέρθη expergefactus est. ἐγείρω excito; ἐγείρομαι excitor, expergiscor, surgo; medius ἀόρ. β. ἤγερ, ρόμην expergefactus sum ἠγερθην: ἠγέρθη ἠγέρετο, poëtice ἔγρετο κατὰ συνίζησιν, ἢ συγκοπὴν: unde est imperativus ἔγρεο expergiscere, surge ἐγέρθητι. θείη ὄμφη) ἡ θεία φωνὴ divina vox, κληδὼν χρηματισμὸς, oraculum, divinum mandatum. ἀμφέχυτό μιν) ἐκέχυτο ἀμφὶ αὐτὸν, fusum erat circum ipsum, περιεκέχυτο αὐτῷ circumfusus erat divina voce aures eius adhuc personabant divina voce. Figura συγκοπὴ.

ἔζετο δ' ὀρθωθείς) ἀνίσατο δὲ surgebat autem. ἐνδύνει) ἐνέδυε, ἐνε-
δίδυσκε induebat. ἐνδύω, uel ἐνδύνω, uel ἐνδιδύσκω induo. Contracta
ἐκδύω, uel ἐκδύνω exuo. καλαῦρα χιτῶνα) τὴν ἔσω τῶν ἐσθῆτα tuni-
cam interiorem. ἡ. indusium, uel (ut Varrone scribit) intusium: Vul-
gus Camisiam appellat: Athenaeus χιτώνιον ἐκ βάρους, quod (ut
in sit proxima. νηπάτιον) νεωστὶ γενόμενα recens factam, quasi
νεηπάτιον κατὰ συναίρεσιν: Vel ἀπὸ τοῦ νέου γενόμενα, ἤγουν ἀχειροποίη-
τον, non factum manu artificis: sed dicimi operis: ut sit à νη
priuandi particula, καὶ ἵστος, interposito ε per ἐπένθεσιν. ἵα-
τὸς autem à τείνομαι fieri potest: sicut à τείνομαι τατός: παρ-
ῥας. τέτασμαι καὶ τέταμαι καὶ τέτηνα, τατός. τάτός. περὶ δὲ
βάλλετο) περιέβαλλε δὲ induebat autem. περιβάλλω circum
jicio, induo. φᾶρος) ἱμάτιον: ἢ χλαμύδα, pallium, aut paluda-
mentum. ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο) ὑπεδήσατο δὲ τοῖς ποσὶ, subli-
gauit, uel subdidit pedibus: ἐξ quo dicta sunt ὑποδήματα. ἡ. calcei, uel
calciamenta: ὑπαὶ pro ὑπὸ ποιητικὸν. λιπαροῖσιν) ἢ πιόσι φύσει:
ἢ ἀλειφομένοις, πρὶν ὑποδήσασθαι: uel natura pinguibus: uel unctis,
priusquam induerent calceos, more ueterum. πέδιλα) ὑποδήματα
calceos. ἀμφὶ δὲ βάλλετο) περιέβαλλε δὲ circumdedit humeris: ὤμοις,
(in de humeris. ξίφος) μάχαιραν gladium, ensem. ἀργυρόηλον)
ἀργυροῦς ἥλους ἔχον, argenteis clauis insignem. ἥλετο) ἔλαβε acce-
pit. πατρώιον) πάτριον paternum. ἄφθιτον) ἄφθαρτον, ἀιώνιον
aeternum, perpetuo durans, quod nunquam corrumpitur. ἐξ α, &
φθίνω, quasi incorruptibile. ἔβη δ') ἐπὶ τὰ τοῦτο cum hoc scepro.
κατὰ νῆας) ἐπὶ τὰς ναῦς, ad naues.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn861777735/phys_0170

προσεβήσατο ὄλυμπον) παρεγένετο ἐς τὸν οὐρανόν, τοῦτ' ἔστι, ἀνέβαινεν, ascendebat in coelum: scilicet erat. (κῆρυξ) αἴρειν magnum. ἐρέω, ὅθεν) ἀγγέλλω, ἢ ἀγγελοῦσα nuncians, vel nunciatura: ab ἐρέω vel ab ἔρω, i. ἐρῶ dicam, κατὰ διαίρεσιν ἐρέω. φόως) τὸ φῶς, τὴν ἡμέραν lucem, diem. Διὶ) Ioui: Διὸς Iouis. Ζεὺς. κέλευε) ἐντέλλεσθαι mandabat. κηρύκεσσι) κήρυξι praeconibus. λιγυφθόγγοις) ὀξυφώνους acutam habentibus vocem: ἀπὸ λιγὺς, καὶ φθόγγος. κηρύσσειν) φωνεῖν, συγκαλεῖν vocare, conuocare. τοὶ δὲ) ἐκεῖνοι, illi autem. ἀγείροντο) συνηθροίζοντο, συνήρχοντο congregabantur, conueniebant, ab ἀγείρω, non ab ἐγείρω. ἵζε) ἐκάθιζε statuebat, constituebat. βουλὴν) συνέδριον concilium, consilium. βουλὴ enim et consilium significat, et coetum consultantium. νεσορέῃ παρὰ νηϊῖ) παρὰ τῇ τοῦ νέσσορος νηῒ apud Nestoris nauem. πυλοιγενέος) τῷ ἐν πύλῳ γεννηθέντος, in Pylo nati, Pylii. quid. Crede mihi Pylio Nestore maior ero: ἀπὸ πύλος, καὶ γένος, assumpta ι in diphthongo: sicut ὁδοιπόρος pro ὁδοπόρος. Alii pro η scribunt πυλιγενέος. νεσορέῃ βασιλῆος) ποιητικὸν dictum, pro νέσσορος βασιλέως, imitatione pronominum possessiuorum. Aristophanes: τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τῷ Τελαμῶνος γεδοῦν ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον. ἀρτύνετο) παρεσκευάζετο parabat, struebat. ἀρτύω & ἀρτύνω pro παρασκευάζω. συκινὴν) συνετὴν. τοῦτ' ἔστι, συνετὴν densum i. prudens consilium.

15. a.

κλῦτε) ἀκούσατε audite. Alibi: κλῦθί μευ. θεῖος) θεό-
πεμπτος à Deo missum. ἐνύπνιον) κατ' ὄναρ in somnis
ἐπιῤῥηματικῶς. ἀμβροσίην) ἢ ἡδεῖαν, ἢ ἄνευ βροτῶν,
τοῦτ' ἔστι, ἐν ᾗ βροτοὶ οὐ πορεύονται: uel suauem propter
somnij dulcedinem, ιλ. 14. α: uel desertam ab hominibus;
seu in qua non ambulant homines, quasi ἀναβροτίη: nocte
~~confugia~~ concubia, aut intempesta. ἐῴκει) ὅμοιος ἦν, ab εἴκω.
ἄγχιστα ἐῴκει) ὁμοιότατος ἦν, similis erat. εἶδος) τὴν
ὄψιν facie, uultu. μέγεθος) τὴν ἡλικίαν magnitudine,
statura. φυὴν) τὴν τοῦ σώματος εὐφυΐαν corporis ha-
bitudine, ιλ. 5. α. καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν) καὶ προ-
σεῖπέ με τοῦτῳ τῷ λόγῳ, & compellauit me his uerbis.
ᾤχετο) ἀπῆλθεν abyt. ἀνῆκεν) ἀφῆκεν reliquit.
ἀλλ' ἄγετε) ἔλλειψις Αττικὴ uerbi ὁρῶμεν, uel σκο-
πῶμεν uideamus. Ter. in Adel. Ne nimium modò
Bonae tuae istae nos rationes Mitio,
Et tuus iste animus aequus subuertant: Deest uide.
αἰκέν πως) ἐάν πως si quomodo. θωρήξομεν) καθο-
πλίσομεν à θωρήσσω. πειρήσομαι) πειράσομαι
tentabo, ἰωνικῶς. ᾗ) ὡς. θέμις) δίκαιον, προσῆκον,

fas.

fas, par. πολυκληΐσι) πολυζύγοις, ἢ πολυτικώποις multa transtra, aut multos remos habentibus, ut sit metonymia. κληΐδες enim dicuntur transtra, i. sedilia in naui, in quibus sunt remiges: alio nomine ζυγά nuncupata, latinè iuga. ἐρητύειν) ἐπέχειν, κατέχειν, κωλύειν retinere, prohibere, reuocare. Est autem enallage modi, pro ἐρητύετε. ὅς ῥα) ὅσις δὴ qui quidem. πύλοιο) πύλου. ἠμαθόεντος) ἀμμώδους arenosæ: Est autem enallage generis, pro ἠμαθοέσσης. ϯάμμος, uel per aphæresin ἄμμος: poëticè ϯάμαθος, ἰλ. ιι. α. uel ἄμαθος arena. Ab ἄμαθος denominatum est ἀμαθόεις, per ectasin poeticam ἠμαθόεις arenosus ἀμμώδης. Straboni lib. 8. πύλος ἠμαθόεσσα uidetur appellata, à præter fluente Amatho flumine. ἡγήτορες) ἡγεμόνες duces. ἠδὲ) καὶ. μέδοντες) ἄρχοντες, βασιλεῖς principes, reges. ἔνισπε) εἶπε dixisset. ἐνέπω, uel ἐνίπτω, uel ἐ-

νίσσω, verba poetica pro λέγω. κὲν φαίμεν) λέ-
γοιμεν ἄν diceremus. συγκοπὴ Αττικὴ, pro φαίη-
μεν, à φημί. νοσφιζοίμεθα) ἀποστρεφοίμεθα,
ἢ ἀρνοίμεθα aversaremur, repudiaremus, negare-
mus. ἐξῆρχε νέεσθαι) πρῶτος ἐπορεύετο pri-
mus ibat. ἐξάρχω primus facio aliquid, incipio, au-
tor sum. νέεσθαι) πορεύεσθαι ire. βουλῆς) ἐκτοῦ
συνεδρίου è concilio. ἐπανέστησαν) μετ' αὐτὸν
ἀνέστησαν post illum surrexerunt. ἐπεσσεύον-
το) μετ' αὐτοὺς ἐπορεύοντο, ἢ ἐπηκολούθουν,
post illos ibant, vel subsequebantur. σεύω mo-
veo κινῶ: σεύομαι moveor, & per consequens eo,
πορεύομαι. ἠΰτε) ὥσπερ, καθάπερ, ut, quemad-
modum. ἔθνεα) τὸ πλῆθος. Virg. 4. Georg. de
apibus:

Magna nimósq; duces, totiúsq; ordine gentis
Mores, & studia, & populos, & praelia dicam.

ἀδινάων) ἀθρόων frequentium, crebrarum, conferta-
rum. Μελισσάων) μελισσῶν apum. μέλισσα a-

pis. ἐρχομενάων) ἐρχομένων uenientium. γλα-
φυρῆς) κοίλης caus, concaus. πέτρης) πέτρας pe-
tra, saxi. εἶσι) πορεύεται) . εἶμι eo, εἶ is, εἶσι
it. βοτρυδὸν) ἀθρόως ὡς ἐν βότρυος σχήματι den-
so agmine in modum racemi: qui Graecè βότρυς
dicitur. πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν) ἀναστροφὴ, ἀντὶ
τοῦ, ἐπιπέπονται τοῖς ἄνθεσιν inuolant flori-
bus. εἰαρινοῖσιν) τοῖς ἐαρινοῖς uernis, ἐάρ uer,
ἐαρινός uernus. αἱμέν τε) αἱμὲν aliae. αἱδέ τε)
αἱδὲ aliaeque. τε) abundat. πεποτήαται) πέ-
τονται uolant. ποτάομαι uolo as ant. πέτομαι,
παραλ. πεπότημαι uolaui. Tertia pluralis πε-
πότηνται, Ionicè πεποτέαται, poëticè πεπο-
τήαται uolarunt, ·i· uolant. Est enim ἐναλλα-
γὴ χρόνου. ἅλις) ἀθρόως caterua tim: unde
est ἁλίζω congrego. ὡς) οὕτως sic. ἐστιχόωντο) στι-
χηδὸν ἐπορεύοντο ordine ibant. στίχος uersus,
et ordo: στιχάομαι ordine eo. τῶν νεῶν ἄπο) ἀ-

πὸ τῶν νεῶν, ἢ σηνῶν à navibus, ac tentoriis. προ-
πάροιθεν ἔμπροσθεν ante, secundum. ἠϊόνος
αἰγιαλοῦ littoris. ἰλαδὸν κατὰ ἴλας, ἢ ἀθρόως
turmatim, cateruatim, gregatim. ἴλη turma. ὄσσαν
φήμη θεὰ Fama dea, κατὰ προσωποποιΐαν: de
qua Hesiodus 2, et Virg. lib. 4. Æn. δεδήειν ἐφῆ-
πτο, ἐνῆπτο, ἐκάιετο accensa erat, ardebat. δαίω
accendo ἐνάυω, κάιω: δαίομαι accendor, per
consequens ardeo καίομαι: μέσος παρ. δέδηα ac-
census sum, vel ardeo: ὑπερ. ἐδεδήειν accensus
eram, vel ardebam. Sicut ab εἴω: unde est εἶμι,
ἦα ἤειν. Μετάσφισιν ἐν αὐτοῖς inter eos. ὀτρύ-
νουσαν παρακελευομένη incitans, adhortans. ἀ-
γέροντο συνηθροΐσθησαν congregati sunt. τε-
τρήχειν θορύβου πλήρης ἦν plena erat tumultu,
plena fremitus. Factum videtur ab inusitato verbo
τρήχω, κατὰ ὀνοματοποιΐαν. γαῖαν ἡ γῆ terra
ἐστοναχίζετο ἐστέναξε, τοῦτ' ἔστι, ἤχει gemebat, |

resonabat. ὑπὸ) ὑπένερθεν subter. ἱζόντων) καθι-
ζόντων sedentium. ὅμαδος) ὄχλος, τύρβη turba tumultus:
βοόωντες) βοῶντες clamantes. βοάω βοῶ clamo. ἐρή-
τυον) κατεῖχον, ἔπαυον cohibebant, coercebant, com-
pescebant. σφέας) σφᾶς, αὐτοὺς. σχοίατο) ἀπέχοιντο,
παύοιντο desistere, finem facerent. ἔχομαι. μ. ἕξομαι
ἀόρ. β ἐσχόμην, optativus σχοίμην. αὐτῆς) κραυγῆς
clamore. σπουδῆ) μόγις, δυσχερῶς vix tandem, aegrè.
ἐρήτυθεν) κατέσχον tenuerunt, occuparunt. Est autem
poeticè dictum, pro ἐρητύθησαν, & passivum pro activo
positum, ab ἐρητύω, ἰλ. 172 b. κλαγγῆς) κραυγῆς
clamoris. ἀνὰ δὲ ἔστη) ἀνέστη δὲ surrexit. κρείων)
βασιλεὺς rex. τὸ μὲν) ὃ μὲν quod quidem. κάμε)
ἐποίησε fecerat. κάμνω laboro πονῶ: poeticè facio, ποι-
ῶ. Virg. 1. Æn. arte laboratae vestes. τεύχων) κατασκευ-
άζων apparans, fabricans. διακτόρῳ) τῷ θεῶν ἀγγέλῳ
ἑρμῇ Deorum nuncio Mercurio: de quo Oratius: Te
canam magni Iovis, & Deorum Nuncium. Διάγω de-
fero, perfero: Διάκτωρ, vel Ionicè διάκτορος, sicut μάρ-

τυρ μάρτυρος nuncius: Mercurij Epitheton. ἀργειφόντῃ τῷ τὸν ἄργον φονεύσαντι Argi interfectori. Ἄργος Argus ὀιῶς custos centum oculis φονεύω. ἀργειφόντης Argi interfector, quasi ἀργοφόνος Argicida: quomodo idem poëta ἀνδρειφόντης dixit, pro ἀνδροφόνος. Mercurij epitheton. ἑρμείας) ἑρμῆς Mercurius, διαίρεσις, ἢ ἐπένθεσις. πληξίππῳ) τῷ πλήσσοντι τοὺς ἵππους, τοῦτ' ἔστι, ἱππικῷ, ἢ ἱππεῖ fodienti equos, seu stimulatori equorum, | equiti: ἀπὸ τοῦ παραπολουτοῦντος. θνήσκων) ἀποθνήσκων moriens. πολύαρνι) πολλοὺς ἄρνας, ἔχοντι multis possidenti agnos | diuiti pecoris ἀπὸ εἴδους. πολὺ multum, ἄρνες agni: πολύαρνος habens multos agnos, τοῦ πολυάρνου τῷ πολυάρνῳ, κατὰ μεταπλασμὸν, πολύαρνι. θύεσσα) θυέστης Thyestes. φορῆναι) φορεῖν gestare: poeticè factum à positione φόρημι: sicut à κίχημι κιχῆναι. πολλῇσι νήσοισι) πολλαῖς νήσοις. ἄρχει πάντι) πάσῃ τῇ πελοποννήσῳ toti peloponneso. ἐρεισάμενος) ἐρεισθεὶς nixus, ἐ

ρείδω fulcio; ἐρείδομαι fulcior, per consequens nitor. θεράποντες ἄρηος) ὑπηρέται τοῦ ἄρεως, τοῦτ' ἔστι, πολεμικοὶ ministri Martis, .\. bellicosi. Ἄρης ἄρεος κοινῶς, ἄρεως ἀττικῶς, ἄρηος ἰωνικῶς. ἐνέδησε) ἐπέπλεξε illigauit, implicauit. δέω ligo, ἐνδέω illigo, implico. μέγα) λίαν ualde. ἄτῃ) βλάβῃ damno, exitio. σχέτλιος) τοῦ σχετλιασμοῦ αἴτιος ὤν, χαλεπὸς, λυπηρὸς, ἄδικος, doloris autor, molestus, infestus, iniquus. ὑπέσχετο) ὡμολόγησε pollicitus est, promisit. ἐπισχνέομαι polliceor, promitto, μ. ὑποσχήσομαι pollicebor, ἀόρ. β. ὑπεσχόμην pollicitus sum. πρὶν) πρόσθεν antea. ἀπονέεσθαι) ἀπελεύσεσθαί με discessurum me. ἐκπέρσαντα ἴλιον) ἐκπολιορκήσαντα τροίαν expugnata Troia. βουλεύσατο) ἐσκέψατο consultauit. ἱκέσθαι) ἀφικέσθαι, παραγενέσθαι uenire. δυσκλέα) ἀκλεᾶ, μὴ ἔχοντα κλέος, ἄδοξον, ἄτιμον inglorium. κλέος gloria δόξα: δὺς particula in compositione idem significans quod α: δυσκλεής inglorius ἀκλεής: cui opponitur εὐκλεής clarus. Est autem

syncope δυσκλέα, pro δυσκλεέα. ὤλεσα) ἀπώ
λεσα. μέλλει εἶναι) ἔσται futurum est, erit. ὅτω
πῃ) ὅτω δὴ. Nunc enim πῃ expletiua est coniun
ctio. φίλον) προσφιλὲς charus. | ὅτως ἴσως ἀ
ρέσκει sic fortassis placet. ὑπερμενέϊ) τῷ ὑ
περέχοντι τῇ δυνάμει excellenti, potenti, praepo
tenti. κατέλυσε) καθεῖλε, ἠφάνισε destruxit,
euertit. matth. 26: δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν
τοῦ θεοῦ. κάρηνα) κορύφας uertices, ut, ar
ces, moenia, turres. πολλάων πολίων) πολλῶν
πόλεων. ἠδ' ἔτι κὴ λύσει) καὶ ἔτι καταλύσει et
adhuc destruet. κράτος) δύναμις potestas. τοῦ) τοῦ
τοῦ huius. γάρ) δὴ quidem, enimuero: particula ex
pletiua, aut affirmatiua. τόδε γε) τοῦτο. πυθέ
σθαι) ἀκοῦσαι audire. πυνθάνομαι audio, & in
terrogo. ἐσσομένοισι) τοῖς μεταγενεστέροις, τοῖς ἐπι
γενομένοις posteris. τοιόνδε) τοιοῦτον, τῇ ἀρετῇ.
τοσόνδε τε) κὴ τοσοῦτον, τῷ πλήθει. πολεμίζειν)
πολεμεῖν bellare. ἄπρηκτον) ἄπρακτον, a priuandi

particula, πράσσω Ionicè πρήσσω, ~~πράσσω~~ ago, conficio, efficio: ἄπραπτος Ionicè ἄπρηκτος, μηδὲν πράσσων, ἀχρεῖος, ἀνωφελὴς, nihil agens, nihil efficiens, nihil proficiens, & quasi inefficax, inutilis. Μάτ) μάτην, ματάιως frustra. παυροτέροισι) ὀλιγωτέροις paucioribus. παῦροι pauci ὀλίγοι. τέλος) πέρας finis belli. οὔπωτι) οὔπω nondum. τι abundat ἀττικῶς. πέφανται) ἐφάνη apparuit. εἴπερ γάρκε) εἰ γὰρ ἄν. ταμόντες) ποιησάμενοι icto foedore, facto foedore. τέμνω facio. πιστὰ ὅρκια) βεβαίας συνθήκας firma foedera, certa foedera. πιστός fidelis, & certus. ὅρκος iusiurandum, ὅρκιον foedus. ἀριθμηθήμεναι) ἀριθμηθῆναι. λέξασθαι) ἐκλέξασθαι eligere. ὅσσοι ἔσσιν) ὅσσοι εἰσὶ quicunque sunt, ἐφέστιοι) ἔνοικοι, πολῖται indigenae, ciues. διακοσμηθεῖμεν) διαταχθείημεν ordinemur, distribuamur. κοσμέω orno, & ordino. ἑλοίμεθα) λάβοιμεν sumamus.

οἰνοχοεύειν) οἰνοχοεῖν, ut uinum infundant, ut po-
culum ministrent. κὲν δευοίατο) ἂν δέοιντο indige-
rent, carerent. τόσον πλέας) τοσούτῳ πλείους
tanto plures. πλείονας eliso ι πλέονας, per syn-
copen πλέας. ναίουσι) κατοικοῦσι habitant. κα-
τὰ πτόλιν) ἐν τῇ πόλει τροίᾳ in urbe Troia.
ἐπίκουροι) σύμμαχοι socij. ἐγχέσπαλοι) τὰ δό-
ρατα σείοντες, τοῦτ' ἔστι, πολεμικοὶ, ἀπὸ τοῦ πα-
ρακολουθοῦντος hastas uibrantes, ·|· bellicosi. ἔγχος
εος hasta δόρυ, πάλλω uibro: ἐγχεσίπαλλος, uel
κατὰ συγκοπὴν ἐγχέσπαλος hastam uibrans,
ut impetus sit uehementior: per synecdochen bellicosus.
πολλέων ἐκπολίων) ἐκ πολλῶν πόλεων ex multis
ciuitatibus. πλάζουσι) ἀποπλανῶσι, διαμαρτάνειν
ποιοῦσιν ὧν ἤλπισα fallunt me, frustrantur me,
eripiunt mihi omnem spem. εἰῶσι) ἐῶσι sinunt: ε-
penthesis Ionica. ἐάω ἐῶ sino. εὐναιόμενον πτο-

λίερθρον) πολυάνθρωπον πόλιν populosam urbem.
ἰλίου) τροίας. ἐνιαυτοὶ) ἔτη. βεβάασι) παρεληλύ
θασι p̄terierunt. Sic. biennium praeterijt. βαίνω
gradior, eo. μ. βήσομαι, π. βέβηκα, poeticè βέ
βαα, συστολῇ, καὶ ἐκβολῇ τοῦ κ. σέσηπε) ἐσά
πησαν putrefacta sunt. σήπω putrefacio, σή
πομαι putrefio, putresco, medius παρ. σέσηπα pu
trefactus sum, ἐσάπην. δοῦρα) ξύλα, δοκοὶ lingua,
trabes καταχρηστικῶς. δόρυ hasta, poeticè li
gnum: τοῦ δόρατος κοινῶς, τοῦ δόρυος, καὶ δουρὸς
ποιητικῶς. ἰλ. 8. b. σπάρτα) χοινία funes. σπάρ
τον spartum, genus fruticis, latinè genista: de quo
Dioscorides lib. 4. cap. 152. plinius lib. 21, cap. 2, & lib.
23. cap. 9. per synecdochen funis. ἄλοχοι) γυναῖ
κες uxores. νήπια τέκνα) μικροὶ παῖδες parui
liberi. εἵαται) κάθηνται sedent. ποτιδέγμεναι)
προσδεχόμεναι expectantes. πρός, doricè ποτί,
δεχόμενος per syncopen δέγμενος: hinc ποτιδέγμε
νος. ἔργον) ὁ πόλεμος bellum.

εἵνεκα) ἕνεκα causa. ἱκόμεσθα) ἀφικόμεθα, παρεγενόμεθα uenimus. ἀκράαντον) μήπω τε τελεσμένον, ἀτελὲς nondum confectum, imperfectum. αὔτως) ὡσαύτως similiter. φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν) εἰς τὴν προσφιλῆ πατρίδα in charam patriam, in dulcem patriam. πατρίδα γαῖαν) τὴν πατρίαν γῆν ἐπιθετικῶς. Sic Herodotus: ἡ ἑλλὰς γλῶσσα, ἀντὶ τοῦ, ἡ ἑλληνικὴ. ὄρινε) ἐκίνησε, ἐτάραξε commouit, conturbauit. ὄρω, et ὀρίνω moueo, commoueo κινῶ: uerba poëtica. θυμὸν) τὴν ψυχὴν animum. ἐνὶ στήθεσσιν) ἐν ταῖς καρδίαις in pectoribus. μετὰ πληθὺν) ἐν τῷ πλήθει in multitudine, in uulgo. ἐπάκουσαν) ἤκουσαν audierant. ἀγορὴ) ἡ ἐκκλησία. μακρὰ) μεγάλα magnum. πόντου ἰκαρίοιο) τοῦ ἰκαρίου πελάγους maris karij: Sic dicti, ab karo Dædali filio: qui cùm incautius uolaret, in illud decidisse traditur. Ouidius:

Icarus Icarijs nomina fecit aquis. Plinius ab in-
sula Icaro dictum putat: una ex ijs, quae quod dis-
persae iaceant, Sporades sunt nominatae. Τὰ μέντε)
ἅτινα. ὤρορε) διήγειρεν excitauit. ἐπαΐξας)
ἐφορμήσας, ἐπελθὼν irruens, ingruens, in-
surgens, ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω. βαθὺ) μέγα, ἀθρόον
magnum, densum. λήϊον) σῖτον segetem, fru-
mentum. λάβρος) σφοδρὸς uehemens. ἐπαι-
γίζων) τῇ καταιγίδι διαπνέων, ἐπιπίπτων,
ἐμβάλλων turbine perflans, irruens: αἰγὶς enim,
& καταιγὶς turbo est. ἐπίτ' ἠμύει) ἐπιμύει-
τε, ἐπικλίνειτε inclinátque, inflectítque. ὑμύω
clino, inclino, inflecto κλίνω. ἀσταχύεσσιν) τοῖς
στάχυσιν spicis. στάχυς, per prothesin ἄσταχυς spi-
ca. πᾶσ' ἀγορὴ) πᾶσα ἡ ἐκκλησία tota concio.
τῶν) τούτων horum. τοί δὲ) οὗτοι δὲ. ἐπεσσεύοντο
νῆας) ἐπορεύοντο ἐπὶ τὰς ναῦς ibant ad naues.
ἀλαλητῷ) θορύβῳ: deest autem σὺν: cum tu-

multu. κονίη) κόνις puluis. ἵστατο) ἀνίστατο, ἠγέι-
ρετο surgebat, excitabatur. ὑπένερθε ποδῶν) ὑ-
πὸ τῶν ποδῶν sub pedibus. ἀειρομένη) ἐπαι-
ρομένη cum tolleretur. ἀείρω tollo ἄιρω. ἀλ-
λήλοισι) ἄλλοι ἄλλοις alij alios, se mutuo. ἑλ-
κέμεν) ἕλκειν, καθέλκειν trahere, deducere.
εἰς ἅλα δῖαν) εἰς τὴν μεγάλην θαλάσσαν in
mare magnum. ἐξεκάθαιρον) καθαίρω purgo,
ἐκκαθαίρω expurgo. οὐρούς) τὰ νεύρια naualia,
fossas, per quas naues in mare deducuntur. ἱε-
μένων) ὁρμωμένων, σπευδόντων gestientium re-
dire, properantium. ἵκεν) ἀφίκετο uenit. οὐρα-
νὸν) εἰς τὸν οὐρανὸν in coelum, Virg. It clamor
Coelo. Idem: ferit aurea sydera clamor. ὑπὸ δ'
ἥρεον) ὑφήρουν δὲ subtrahebant. ὑφοιρέω sub-
traho, aufero. νόστος) ἡ εἰς οἶκον ἀνακομιδὴ re-
ditus in patriam, reuersio, ἡ ἐπάνοδος. κὲν ἐτύχ-

θη) κατεσκευάσθη ἄν, ἐγένετο ἂν paratus fuis-
set, contigisset. τεύχω paro, τεύχομαι paror: per
consequens fio, contingo, παρ. τέτευγμας. ἀόρ.
α. ἐτεύχθην, poeticè τέτυγμαι ἐτύχθην, extri-
to ε. ὑπέρμορα) ὑπὲρ τὴν εἱμαρμένην, super
fatum, inuito fato: quo Graecis concedebatur Tro-
iae expugnatio. ὀδυσ. α. κατὰ διάλυσιν dixit:
ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν. Est autem duplex
enallage partis, et numeri, ὑπέρμορα, pro
ὑπερμόρως. ἀθηναίην) ἀθηνᾶν Minervam.
ἀθηνᾶ poeticè ἀθήνη, & ἀθηναίη Minerua.
ἀτρυτώνη) ἄτρυτε, ἀκάματε infatigabilis, indefes-
sa indomita: ex α, & τρύω fatigo, καταπονῶ.
οὕτω δὴ) οὕτω γὰρ siccine. εὐρέα νῶτα) τὴν
πλατεῖαν ἐπιφάνειαν, ἢ τὰ πλατέα πε-
λάγη, per lata dorsa, ·|· per spaciosa aequora:
Vel (ut Virgilius) immensa per aequora. Translatum

ab animalibus: in quibus se latissime aperiunt hu-
meri. καδδέκεν λίποιεν) καταλίποιεν δ'
ἂν relinquent autem. καδδὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ δὲ,
συγκοπὴ ἀιολικὴ. εὐχωλὴν) κάυχησιν glo-
riationem: ut de ea glorientur. ἄϊ ης) γῆς.
γῆ terra, poetice γαῖα, per aphaeresin ἅϊα
ἴθι) πορεύου, i. μετὰ) πρὸς ad. ἐρήτυε) κα-
τέχε, κώλυε retine, prohibe, vosere. ἀγανοῖς)
προσηνέσι, πραέσι placidis, benignis, a-
micis. Virg. verbis compellat amicis. φῶτα
ἄνδρα. ἀμφιελίσσας) τὰς ἀμφοτέρωθεν
ταῖς κώπαις ἐλαυνομένας, ἢ τὰς εἰς ἑκά-
τερα πλευρὰ στρεφομένας, quae utrinque
remis impelluntur: vel naves agiles, ex ἀμ-
φὶ, & ἑλίσσω. οὐδ' ἀπίθησε) οὐδ' ἠπείθη-
σε, καὶ ἐπείσθη, nec non obtemperavit, & obtem-
peravit. ἀΐξασα) ὁρμήσασα incitata, cum

impetu

impetu, μεθ' ὁρμῆς. ἀΐσσω cum impetu feror. ὀδυσῆα) ὀδυσσέα Vlyssem. ἀτάλαντον) ἴσον parem: quasi ἰσόζυγον æquilibrem, ἰσόῤῥοπον. τάλαντον enim dicitur ὁ ζυγὸς .i. iugum libræ, siue ferrum illud transuersum: à quo pendent lances: & a interdum æqualitatem significat. Iouem autem sæpe μητιέτην appellat poëta: & Vlyssem πολύμητιν. ~~appellat poeta~~ μῆτιν) βουλὴν: deest κατὰ. ἑστάοτα) ἑστῶτα, diæresis. ἐϋσσέλμοιο) εὐζύγου transtris bene instructam: seu bona habentem transtra. εὖ bene: σέλματα transtra, .i. remigum sedilia. ἔυσελμος, uel ἐϋσσελμος, διαιρέσει, καὶ διπλασιασμῷ bona habens transtra. ἄχος) λύπη tristitia, dolor. μιν) αὐτὸν: deest ἐπὶ. κραδίην, καὶ θυμὸν) τὴν καρδίαν, καὶ ψυχὴν: deest κατὰ. τίδέ σε φρένας ἵκετο πένθος; ἀγχοῦ) ἐγγὺς propè. διογενὲς) δῖε à Ioue oriunde. λαερτιάδη) λαέρτου παῖ Laërtis fili, Laërtiades. πολυμήχανε) πολύμητι, συνετὲ callidus, solers, prudens: ex πολὺ, & μηχανὴ. ἐν νήεσσι πεσόντες) ἐμπεσόντες ταῖς ναυσὶ, ἐμβάντες, ruentes in naues, con-

scendentes. ἐρώει) ὑποχόρει cede. ξυνέηκε) συνῆ-
κε, ἔγνω intellexit, cognouit. συνίημι intelligo. ὄ-
πα) φωνὴν uocem. φωνησάσης) εἰπούσης locu-
tae. θέειν) τρέχειν currere. ἀπὸ δὲ βάλε) ἀπέ-
βαλε δὲ abiecit: quo cursus esset expeditior. χλαῖ-
ναν) χλαμύδα uestem militarem: quam Latini per
apheresin laenam appellant. Nonius: Laena (inquit) ue-
stimentum militare: quod supra omnia uestimenta su-
mitur. ἰθακήσιος) ὁ ἐξ ἰθάκης ὢν Ithacensis, sed
Ithacus. Differentia συστατικὴ, ne putaretur esse Aga-
memnonis praeco, de quo ἰλ. 8. α. ἐκόμισε) ἐκό-
μισε, ἐβάστασε tulit. ὀπήδει) ἠκολούθει sequeba-
tur. οἱ) αὐτῷ. ἀντίος) ἐναντίον aduersus, obuius. id est
uersum, obuiam: figura ἀντιμέρεια. οἱ) αὐτοῦ, ἢ
παρ' αὐτοῦ eius, uel ab eo, ἀντίπτωσις. θέμιστι δὲ
καλλιπαρήῳ. Δέκτο δέπας, τοῦτ' ἔστι, παρὰ θέμιδος
ἔξοχον) διάφορον praestantem, excellentem. ἐξέχω
excello. κιχείη) εὕρῃ, καταλάβῃ inueniret, offendere

ἐρητύσασκε) ἠρήτυσε, ἐκώλυσε. Δαιμόνιε) ὦ γαθὲ, ὦ βέλτιστε, ὦ γενναῖε, mi homo. Hoc verbum plerunque apud hunc poetam aliquam habet obiurgationem, aliâs acerbiorem: ut paulò infrà: aliâs molliorem, ut in hoc loco. ἔοικε) πρέπει decet. δειδίσεσθαι) φοβεῖσθαι timere. ὡς) καθὼς ut, sicut. κακὸν) μικρόψυχον, ἄνανδρον ignauum, effoeminatum. ἵδρυε) κάθιζε, τοῦτ' ἔστι, καθίζειν κέλευε sedere iube. οὐ γάρπω) οὔπω γὰρ nondum enim. σάφα) σαφῶς, ἀκριβῶς planè. νόος) νοῦς, διάνοια mens, consilium. ἵψεται) βλάψει nocebit. ἵπτω, per epenthesin ἰάπτω noceo βλάπτω, verba poetica. τάχα) ταχέως celeriter, mox. ἐν βουλῇ) ἐν τῷ συνεδρίῳ in concilio. ῥέξῃ) ποιήσῃ facias, à ῥέζω. χολωσάμενος) ὀργισθεὶς, χολωθεὶς iratus. θυμὸς) ὀργὴ ira, furor. ἑ) αὐτὸν eum. δημοῦ ἄνδρα) δημοτικὸν ἄνδρα, ἢ ἐκ τοῦ δήμου virum plebeium, vel de vulgo. βοόωντα) βοῶντα. ἐλάσασκεν) ἤλασεν, ἔτυψεν percussit, pulsauit. ἐλαύνω impello, insequor, vexo, pulso, percutio, τύπτω. μ.

ἔλασω. ἀόρ. ἤλασα, poetice ἐλάσασκον. ὁμοκλή-
σασκε) ἠπείλησε, ἐπετίμησε interminatus est,
increpuit. ὁμοκλέω interminor, increpo. ἧσο) κά-
θησο sede. ἀτρέμας) ἡσύχως, ~~ἡσύχως~~, ἡσυχῆ
quiete. φέρτεροι) κρείσσονες meliores, superiores. Alibi ἀλ-
λ' ὅγε φέρτερός ἐστιν. ἀπτόλεμος) ἀπόλεμος, ἄπειρος
πολέμου, imbellis. ἄναλκις) ἀσθενὴς imbecillus,
instrenuus: contrarium est ἄλκιμος robustus, strenuus,
ab ἀλκὴ vires, robur, strenuitas. ἐναρίθμιος) ἀριθμη-
τὸς, ἀριθμοῦ ἔχων in aliquo numero. Theocritus: ἄμ-
μες δ' οὔτε λόγω τονὸς ἄξιοι, οὔτ' ἀριθμητοὶ. Euripi-
des: δειλοὶ γὰρ ἄνδρες οὐκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν.
Cicero: Homo nullo numero: nihil illo contemptius. Idem
Neminem esse puto: qui modo in aliquo numero sit. &c.
Idem: Ibi malis esse, ubi aliquo numero sis. πολυκοι-
ρανίη) πολυαρχία multorum principatus, multorum
dominatus: ex πολὺ, & κοίρανος. Contrarium est
μοναρχία, unius principatus. ἀγαθὸν) ἀγαθὴ. Virgil

Triste lupus stabulis | tristis res. κοίρανος) κύριος dominus.
ἀγκυλομήτεω) πανούργου versuti, callidi, veteratoris.
ἀγκύλος incurvus, distortus, pravus. μῆτις consilium: ἀγκυλομή-
της versutus, callidus, vafer. ἔδωκε) τὸ κύριον εἶναι, καὶ βα-
σιλέα. Nam sequentem versum Aristarchus reiecisse traditur,
ut nothum. διέπε) ἐκυβέρνα, διῴκει gubernabat, regebat.
διέπω guberno, rego. κοιρανέων) κυριεύων, κυρίου ἔργα ἐ-
πιτελῶν dominans, domini officio fungens. ἐπεσσεύοντο)
ἐπορεύοντο ibant. αὖτις) πάλιν iterum. | ἀνεστρέφοντο,
redibant, revertebantur. ἀγορήνδε) εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ad
concionem. ἠχῇ) μετὰ ἤχου cum sono, cum sonitu. Simi-
le est ἡσυχῇ silentio. βρέμεται) βρέμει, φρυάττει fremit.
πόντος) θάλασσα mare. σμαραγεῖ) ἠχεῖ, μορμύρει reso-
nat, murmurat. μοῦνος) μόνος solus. Alibi: νοῦσον ἀνὰ στρα-
τὸν ὦρσε κακὴν, ἀντὶ τοῦ, νόσον, ἰλ. 3. α. ἀμετροεπὴς)
ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν, λάλος immodicus in dicendo, loquax. α
privandi particula, μέτρον modus, ἔπος verbum: hinc ἀμετροε-
πὴς. ἐκολώα) ἐθορύβει tumultuabatur. κολωός tumultus,
θόρυβος, ἰλ. 12. b. κολωάω tumultuor θορυβέω. ὄκοσμα)

ἄνευ κόσμου sine ornatu, inornata, inculta, incondita. οὐκ κα-
τὰ κόσμον) οὐκ εὐκόσμως, οὐκ εὐτάκτως non decore,
non honeste, non apte, inepte. εἴσαιτο) φαίνοιτο videba-
tur. εἴδομαι videor φαίνομαι. οἱ) αὐτῷ illi. γελοί-
ϊον) γελοῖον ridiculum: poetica epenthesis. ὑπὸ) εἰς
ad. φολκὸς) στραβὸς strabo, distortis oculis. κυρτὼ) ἐξέ-
χοντες extantes, eminentes. συνοχωκότε) συσχεθέντες,
συμπεπτωκότες contracti, coarctati, à συνοχόω.
φοξὸς κεφαλὴν) ὀξυκέφαλος. ψεδνὴ) ἀραιὰ. λά-
χνη) θρίξ capillus. ἀραιόθριξ ἦν raro capillo e-
rat. ἐπενήνοθε) ἐπήνθησε, ἐξεφύη effloruit, e-
natus est. ἄνθος flos: ἀνθέω, per metathesin ἀνέθω
floreo. μέσος παρ. ἤνοθα florui: in compositione ἐνή-
νοθα, & ἐπενήνοθα efflorui, enatus sum ἐπήνθη-
σα. ἔχθιστος μάλιστα) abundat μάλιστα. χεν. πλεῖστα
εὐδαιμονεστάτους ἡγοῦμαι maximè felicissimos duco.
Cic. At. lib. 12. ep. 8: Sive hanc aberrationem à dolore
delegerim, quae maximè liberalissima, doctoque homine di-
gnissima. νεικείεσκε) ἐνείκει, τοῦτ' ἔστι, προυπηλάκιζε.

ἐλοιδόρει, maledictis lacessebat. τὼ τούτω hos duos. λέγε
ἔλεγε dicebat. ὀνείδεα ὕβρεις probra, contumelias. | ὠνεί
διζε ἀγαμέμνονα probris vexabat Agamemnonem. αὖτε
αὖ porro. κεκληγὼς κεκραγὼς vociferans, clamans: à po-
sitione inusitata κλήγω. ὀξέα ὀξέως acuta. | acute, ἀντιμέ-
ρεια. Alibi: ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα. κοτέοντο ὀργίζοντο
irascebantur, κότος ira ὀργή: κοτέω irascor ὀργίζομαι.
ἐκπάγλως θαυμαστῶς, λίαν mirabiliter, mirandum in
modum, incredibiliter. νεμεσηθέντε νεμεσήσαντες
offensi, succensentes: Enallage numeri propter metrum. νε-
μεσάω offendor, succenseo. Alys placet, esse verbum, ut
sit νεμέσηθέντε, pro ἐνεμεσήθησάντε. βοῶν κράζων
clamans. μακρὰ μεγάλα magna, τοῦτ' ἔστι μεγάλως,
ἀντιμέρεια. Τέο δὲ τοῦ, τοῦτ' ἔστι, τίνος cuius. Demosthe-
nes: τοῦ χάριν ταῦτα λέγω; Lucianus: τοῦ ἕνεκα; Figurae
ἀντιμέρεια, καὶ ἔλλειψις: deest enim ἕνεκα. αὖτε πά-
λιν rursus. χατίζεις χρήζεις indiges. χατέω, καὶ χατεύω,
καὶ χατίζω indigeo, χρήζω verba poëtica. πλεῖαι πλήρεις
plena sunt. πλεῖος plenus, refertus, πλείρεις, ἀνάπλεως.
Hesiodus: πλείη δὲ γάρτοι γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.

ἐξαίρετοι) τιμῆς ἕνεκα δοθεῖσαι ἔξω κλήρου, ho-
noris causae datae extra sortem: exemptae ex praeda,
antequam distribueretur: ab ἐξαιρέομαι. πρω-
τίστῳ) πρώτῳ primo, ut principi, forma superlativi.
εὖτ' ἂν) ὅταν, ἐπειδὰν postquam. ἐπιδεύεαι) δέῃ,
ἐνδεὴς εἶ, χρῄζεις indiges. δέομαι, poeticè δεύομαι,
assumpto υ in diphthongo. ὃν ~~καί~~ κέ τις οἴσει) ὅν τινα
κομίσῃ τὶς ἄν, quod afferat aliquis. ἄποινα) λύ-
τρα precium pro redimendo filio. ὑός) ὑέος, συγκοπὴ,
à nominativo ὑεὺς filius, ὑός. δήσας) ζωγρήσας uin-
ctum, captum. γυναῖκα νέην) κόρην puellam.
μίσγεαι) μιγνύῃ miscearis. μιγνύω misceo, poë-
ticè μίσγω: μίσγομαι misceor, subiunctivus ἐ-
ὰν μίσγωμαι: μίσγῃ, Ionicè μίσγηαι, per sy-
stolen μίσγεαι. κατίσχεαι) κατέχῃς teneas, possi-
deas. ἀπονόσφι) χωρὶς seorsim, separatim. ἔοι-
κεν) πρέπει decet, χρὴ. ἀρχὸν) ἄρχοντα, ἡγεμό-
να principem, ducem. ἐπιβασκέμεν) ἐπιβι-
βάζειν, ποιεῖν ἐπιβαίνειν, imponere, facere ingredi.

βάσκω, βαίνω scando, gradior: ἐπιβάσκω, ἐπιβαίνω ascendo, ingredior: poëticè facio ascendere, facio ingredi, impono, ἐμβιβάζω, ἐμβιβάζω. κακῶν ἐπιβασκέμεν) ποιεῖν ἐπιβαίνειν κακῶν facere ingredi mala: id est, conjicere in mala, ἐμβάλλειν εἰς κακά, esse autorem malorum, dare mala. πέπωνες) μαλακοί, ἁβροὶ molles, effoeminati: translatum à pomis, propter maturitatem mitibus, & flaccidis. κακὰ ἐλέγχεα) κακὰ ὀνείδη mala probra, ἀυξηλικῶς, pro omni vituperatione dicuntur. ἔλεγχος argumentum, cùm est masculini generis: et probrum, cùm est neutri generis, apud Homerum. ἀχαιΐδες) γυναῖκες. ἀχαιοὶ) ἄνδρες. Virg. Ô vere phrygiæ, neq; enim phryges. νεώμεθα) πορευώμεθα, ἀποχωρῶμεν eamus, abeamus. πεπάσεμεν) πέπασθαι concoquere: translatum ab ijs, qui cibos, quibus se inungitarunt, tardè concoquunt. ἀυλῇ) ἀυλόδι illic, ἐκεῖ: Aliquando per ἐνταῦθα ponitur. γέρα) ἆθλα ἀρετῆς, præmia virtutis: Apocope, pro γέραλα, à γέρας. ὄφρα ἴδηται) ἵνα ἴδῃ ut videat. ἢ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς) ἢ ἆρά τι ἀυλῷ, ἢ ὑμεῖς, utrum aliquid illi, & nos. προσαμύνομεν) προσβοηθῶμεν opitulemur. ἀμύ

νω subuenio, opitulor, βοηθῶ. Aristophanes: ὦ γείτονες,
ἀμύνατέμοι τυπτομένῳ. ἠὲ κὴ οὐκὴ ἢ οὐ an non. Plato:
ἐῤῥήθη ταῦτα, ἢ οὔ. οὐκὴ Ionica antithesis pro οὐχὶ. So-
lent enim Iones consonantes aspiratas in tenues mutare.
μέγ' ἀμείνονα πολὺ κρείσσονα multò meliorem.
φῶτα ἄνδρα uirum. ἕω ἑαυτοῦ se. χόλος ὀργὴ ira.
οὐκ deest ἐστὶ. φρεσὶν uel deest ἐν, ut sit, ἐν φρεσὶν:
uel est ἀντίπτωσις, ἀχιλῆι, pro ἀχιλλέως. Alibi: ἀλλ'
οὐκ ἀτρείδῃ ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ. id est, ἀχιλ-
λεὺς οὐκ ἔστι μάλα ὀργίλος. μεθήμων ἀμελὴς, ἀμε-
λῶν negligens, non curans: deest ἐστὶ. ἠνίπαπε ἐπέ-
πληξε, ἐλοιδόρησε, ἐπετίμησε increpuit, obiurgauit,
interminatus est. ἐνιπὴ obiurgatio, minae, ἐπίπληξις,
ἀπειλὴ: ἐνίπτω increpo, obiurgo, interminor, ἐπιπλήτ-
τω, λοιδορῶ, ἐπιτιμῶ: μέσος παρακείμενος ἤνιπα,
poeticè ἠνίπαπα, κατὰ ἀναδίπλωσιν. Dicitur etiam
ἐνέπιπα ὀδύσσ. σ. ἀκριτόμυθε ἄκριτε ἐν τῷ λέγειν,
sine iudicio loquens, inepte in loquendo, garrule: ex ἄ-
κριτος, & μῦθος. λύγυς ὀξύφωνος acuta, seu canora

uoce. Alibi: ὀξέα κελληγὸς. ἴσχεο) παύου desine. χερει-
ότερον) χείρονα peiorem: nomen comparatiuum poëticè fa-
ctum ab alio comparatiuo χερείων, χερειότερος, sicut à
πρῶτος πρώτιστος. τῷ) διὰ τοῦτο, διὸ proinde, ideo: ἔλλειψις:
deest enim ἐπὶ: ut sit, ἐπὶ τούτῳ. ἀγορεύοις) λέγοις,
δημηγορόιης dicas, concioneris. ἀνὰ στόμα ἔχων) διὰ
στόματος ἔχων in ore habens, .i. conuitia faciens regibus:
uel mentionem faciens regum: seu regum nomen usurpans.
Est enim ambiguum. Cicero: In ore semper Graecos uersus
Euripidis habebat. προφέροις) προάγοις proferas, obijci-
as. Alibi: μήμοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε Χρυσεῖς ἀφρο-
δίτης, ἰλ. 30. b. Cicero: Sic à me defenditur: ut nulla
fraus, nulla auaritia, nulla perfidia, nullum petulans dictum
proferatur, .i. obijciatur. ὀνείδεα) ὀνείδη, ὕβρεις contu-
melia, probra. φυλάσσοις) ἐπιτηρόιης obserues. νόστον) τὸν
καιρὸν τῆς ἀνακομιδῆς tempus reuersionis nostrae in patriam.
ὅπως ἔσται) ὁποῖα ἔσοντα, qualia futura sint. νοστήσομεν)
ἀναστρέψομεν redituri simus. ἧσαι) κάθησαι sedes. ὀνειδί-
ζων) λέγων ὀνείδη: quomodo antè locutus est: ἰλλ. 17. b: expro-

brans. διδοῦσιν) διδόασιν dant, συναίρεσις. κερτομέ-
ων) σκώπτων, χλευάζων, ἐρεθίζων mordens, irridens,
irritans. εἰκέτισε κιχήσομαι) ἐὰν ἔτισε καταλάβω,
si posthac te offendero, si deprehendero. ἀφαίνοντα) παρα-
φρονοῦντα desipientem, insanientem, bacchantem, furentem.
ὡς νύπερ) καθὼς sicut. μηκέτι ἐπείη ὤμοισιν) μὴ
ἔτι εἴη ἐπὶ τοῖς ὤμοις ne amplius sit super humeros.
κάρη) κεφαλὴ caput. ἀπὸ μὲν δύσω) ἀποδύσω μὲν
exuero. ἀποδύω exuo ἐκδύω: Contrarium ἐνδύω induo.
εἵματα) ἐνδύματα, μάτια indumenta, uestes. τάδε) ἅτε
quæq. αἰδῶ) τὰ αἰδοῖα uerenda, ut plinius: uel (ut
uulgo) pudenda. ἀφήσω) ἀπολύσω dimisero. αὐτὸν) σὲ te:
Est. n. trium personarum. ἀγορῆθεν) ἐξ ἀγορᾶς, τοῦτ' ἔστι, ἐξ
ἐκκλησίας e concione: Contrarium est ἀγορήνδε. ἀεικέ-
σι) ἀπρεπέσι, αἰσχραῖς, indecoris, turpibus. πληγῇσιν)
πληγαῖς plagis, uerberibus. ἰδνώθη) συνεκάμφθη incuruatus
est. θαλερὸν) πολὺ, καὶ μὴ ξυραινόμενον, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ὀφ-
θαλμῶν ἀεὶ θάλλον, multas lachrymas, & nunquam arescen-
tes, sed semper in oculis quasi pullulantes. σμῶδιξ) μώλωψ

liuor, uibex. Ταρβησεν) ἐφοβήθη timuit. ἀχρεῖον) ἄμορφον, αἰσχρὸν, λυπηρὸν deforme, turpe, triste: figura ἀντιμέρεια. ἀπεμόρξαλο) ἀπεμάξαλο, ἀπεστήσαλο abstersit. ἀπομόργνυμαι abstergeo, ἀπομάττομαι, ἀποτῶμαι. καὶ ἀχνύμενοί περ) καίπερ λυπούμενοι διὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀναλωμιδῆς, quamuis dolentes de procrastinatione rei, ditus. ἐπ' ἀὐλῷ γέλασσαν) ἐπεγέλασσαν αὐλῷ riserunt illum. γέλασσαν) ἐγέλασσαν riserunt. ἡδύ) ἡδέως suauiter. Virg. Suauè rubens hyacinthus. ἰδὼν ἐς) εἰσιδὼν, ἐπιδὼν aspiciens. Alibi: ὁρόων ἐπὶ οἶκόν τον, ἀντὶ τοῦ ἐφορῶν. πλησίον) τὸν πλησίον, τὸν ἐγγὺς παρεστῶτα proximum, prope assantem. εἶπεσκεν) εἶπεν dixit. ἦ δή) ὄντως δὴ certè, profecto. ἔοργε) εἴργασαι fecit: ab inusitata positione ἔργω pro ἐργάζομαι. μέσσος παρ. ὄργα, per prothesin ἔοργα: sicut ab ἔλπω pro ἐλπίζω, ὄλπα, ἔολπα spero. μυρία) πολλά, πάμπολλα, multa, complura. ἐσθλὰ) ἀγαθὰ bona. ἐξάρχων ἀγαθὰς βουλὰς) ἔξαρχος, ἡ ἡγεμονικὸς ὢν τῶν ἀγαθῶν συμβουλιῶν, dux & auctor bonorum consiliorum. καὶ

ρύασων) ὁπλίζων, παρορμῶν, armans, concitans, incitans.
Quibusdam uidetur ἔλλειψις esse præpositionis, ut sit ὁπλί-
ζων τοὺς ἄλλους εἰς τὸν πόλεμον. ἔρεξεν) ἐποίησεν
fecit, à ῥέζω. τὸ δὴ) τοῦτο δὴ hoc sane. μέγα) πολύ.
ἔσχε) ἐπέσχε, ἐκώλυσε, prohibuit. ἔχω habeo, uerbum
anomalon, παρατατικὸς εἶχον. μ. ἕξω, καὶ σχήσω,
ἀπὸ τοῦ σχέω, παρ. ἔσχηκα, ἀόρ. β. ἔσχον. ἀγοράων) τῶν
ἐκκλησιῶν, τῶν δημηγοριῶν concionibus. λωβητῆρα)
ὑβριστὴν conuiciatorem, à λωβάομαι. ἐπεσβόλον) βλά-
σφημον, λοίδορον, κακόλογον, maledicum, petulantem,
procacem: quasi ἔπεα, τοῦτ' ἔστι, βλασφημίας βάλλοντα
iacientem contumelias, ut sit πλεονασμὸς τοῦ σ: qua-
lis est in ἐγχέσπαλος. Vel quasi ἔπεσι, τοῦτ' ἔστι, λόγοις
βάλλοντα uerbis iacientem alios .|. petulanter in alios
inuadentem: ut sit συγκοπὴ. ἀγήνωρ) ὑπερήφανος ἀ-
λαζὼν superbus, elatus, insolens. οὐθὴν) οὐ μὴν non quidem.
ἀνήσει) παρορμήσει impellet, incitabit, stimulabit, ab

ἀνίημι. πάλιν αὖθις) χῆμα ἐκ παραλλήλου. Ter. ibi tum.
ὀνειδίοις) ὀνειδιστικοῖς, ὑβριστικοῖς probrosis, contumeliosis.
ὡς φάσαν ἡπληθὺς) οὕτως ἔφη τὸ πλῆθος: figura syllepsis:
πτολίπορθος) ὁ τὰς πόλεις πορθῶν, urbium expugnator,
urbium euersor: ex πτόλις pro πόλις, & πορθέω. ἀνὰ
δὲ ἔστη) ἀνέστη δὲ, surrexit uero. ἀνώγει) ἐκέλευε iu-
bebat. Ἀνωγέω iubeo, κελεύω. Dicitur etiam ἀνώγω. πα-
ρὰ) παρ' αὐτῷ apud illum, propter, ἐπιῤῥηματικῶς. εἰ-
δομένη) ὁμοία, ὁμοιωθεῖσα similis. Alibi dicit ἐεισάμε-
νος. ὡς) ὅπως, ἵνα ut. ἅματε) ὁμοῦ simul. ἐπιφρασαία-
το) σκέψαντο, νοήσειαν, μάθοιεν considerarent, perpen-
derent, intelligerent, cognoscerent: uariè enim accipitur
φράζομαι. θέμεναι) ποιῆσαι facere. ἐλέγχιστον)
μάλιστα ἐπονείδιστον, αἴσχιστον, ignominiosissimum, tur-
pissimum. Nomen superlatiuum à substantiuo ἔλεγχος,
sicut à κῦδος κύδιστος, & ab ὕψος ὕψιστος. ἐκτελέουσιν)
ἐπιτελοῦσιν perficiunt, praestant. ὑπόσχεσιν) ἐπαγγελίαν
promissionem, fidem. ἥνπερ) ἥντινα, quam. ὑπέσταν) ὑπέ-

στησαν, ἐπηγγείλαντο polliciti sunt, dederunt: figura syn-
cope. ὑφίσταμαι) inter alia significat polliceor. ὑπι-
χνοῦμαι. στείχοντες) πορευόμενοι proficiscentes. ἐν-
θάδετοι) δεῦρο huc. ἱπποβότοιο) ἱπποτρόφου, equos
alente: ex ἵππος, & βόσκω. Oratius lib. I. Car. Ode sep.
Plurimus in Iunonis honorem Aptum dicit equis Argos,
.|. ἱππόβοτον. ἐκπέρσαντε) ἐκπολιορκήσαντας po-
stquam expugnassent. Est autem enallage numeri, pro
ἐκπέρσαντας. Sic alibi: νεμεσηθέντε dixit, pro
νεμεσηθέντες. κλαίουσι) θρηνοῦσι, plorant, lamentantur.
οἴκόνδε νέεσθαι) ὥστε ἀναστρέφειν οἴκαδε, ut rede-
ant domum, τελικῶς .|. Cut alibi loquitur ὀδυσ.ν) ὀδύ-
ρονται νόστον, lamentantur reditum, conqueruntur de
reditu. ὥστε ἢ) ὥσπερ δὴ, quemadmodum. νεαροὶ)
μικροὶ, νήπιοι parui. ἦ μὴν) ὄντως certè, profectò.
ἀνιηθέντα) λυπηθέντα aliquem molestia affectum.

ανιάω mo-

ἀνιάω molestia afficio. Sensus uidetur esse: οἱ ἀνιώ-
μενοι σπουδάζουσιν ἀναστρέφειν οἴκαδε, qui in a-
liqua sunt molestia: ij uel maximè in hoc elaborant:
ut reuertantur domum. ἀχαλάα) λυπεῖται,
δυσφορεῖται dolet, aegrè fert. ἀχάλλω, poeticè
ἀχαλάω doleo, aegrè fero, λυποῦμαι; ἀχαλάα,
ἀντὶ τοῦ ἀχαλᾷ, ἀναδίπλωσις, διὰ τὸ μέ-
τρον. Tale est ἠνίσαπα, pro ἤνιπα. ἀπὸ ἧς ἀ-
λόχοιο) ἀπὸ τῆς ἰδίας γυναικὸς. à sua uxore.
πολυζύγῳ) πολλὰ ζυγὰ ἔχουσι apud narrem
multis transtris: quod antea dixit πολυκληΐς.
χειμέριαι) χειμεριναὶ hybernae. Virg. saepe
illos aspera ponti interclusit hyems. εἰλέωσιν)
συγκλείωσιν, συνέχωσιν concludant, interclu-
dant. ὀρινομένη) κινουμένη, ~~τὰ ἐσσομένη~~ ἐρασσομένη
mare, quod uentorum ui agitatur, atq; tur-
batur. ὄρω, uel ὀρίνω moueo, agito. εἴνατος) ἔνα-
τος nouus: Epenthesis Ionica. περιτροπέων) περι-

τρεπόμενος, περιερχόμενος uertens. μιμνόντεσσι)
μένουσι manentibus. μένω, poetice μίμνω maneo.
τῷ) διὰ τοῦτο ideo. νεμεσίζομαι) νεμεσῶ, ἀγα
νάκτω succenseo, indignor. ἀλλὰ ἠὲ ἔμπης) ἀλλ' ὅ
μως uerum tamen, sed tamen. δηρὸν) ἐπὶ πολὺ
diu. κενεὸν) κενὸν, ἄπρακτον uacuum, re in
fecta. κενὸς per epenthesin κενεὸς uacuus. τλῆ
τε) καρτερήσατε tolerate, perseuerate: ἀ τλάω.
ὄφρα δαῶμεν) ἵνα μάθωμεν ut sciamus, ut intelli
gamus, ut cognoscamus. δάιω scio, intelligo ἐπί
σταμαι, μανθάνω. ἀόρ. β. παθητικὸς ἐδάην sci
ui, intellexi. ἐν πότερον utrum. ἐτεὸν) ἀληθὲς
uerum. ἴδμεν) ἴσμεν, ἐπιστάμεθα scimus: ἀντίθε
σις αἰολικὴ. μάρτυροι) μάρτυρες testes: enallage
declinationis Ionica. κῆρες θανάτοιο) αἱ θανα
τηφόροι μοῖραι mortifera fata. κήρ fatum. μοῖ
ρα. ἔβαν φέρουσαι) ᾤχοντο ἀφελόμεναι, τοῦτ' ἔ
στι, ἀφείλοντο, iuerunt aufferentia, id est abstulerunt.

Graeca periphrasis. χθιζάτε, καὶ πρωϊζὰ) χθὲς, καὶ πρώην, τοῦτ' ἔστι, ἔναγχος nuper, non ita dudum. ἠγερέθοντο) συνηθροίζοντο congregabantur, conueniebant. ἀγείρω, poëticè ἀγερέθω congrego συναθροίζω. αὐλίδα) πόλιν, καὶ λιμένα βοιωτίας oppidum, & portum Boeotiae. ἔρδομεν) ἐθύομεν immolabamus. ἀμφὶ περὶ κρήνην) περὶ πηγὴν circum fontem. Figura ἐκ παραλλήλου. πλατανίστῳ) πλατάνῳ. πλάταρος poeticè πλατάνιστος, arbor umbrifera. ἀγλαὸν) λαμπρὸν, καλὸν clara, lympida, pura. ῥέεν) ἔῤῥει. σῆμα) σημεῖον signum, prodigium. δαφοινὸς) ἐρυθρὸς, ἢ ἄγαν φοίνιος ruber, aut ualde puniceus, id est cut alibi loquitur poeta) φοινήεις: ex δα augendi particula, et

φοινός. σμερδαλέος) φοβερὸς terribilis, horribi-
lis. ἧκε) ἔπεμψε miserat. φόωσδε) ἐς τὸ
φῶς in lucem. ὑπαΐξας) ὑπεξιὼν prodiens,
prorumpens. ὄρουσεν) ὥρμησεν perrexit.
στρουθοῖο) στρουθοῦ, στρουθίου passeris. στρουθός, vel
στρουθίον passer. ὄζῳ) κλάδῳ ramo. ὑπο-
πεπτηῶτες πετάλοις) δειλιῶντες ὑπὸ τοῖς
φύλλοις trepidantes sub frondibus: vel (ut alij)
ὑποκείμενοι τοῖς φύλλοις latitantes sub fronti-
bus. πτήσσω strepido, formido δειλιῶ. μ.
πτήξω. π. πέπτηχα, participium πεπτη-
χώς ότος, poeticè πεπτηώς ῶτος extrita χ,
& servata vocale longa. πετάλοις) φύλ-
λοις folijs, frondibus. πέταλον folium, frons.
κατήσθιε) ἐσθίω edo κατεσθίω devoro. τε-
τριγῶτας) τρίζοντας stridentes. τρίζω strido.

παρ. τέτριγα. ἐλεεινὰ) ἐλεεινῶς miserabiliter. Alibi: ἐξ
οὗ δὴ τὰ πρῶτα. ἀμφεποτᾶτο) περιεπέτετο circum-
uolitabat. ἀμφιαχῆαν) κεκραγῆαν περὶ τὰ τέκνα
clamantem circum liberos. ἰαχέω clamo, μ. ἰαχήσω.
ἀόρ. ἴαχον, μέσος. παρ. ἴαχα. ἐλελιξάμενος)
ἐπιστραφεὶς conuersus. κατὰ τέκν' ἔφαγε) κα-
τέφαγε τὰ τέκνα deuorauit liberos. θῆκεν) ἐ-
ποίησεν fecit. τὸν) τοῦτον τὸν δράκοντα. ἀρίζη-
λον) ἔκδηλον, φανερὸν manifestum, conspicuum.
ἔφηνεν) ἔδειξεν ostenderat, monstrauerat. ἔθη-
κε) ἐποίησε fecit. λᾶαν) λίθον lapidem. λᾶς λαὸς
~~in quinta~~, & λάας λάου λίθος. ἑστάοτες) ἑστῶτες
stantes. οἷον ἐτύχθη) ὅπερ ἐγένετο quod factum
erat, quod acciderat. ὡς οὖν) ὡς, ἐπειδὴ, ut, postquam,
παρέλκον. δεινὰ) φοβερὰ horrenda. πέλωρα) τέ-
ρατα monstra, prodigia. τίπτε) τιδήποτε cur,
quid. ἄνεῳ) ἐννεοὶ, ἐξεστηκότες, ἐκστάσει ὕσυχοι
præ stupore obmutescentes, admiratione obstupefacti,

attoniti. ἄνεως mutus, attonitus. ὄψιμον ὀψιτέλε-
στον) βραδὺ, καὶ βραδέως ἐπιτελεσθησόμενον se-
rum, & serò perficiendum. Figura ἐκπαραλλή-
λου. ὀψέ serò, ὄψιμος serus. ὅου) οὗ cuius, διαί-
ρεσις. κλέος) δόξα gloria. ὀλεῖται) ἀπολεῖται
peribit, interibit, intermorietur. ὄλλω perdo, ὄλ-
λομαι perdor: et per consequens pereo. μ. ὁ-
λοῦμαι ἢ εἶται. ὡς) οὕτως sic. πτολεμίξομεν)
πολεμήσομεν bellabimus. πολεμέω bello, poeticè
πολεμίζω, & πτολεμίζω. αὖθι) αὐτόθι hic,
Syncope. κεῖνός θ' ὡς) ἐκεῖνος οὕτως. τὰ δὴ)
ἅτινα quae. τελεῖται) εἰς τέλος τρέχει finiunt,
ad finem decurrunt: nono iam anno exeunte, &
ineunte decimo. ἄγε) ἄγετε, enallage numeri.
μίμνετε) μένετε manete. αὐτοῦ) αὐτόθι hic.
εἰσόκεν ἕλωμεν) ἕως ἀν λάβωμεν dum capia-
mus. ἄστυ) πόλιν urbem. μέγ' ἴαχον) λίαν ἐ-

κραξαν valde clamarunt. ἐπαινήσαντες) ἐπαι-
νέσαντες collaudantes: figura ὑπερβατὸν. κονά-
βησαν) ἤχησαν sonuerunt. ἀμφὶ) κύκλῳ,
πανταχόθεν circum, undique. σμερδαλέον)
φοβερὸν horrendum, ἐπιῤῥηματικῶς. Virg.
horrendum stridens. Figura ἀντιμέρεια.
ἀϋσάντων) βοησάντων clamantibus Graecis.
ἀΰω clamo βοῶ, κραυγάζω: unde est ἀϋτὴ
clamor βοὴ, κραυγὴ. γερήνιος) ὁ ἔντι-
μος γέρων, παρὰ τὸ γέρας: ἢ ὁ μετοι-
κισάμενος ἐν γερήνῳ, πόλει μεσσηνίας:
venerandus senex: vel Gerenius Nestor: ut
sit gentile nomen, à Gereno oppido Messe-
niae regionis: ubi Nestor exulasse traditur:
capta ab Hercule patria illius Pylo. Sic enim
Hesiodus in Catalogo: citante Stephano: νέ-

ϛωρ οἷος ἄλυξεν ἀνθεμόεντι γερήνῳ. ἱππότα) ἱππότης, ἱππεὺς, ἱππικὸς eques, rei eque stris peritus. τοῖσι) ἐν τούτοις inter eos. ἀγοράασθε) δημηγορεῖτε concionamini: ἀναδίπλωσις poetica pro ἀγορᾶσθε: sicut ἀχαλάα, & ἀχαλάαν, pro ἀχαλᾷ, & ἀχαλᾶν. ἐοικότες) ὅμοιοι similes. νηπιάχοις) νηπίοις parvis, stultis. πολεμήϊα) πολεμικὰ bella. πῇ) ποῖ quo. βήσεται) πορεύσεται ibit. συνθεσίαι) συνθῆκαι pacta, conuenta. ὅρκια) ὅρκοι factica.

μήδεα) βουλεύματα, ἐνθυμήσεις deliberationes, cogitationes, ἀπὸ τοῦ μήδομαι. σπονδαὶ ἄκρητοι) λοιβαὶ ἄκρατοι, τοῦτ' ἔστι, θυσίαι δι' ἀκράτου οἴνου libationes meracae, i. libationes mero factae: quibus olim confirmabantur, atq sanciebantur foedera. σπένδω libo λείβω: σπονδὴ libatio. ἄκρατος, Ionicè ἄκρητος non dilu-

tus, merus, meracus. ἧς) ἅις quibus. ἐπέπι-
θμεν) ἐπείσθημεν, ἐπεισεύσαμεν credi-
dimus: συγκοπὴ, ἀντὶ τοῦ ἐπεπίθημεν, ἀπὸ
τοῦ, ἐπιπείθομαι. Alibi: φίλῳ ἐπεπί-
θετ' ἑτέρῳ. ἐριδαίνομεν) ἐρίζομεν con-
tendimus, litigamus. αὔτως) μάτην frustra.
εὑρέμεναι) εὑρεῖν inuenire. μῆχος) μη-
χανὴν, τρόπον machinam, rationem, consi-
lium: id est nihil proficimus litigando. ἀστεμφέα)
ἀμετακίνητον, βέβαιον immobile, firmum: ex α,
& στέμβω, τὸ κινῶ. ὡς) καθὼς sicut. πρὶν) πρό-
τερον antea. ἄρχευ) ἡγοῦ τῶν ἑλλήνων εἰς τὰς
μάχας duc Græcos in pugnas. φθινύθειν) φθίνειν,
φθείρεσθαι perire. τοίκεν βουλεύωσι) οἵτινες ἂν
βουλεύωνται, qui consultauerint. Νόσφιν) χωρὶς
seorsim a. ἄνυσις) ἀνέργεια perfectio, i. non perfi-
cient, ut prius redeant in Argos. πρὶν) πρότερον

prius. ἄργος δὲ) εἰς ἄργος in Argos, .i. in peloponnesum.
πρὶν ἢ γνώμεναι) πρὶν ἂν μάθωμεν quàm cognoscamus, quàm intelligamus. εἴτε) πότερον utrum. ἠὲ ἢ
ἢ) εἴτε μὴ an non. ἐν πυρὶ γενοίατο) ἀφανισθεῖεν ἄν, ὡς ὑπὸ τοῦ πυρὸς καταφλεχθῆσαι
euanescent, quasi ab igne consumptae: ad nihilum recident. γὰρ οὖν) παρέλκον, enim, etenim. ἤματι τῷ)
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ in illo die. ἐπὶ νηυσὶν ἔβαινον) ἐπέβαινον ταῖς ναυσὶν conscendebant naues.
ἐπιβαίνω conscendo. κῆρα) ὄλεθρον exitium, pestem. ἀστράπτων, φαίνων) ἀστράπτοντα, φαίνοντα fulgurantem, monstrantem. Figura ἀναλόλυθον. ἐπιδέξια) ἐπιδεξίως à dextra. ἐναίσιμα) αἴσια, ἀγαθὰ bona, fausta, auspicata. σήματα) σημεῖα signa. τῷ) διὰ τοῦτο ideo. ἐπειγέσθω) σπευδέτω festinet, properet. πρὶν καταλοιμηθῆναι) πρὶν ἂν καθεύδῃ quam dormiat. λοιμάομαι dormio καθεύδω. πάρ) παρὰ. τίσασθαι

δὲ) καὶ τιμωρῆται & ulciscatur. ὁρμήματα) με-
ρίμνας, φροντίδας, curas, solicitudines. στοναχὰς)
στεναγμοὺς gemitus. ἐκπάγλως) θαυμαστῶς,
περιστῶς mirifice, mirandum in modum. ἐπί-
σπῃ) ἐπισπάσηται attrahat, accersat. σπάω
traho: ἐπισπάω, poetice ἐπίσπω attraho, ac-
cerso. Talia sunt ἕψω, & χραίσμω, pro ἑψάω,
& χραισμέω. πρόσθ' ἄλλων) πρόσθεν ἄλλων
ante alios, priusquam alij. πότμον) μόρον, ὄλε-
θρον mortem, necem, interitum. μήδεο) βουλεύου
consule, delibera. ὅττι) ὅτι quod, διπλασιασμὸς.
κὲν) ἄν. οὔτοι) οὐ non, παρέλκον. ἀπόβλητον)
ἀποβληθῆναι ἄξιον, ἀδόκιμον reijciendum, as-
pernandum, repudiandum. ἀποβάλλω abijcio, reijcio:
inde ἀπόβλητος. κρῖνε) διάκρινε, διαίρει, τάτ-
τε distingue, distribue, ordina. Potest autem hic locus
dupliciter exponi. Uno modo sic: ut simpliciter in-

telligantur distinguuntur copiæ secundum nationes (φῦλον enim propriè natio est) et secundum tribus, seu cūrias. Altero modo sic: ut à Nestore diuidi iubeantur copiæ in tribus, εἰς φυλὰς: quas posita φῦλα nominarit: mutata declinatione propter metrum: & in curias εἰς φρατρίας: quas posita φρήτρας appellat, ἰωνικῶς. Vt respexerit ad formam Reip. Atheniensis: quæ diuisa fuit in quatuor tribus, εἰς τέτταρας φυλὰς: & harum singulæ in tres curias, εἰς τρῖς φρατρίας. φῦλα) φῦλον natio, gens, ἔθνος: poëticè tribus φυλή: ex quo φυλέτης tribulis. φρήτρας) φρατρία, ionicè φρήτρη curia, tertia pars tribus, τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς: unde φράτωρ, ionicè φρήτωρ curialis: & in ἀφρήτωρ, ὁ μὴ μετέχων φρατρίας. ὡς) ὅπως, ἵνα, ut. φρήτρη) φρατρία curia. ἀρήγῃ) βοηθῇ subueniat, opituletur. φρήτρη φίν) φρατρία cu

riæ: poëtica paragoge: adiecta syllaba φι. εἰ δέκεν
ὣς ἔρξεις) ἐὰν δὲ οὕτω ποιήσῃς si sic feceris. ἔρξεις
metathesis pro ῥέξεις, à ῥέζω. ὣς) οὕτως sic. γνώ-
σῃ) μαθήσῃ cognosces, intelliges. ὅστε) ἢ ὅστις et
quis. ὅς τέν) ἢ ὅστις et quis. νυ) παρέλκον. κα-
κὸς) δειλὸς, ἄνανδρος timidus, ignauus. ἠδὲ) ἢ.
ὅσκε ἔησι) ὃς ἂν ᾖ quis sit. ἐσθλὸς) ἀγαθὸς,
ἀνδρεῖος fortis. κατὰ σφέας) καθ' ἑαυτοὺς, εἰς
δύναμιν pro uiribus, pro uirili parte. γνώσεαι)
γνώσῃ cognosces, ἰωνικῶς. εἰ) εἴτε, πότερον utrum.
ἀλαπάξεις) ἐκπορθήσεις expugnabis, sis expu-
gnaturus. θεσπεσίῃ) τῇ θείᾳ βουλήσει. Est
enim ἔλλειψις, θεσπέσιος θεῖος. εἰ) εἴτε an.
κακότητι) κακίᾳ, δειλίᾳ ignauia. ἀφραδίῃ)
ἀπειρίᾳ, ἀγνοίᾳ inscitia, ignorantia. ἦ μὰν
αὖτε) ἦ μὴν: ὄντως δὴ, νὴ δία certè, profecto, me
hercule. ἀγορῇ) δημηγορίᾳ, τῷ δημηγορεῖν

concione, concionando, dicenda sententia. ἀὶ γὰρ) ἄι-
θε, εἴθε, ὡς ὄφελον utinam. συμφράδμονες)
σύμβουλοι consiliarij: ex σὺν, & φράζομαι con-
sulto, delibero. Lege Ciceronem in Senectute. κε
κε ἠμύσειε) ἂν κλιθείη, ἂν πέσοι inclina-
retur, caderet, rueret. ἠμύω inclinor, cado. τῷ)
οὕτω sic. τάχα) ταχέως statim, celeriter. ἁλοῦ-
σάτε) κὶ ληφθεῖσα et capta. ἁλίσκω capio,
λαμβάνω: verbum anomalon: Coniugatur per
ἁλόω ἄχρηστον. μ. ἁλώσω capiam. παρ. ἥλω-
κα, et ἀόρ. β. ἥλων, Attice ἑάλωκα, & ἑάλων in
passivam significationem transeunt, captus sum
ἐλήφθην. Ab ἥλων fit participium ἁλοὺς ca-
ptus, ἡ ἁλοῦσα capta. περθομένητε) κὶ ἐκ-
πορθηθεῖσα et expugnata, & eversa. μετὰ
ἔριδας) εἰς ἔριδας in lites: id est ἐμβάλλει με
εἰς φιλονεικίας conijcit me in contentiones, ob-

ÿcit me litibus. ἀπρήκτους) ἀχρείας, καὶ ἀνω-
φελεῖς inutiles. νείκεα) φιλονεικίας contentio-
nes. ἦρχον χαλεπαίνων) ἠρχόμην τῆς ὀρ-
γῆς autor eram iræ, seu offensionis: pri-
mus offendebam Achillem. ἄρχω prin-
ceps sum, autor sum. ἔσγε μίαν) εἰς ἕν,
κατὰ τὸ αὐτὸ simul, una. ἀνάβλησις) ἀναβο-
λὴ dilatio, mora: ab ἀναβάλλομαι. ἠβαι-
ὸν) μικρὸν, ὀλίγον χρόνον paululum, ad exi-
guum tempus. ἔρχεσθε) ἀπέρχεσθε, ἄπιτε
ite, abite. ἐπὶ δεῖπνον) ἢ ἐπὶ ἄριστον κατα-
χρηστικῶς, ἢ ἐπὶ τροφὴν συνεκδοχικῶς:
vel ad prandium, ut sit catachresis (δεῖπνον

enim propriè coena est) vel ad capiendum
cibum, ut sit synecdoche. ξυνάγωμεν)
συνάγωμεν, συναθροίζωμεν conducamus,
congregemus, cogamus.

Ingredatur)

θηξάσθω) θηξάτω, ἀκονησάτω acuat.
θήγω acuo ἀκονῶ. εὖ θέσθω) εὐθετησάτω,
εὐτρεπισάτω componat, concinnet, praeparet. ὠκυ-
πόδεσσιν) ταχέσι τοὺς πόδας velocibus. ὠκύ-
πους velox pedibus. ἀμφὶς ἰδὼν) περισκεψά-
μενος, περιϊδὼν, ἀκριβῶς ἐπιδὼν circumspi-
ciens, diligenter inspiciens, perlustrans. μεδέ-
σθω) ἐπιμελείσθω, φροντιζέτω curet. ὥσκε)
ὅπως ἂν ut. κρινώμεθ' ἄρηι) μαχώμεθα,
συμπλεκώμεθα decernamus Marte, decernamus
acie, dimicemus praelio, pugnemus: id enim
κρίνομαι significat. Polybius: κρίνεσθαι πε-
ρὶ τῶν ὅλων: de summa rerum acie decer-
nere. συγερῷ) μισητῷ, λυπηρῷ odioso,
tristi. παυσωλὴ) παῦλα, ἀνάπαυσις, τε-
λευτὴ quies, cessatio, finis, et (quo Vete-
res usi sunt) pausa: à πάνομαι quod signi-
ficat desino. μετέσσεται) μεταξὺ ἔσται in-

tererit, intercedet. διαηρινέει) διαηρινεῖ, διαχωρίσει separabit, dirimet. μένος) δύναμιν, προθυμίαν vim, ardorem. τελαμὼν) ἱμὰς lorum. ἀμφιβρότης) περιεχούσης, ἢ σκεπούσης ὅλον τὸν ἄνθρωπον ambientis, ac tegentis totum hominem: ex ἀμφὶ & βροτὸς. ἀμφὶ στήθεσφιν) περὶ τὰ στήθη circum pectora. στήθεσφιν, pro στηθέσιν, ἀπολοπὴ, ἢ παραγωγὴ. Alibi: ἢ φρήτρη φρήτρῃφιν ἀρήγῃ. τεῦ) τοῦ, τινὸς alicuius. καμεῖται) καμεῖ, κοπιάσει laborabit, defatigabitur, lassabitur, languescet. κάμνω laboro. χεῖρα) κατὰ τὴν χεῖρα. περὶ ἔγχεϊ) περὶ τὸ δόρυ circum hastā. τιταίνων) ἕλκων trahens. εὔξοον) εὔξοον, καλῶς πεποιημένον fabre factum. ἐθέ-

λοντα) ἐθέλειν velle. μιμνάζειν) μένειν manere. οὐ ἐσσεῖται) οὐκ ἔσται non erit. οἱ) αὐτῷ illi. ἄρκιον) ἱκανὸν, δυνατὸν possibile, id est οὐ δυνήσεται non poterit. Φυγέειν) Φυγεῖν fugere. Φεύγω fugio. κῦμα) scilicet ἰαχεῖ, fluctus resonat. ἀκτῇ) αἰγιαλῷ littore. proprie autem ἀκτὴ dicitur ὁ πετρώδης αἰγιαλὸς littus petrosum: vel rupes mari imminens: sicut θὶν, ὁ ἀμμώδης arenosum. προβλῆτι) σκοπέλῳ) εἰς προέχοντα σκόπελον ad prominentem scopulum. ἀνστάντες) ἀναστάντες surgentes. ὀρέοντο) ὡρμῶντο, ἐπορεύοντο ibant. κεδασθέντες) σκορπισθέντες dispersi. κεδάζω dispergo σκορπίζω. κάπνισαν) καπνὸν ἐποίησαν, τοῦτ' ἔστι, πῦρ ἀνῆψαν,

fumum excitarunt, id est ignem accenderunt
ad coquendum cibum. καπνὸς fumus. κα
πνίζω fumum facio: per synecdochen i
gnem accendo, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος.
ἕλοντο) ἔλαβον ceperunt. δεῖπνον) τρο
φὴν cibum, id est, ἠρίστησαν, ἢ ἔφαγον
pranderunt, vel comederunt. ἔρεξε) ἔθυε
sacrificabat. ῥέζω facio, & sacrifico. ἀιει
γενετάων) ἀθανάτων immortalium. Ali
bi dixit θεοὶ ἀιὲν ἐόντες. μῶλον) πόνον,
κακοπάθειαν, μάχην molem, laborem,
molestiam, praelium. ἱέρευσεν) ἔθυσεν,
ἔσφαξεν immolavit, mactavit. πίονα)
πιμελῆ, εὐτραφῆ pignem, opimum. πεν
ταέτηρον) πέντε ἐτῶν quinq annorum,
quinquennem. κίκλησκεν) ἐκάλει vocabat,

inuitabat. κιτιλήσκω poeticum pro καλῶ. γέ-
ροντας) ἐντίμους ἄνδρας senes: uiros honora-
tos, & principes. ἀριστῆας) ἀρίστους, ἀνδρει-
οτάτους praestantissimos, fortissimos. παν-
χαιῶν) πάντων τῶν ἑλλήνων. ἀγαθὸς)
ἀνδρεῖος, γενναῖος fortis, strenuus. βοὴν)
κατὰ τὴν μάχην in praelio: id est uir bel-
licosus. βοὴ clamor, poëticè praelium, ἀπὸ
τοῦ παρακολουθοῦντος. Certè Athenaeus
scribit, ueteres bellum appellasse βοὴν, à clamo-
re, & strepitu pugnantium. αὐτόματος) ἀφ'
ἑαυτοῦ, ἐθελοντὴς, ἄκλητος, αὐτόκλητος ul-
tro, sua sponte, inuocatus. Ter. Inuocato ut sit
locus semper. Eu. act. 5. sc. 9. ᾔδεε) ᾔδη, ἠ-
πίστατο. ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο) ὅτι ἐπό-
νει ὁ ἀδελφὸς quod laborabat frater: ἐπέν-
θεσις, τὴ ἀντίπτωσις. Ter. Scin' me, in quibus

sim gaudijs.s pro scis ne, in quibus gaudijs ego sim. κατὰ
θυμὸν) τῇ ψυχῇ. περιστήσαντο) περιέστησαν cir-
cumsteterunt. ναίων) κατοικῶν habitans. αἰθέρι)
ἐν τῷ οὐρανῷ in aethere, in coelo. μὴ ἐπ' ἠέλι-
ον δῦναι) vel est ἔλλειψις verbi δὸς: ut sit:
μὴ δὸς ἐπιδῦναι τὸν ἥλιον ne des occidere
solem: vel ἐναλλαγὴ modi, ut sit: μὴ ἐπιδύ-
ετω ὁ ἥλιος ne occidat sol. πρὶν) πρότερον
prius. πρίν με κατὰ πρήνες βαλέειν) πρὶν
ἐγὼ κατα βάλοιμι quàm ego deiecero. μέλα-
θρον) οἶκον, βασίλεια domum, regiam: figu-
ra ταπείνωσις. αἰθαλόεν) καιόμενον ar-
dentem, fumantem. πρῆσαι) ἐμπρήσαιμι
incendero. πρήθω incendo. θύρετρα) θύρας
ianuas. πυρὸς δηΐοιο) πυρὶ πολεμικῷ igne
hostili, & bellico: id est exurente, & vastante, ἀπὸ
τοῦ παρακολουθοῦντος. Deest autem διὰ: ut sit,
διὰ πυρὸς per ignem. δήϊος hostis, et hostilis.

δαΐξαι) διακόψαιμι secuero, concidero. Δαΐζω
divido, seco. ῥωγαλέον) διεῤῥωγότα laceram,
laceratam, discissam. χαλκῷ) σιδήρῳ ære, ferro.
πολέες) πολλοὶ multi. λαζοίατο) λαμβάνοιν-
το terreant, prehendant. ὀδάξ) ὀδοῦσι dentibus,
mordicus, id est δάκοιεν τὴν γῆν mordeant
terram. Virg. II. procubuit moriens: & humum
simul ore momordit. ἐν κονίῃσιν) ἐν κονιορ-
τῷ, χαμαὶ in pulvere, humi. κονία pulvis κόνις.
ἐπεκραίαινε) ἐπιτέλει perficiebat. κραίνω,
& κραιαίνω perficio ἐπιτελῶ. οὐδ' ἄρα πώ οἱ)
οὔπω δὲ αὐτῷ nondum illi. δέκτο) ἐδέχετο
accipiebat, ἀφαίρεσις, κὴ συγκοπή. ἱρὰ) ἱερὰ
sacra, sacrificia. Ὄφελλον) ~~ἤυξεν~~ ἤυξεν augebat. ἀμέ-
γαρτον) ἄφθονον, πολὺν, μέγαν magnum, multum.
ἀφύλλοισι) φύλλα μὴ ἐχούσαις, ξυραῖς, νου-
non habentibus folia, aridis. ὑπείρεχον ὑφάν-
στοιο) εἶχον ὑπεράνω πυρὸς terrebant super igne,
torrebant super prunis. μηκέτι λεγώμεθα)

μὴ διαλεγώμεθα ne loquamur, ne dispu-
temus. δηθὰ) ἐπὶ πολὺ diu. αὖθι) αὐτόθι,
ἐν ταῦθα hic, in conuiuio s. ἀμβαλλώμεθα)
ἀναβαλλώμεθα differamus, procrastinemus.
Caesar apud Lucanum: Tolle moras: nocuit semper
differre paratis. Est autem συγκοπὴ ἀιολικὴ.
δηρὸν) ἐπιπολὺ. ἔργον) τὸν πόλεμον bellum,
praelium. ἐγγυαλίξει) ἐγχειρίσει, εἰς χεῖρας δώ-
σει in manus tradet, dabit. ἀγειρόντων) συνα-
γέτωσαν, συναθροιζέτωσαν congregent, co-
gant. ἀθρόοι) συνηγμένοι congregati, frequen-
tes. ὧδε) ἐν ταῦθα hic. ἴομεν) ἴωμεν, ἀπίω-
μεν eamus, abeamus: συστολὴ. ὄφρα κε ἐγείρο-
μεν) ὅπως ἂν ἐγείρωμεν ut excitemus. ὀξὺν)
δριμὺν acrem. θῦνον κρίνοντες) ὥρμων δια-
κρίνειν τοὺς ἑαυτῶν στρατιώτας properabant co-
pias suas distinguere. θύω, vel θύνω, ὁρμῶ im-
petu feror, propero. κρίνω) διακρίνω discerno,

distinguo, ordino, τάττω. Est aut ἐναλλαγὴ Ἀτ-
τικὴ. μετὰ) ἐν αὐτοῖς, μεταξὺ αὐτῶν inter
eos, s. versabatur. ἐρίτιμον) τίμιον, πολλῇ ἀξί-
αν preciosam, magni precij. ἔρι particula in-
tendendi, τιμὴ precium, ἐρίτιμος preciosus τί-
μιος. ἀγήραον) ἀγήρων expertem senectutis,
non senescentem. θύσανοι) τρόσσοι ovae, fimbriae.
παγχρύσεοι) πάγχρυσοι totae aureae. ἠερέ-
θοντο) ἠωρῦντο, ἐξεῖχον sublatae erant, emi-
nebant. ἀίρω tollo, poëticè ἀείρω, & ἀερέθω.
εὐπλεκέες) εὐπλεκεῖς bene nexae, bene con-
cinnatae. ἑκατόμβοιος) ἑκατὸν βοῶν ἄξιος,
centum bobus aestimanda. διέσυτο) διήρχετο, διε-
πορεύετο, ἵετο διὰ μέσων τῶν ἑλλήνων per-
uagabatur, ibat per medios Graecos. παιφάσσ-
ουσα) φαινομένη, περιφανὴς οὖσα apparens, con-
spicua, manifesta, sic ut uideretur. φαίνω appareo,

poeticè φάσσω, & παιφάσσω κατὰ ἀναδιπλασια-
σμὸν, καὶ ἐπένθεσιν τοῦ ι. σθενος) δύναμιν
uim, robur. ἄληκτον) μὴ λῆγον, ἀκατάπαυ-
στον non desinentem, assiduam, iugem. γλαφυρῇ-
σι) κοίλαις cauis, concauis. ἠΰτε) ὥσπερ quem-
admodum. ἀΐδηλον) ἀφανιστικὸν, ὀλέθριον
uastans, exitiosus. ἐπιφλέγει) καίει, νέμεται
urit, uastat. ἄσπετον) πολλὴν, μεγάλην
magnam ingentem. οὔρεος ἐν κορυφῇς) ἐν ταῖς
ἀκρωρείαις in uerticibus montis, in iugis montis.
Virg. Dum iuga montis aper, fluuios dum piscis
amabit. ὄρος mons, Ionicè οὖρος. αὐγὴ) λαμ-
πεῖδὼν splendor. ἕκαθεν) πόῤῥωθεν procul.
ὡς) οὕτως sic. αἴγλη) σέλας fulgur. παμ-
φανόωσα) πάντοθεν λάμπουσα undique re-
lucens. παμφαίνω, poeticè παμφανῶ, et

παμφανόω undiq reluceo, mico. Virg. Ardentes clypeos, atq aera micantia cerno. θεσπεσίοιο) θείου, θαυμαστοῦ diuini, admirandi, praeclari. ἧκε) παρεγένετο, ἦλθε uenit. αἰθέρος) ἀέρος aëris. ὀρνίθων) ὀρνέων auium. ὄρνις auis, ὄρνεον. πετεηνῶν) πετεινῶν, uolucrium. πετεινός uolucris πετεηνός. δουλιχοδείρων) μακροτραχήλων longa habentium colla. δολιχός longus μακρὸς. δειρή collum τράχηλος. δολιχόδειρος longum habens collum, μακροτράχηλος. Vir. 7. et longa conoros Dant per colla modos: sonat amnis, & Asia longè Pulsa palus. ποτῶνται) πέτονται uolant. ἀγαλλόμενα) ἀγαλλιῶντα exultantia, gestientia, lasciuientia. πτερύγεσσι) ταῖς πτέρυξι alis. ἀσίῳ ἐν λειμῶνι) Virg. Georg. 1. tam uarias pelagi uolu-

cres: & quae Asia circum
Dulcibus in stagnis rimantur pratia Caystri. ἀμφὶ
ῥέεθρα) περὶ τὰ ῥεῖθρα circum fluenta.
ῥέω fluo. ῥέεθρον, et per syneresin ῥεῖθρον flu-
entum, unda. καϋστρίου) καϋστρου ποταμοῦ Caystri
fluuij: κάϋστρος Cayster, fluuius Lydiae. προκαθι-
ζόντων) πρόσθεν καθημένων ante sedentium, et
expectantium alias: uel abundat πρό, sicut infrà
in προπάσας. κλαγγηδὸν) μετὰ κλαγγῆς,
μετὰ κραυγῆς cum clangore, cum clamore. προ-
χέοντο) ἐξεχέοντο effundebantur. σκαμάνδρι-
ον) ἀπὸ σκαμάνδρου ποταμοῦ à Scamandro flu-
uio. κονάβιζε) ἤχει resonabat. μυρίοι) ἀναρίθμι-
τοι, πολλοὶ innumerabiles, multi. ἔσαν) ἔστησαν
steterunt. ἀνθεμόεντι) ἀνθηρῷ florido. ὅσα)
ὅσα quot. γίγνεται) γεννᾶται nascuntur.
ὥρῃ) ἐαρινῇ δηλονότι, uerno tempore, uere.

ὥρα hora, tempus, ver τὰ τ' ἐξοχὴν. Horatius:
Qui purgor bilem sub verni temporis horam.
Μυάων) μυῶν muscarum. μῦα musca. ἠλάστου
σιν) ἀλῶνται, πλανῶνται errant, vagantur,
circumvolitant. Factum ab ἀλάω ἠλάστω, si-
cut à γηράω γηράστω, à βάω βάστω: mu-
tato etiam α in η propter metrum: sicut ἀμαθό-
εις ἠμαθόεις. σταθμὸν) ἔπαυλον stabulum:
ἀπὸ τοῦ ἵσταμαι. ποιμνήϊον) ποιμνιτὸν,
τοῦτ' ἔστι, πόιμνης, ἢ προβάτων: gregale,
.i. gregis seu ovium. πόιμνη vel πόιμνιον
grex: ποιμνιτὸς gregalis, poeticè ποιμνήϊος:
sicut πόλεμος πολεμιτὸς πολεμήϊος: qua-
si à πόιμνειος, & πολέμοιος, διαιρέσει, τὴ
ἐτιτάσει ἰωνιτῇ. σταθμὸν ποιμνήϊον) αὐ-
λὴν, πῶϋ caulam, ovile, περιφραστιτῶς. γλά-

γος) γάλα lac. δεύει) βρέχει rigat, hume-
ctat. ἄγγεα) ἀγγεῖα uasa. Duplex Synec-
doche, ἀπὸ γένους, ἢ ἀπὸ τοῦ παρατιολου-
θοῦντος, ἀντὶ τοῦ, ὅτε ἀμέλγουσιν οἱ ποι-
μένες cum mulgent pastores. ἄγγος uas ἀγ-
γεῖον: συνεπδοχικῶς mulctra, πέλλα,
ἢ πελλὶς. Oratio mulctrum dixit genere
neutro: illic iniussae ueniunt ad mulctra ca-
pellae. Virgilio etiam mulctrale: nec
tibi foetae Morae patrum niuea imple-
bunt mulctralia faccae. A Theocrito ἀμολ-
γεὺς dicitur, ἀπὸ τοῦ ἀμέλγω mulgeo.
τόσσοι) τοσοῦτοι tot. ἐπὶ τρώεσσι) ἐπὶ τρῶ-
as aduersus Troianos. μεμαῶτες) προθυ-
μούμενοι cupientes, exoptantes. διαῤῥαῖσαι)
ἀπολέσαι αὐτοὺς eos perdere. ῥαίω pro,

διαῤῥαίω dispertio. αἰπόλοι ἄνδρες) ποι-
μένες τῶν αἰγῶν pastores caprarum: qui etiam
αἰγοβόσκοι, & αἰγονόμοι dicuntur: Latinè
verò caprarij, à Varrone, & Columella.. δια-
κρίνουσιν) διαχωρίζουσιν separant, secernunt,
segregant. ῥεῖα) ῥᾳδίως facilè. αἰπόλια) τὰ
αἰγῶν πλήθη caprarum greges. ἐπείκε μιγέω-
σιν) ἐπειδὰν μιγῶσιν cùm mixti fuerint. μιγνύ-
ω commisceo, μ. μίξω. ἀόρ. β. ἔμιγον. νομῷ)
ἐν νομῇ in pascuis. νέμω pasco, νομή, vel
νομὸς pascua. διεκόσμεον) διέταττον ordina-
bant. ὑσμίνηνδε) εἰς μάχειν in prælium.
ἴκελος) ὅμοιος similis. ὄμματα) ὀφθαλμοὺς
oculos. ἄρεϊ) ἄρει Marti. ζώνην) διάζωμα cin-
ctum, i. partem corporis, quæ cingitur. στέρνον) στῆ-
θος pectus. ἔπλετο) ἦν, ὑπῆρχεν erat: συγκοπὴ,

ἀντὶ τοῦ, ἐπέλετο, ἀπὸ τοῦ πέλομαι. μετὰ) ἐν
αὐτοῖς inter eos. μέγ' ἔξοχος) ἐξοχώτατος emi-
nentissimus. βοῦς ταῦρος) ἐπεξήγησις: declaran-
di enim causa generi subiungit speciem. ἀγέλη-
φι) ἐν ἀγέλῃ in armento. Figura paragoge.
ὁ) οὗτος hic. μεταπρέπει βόεσσι) ἐκπρεπής
ἐστιν ἐν βουσὶν excellit bobus. ἀγρομένῃσι) συνη-
θροισμέναις congregatis: συγκοπῆ, ἀντὶ τοῦ,
ἀγειρομέναις. Tale est ἔγρομαι pro ἐγεί-
ρομαι. ἐκπρεπέα) διαπρεπῆ, ἐπιφα-
νῆ illustrem, conspicuum, excellentem. ἔσπε-
τε) εἴπατε dicite. ἔπω ἄχρηστον: cuius am-
bo indefinita sunt in usu εἶπα, et εἶπον.
Ab hoc poëta μεταπλασμῷ fecit ἐννέπω,
ὀδυσσ. 3. α. ἐνίσπω, et ἔσπω. ἴστε) ἐπίστα-
σθε, οἴδατε scitis, nostis. ἴσμεν scimus, ἴστε

scitis.

scitis, ἴσασι sciunt, ἀπὸ τοῦ ἴσημι ἀχρήστου, λα-
τὰ συγλοπήν. Virg. 7.
Pandite nunc Helicona deae, cantusque mouete.
Et meministis enim diuae: & memorare potestis:
Ad nos vix tenuis famae perlabitur aura.
οἷον κλέος) μόνην φήμην solam famam. ἴδμεν) ἴσ-
μεν scimus, ἀντίθεσις αἰολική. κοίρανοι) ἄρχον-
τες principes. οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι) ἐγὼ οὐκ
ἂν εἴπω ego non dixero: figura συστολή, ἀπὸ τοῦ
μυθέομαι. ὀνομήνω) ὀνομάζω nominauero, no-
minatim recensuero. ὀνομαίνω nomino, ὀνομάζω.
πληθὺν) πλῆθος, ὄχλον multitudinem, uulgus.
εἶεν) εἴησαν essent. Virgilius 6:
Non, mihi si linguae centum sint, oraque centum,
Ferrea vox: omnes scelerum comprendere formas,
Omnia poenarum percurrere nomina possem.
ἄῤῥηκτος) ἀῤῥαγὴς, στερεὰ, ἀκαταπόνητος
infracta, firma, indefessa, ἀπὸ τοῦ ῥήγνυμι. ἦ-
τορ) ψυχὴ animus. μνησαίατο) ὑπομνήσει-
αν admonerent, suggererent. μιμνήσκω, &

ὑπομιμνήσκω admoneo, suggero. μ. μνήσω, &
ὑπομνήσω admonebo. ἐρέω) ἐρῶ, λέξω dicam.
ἀρχοὺς) ἡγεμόνας duces. νηῶν) νεῶν nauium,
.|. ναυάρχους nauarchos. προπάσας) ἁπάσας,
συμπάσας omnes, uniuersas: uel abundat,
προ. αὖ) δὴ porrò, μόριον μεταβατικόν.

Catalogus.

Κατάλογος) ἐξαρίθμησις, ἀναγραφὴ enumeratio, re-
censio: à καταλέγομαι, quod est enumero, recen-
seo. βοιωτία) βοιωτός Boeotus, βοιωτία Boeotia, no-
men regionis in Graecia. Videtur autem Poëta or-
sus esse enumerationem à Boeotia, propter Auli-
dem oppidum: ubi Graeci propter portus opportuni-
tatem conuenerunt: atque inde Ilium uersus naui-
garunt. ἦρχον) ἡγοῦντο, ἡγεμόνες ἦσαν duces
erant. ἐνέμοντο) κατῴκουν incolebant, possidebant

id enim νέμομαι interdum significat. πετρήεσσαν) πετρώδη petrosam. πολύκνημον) ὀρεινὴν, βουνώδη muntosam, tumulosam, clinosam: ex πολὺ, & κνημὸς. Θέσπειαν) θεσπιάς, ἀρχαϊσμῷ. εὐρύχορον) πλατεῖαν, μεγάλην amplam, spaciosam, magnam: συστολὴ, ἀντὶ τοῦ, εὐρύχωρον, ex εὐρὺ, & χώρα. εἶχον) κατῴκουν habebant, incolebant. εὐκτίμενον πτολίεθρον) εὖ κεκτισμένην πόλιν bene conditum oppidum. Figuræ διαίρεσις, κὶ συγκοπὴ. πολυτρήρωνα) πολλὰς ἔχουσαν περιστερὰς abundantem columbis: ex πολὺ, & τρήρων. ποιήεντα) βοτανώδη herbosam, herbidam. πόα, Ionicè ποίη herba βοτάνη. ὑποθήβας) θῆβαι Thebæ, urbs Boeotiæ: & arx eiusdem nominis: cui subiacens oppidum dictum est ὑποθῆβαι, quasi sub Thebæ. Ποσειδήϊον) ποσειδῶνος Neptunium, id est Neptuni. ἄλσος) τέμενος lucum. πολυστάφυλον) πολλὰς

ἔχουσαν σταφυλὰς uuis abundantem, id est uiti-
feram, κατὰ συνεκδοχὴν ἀπὸ μέρους. ἐσχατάω-
σαν) ἐσχάτην ultimam. κίον) ἐπορεύοντο ibant.
κοῦροι) παῖδες pueri. ἐν ἑκάστῃ βαῖνον) ἐνέβαι-
νον εἰς ἑκάστην ingrediebantur singulas. con-
scendebant singulas. ναῖον) κατῴκουν incole-
bant. ναίω habito, incolo, κατοικῶ. ἰδὲ) κὶ et:
Dicitur etiam ἠδὲ. μινύειον) ἀπὸ μινύου βασι-
λέως, ἢ ἀπὸ μινύων ἐθνῶν à rege Minya,
uel à Minyis populis. μινύας Minyas, rex orcho-
menorum: inde μινύειος Minyeus. αἰδοίη)
αἰδέσιμος, ἢ αἰδήμων ueneranda, aut ue-
recunda: Vtroque enim modo accipitur. δό-
μῳ) ἐν οἴκῳ in domo. ἀζείδαο) ἀζέως Azeus:
ἀζείδης ὁ ἀζέως παῖς Azei filius. εἰσανα-
βᾶσα ὑπερώϊον) ἀνάβασα εἰς τὸ ἀνώγεων
cum ascendisset in coenaculum. ὑπερῷον, &
per diaeresin ὑπερώϊον coenaculum: id est supe-

rior domus pars: ubi solebant esse γυναικεῖα
gynecea. παρελέξατο οἱ ἐκαθέυδησε παρ' αὐτῇ
cubuit propter eam, concubuit cum ea. λέχος le-
ctus: λέχομαι cubo, dormio, καθέυδω ~~cubo~~,
~~dormio~~ κοιμῶμαι. λάθρη) λάθρα, ἰωνικῶς.
τριήκοντα) τριάκοντα ἰωνικῶς triginta. νέες)
νῆες) naues, συστολή. ἐστιχόωντο) ἐπορεύοντο
ibant. φωκήων) φωκέων phocentium. φω-
κεύς phocensis. ὑέες) ὑοί, παῖδες filij. ναυ-
βολίδαω) ναυβολίδου Naubolidae. ναύβο-
λος Naubolus, ναυβολίδης Naubolides, ὁ
τοῦ ναυβόλου παῖς. πανοπῆα) πανο-
πέα panopeum. πὰρ) παρὰ iuxta. πη-
γῆς ἐπὶ) παρακειμένην τῇ πηγῇ adia-
centem fonti. ἕποντο) εἵποντο, ἠκολού-
θουν sequebantur. τοῖς δ' ἅμα) ἅμα τούτ-
οις cum his. ἕστασαν) εἱστήκεισαν, ἵσταντο
stabant, συγκοπή, κὴ συστολή. ἀμφιέ-

ποντες) διέποντες curantes, regentes, instru-
entes. στίχας) τάξεις ordines: .i. in ordinan-
dis phocentibus occupati, instruentes phocen-
tium aciem. θορήσσοντο) καθωπλίζοντο
armabantur. βοιωτῶν ἔμπλην) πλησί-
ον βοιωτῶν prope Boeotos. ἐπ' ἀριστε-
ρά) ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμων ad si-
nistram, ad leuam. Contrarium est ἐπ'
δεξιῶν ad dexteram. ἡγεμόνευεν) ἡγεμὼν
ἦν dux erat. ὀϊλῆος) ὀϊλέως παῖς. Oïlei filius.
μείων) μικρότερος minor. Hunc uersum cum duobus
sequentibus quidam reijciunt, tanquam nothum. οὔτι τόσος
γε) οὐ τοσοῦτος non tantus. τελαμώνιος) τελαμῶνος
παῖς Telamonij filius. ὀλίγος) μικρὸς paruus. λινο-
θώρηξ) λινῷ θώρακι χρώμενος. λίνον linum,
θώραξ, ἰωνικῶς θώρηξ; hinc λινοθώρηξ. ἐνίκασσ)
ἐνίκα uincebat, ἀπὸ τοῦ κάζω, ἢ κάζομαι. ἐγχεί-
ῃ) δόρατι hasta. ἔγχος, et ἐγχείη hasta δόρυ.

πανέλληνας) πάντας τοὺς ἕλληνας omnes Graecos, 12.b.
ὀπόεντα) ὀπῶντα Opuntem. ὀπόεις, κατὰ συνάι-
ρεσιν ὀπῶ opûs. ἐρατεινὰς) ἐπεράσους, ἐρασμίας,
καλὰς amabiles, amoenas, pulchras. βοαγρίου) πο-
ταμοῦ Boagrij amnis. πέρην) πέραν ἰωνικῶς
ultra. ἄβαντες) Incolae, atq habitatores Euboeae,
non εὐβοιεῖς Euboeenses dicuntur à poëta: sed
ἄβαντες Abantes à rege Abante. πνείοντες) πνέ-
οντες spirantes, figura epenthesis. μένεα) θυ-
μὸν, ~~ὀρχαὺ~~ ὀρνὰς animos, iras: ./. θαῤῥαλέοι, θυμο-
ειδεῖς fidentes, animosi, fortes. Attici per genitivum
dicunt πνέω θυμοῦ, act. 9. ὁ δὲ σαῦλος ἔτι ἐμ-
πνέων ἀπειλῆς, καὶ φόνου. ἔβαλον) παρά-
λιον maritimam: ex ἐπὶ, et ἅλς. αἰπὺ πτο-
λίεθρον δίου) ὑψηλὴν πόλιν δῖον celsam ur-
bem Dium: figura antiptosis. Virg. 3. Et celsam
Butroti ascendimus urbem. ναιετάασκον) κατῴ-
κουν habitabant, incolebant. ναιετάω habito ναίω:

παρατατ. ἐναιέταον ων, ἐναιέταες ας: hinc poë-
ta fecit ναιετάασκον, ἀφαιρέσει, καὶ ἐπεν-
θέσει, καὶ παραγωγῇ. ὄζος ἄρηος) ἀπόγο-
νος ἄρεως progenies Martis, | πολεμικὸς belli-
cosus, μεταφορὰ, καὶ περίφρασις. χαλκωδον-
τιάδης) χαλκώδοντος παῖς Chalcodontiades,
Chalcodontis filius. θοοὶ) ταχεῖς veloces. κομόων-
τες) κομῶντες comantes, capillati, criniti. ὄπιθεν) ὄπι-
σθεν à tergo, ἐκθλιψις δωρικὴ: id est, κομῶντες τὸ
ἰνίον, vel (ut Nonnus dixit) ὀπισθόκομοι occipitio ca-
pillato, rasa fronte: ne cominus pugnantes ab adversa-
rijs prehendi possent. Fuerunt enim milites hastati: non
funditores, aut sagittarij. αἰχμηταὶ) πολεμισταὶ bel-
latores. ῥήξειν) διαῤῥήξαι rumpere, perrumpe-
re, ἀπὸ τοῦ ῥήγνυμι. ὀρεκτῇσι) μακραῖς longis.
ὀρέγω porrigo, extendo: ὀρεκτὸς porrectus, extensus, lon-
gus. μελίῃσι) δόρασι hastis. μελία fraxinus: συνεκ-
δοχικῶς hasta δόρυ. θώρηκας) loricas. δηΐων) πο-

λεμίων hostium. ἀμφὶ στήθεσσι) περὶ τὰ στήθη circum pectora. ἐρεχθῆος) ἐρεχθέως Erechtheï: ἐρεχθεύς Erechtheus, rex Atheniensium. μεγαλήτορος) μεγαλοψύχου magnanimi: ex μέγα, & ἦτορ. Alibi dicit μεγάθυμος pro eodem. ἀθήνη) ἀθηνᾶ Minerua. θρέψε) ἐξέθρεψε nutriuit, educauit: Duplex aphaeresis. τρέφω alo, nutrio. μ. θρέψω nutriam. ζείδωρος) ζειὰν δωρουμένη, τοῦτ' ἔστι, σιτοφόρος, ἢ καρποφόρος, ἀπὸ εἴδους: Zeam donans, \ frugifera. Ζειὰ Zea, semen, spelta, δῶρον donum: Ζείδωρος Zeam donans: συνεκδοχικῶς frumenti ferax. plinius lib. 18. cap. 8. Hesichius exponit, ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένη, ἤγουν βιόδωρος: suppeditans ea, quae ad uictum pertinent: alma. ἄρουρα) γῆ tellus, terra. Fingitur autem Erechtheus Vulcani, & Telluris filius: ex quo idem γηγενὴς dicitur ab Herodoto: id ē terrigena. καδδὲν εἷσεν) ἐκάθιζε δὲ, καθίδρυσε δὲ ἀθήνης, collocauit autem, statuit autem Athenis:

τμῆσις, ἡ συγκοπὴ αἰολικὴ: ἀπὸ τοῦ ~~ἕτω~~ ἕτω. μ. ἕσω.
ἀόρ. εἷσα. ἐνὶ ἑῷ νηῷ) ἐν τῷ ἰδίῳ ναῷ in suo
templo. ναός, Atticè νεώς, Ionicè νηός templum,
delubrum. πίονι) λιπαρῶ opimo, propter opimas
hostias: vel (ut alij) πλουσίῳ opulento. ἄγροι ἀθη-
ναίων) οἱ ἀθηναῖοι Athenienses. μιν) αὐτὸν eum.
ἀρνειοῖς) ἀμνοῖς, ἢ κριοῖς agnis, vel arietibus. περι-
τελλομένων) περιερχομένων circumeuntibus: vel
(ut Virg.) voluentibus: id est quotannis, κατέτος. Intelli-
gunt enim de sacris anniversarijs, Erechtheo apud
Athenienses fieri solitis. πετεῶο) πετεῶ petei:
figura paragoge: Est autem Attica declinatio πετε-
ώς πετεῶ. ἐπιχθονίων) ἀνθρώπων hominum.
κοσμῆσαι) διατάξαι ordinare, instruere. ἀσπι-
διώτας) ἀσπιστὰς scutatos. οἶος) μόνος solus. προ-
γενέστερος) πρεσβύτερος senior, grandior, natu
maior. ἀίας) τελαμώνιος. διωκαίδεκα) δώδε-
κα duodecim. στῆσε) ἔστησε statuit. ἵνα) ὅπου ubi.
φάλαγγες) τάξεις ordines, legiones. τειχιόεσσαν)

εὖ τετειχισμένην: vel (ut alibi dixit) εὐτείχεον egregijs muris cinctam, munitam: ἀ τειχίον. κατὰ κόλπον ἐχούσας) κατεχούσας κόλπον incolentes sinum. ἀμπελόεντα) πολλοὺς ἀμπέλους ἔχουσαν vitibus abundantem, vitiferam. φίλος) προσφιλὴς, ἀγαπητὸς charus, dilectus. ἀγακλειτοῦ) ἄγαν ἐνδόξου valde clari, inclyti: ex ἄγαν, & κλειτὸς, extrito ν. ἰσόθεος) ἶσος θεῷ par Deo, cum Deo comparandus. φώς) ἀνὴρ vir. τρίτατος) τρίτος tertius. ταλαϊονίδαο) ταλαοῦ παιδὸς. ταλαὸς Talaus: hinc patronymicum ταλαΐδης Talaides: quod poeta, interpositis duabus syllabis, ταλαϊονίδης protulit, quasi ἀ ταλαΐων ονος. ἡγεῖτο) ἡγεμὼν ἦν dux erat. ὀγδώκοντα) ὀγδοήκοντα octoginta: συναίρεσις ἰωνικὴ τοῦ ο, κὴ η εἰς ω. Sic Herodotus ἀνέβωσε, & βωθήσαντες dixit, pro ἀνεβόησε, & βωηθήσαντες. ἀφνειὼν) πλούσιον divitem. ἄφενος divitiae:

inde extrita penultima, ἀφνεὸς, et assumpto ι, ἀφ-
νειός dives πλούσιος. ὁθ' ἄρ) ὅπου δὴ ubi quidem.
οὗ, et ὅθι ubi. ἄδρηστος) ἄδραστος Adrastus, ἰωνι-
κῶς. αἰπηνὴν) ὑψηλὴν celsam. αἰγιάλοντ'
ἀνὰ πάντα) τὴν πᾶσαν τὴν ἀχαΐαν, & totam
Achaïam. Haec enim antè αἰγίαλος Ægialus
dicta fuit, propter urbes in littore ordine dispo-
sitas; autore plinio. ἐνδ' αὐτὸς ἐδύσατο) ἐνέδυ
δὲ αὐτὸς indutus autem erat. νώροπα) στύλ-
βοντα fulgens, micans, prestringens aciem ocu-
lorum. κυδιόων) ἐπαιρόμενος δόξῃ efferens
se gloria, glorians. οὕνεκα) διότι propterea
quod. λακεδαίμονα) ἢ χώραν, ἢ πόλιν. A-
lij enim de Laconice, seu Laconide regione intel-
ligunt: in qua fuit Sparta urbs. Alij unius, eius-
demque urbis duas fuisse partes opinantur: quarum una
dicta fuerit Lacedæmon: altera Sparta. κοίλην)

ἐν ἠοιλάδι ἠειμένην in valle sitam, circum ia-
cente monte Taygeto. ἠητώεσσαν) ἢ πολλὰ
κήτη ἔχουσαν, ἢ μεγάλην aut multa haben-
tem cete, quasi cetariam: aut magnam, ab in-
usitata magnitudine huius piscis: quem plinius
inveniri ait sexcentorum pedum longitudine, &
trecentorum sexaginta latitudine. Lege Strabo-
nem lib. 8. ἠῆτος cetos, ἠήτι cete. Virg. 5.
Immania cete. λάαν) λᾶν Lan. Est enim mo-
nosyllabum: sed Poeta germinavit a propter
metrum. τῶν, οἱ ἀδελφεὸς) τούτων ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ. ἀπάτερθε) ἰδίᾳ ἀπὸ τῶν τοῦ
ἀδελφοῦ νεῶν seorsim à fratris navibus. ἠίεν)
ἤει ibat. ἐν) ἐν αὐτοῖς inter eos: quod antea
dixit μετὰ. πεποιθὼς) τεθαρρηκὼς, θαρρῶν
fretus, ἀπὸ τοῦ πείθομαι. ἧσι) προθυμίῃσι) τῇ

ἰδίᾳ προθυμίᾳ, τῷ ἑαυτοῦ θαῤῥεῖ sua ala crita-
te, sua fidentia: enallage numeri. Alibi: ἧς
ὑπεροπλίῃσι. ἵετο) ὡρμᾶτο ferebatur. θυμῷ)
τῇ ψυχῇ animo, ·|· προεθυμεῖτο cupiebat,
gestiebat. πύλον) καὶ χώραν, καὶ πόλιν: autore
Strabone: hinc Pylius Nestor. πόρον) διάβασιν
uadum. ἀλφειοῖο) ἀλφειοῦ ποταμοῦ Alpheï flu-
uij. εὔκτιτον) εὖ κεκτισμένον bene conditum:
διαίρεσις, καὶ ἔκθλιψις τοῦ σ, ἀντὶ τοῦ εὔκτι-
στον, ἀπὸ τοῦ κτίζω. Alibi dicit εὐκτίμενον.
ἔνθατε) ὅπου ubi. ἀντόμεναι) ὑπαντόμεναι
obuiam uenientes. παῦσαν) ἔπαυσαν, ἐστέρη-
σαν priuarunt. θάμυριν) ποιητὴν poetam.
τὸν θρήϊκα) θρᾷκα Thracem. θρᾴξ, Ionice
θρήϊξ Thrax. ἀοιδῆς) ᾠδῆς cantu. Οἰχα-
λίηθεν) ἀπὸ τῆς οἰχαλίας πόλεως ex urbe
Oechalia. εὐρήτου) βασιλέως. Οἰχαλιῆος)

οἰχαλιέως Oechaliensis. στεῦτο) διεβεβαιοῦντο, ἐ-
πηγγέλλετο affirmabat, profitebatur: ἀφαί-
ρεσις, ἡ συγκοπὴ, ἀντὶ τοῦ ἐστεύετο. εὐχόμε-
νος) μεγαλαυχούμενος glorians. νικησέμεν)
νικήσειν se nicturum esse. εἴπερ ἂν) κἀν e-
tiamsi. κοῦραι) θυγατέρες filiae. ἀείδοιεν)
ᾄδοιεν canerent. θέσαν) ἐποίησαν fecerunt.
πηρὸν) τυφλὸν coecum. ἀφέλοντο) ἀφείλον-
το ademerunt, eripuerunt. θεσπεσίην) θεῖ-
αν divinum. ἀοιδὴν) ᾠδὴν cantum. ἐκλέλα-
θον) ἐπιλαθέσθαι ἐποίησαν, ἐνεργητικῶς
activè, fecerunt ut obliviscerentur: ἀπὸ τοῦ λαν-
θάνω, ἀόρ. β. ἔλαθον, κατ' ἀναδίπλωσιν
λέλαθον. κιθαριστὺν) τὴν κιθαριστικὴν artē
~~ey~~ citharisticam. αἰπύτιον τύμβον) τοῦ αἰπύ-
του τάφον Epyti bustum. ἵνα) ὅπου ubi: deest εἰ-
σὶ sunt. ἀγχιμαχηταὶ) συστάδην μαχό-

μενοι coming pugnantes. πολύμηλον) πολλὰ
μῦλα, τοῦτ' ἔστι, θρέμματα ἔχουσαν pecoribus
abundantem: ex πολὺ, & μῦλον. Statius The-
baidos lib. 4. Dives & Orchomenos pecoris. Hesy-
chius de ovibus intelligit: Interpretatur enim πο-
λυπρόβατον. ἠνεμόεσσαν) ἀνεμόεσσαν, εὐ-
άνεμον ventosam: .|. ὑψηλὴν, ἀπὸ τοῦ παρα-
κολουθοῦντος. μαντινέην) μαντίνειαν ἰωνι-
κῶς, Mantineam. ἀγκαίοιο πάϊς) ἀγκαίου
παῖς Ancaei filius. πολέες) πολλοὶ multi.
ἐν νηῒ ἑκάστῃ ἔβαινον) ἐν ἔβαινον εἰς ἑκά-
στην ναῦν ingrediebantur singulas naves. ἐπι-
στάμενοι) ἔμπειροι periti. πολέμοιο) πολέμου.
Alibi dicit μάχης εὖ εἰδότε πάσης. Horatius: Et
Stenelus sciens pugnae: εἰδὼς μάχης. Virg. Expertos
belli iuvenes: ἐπισταμένους πολέμου. σφὶν) αὐτοῖς eis.
παράαν ἐπὶ πόντον) διαπερᾶν τὴν θάλασσαν qui-

bus transmitterent mare. θαλάσσιαι τὰ τῆς θα-
λάσσης res maritimæ. μεμήλει ἔμελε curæ e-
rant. μέλει curæ est. παρατ. ἔμελε curæ erat.
μ. μελήσει curæ erit. παρ. μεμέλητε curæ fu-
it, ὑπερ. ἐμεμελήτει curæ fuerat: quæ duo po-
strema poëta μέμηλε, & μεμήλει profert, κατὰ
συγκοπὴν: utitúrque μέμηλε in significatione
præsentis: μεμήλει in significatione præteriti imper-
fectiuatur ἐναλλαγὴν. σφι αὐτοῖς illis. δῖαν
μεγάλην, ἢ ἔνδοξον magnam, aut claram. ἤλι-
δα πόλιν, τὴν χώραν. ὅσσον ἐφ' ἐφόσον quantum,
ἀναστροφὴ. πέτρη ὠλενίη πέτρα ὠλενία, τοῦτ' ἔστι,
ὄρος πετρῶδες mons petrosus. ἐντὸς ἔνδον intus. ἐέρ-
γει κατέχει continet, id est ἐμπεριέχει in se continet.
πολέες ἐπειοὶ πολλοὶ ἠλεῖοι multi Elei. plinius lib.
4. cap. 5. inde Eleorum ager: quæ antea Epei uocabantur. ἔμ-
βαινον ἐνέβαινον conscendebant. ἡγησάσθην ἡγεμό-
νες ἐγένοντο duces fuerunt. ἀμαρυγκείδεις ἀμαρυγκέ-
ως υἱὸς Amaryncei filius. θεοειδὴς θεοῦ εἶδος ἔχων diuina

facie. Alibi dicit θεοείκελος. αὐγηϊάδαο) αὐγειάδου Augia-
dae. αὐγείας Augias, αὐγειάδης Augiades: Ionice αὐγη-
ϊάδης, διαιρέσει, καὶ ἐκτάσει. οἱ) ἐλλείπει ἦσαν. ἐχι-
νάων) ἐχινῶν, τοῦτ' ἔστι, ἐχινάδων ex Echinis, id est
Echinadibus. νάιουσι) κεῖνται sitae sunt. πέρην ἁλὸς)
πέραν θαλάσσης ultra mare. ἤλιδος ἄντα) ἐξεναντί-
ας ἤλιδος contra Elidem. Virg. Italiam contra. ἀτά-
λαντος ἄρηϊ) ἴσος τῷ ἄρει Marti par, .i. πολεμικὸς.
τίκτε) ἐγέννα gignebat, κατάχρησις. Alibi: ὃν τέκ'
ὀδυσσεὺς. ἀπεναύσατο) ἀπῴκησεν migrauerat,
ἀ νάομαι, τὸ ναίω. δουλιχιόνδε) εἰς δουλίχιον in
Dulichium. Sic alibi οὐλυμπόνδε. κεφαλῆνας) τοὺς
κατοικουμένους ἐν κεφαλληνίᾳ habitantes in Ce-
phalenia. νήριτον) ὄρος Neritum montem. εἰνο-
σίφυλλον) πολύφυλλον, ἢ πολύδενδρον frondo-
sum, uel arboribus densum. τρηχεῖαν) τραχεῖαν aspe-
ram, Ionikῶς. μιλτοπάρηοι) μεμιλτωμένας ἔχου-
σαι τὰς πρώρας mineatis proris, uel mineatae. μίλ-
τος minium, παρειὰ mala: μιλτοπάρηος mineatis
malis: poeta ad nauem transtulit. ἀγχίαλον) πα-
ράλιον maritimam, ex ἄγχι, & ἅλς. οἰνῆος) οἰνέως Oe-
nei. ξανθὸς) ξανθόθριξ flauus, id est flauo capillo, ἀπὸ

ὅλῳ. Iuuenalis: Et flaui dignus ferro Meleagri. μελέ-
αγρος) οἰνέως παῖς Oenei filius. θάνε) ἀπέθανε mor-
tuus erat. τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο) τούτῳ δὲ διὰ πάν-
τα ἐπιτεταλμένον ἦν huic omnino mandatum e-
rat. ἐπιτέλλω mando. ἀνασέμεν) βασιλεύειν
imperare. δουρικλυτὸς) ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ, τοῦτ' ἔστι,
πολεμικὸς, ἀπὸ μέρους, hasta clarus, i. bellicosus.
ἀργινόεντα) λευκὴν, λευκόγειον candidam, terra
albicante. εὖ ναιεταώσας) εὖ οἰκούσας, παθητικῶς
bene habitatas i. populosas πολυανθρώπους: alibi
dicit εὖ ναιόμενος. ναιετάω habito, et habitor. ἑ-
κατόμπολιν) ἑκατὸν πόλεις ἔχουσαν centum urbi-
bus. Virg. 3. Centum urbes magnas habitant. ἐνυ-
αλίῳ) ἄρει Marti. ἀνδρειφόντῃ) ἀνδροφόνῳ
homicidae. Simile est ἀργειφόντης Argi interfector.
ἡρακλείδης) ἡρακλέος παῖς Herculis filius. ἠΰς)
ἀγαθὸς, ἀνδρεῖος bonus, fortis: ab εὖ, ἐΰς κατὰ διαί-
ρεσιν. Hesiodus: ἐΰς πάϊς ἰαπετοῖο: et ἠΰς κατὰ
ἔκτασιν: unde est ἠΰκομος, pro εὔκομος. ἀγερώχων)
ὑπερηφάνων, ἢ ὑπερόχων superborum, uel praestan-
tium: Quomodo Virgilius dixit, superbum Ilium, ~~& sup~~

borum, vel praestantium: Euomodo Virgilius dixit, super-
bum Ilium, & superbum coniugium: est enim ἀγέρωχος
λέξις τῶν μέσων. κοσμηθέντες) διαταχθέντες or-
dinati, distributi. διάτριχα) τρίχα, τριχῶς tripartito, tri-
fariā: figura prothesis. ἰήλυσσον) ἰάλυσον Ialysum.
βίῃ ἡρακληείῃ) βίᾳ ἡρακλείᾳ virtuti Herculeae, .i.
τῷ ἡρακλεῖ Herculi, περιφραστικῶς. ἄγετο) ἤγα-
γεν duxerat. πέρσας) ἐκπορθήσας cum expugnas-
set. αἰζηῶν) νεανιῶν iuuenum. τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ)
ἐξετράφη ἐν οἴκῳ educatus est in domo patris Hercu-
lis: figurae ἀφαίρεσις, καὶ ἀποκοπὴ. εὐπήκτῳ) εὐ-
παγεῖ, στερεῷ, καλῶς ᾠκοδομημένῳ bene compa-
cta, & coagmentata: firma, bene aedificata: ex εὖ, et
πηκτὸς, ἀπὸ τοῦ πήγνυμι. κατέκτα) ἀπεκτόνησε,
ἐφόνευσε, ἀνεῖλε occidit, interfecit. ἀποκοπὴ, ἀν-
τὶ τοῦ, κατέκτανε, ἀπὸ τοῦ κτείνω, ἀόρ. β. ἔκτανον.
μητρῳα) μητρὸς ἀδελφὸν matris fratrem, id est auuncu-
lum θεῖον. ἔπηξε) κατεσκεύασε, ᾠκοδόμησε aedifi-
cauit. βῆ φεύγων) ἔφυγε abijt fugiens, id est pro-
fugit. ἡωνοὶ) ἡῶν ἡοὶ filiorum filij, id ē nepotes

ἔγγονοι. ἵξεν) ἀφίκετο, παρεγένετο venit. ἀλώ-
μενος) πλανώμενος errans. ᾤκηθεν) ᾠκίσθησαν
habitauerunt, distributi fuerunt. τριχθὰ) τρίχα, τρι-
χῶς tripartito: πλεονασμὸς τοῦ θ. κατὰ φυλαδὸν)
κατὰ φυλὰς secundum tribus, tributim. ἐφίληθεν)
ἐφιλήθησαν amati sunt. φιλέω amo. ἐκ διὸς)
ὑπὸ τοῦ διὸς à Ioue. τατέχευε) κατέχεε, τοῦτ'
ἔστι, δαψιλῶς ἐδωρήσατο effudit, i. largè, effuseq;
donauit. σφίσι) αὐτοῖς illis. θεσπέσιον) θεῖον di-
uinas opes. σύμηθεν) ἀπὸ σύμης è Syme Insula
Cariae. ἀμύμονα) ἐπαινετὸν laudatum, omni gene-
re laudis p̄stantem. ἀλαπαδνὸς) ἄνανδρος, μα-
λακὸς ignauus, imbellis, mollis, effoeminatus. παῦ-
ρος) ὀλίγος exiguus. κράπαθον) κάρπαθον: με-
τάθεσις. νῦν δ' αὖ) λείπει, λέξω deest, dicam. τοὺς)
τούτους eos. ὅσοι) ὅσοι, οἵτινες qui. τὸ πελασγικὸν
ἄργος) θεσσαλίαν Thessaliam. plinius lib. 4. cap. 7.
τρηχῖνας) τραχῖνα ~~Th~~ Trachinem, ἰωνικῶς. ἑλλά-
δα) πόλιν, ἢ χώραν. καλλιγύναικα) καλὰς γυ-
ναῖκας ἔχουσαν pulchras foeminas habentem. καλεῦ-

ντο) ἐκαλοῦντο uocabantur. ἐμνώοντο) ἐμέμνηντο
meminerant: ἀπὸ τοῦ μνάομαι, παρατ. ἐμναό-
μην ἐμνώμην, ἐμνάοντο ἐμνῶντο, καὶ παρενθέ-
σει τοῦ ο, ἐμνώοντο. δυσηχέος) κακὸν ἦχον
ἀποτελοῦντος malum sonum reddentis: .|. Cut Cice-
ro loquitur) horrisoni: ex δύς, et ἦχος. ἐπὶ στίχας)
ἐπὶ τὰς τάξεις, ἀς παράταξιν ad ordines, ad a-
gmina, in aciem. τὴν) ἣν quam. ἐξείλετο) ὡς
ἐξαίρετον γέρας ἔλαβεν ut eximium praemium
acceperat: ἀπὸ τοῦ ἐξαιρέομαι. καδδὲ μύνητ'
ἔβαλεν) κατέβαλε δὲ μύνητα interfecit autem
Mynetem, Brysei dis maritum. ἐγχεσιμώρους) πε-
πονηκότας εἰς τὸ δόρυ, τοῦτ' ἔστι, πολεμικοὺς,
ἀπὸ μέρους exercitatos hasta, .|. bellicosus. ἀχέων)
λυπούμενος. τῆς) ταύτης ἕνεκα huius causa. ἀν-
στήσεσθαι) ἀναστήσεσθαι erat surrecturus. τέμενος)
ἱερὸν, ναὸν templum, delubrum. δήμητρος) δημή-
τηρ Ceres. μήλων) προβάτων, ἢ θρεμμάτων oui-
um, aut pecorum: .|. diuitem ouium, aut pecoris:

quod antea dixit πολύμηλος. λαχεποίην) πολλὰς
πόας ἔχουσαν: ἐν αἷς ἐστι τὴ κοιμηθῆναι abun-
dantem herbis: in quibus etiam cubare liceat: .i. (ut
antea dixit) ποιήεντα herbosam, herbidam: ex λέχος,
& πόα, Ionicè ποίη. ἀρήϊος) ἀρεῖος, ἰωνικῶς, πο-
λεμικὸς mauortius, bellicosus. ἔχε κατὰ γαῖα) κατεῖ-
χεν ἀυτὸν ἡγῆ tegebat illum terra, .i. mortuus erat,
τρόπος μετάληψις. ἀμφιδρυφὴς) ἀμφοτέρω-
θεν ἐσπαραγμένη τὸ πρόσωπον διὰ τὸ πέν-
θος utrinque lacerata facie praeluctu, id est, uidua χή-
ρα, ut sit μετάληψις: ~~et~~ ἀμφὶ, et δρύπτω, τὸ
σπαράττω. δόμος) οἶκος domus. ἡμιτελὴς) ἐξ ἡ-
μισείας τέλειος ex parte dimidia perfecta: quasi se-
miperfecta: quippe orbata altera sui parte: id est
patre familias: ex ἡμι, et τέλος. ~~δαρ~~ δάρδανος ἀ-
νὴρ) ἕκτωρ, ἢ αἰνείας. ἀποθρώσκοντα νηὸς) ἀπο-
πηδῶντα τῆς νεὼς desilientem de naui. οὐδὲ μὲν)
οὐδὲ μὴν nec uero, nec tamen. οὐδ' οἵ) οὐδὲ οὗτοι ne

hic quidem. ἔσαν) ἦσαν erant. ἄναρχοι) ἄνευ
ἡγεμόνος sine duce. γεμὲν) γεμὴν, καίπερ
quanquam. πόθεον) ἐπόθουν desiderabant.
ἀρχὸν) τὸν πρότερον ἡγεμόνα priorem ducē.
κόσμησε) διέταξε ordinauit, instruxit. αὐ
τοκασίγνητος) γνήσιος ἀδελφὸς germanus
frater. ὁπλότερος) νεώτερος iunior, natu mi
nor. πρότερος) πρεσβύτερος senior, natu
maior: λείπει, ἦν. ἀρείων) ἀμείνων, γεν
ναιότερος melior, fortior. δεύοντο) ἐδέοντο,
ἐνδεεῖς ἦσαν indigebant, carebant. μὲν) αὐ
τὸν πρωτεσίλαον. παραὶ) παρὰ iuxta. ἰαω
λκὸν) ἰωλκὸν Iölcum, ἐπένθεσις: sicut πηλεί
δης πηλειάδης. δῖα) ἐνδοξοτάτη, διαφο
ρωτάτη praestantissima: habet enim uim super
latiui. ἀρίστη) βελτίστη optima. εἶδος) μορφὴν
speciem, ·|· καλλίστη pulcherrima. τόξων εὖ ἀδὼς)
ἐπιστάμενος τοξεύειν, ἢ ἔμπειρος τῆς τοξικῆς

peritus

peritus sagittandi, vel artis sagittariae: ἀντιμέρεια, ἢ συνεκδοχὴ, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. ἐμβέβασαν) ἐνεβεβήκεισαν conscenderant, ingressi erant, συγκοπὴ. κράτερ' ἄλγεα) ἰσχυρὰς ὀδύνας vehementes dolores. μοχθίζοντα) κάμνοντα laborantem. ὀλοόφρονος) ὀλεθρίου pernitiosi. ὕδρου) ὕδωρ aqua: ὕδρος hydrus, serpens aquatilis, latinè natrix. Lucanus: Et natrix, violator aquae. νόθος ἡὸς) παῖς οὐγνήσιος filius non legitimus, nothus. κλωμακόεσσαν) πολλὰς κλώμακας ἔχουσαν: ἀφ' οὗ κρημνώδη, καὶ δύσβατον multa habentem praerupta: in rupe sitam; ideoque difficili aditu, atque arduo. ἡγείσθην) ἡγεμόνες ἦσαν, δυικῶς duces erant. ἰητὴρ ἀγαθὼ) ἰατροὶ ἀγαθοὶ, δυικῶς, boni medici. ἰητὴρ medicus ἰατρός. Τιτάνοιότε λευκὰ κάρηνα) λευκόγεων πόλιν Τίτανον oppidum terra albicante Titanum: ex qua nomen invenit: ut autor est Strabo: ut idem sit, quod antea dixit ἀγινόεις. Alij montem intelligunt. λευκὴν) λευκόγεων terra

R

albicante. μενεπτόλεμος) θυμικὸς ἐν πολέμῳ
fortis in bello, .|. πολεμικὸς bellicosus: à μένος,
& πόλεμος: uel à μένω, & πόλεμος: ut sit καρ-
τερικὸς ἐν πολέμῳ constans in bello. κλυτὸς)
ἔνδοξος inclyta: ἐναλλαγὴ ποιητικὴ, κὶ χε-
δόντι σολοικοφανὲς, ἀντὶ τοῦ, κλυτὴ. Sic oculis
capti talpae, & timidi Damae uocantur à Virgilio.
ἐτίσατο) ἐτιμωρήσατο ultus est. φῆρας) κεν-
τάυρους, αἰολικῶς. λαχνήνεντας) τριχώδεις,
λασίους capillatos, pilosos, hirsutos. ὦσε) ἐξέβα-
λε expulit. ὤθω pello. μ. ὤσω. πηλίου) ὄρους
ex pelio monte. πέλασσεν) ἐγγίζειν ἐποίησεν,
τοῦτ' ἔστι, ἐφυγάδευσεν fugauit. αἰθίκεσσι)
πρὸς αἴθικας ad Æthicas. ὑπερθύμοιο)
μεγαλοψύχου, ἢ ὑπερηφάνου magnanimi,
aut superbi. ἔθεντο) ἐποίησαν, ᾠκοδόμησαν
fecerant, aedificauerant. οἰκία) οἴκους, οἰκίας
domus, .|. ὤκουν habitabant: à nominatiuo οἰκί-
ον pro οἰκία. δυσχείμερον) χειμέριον, ψυ-
χρὰν hyemalem, frigidam. ἐνέμοντο) εἰργάζον-

τὸ colebant. ἔργα) τὰς γεωργίας agros, ·|· ἐγε-
ώργουν. ~~ἡμερτὸν~~ ἡμερτὸν) ἐπιθυμητὸν, ἐπέ-
ρασον desiderabilem, amoenum: ἀπὸ τοῦ ἱμείρω
desidero. τιταρήσιον) ποταμὸν Titaresium flu-
uium. προΐει) προΐησι emittit. καλλίῤῥοον)
καλῶς ῥέον pulchrè fluentem, ·|· limpidam aquam.
πηνειὸν) ποταμὸν Peneum fluuium. συμμί-
σγεται) συμμίγνυται commiscetur. ἀργυρο-
δίνῃ) ἀργυρᾶς δίνας ἔχοντι, τοῦτ' ἔστι, διαυγεῖ argen-
teis aquis, ·|· limpido, & pellucido. ἐπιῤῥέει μιν
καθύπερθεν) ἐπιῤῥεῖ ἐπάνω αὐτοῦ fluit sup
eo, ·|· (ut plinius conuertit) oleï modo supernatat.
στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ) ἀποῤῥεῖ ἀπὸ στυ-
γὸς ὕδατος emanat è stygo aqua. δεινοῦ) φοβεροῦ,
μεγάλου horribili, magno. ναίεσκον) ἔναιον,
ᾤκουν habitabant. ἔννεπε) εἰπὲ dic. ὀδυσ. 3. α.
Φηρητιάδαο) τοῦ Φήρητος, παιδὸς ἀδμήτου
pheretis filij Admeti. τὰς) ἃς quas. ἔλαυνε)
ἤλαυνε agebat. ποδώκεας) ταχείας veloces.
ὄτριχας) ὁμοίας τρίχας ἐχούσας, τοῦτ' ἔστι, ὁμο-

χρόους similibus pilis, ·|· concolores. συγκοπὴ ἀι-
ολικὴ, ἀντὶ τοῦ, ὁμότριχας: ἐκ ὁμοῦ, et θρίξ τρι-
χός. οἰετέας) ὁμήλικας aequeuas. συγκοπὴ
ἀιολικὴ, καὶ πρόσληψις τοῦ ι, ἀς δίφθογγον,
ἀντὶ τοῦ, ὁμοετεῖς, ἐκ ὁμοῦ, et ἔτος. σταφύλῃ) δια-
βήτῃ, ἢ καθέτῳ circino, uel perpendiculo: ·|· tergis
obaesis, & teretibus, & quasi circino, aut perpendi-
culo exaequatis. πιερίῃ) ὄρει μακεδονίας in
Pieria, monte Macedoniae. φορεούσας) φερού-
σας ferentes. φορεούσας φόβον ἄρηος) ἢ φοβερὰς
ἐν πολέμῳ, ἢ ἀφόβους πρὸς πόλεμον uel terri-
biles in bello; uel impauidas ad bellum: ut sit φό-
βον φέρειν, μὴ φοβεῖσθαι. ὄφρα) μέχρις οὗ quā-
diu. μήνιεν) ὠργίζετο irascebatur. φορέεσκον)
ἐφόρουν gestabant. δίσκοισιν) λίθοις στρογγύλοις
discis, ·|· lapidibus rotundis. αἰγανέῃσιν) ἀκοντί-
οις, δόρασι iaculis, hastis. τόξοισι) βέλεσι, ὀϊστοῖς
sagittis. ἐρεπτόμενοι) ἐσθίοντες comedentes. λω-
τὸν) ἄγριον δηλονότι lotum sylue strem. ἐλεό-
θρεπτον) ἐν ἕλει γεννώμενον, τοῦτ' ἔστι, ἑλεο-

~~ἀρεπτον) ἐν ἕλει γεννώμενον, nominatam~~
σέλινον sponte in humidis nascens apium, ·|· api-
um palustre, uel apium rusticum. Dioscorides
lib. 3 cap. 68. ἀνάκτων) δεσποτῶν dominorum.
Sic enim hic accipitur. κεῖτο) ἀπετέθειντο re-
positi, uel dispositi erant. πεπυκασμένα) ἐσ-
κεπασμένα tecti; ne laederentur aut fumo,
aut puluere. πυκάζω tego σκεπάζω. ἀρηΐ-
φιλον) ἢ προσφιλῆ τῷ ἄρει, ἢ φιλοῦντα τὸν
ἄρεα, τοῦτ' ἔστι, πολεμικόν, aut charum Marti,
aut amantem Martis, ·|· bellicosum, quod antea
dixit ἀρήϊος. φοίτων) ᾔεσαν, περιεπάτουν
ibant, errabant, peruagabantur. οἱ δ' ἄρ) οἱ δὲ λοι-
ποὶ ἕλληνες alij uero Graeci. ἴσαν) ἐπορεύ-
οντο ibant. ὡσείτε) ὥσπερ ἂν εἰ ut si, quasi.
νέμοιτο) ἀναλίσκοιτο, ἐρημοῖτο, καίοιτο absu-
meretur, uastaretur, conflagraret. γαῖα) γῆ
terra. ὑπεστονάχιζε) ἐστέναζε, ἤχει geme-
bat, sonabat. διὶ) ὑπὸ διὸς à Ioue. ἱμάσσῃ)
πλήττῃ ferit, icit. τυφωέϊ) τυφῶνι, ἐνὶ τῶν

γιγάντων, τῷ ἐναντιωθέντι τῷ διΐ, τὴ κεραυνω-
θέντι ὑπ' αὐτοῦ circa Typhonem gigantem: q
cum aduersaretur toui, ab eodem fulmine per
cussus est. Variè autem profertur, τυφών, τύ-
φώς, et τυφωεύς. εἰν) ἐν in. ἀρίμοις) ἢ
χώρα, ἢ ὄρει aut regione, aut monte: Est n.
magna de hoc loco autorum dissentio. Virgilius
composito nomine, & mutata declinatione
Inarime dixit, cùm ait Æne. 9:

Tum sonitu prochyta alta tremit: durúmq; cubile
Inarime, Iouis imperijs imposta Typhoeo: Quasi
legerit, aut opinatus sit dici γαῖαν εἰναρίμης
terram inarimes. Et plinius lib. 3. cap. 6. Æna-
ria ipsa à statione nauium Æneæ, Homero Ina-
rime dicta, Græcis pithecusa. εὐνὰς) κοίτας,
ἄντρα cubilia: Est autem enallage numeri, pro
εὐνὴν. διέπρησον πεδίοιο) ἐπορεύοντο διὰ τοῦ
πεδίου, διήρχοντο τὸ πεδίον ibant per campum,
transmittebant campum. à διαπρήσω. πο-
δήνεμος) ἀνεμώδεις πόδας ἔχουσα, ἀφ' οὗ

ταχεῖα, ἢ ὑπόπτερος uentosis pedibus: .i. uelox, seu uolucris, κατὰ μετάληψιν: ex πούς ποδός, & ἄνεμος, mutato α in η. ὠκέα) ὠκεῖα ἐμβολὴ τοῦ ι. ἀλεγεινῇ) ἀλγεινῇ, λυπηρᾷ cum tristi nuncio: figura epenthesis. ἀγόρευον) ἔλεγον orabant. ἀγοράς) λόγους orationes, .i. habebant conciones, ἐδημηγόρουν concionabant, ἀττικισμός. εἴσατο) ὡμοιώθη similis erat, ἀπὸ τοῦ εἴδομαι. φθογγὴν) τῇ φωνῇ uoce. ᾗ) ᾗ εἶ, ᾗ ὦ filio, συγκοπή. ἵζε) ἐκάθιζε sedebat. σκοπὸς) κατάσκοπος speculator, explorator, ἀπὸ τοῦ σκέπτομαι. ποδωκείῃσι) τῇ τῶν ποδῶν ταχυτῆτι pedum celeritate, enallage numeri. τύμβῳ) τάφῳ busto, tumulo. δέχμενος) προσδεχόμενος, ἐπιτηρῶν: ἀφαίρεσις, ἡ συγκοπή. ἄκριτοι) πολλοὶ immodici sermones: unde est ἀκριτόμυθος. εἰσὶ φίλοι) ἀρέσκουσι placent. ἐπὶ εἰρήνης) ἐν καιρῷ εἰρήνης in pace, pacis tempore. ἀλίαστος) ἄφυκτος, μέγας bellum ingens, & ineuitabile, ex α, et

λιάζω. εἰσήλυθον μάχας ἦλθον εἰς μάχας
veni in p̄lia, interfui prælys. πολλὰ πολλάκις
sæpe. ὄπωπα ἑώρακα vidi: ἀπὸ τοῦ ὄπτω. πε-
δίοιο λείπη διὰ, per campum. ἐπιτέλλομαι ἐν-
τέλλομαι mando, præcipio. ῥέξαι ποιῆσαι face-
re. ὧδε δὲ οὕτως sic. πολυσπερέων πολλαπλασί-
ων, ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συνειλεγμένων variorū,
& multiplicium: ex multis populis collectorū, ex πολὺ,
& πείρω, quasi disseminatorum. συμαινέτω προ-
στασσέτω imperet. οἷσί περ ὧν, ἀντίπτωσις.
ἐξηγείσθω ἀφηγείσθω præsit. κοσμισάμενος δι-
ατάξας ordinans, centurians. πολιήτας πολίτας
suos cives: figura epenthesis. ἔλυσε ἀπέλυσε
dimisit, soluit. ἐσσεύοντο ὡρμῶντο, συνέτρεχον i-
bant, concurrebant. τεύχεα ὅπλα arma. ὠΐ-
γνυντο ἠνοίγοντο aperiebantur. Virg. panduntur
portæ. ἀνοίγω aperio: poeticè οἴγω, & οἴγνυμι: ab
οἴγνυμι fit passiuus παρατατικὸς ᾠγνύμην, καὶ
διαιρέσει ᾠϊγνύμην. ἐκ δ' ἔσσυτο ἐξήει δὲ ἐκ-

bat autem. ὀρυμαγδὸς) θόρυβος tumultus. ὀρώρει) διη-
γείρετο excitabatur, oriebatur. αἰπεῖα) ὑψηλὰ al-
tas. πολώνεϊ) βουνὸς collis, tumulus. Virg. 2: Est
urbe egressis tumulus. προπάροιθε πόληος) ἔμ-
προσθεν πόλεως ante urbem. περίδρομος) περι-
φερὴς, στρογγύλος rotundus, teres. ἔνθα τὴ ἔνθα)
πανταχόθεν undique. τὴν ἤτοι) ἣν μὲν quem qui-
dem. πολυσπαρθμοιο) πολλοὺς σπαρθμοὺς ἐχού-
σης, τοῦτ' ἔστι, εὐκινήτου, ἢ ταχείας multas agi-
litates habentis, i. agilis, aut velocis. μυρίνης)
μιᾶς τῶν ἀμαζόνων Myrines, unius ex Amazo-
nibus. διέκριθεν) διεκρίθησαν, διετάχθησαν
separati sunt, distincti sunt, ordinati sunt. κορυ-
θαίολος) ἢ ποικίλην ἔχων περικεφαλαίαν,
ἢ ἐπισείων τὴν περικεφαλαίαν: ἀφ' οὗ πο-
λεμικὸς aut variam habens galeam, vel insignis
galea: aut quatiens galeam: ideoque bellicosus: à
κόρυς υδος, quod est galea περικεφαλαία:
et αἰόλος varius, vel αἰόλω moveo κινῶ. τρωσὶ)

τρώων, ἀντίπτωσις. μεμαότες) πρόθυμοι propti, a
lacres. ἐγχείῃσι) τοῖς δόρασι hastis. ἐΰς) ἀγα
θὸς bonus, egregius: ductum nomen ab aduerbio εὖ,
κατὰ διαίρεσιν. Suprà dixit ἠΰς. δαρδανίων)
δαρδάνων: à rege Dardano. À latinis poëtis
uocantur Dardanidae. κνημοῖσι) τραχέσι τόποις
in iugis: unde est πολύκνημος. ἴδης) ὄρους Idae
montis. εὐνηθεῖσα) συγκαθευδήσασα concum
bens: ἀπὸ τοῦ εὐνάομαι. εὖ εἰδότε) ἔμπειροι
periti, gnari. ὑπαὶ νείατον πόδα) ἐν τῇ ὑπω
ρείᾳ in pede, uel radice, | in ima parte. ὑπαὶ)
ὑπὸ sub, ποιητικῶς. νείατον πόδα) τὸ κατώτα
τον μέρος ima parte, μεταφορικῶς. νέος no
uus, νέατος nouissimus, ἔσχατος κατὰ συγκοπήν.
ἀφνειοὶ) πλούσιοι diuites. Strabo nomen propri
um gentis facit, Aphnij: Ait enim Zeliae ciues
dictos fuisse Aphnios, à lacu Aphnitide. μέ
λαν) βαθὺ profundam, sicut μέλαιναι νῆες,
μεταληπτικῶς. αἰσήποιο) αἰσήπου ποταμοῦ,
Æsepi amnis. plinius lib. 5. cap. 32. τόξον) ἢ κυρί

ως, ἢ συνεκδοχικῶς, ἀντὶ τοῦ, τὴν τοξικὴν, aut
arcum, aut artem sagittandi. ἀδρήστειαν) ἀ-
δράστειαν Adrastiam. δῦμον ἀπαισοῦ) πό-
λιν ἀπαισὸν urbem Apaesum. μετωνυμία, κὴ
ἀντίπτωσις. Alibi: δῦμον ἐρεχθῆος: Dicitur
etiam παισὸς κατ' ἀφαίρεσιν. αἰπὺ) ὑψα-
λὸν celsum. ὄρος τηρείης) ὄρος τήρειαν montem
Teriam. ἤδεε) ἤδει norat, sciebat. περὶ πάν-
των) ὑπὲρ πάντας prae omnibus, pter omnes.
ἔασκε) ἔια sinebat. οὓς παῖδας) τοὺς ἰδίους
ἡγοὺς suos filios. στείχειν) πορεύεσθαι proficisci.
φθισήνορα) φθείροντα τοὺς ἄνδρας perden-
tem viros: ex φθίσις, & ἀνὴρ. κῆρες θανά-
τοιο) αἱ θανατηφόροι μοῖραι mortifera fata.
ὑρτακίδης) ὑρτάκου παῖς Hyrtaci filius. ὄρ-
χαμος) ἡγεμὼν dux. αἴθωνες) μέλανες.
ἀρίσβηθεν) ἀπὸ ἀρίσβης ex Arisbe. φῦλα)
ἔθνος gentem, nationem. ἐριβώλακα) εὔγειον

fertilem. πείροος) πείρους, διαίρεσις. θρήϊκας)
θρᾷκας Thraces. θρᾴξ Ionice θρήϊξ: unde est
θρηΐκιος Threjcius. ἀγάῤῥοος) ἄγαν ῥοώ-
δης rapidus, undosus, propter freti angustias.
ἐν τοῖς ἐέργει) συνέχει in se continet. διοτρε-
φέως) βασιλέως regis. ἀγκυλοτόξους) ἐπικα-
μπῆ τὰ τόξα ἔχοντας incurvis arcubus. ἀξίου)
ποταμοῦ Axij fluvij. ἐπικίδνατε αἶαν) σκορπί-
ζεται ἐπὶ τὴν γῆν, ἐπιῤῥεῖ τὴν γῆν spargi-
tur per terram, diffunditur per terram, inundat
terram. λάσιον κῆρ) τὸ δασὺ στῆθος, τοῦτ' ἔστι,
πυλαιμένης ὁ θυμοειδὴς pylemenis hirsutum
pectus, id est pylemenes vir animosus. Duplex Meto-
nymia. Nam & pectus pro corde ponitur: & cor
pro homine, in quo illud inest. Deinde μετά-
λητις: quia ex hirsuto pilosum ostenditur: ex
piloso calidum: ex callido animosum. plinius lib.
11. cap. 37. Hirto corde gigni quosdam homines
proditur: neque alios fortioris esse industriae: Sicut

Aristomenen Messenium: q trecentos occidit La-
cedæmonios: in quo, cum esset captus, dissecto
pectore, hirsutum cor repertum est. ἑνετῶν)
ἔθνους παφλαγονίας ex Henetis, gente Pa-
phlagoniæ: de quibus Liuius in principio lib. I.
ἀγροτεράων) ἀγρίων agrestium, sylvestrium.
κλυτὰ δώματα) ἔνδοξα οἰκήματα præclara do-
micilia, præclaras sedes. γενέθλη) γένεσις
generatio. ~~οἰκω~~ οἰωνιστὴς) οἰωνοπόλος augur.
ἐρύσατο) ἐφυλάξατο, ἐξέφυγε uitauit, ef-
fugit, ἀπὸ τοῦ ἐρύομαι. οἰωνοῖσιν) οἰωνο-
σκοπίαις alitibus, | augurijs, κατὰ μετωνυ-
μίαν. ἐδάμη) ἐδαμάσθη, ἀνῃρέθη domitus
est, interfectus est. αἰακίδαο) ἀχιλλέως, ἀπὸ
αἰάκου τοῦ πάππου Achillis, ab Eaco auo. κε-
ράϊζε) ἐφόνευε trucidabat. μέμασαν) προ-
εθυμοῦντο cupiebant, gestiebant. μάχεσθαι
ὑσμῖνι) συμπλέκεσθαι, συμβάλλειν dimicare
prælio.

μῄοσιν) μαιόνων, τοῦτ' ἔστι, λυδῶν Moeonum, .i. Ly-
dorum, ἀντίπτωσις, ἢ μεταπλασμὸς ἰωνικὸς,
μάιων μῄων. γεγαῶτας) κατοικοῦντας habitan-
tes. βαρβαροφώνων) βαρβάρῳ τῇ γλώττῃ χρω-
μένων, τοῦτ' ἔστι, παχύτι φωνούντων, ἢ ξενι-
κὸν barbarè loquentium, .i. pinguè quiddam so-
nantium, atq; peregrinum: quod vitium Strabo
βαρβαροστομίαν, & παχυστομίαν appellat. ἀκρι-
τόφυλλον) πολύφυλλον frondosum. χρυσὸν) χρυ-
σοῦν κόσμον aurum, .i. aureum ornatum. ἴε) ἐ-
πορεύετο proficiscebatur. πολεμόνδε) ἀς πό-
λεμον in bellum. κούρη) κόρη puella. ἐπή-
ρκεσε) ἀπήμυνε defendit, depulit. οἱ) αὐτῷ ab
eo. δαΐφρων) πολεμικὸς bellicosus. ἐκόμισε)
ἔλαβε abstulit, potitus est. δινήεντος) πολλὰς δί-
νας ἔχοντος verticosi, sinuosi.

Τέλος τοῦ καταλόγου.

NOHMATA EX LIBRO PRIMO.

διὸς δ' ἐτελείετο βουλή) Allusit ad locum communem: Dei consilio, & prouidentia geruntur omnia.

Item: principum discordijs euertuntur Resp.

Hesiodus: μεγάλοι δὲ διὸς νόος ἐξετελεῖτο.

ἕνεκα τοῦ χρυσέου) Contemptionem sacerdotum ulciscitur Deus.

ἀρητῆρα) Sacerdotis officium est precari deum.

κοσμήτορε) Ducis officium est ordinem præscribere multitudini.

αἰδεῖσθαι) Reuerentia Dei parendum est sacerdotibus.

κρατερὸν μῦθον) Potens est principum oratio.

ἐπιτίθεσθαι μύθῳ) Cedendum est tyrannorum iracundiæ, ac violentiæ.

εὐφρονέων) In oratore requiritur sapientia: Orat. Scribendi recte sapere est & principium, & fons.

Διὶ φίλε) Magistratus Deo charus est.

ὣς εὐ κάλχαι) Dei afflatu funduntur oracula.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn861777735/phys_0275

τοὔνεκ' ἀρ') ~~[illegible]~~ : propter contemptionem sacerdotum affligitur populus.

βούλομ' ἐγώ.) Boni principis est, publicam salutem suae cupiditati anteponere.

αἰκέποθι ζεύς) Urbium expugnationes diuinitus contingunt.

θεοείκελε) Magistratus Deo similis est. Gen. 33 Iacob ad Esau fratrem: Sic uidi faciem tuam, quasi uiderem faciem dei. Psalmo LXXXI Ego dixi Dij estis, & filij altissimi omnes.

βουληφόρος) Boni principis est consulere suis, atq prospicere. Alibi: οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ᾧ λαοί τ' ἐπιτετάφαται, καὶ τόσδα μέμηλεν.

ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας) Sacrificijs placantur Dij.

πηλείδης μέν, ἀτρείδης δέ) Ducum distractionem sequitur pernicies exercitus.

λαοὺς δ' ἀτρείδης ἀπολυμένεσθαι ἄνωγεν) Sacrificium non placet deo: nisi pura sit persona.

ὀτρηρὼ θεράποντε) In ministro requiritur se

dulitas, & fidelitas.

ἡδε καὶ μὴ δώησιν) Tyrannus ui agit omnia, non iure.

ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα) Magistratui debetur metus, ac reuerentia.

αὐτὰρ ὁ ἔγνω) Magistratum decet comitas, affabilitasq; sermonis.

χαίρετε) Bruss Edmpt von Hofe.

ἡ γὰρ ὅγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θύει) Principis est, non præcipitem ferri consilijs: sed in omnibus rebus, priusquam aggrediatur, adhibere prudentiam.

ὀλοῇσι) Stulta principum, ac temeraria consilia perniciosa sunt toti Reip.

νοῆσαι ἅμα πρόσθω καὶ ὀπίσθω) Ter. in Adelp. Isthuc est sapere, non quod ante pedes modo est, uidere: sed etiam illa, quæ futura sunt, prospicere.

ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο ἀχαιοί) Principi curæ esse debet ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ incolumitas. Item, duci curæ esse debet exercitus sui incolumitas.

αὐτὰρ ἀπιλλεὺς δακρύσας) Sæpe magni uiri ineptium, præsertim amore.

τέκνον τί κλαίεις) Exm̃ affectus materni.

τοῖο δ' ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν.) sacerdotum suorum preces audit Deus.

ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν) Deo valde ~~cum~~ chari sunt sacerdotes.

εἴποτε δή τι) In petendo plurimum valet modesta beneficij cōmemoratio.

ἢ ἔπει, ἠὲ καὶ ἔργῳ) Duobus modis vivamus hominem, aut verbis, aut reipsa.

αἰκέντως ἐθέλῃσιν) Saepe hominis irati animum non potest vindicta satiari. Ideo graviter monet Oratius: Ira furor brevis est: animum rege, qui nisi pare[illegible]
Imperat: hunc frenis, hunc tu compesce catena

Ζεὺς γὰρ ὠκεανὸν) Impia Epicuri opinio: Deum non curare res humanas.

εἰς ἀγορὴν κυδιάνειραν) In coetu hominum maximum viri ornamentum est ~~viri~~ oratio prudens, ac diserta.

φθινύθεσκε φίλον κῆρ) Dolore tabescunt homines. Ideo Pythagoras praecipit: μὴ ἐσθίειν τὴν καρδίαν.

καὶ λάβε γούνων) Vetus supplicantium mos, genua & mentum attingere.

ὠκυμορώτατος ἄλλων ἔπλετο) Heroes raro diu uiuunt, ut Achilles, Alexander, Iulius.

νημερτὴς μὲν δή μοι) Boni uiri est petenti aliquid aut promittere, aut denegare.

νεφελησερέτα Ζεὺς) Deus operit cœlum nubibus: terræ pluuiam.

ἦ δὴ λοίζια ἔργα) Concordiæ causa nonnihil largiendum est ἀχόνυμ morositati.

μέζιστον τέκμωρ) Insignis locus de constantia promissi, ac fide. Cic. ad Att. Quid opus est de Dionysio tam ualde affirmare? an mihi nutus tuus non ~~satis~~ faceret fidem?

θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσαν) Magistratui debetur officium assurgendi: & alia obseruantiæ signa.

οὐ δέ μιν ἥρη ἠζνοίησεν) Uxoris suspiciosæ, ac litigiosæ exemplum Iuno.

μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς) Nec omnia committenda sunt uxoribus: nec nihil.

πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι) Uxores aduersando, ac repugnando nihil efficiunt: nisi ut inuisiores

sint maritis.

ἀλλ' ἀκέουσα καθῆσο) mariti est tenere authoritatem, & imperium in uxorem.

ἔδδεισεν δὲ: κ̀ρ' ἀκέουσα καθῆσο) Uxoris est cum metu, ac silentio dicto, audientem ~~esse~~ mariti.

πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν) Uxoris est, quaecunq; marito grata esse intelligit, dummodo honesta sint, tum dicere, tum facere.

ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσσι μαλακοῖσιν) Prou. 15. responsio mitis sedat iram: At sermo asper excitat furorē

τέτλαθι μᾶτερ) Uxoris est aequo animo ferre morositatem, & iniquitatem mariti.

ἀργαλέος γὰρ ὀλύμπιος αὐτιφέρεσθαι) σκληρὸν πρὸς κέντρα λακτίζειν. Pindarus: χρὴ δὲ πρὸς θεοὺ οὐκ ἐρίζειν. Graeci uno uerbo θεομαχεῖν appellant.

οὐ μὲν φόρμιγγος) Musica exornat conuiuium.

Ecclesiast. 32.

λοντα) ἐθέλε[illegible] . μιμνάζειν) μένειν
manere. οὐ ἐα[illegible] οὐκ ἔσται non erit. οἱ)
αὐτῷ illi. ἄρ[illegible]ανὸν, δυνατὸν possibi-
le, id est οὐ δυ[illegible] non poterit. Φυγέειν)
Φυγεῖν fugere[illegible]γω fugio. κῦμα) sci-
licet ἰαχεῖ, [illegible]esonat. ἀκτῇ) αἰγια-
λῷ littore. [illegible]autem ἀκτὴ dicitur
ὁ πετρώδης [illegible] ὁς littus petrosum: vel
rupes mari[illegible]ns: sicut θὶν, ὁ ἀμμώ-
δης arenosum [illegible]βλῆτι) σκοπέλῳ) εἰς
προέχοντα [illegible]λον ad prominentem
scopulum. ἀ[illegible]ς) ἀναστάντες surgentes
ὀρέοντο) ὡρ[illegible]πορεύοντο ibant. κε-
δασθέντες [illegible]πισθέντες dispersi. κεσό-
δάζω disperg[illegible]πίζω. κάπνισαν)
καπνὸν ἐπ[illegible]τοῦτ' ἔστι, πῦρ ἀνῆψαν,